

اگر فردای قیامت از شما بپرسند که این روستاییان مظلوم به کدامین گناه کشته شدند، چه پاسخی خواهید داشت؟ امروز کودکان و مردان و زنان روستای خوشنام و امثال آن می‌گویند: "از طلا گشتن پشیمان گشته‌ایم/ مرحمت فرموده ما را مس کنید" آوردن نفت بر سر سفره‌های ما پیشکش، ما نمی‌خواهیم نفت را بر سر سفره‌های ما بیاورید، ما آبی را می‌خواهیم که حیوانات و پرندگان نیز حق دارند که از آن بنوشند. مسؤولان ما باور کنند که حق امثال مردم متدین روستای خوشنام، بر گردن دولت جمهوری اسلامی کمتر از مردم ونزولنا نیست و باید همانند آنان از مواهب دولت عدالت‌محور و مهرورز برخوردار باشند. آیا مراجع عظام تقلید و علمای اسلام و ائمه‌ی جمعه و جماعات دفاعی از این مردم مظلوم و متدین که برای انجام تکالیف شرعی خود به دنبال آب بوده و جان خویش را از دست داده‌اند، خواهند کرد؟ آیا مسؤولان استان زنجان، پاسخی برای افکار عمومی در قبال این حادثه‌ی اسفناک دارند؟ اگر مسؤولان شهرستان ابهر با ارسال چند تانکر آب، مشکل آب این روستا را حل می‌کردند، قطعاً چنین حادثه‌ی دردناکی روی نمی‌داد. امیدواریم که این فاجعه موجب شود که فکری برای حل دائمی مشکل این روستا و روستاهای مشابه شود.

حال اگر ما فریاد برآریم و بر این حادثه مرثیه بخوانیم، باز هم باید از طرف آنان متهم به سیاه‌نمایی، و یا از سوی استنادار محترم زنجان، رمی به غرض‌ورزی، حسادت و دشمنی با نظام و انقلاب شویم که چشم دیدن فعالیت‌های موفق دولت را نداریم؟!

ای کاش مسؤولان استان به جای تلاش در جهت ایجاد انواع و اقسام تضییقات برای مطبوعات روشنگر، اندکی هم به چاره‌اندیشی برای حل این‌گونه مشکلات مردم بپردازند.

* عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی زنجان

240- قیمت نان در قم گران شد :

به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 27 مهر 87 آمده است : فرماندار قم از افزایش قیمت نان در سطح استان قم خبر داد. علی نیکان قمی گفت: با توجه به اینکه مزد کارگران در کشور افزایش یافته است از این رو نانوايي ها قادر به پرداخت این مزد نبوده و از این رو کیفیت نان در قم پایین است. وی افزود: اگر کارگران به اندازه حق قانونی خود مزد دریافت کنند در پخت نان نیز دقت کافی کرده و کیفیت نان ها بهبود می یابد.

نیکان قمی آرد مناسب را نیز در این زمینه موثر عنوان کرد و اظهار داشت: کیفیت آرد نیز در پخت نان با کیفیت تاثیر بسزایی دارد که باید استان در تهیه این آرد نیز تلاش کند.

فرماندار قم گفت: هم اکنون اطلاعیه نرخ جدید قیمت نان تهیه شده است و به زودی اعلام می شود و نان با این قیمت های جدید عرضه خواهد شد.

وی در خصوص تعیین قیمت های جدید گفت: قیمت ها کارشناسی شده و به تعزیرات اعلام گردیده است که تعزیرات آرد و نان آن را اعلام خواهد کرد.

نیکان قمی با بیان اینکه با افزایش قیمت نان دیگر نان بی کیفیت نباید در قم پخته شود اظهار داشت: بازرسان به صورت مستمر به واحدهای نانوايي سرکشی می کنند و در صورت هر گونه تخلف و یا ارائه نان بدون کیفیت به مشتریان با نانوايي متخلف برخورد خواهند کرد.

نیکان قمی افزود: مردم نیز در این زمینه بازرسان را یاری کرده و در صورت مشاهده هر گونه تخلف آن موضوع را گزارش دهند.

در حال حاضر 700 نانوايي در سطح شهر قم فعالیت می کنند که مردم اکثر مناطق از عدم کیفیت نان در قم گلایه دارند.

241- اطلاعیه درمورد حذف قید «منطقه تهران» از نام کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری :

در پی بحران درونی کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری، ما به عنوان فعالان ضدسرمایه داری این کمیته فعالیت مستقل خود را تحت نام « کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه تهران)» آغاز کردیم.

علت قید «منطقه تهران» در این نام آن بود که اگر کسانی از اعضای سابق این کمیته در منطقه ای بخواهند مستقل از ما تحت نام «کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری» فعالیت کنند، حق شان برای استفاده از این

نام رعایت شده و محفوظ مانده باشد. اکنون و با گذشت بیش از 8 ماه از زمان اعلام فعالیت مستقل ما، به نظر می رسد که این امر منتفی است و ما دیگر ضرورتی برای ادامه ذکر این قید در نام خود نمی بینیم. علت دیگری که حذف «منطقه تهران» را از نام کمیته ضروری می سازد حضور اعضای از مناطق دیگر علاوه بر منطقه تهران در میان فعالان کمیته است. به این دلایل، ما حذف قید «منطقه تهران» را از نام خود اعلام می کنیم و بر اساس تصمیم جلسه اعضا در تاریخ 87/7/26 از این پس فعالیت خود را تحت نام «کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری» ادامه می دهیم. بدین وسیله از اشخاص اعم از حقیقی و حقوقی تقاضا می کنیم هر جا که به هر مناسبت نامی از ما می برند و یا مطالب ما را منتشر می کنند برای جلوگیری از هرگونه تداخل اسمی، از نام کامل ما استفاده کنند.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

27 مهر 87

242- انجمن حمایت از کودکان: 10 درصد موارد گزارش شده از آزار کودکان در سال جاری

آزار جنسی است :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 27 مهر 87 آمده است: مدیرعامل انجمن حمایت از حقوق کودکان، با ارائه به گزارش شش ماهه سال جاری واحد مددکاری این انجمن، گفت: در نیمه نخست امسال، 80 مورد کودک آزاری به این انجمن گزارش شده که 45 درصد این موارد آزار جسمی، 55 درصد عاطفی، 36 درصد غفلت و 10 درصد نیز شامل آزارهای جنسی بوده است.

فرشید یزدانی در گفت و گو ضمن بیان این مطلب، افزود: 45 درصد آزاردهندگان پدر، 20 درصد مادر، 14 درصد نامادری، 20 درصد ناپدری و مابقی همسایه های این کودکان بوده اند.

خانواده کودکان آزار دیده با آسیب هایی چون اعتیاد، طلاق، فقر، بیماری، طرد شدن از طرف اقوام و اجتماع روبرو بودند

به گفته وی، آمارها حاکی از آن است که بیشتر آزارها در خانواده و توسط والدین بالاخص پدر آنها صورت گرفته است که این امر خود موجب تضعیف اعتماد به نفس، به وجود نیامدن مهارت های اصلی فکر کردن و فقدان رشد اجتماعی در کودکان می شود.

مدیرعامل انجمن حمایت از حقوق کودکان، با اشاره به این که اغلب خانواده های این کودکان با مساله اعتیاد، طلاق، اختلاف شدید خانوادگی، فقر، فوت یکی از والدین کودکان و یا معلولیت و بیماری آنها روبرو هستند، اظهار کرد: کیفیت روابط درونی و میزان استحکام خانواده این کودکان، متزلزل و آنها از خانواده های شلوغ و طرد شده از طرف اقوام و اجتماع بوده اند.

وی ادامه داد: 60 درصد آزاردیدگان دختر و 40 درصد مابقی پسر بودند.

مدیرعامل انجمن حمایت از حقوق کودکان، در مورد اقدامات مددکاری انجمن در راستای حمایت از حقوق کودکان و کاهش، کنترل و پیشگیری از کودک آزاری خاطر نشان کرد: تشکیل پرونده و اطلاعات برای واحد حقوقی و مشاوران انجمن و ترتیب دادن 60 جلسه مشاوره توسط مشاوران و روانشناسان انجمن از جمله کارهای صورت گرفته طی شش ماه اخیر بوده است، به طوری که طی این مدت، 10 مورد بازدید از منزل در راستای شناسایی بهتر مشکلات و 32 مورد مساعدت حقوقی در ابعاد خانوادگی، اجتماعی و غیره به واحد مددکاری ارجاع داده شده است.

وی ادامه داد: همچنین برای حل برخی از مشکلات این کودکان از سایر سازمان های دولتی و غیردولتی نیز کمک گرفته شده است.

حدود 200 مورد کودک آزاری طی يك سال گذشته به مددکاری انجمن حمایت از کودکان ارجاع داده شده است به گزارش ایسنا، گزارش سالانه واحد مددکاری انجمن حمایت از حقوق کودکان، نیز حاکیست، در يك سال اخیر حدود 200 مورد کودک آزاری به مددکاری انجمن ارجاع شده که تك تك این موارد نشان دهنده خشونت، بی مهری و مورد غفلت قرار گرفتن کودکان است.

بر اساس این گزارش، حدود 48 درصد این کودکان مورد آزار جسمی، 49 درصد آزار عاطفی، 13 درصد آزار جنسی، 20 درصد بهره کشی اقتصادی و 12 درصد مورد آزار آموزشی قرار گرفته اند. هر چند در برخی موارد نیز انواع کودک آزاری با هم همپوشانی دارند و دو یا چند مورد کودک آزاری توأمان صورت گرفته است.

بر اساس همین گزارش، با وجود این که کودک آزاری مخصوصا از نوع جنسی و جسمی آن، از لحاظ قانونی جرم محسوب می شود، اما عملا این مسایل با وجود تأییدیه پزشکی قانونی و قابل رویت بودن، همچنان رخ می دهد.

گزارش سالانه واحد مددکاری انجمن حمایت از حقوق کودکان اذعان دارد: معمولا 41 درصد آزاردهندگان

کودک را پدران، 28 درصد مادران، هفت درصد نامادری، شش درصد همسایه، چهار درصد اقوام و به همین میزان غریبه‌ها، سه درصد کادر آموزشی و به همین میزان کادر بیمارستان، دو درصد ناپدری و به همین میزان کادر زندان تشکیل داده است.

بررسی وضعیت خانوادگی کودکان ارجاع داده شده در سال گذشته به واحد مددکاری انجمن حمایت از حقوق کودکان نشان می‌دهد، در خانواده 30 درصد کودکان، تجربه اعتیاد و مصرف مواد مخدر عنوان وجود دارد. همچنین در خانواده 40 درصد آن‌ها اختلافات شدید خانوادگی، 40 درصد فقر، 31 درصد تجربه طلاق و جدایی و 9 درصد فوت والدین و در برخی موارد چندین عامل مشترک، مشاهده می‌شود. باید افزود: علاوه بر متغیرهای فقر، اختلافات شدید والدین، طلاق و فوت، وجود عواملی چون جمعیت زیاد، استرس‌های خاص چون بیماری‌های روانی، اخلاقی و غیره در خانواده این کودکان نشان دهنده، ساختار ناپهناجر خانواده‌های این کودکان بوده است.

طبق آمار سال گذشته، میانگین سنی کودکان آزار دیده، 10 تا 12 سال و توزیع جنسیتی آن‌ها تقریباً مساوی بوده است، به طوری که 48 درصد پسران و 52 درصد دختران مورد آزار قرار گرفته‌اند. به گزارش اینسنا، مددکاری انجمن حمایت از حقوق کودکان، جهت بررسی و پیگیری این موارد اقداماتی را انجام داده است، به طوری که تقریباً 80 مورد در دفتر انجمن بررسی وضعیت شده‌اند و بنا به ارزیابی و ضرورت تشخیص و مشاوره مددکاری از متخصصان جهت مشاوره، روانشناسی، روانپزشکی، وکلا و غیره استفاده شده است.

بر پایه گزارش مددکاری انجمن حمایت از حقوق کودکان، از آنجا که اکثر کودکان مورد آزار نیاز به مساعدت‌های حقوقی دارند، در زمینه حضانت، بدسرپرستی و بی‌سرپرستی، آزار جنسی، جسمی و غیره، تقریباً 40 مورد از موارد کودک آزاری با بررسی تمامی ابعاد و جوانب خانوادگی و اجتماعی و غیره توسط مددکار به واحد حقوقی ارجاع شده است.

بر پایه این گزارش و با استناد به آمارهای عنوان شده که بیشترین آزارها در خانه و خانواده اتفاق می‌افتد، باید برنامه‌هایی جهت حمایت از خانواده‌هایی که در وضعیت‌های دشوار و با آسیب‌های متعددی روبرو هستند، اجرا شود. لازمه این کار سرمایه‌گذاری در این بخش و بالا بردن خدمات رفاه اجتماعی چون آموزش مهارت‌های فرزندپروری و روش‌های مفید تربیتی در جهت کاهش و پیشگیری از کودک آزاری می‌تواند، مفید واقع شود.

بر اساس گزارش انجمن حمایت از حقوق کودکان، در مدارس و سایر محیط‌های آموزشی نیز موارد کودک آزاری اطلاع داده شده است که می‌طلبد مدیران، آموزگاران و معلمان از راهبردهای آموزشی عاری از خشونت استفاده کنند و در این زمینه برنامه‌های درسی و تدریس حقوق کودک و آموزش مهارت‌های زندگی نیز می‌تواند در مدارس مثمر ثمر باشد. از سوی دیگر آگاهی والدین و کودکان از حقوق کودک، حساس‌سازی نهادهای مختلف در جامعه نیز به نوعی در تغییر فرهنگ خشونت موثر است.

243- جمعی از ساکنین خیابان 17 شهریور قدیم طی نامه‌ای سرگشاده به شهردار زنجان اعلام کردند:

با این ذهن کجی، عوارض نمی‌دهیم!

پس از گذشت قریب به دو دهه، در مرمت و بازسازی این خیابان اقدامی نشده است

به نوشته سایا " انجمن صدای کاوه ها " جمعی از ساکنین، اهالی و کسبه خیابان شهید بسطامیان (خیابان 17 شهریور قدیم) طی نامه‌ای سرگشاده به شهردار زنجان خواستار مرمت و بازسازی این خیابان و سه کوچه آن هم پس از قریب به هجده سال، شدند. به گزارش خبرنگار ما، جمعی از ساکنین خیابان شهید بسطامیان در این نامه با تأکید بر ارسال نامه‌های متعدد و حضور در شهرداری مناطق یک و مرکز شهر، و اعلام این مطلب که هم اکنون این خیابان یکی از مکان‌های اصلی و پرتردد شهر است که اداره کل پست، مسجد دستغیب و دانشگاه علمی کاربردی را در خود جای داده است، و از چندین سال قبل، یعنی از افتتاح خیابان 17 شهریور جدید، از هر نظر مورد بی‌توجهی واقع گردیده، نسبت به عدم نصب تابلوهای راهنمایی و سرعت‌گیر، و نیز بی‌توجهی نسبت به روسازی معابر و خیابان که اکنون جدول‌های آن فرسوده و متلاشی شده و پیاده‌روهای مخروبه‌ی آن فکر شهرنشینی و شهروند بودن را از اهالی و کسبه‌ی ساکن در آن زوده، اعتراض کرده و اذعان داشتند: هنوز که هنوز است، ضمن تحمل بازپرداخت مالیات و عوارض شهری، از خدمات دولتی روستایی بهره می‌بریم. در این نامه آمده است: حفاری‌های متعدد شرکت‌های گاز، آب، برق و تلفن مزید بر علت شده و مشکلات را افزون‌تر و شکل این خیابان را کاملاً مخروبه‌تر و روستایی‌تر کرده است. ساکنین این

محل تا کنون بارها و بارها با مراجعه به شهرداری و شنیدن پاسخهایی از این قبیل که فعلاً بودجه و اعتباری نداریم و یا انشاء الله اقدام خواهد شد، با وعده‌های بی‌عمل، ما را سردانده‌اند.....

244- بسیاری از کارخانجات با 25 درصد ظرفیت خود کار می‌کنند/با کاهش بهای نفت درآمد ارزی کشور 54 میلیارد دلار کاهش می‌یابد:

به گزارش سایت آفتاب در تاریخ 28 مهر 87 آمده است: رئیس کل بانک مرکزی پیش بینی کرد با تداوم روند کاهش قیمت نفت تا پایان سال جاری، درآمد ارزی کشور 54 میلیارد دلار کاهش می‌یابد.

به گزارش سرویس اقتصاد و صنعت آفتاب، به نقل از مهر، محمود بهمنی امروز در دومین همایش خدمات بانکی و صادرات در تهران مسئله صادرات را یکی از مهمترین مسائل کشورهای جهان سوم و ایران بر شمرد و گفت: برای حل این مسئله باید صادرات غیر نفتی را روز به روز افزایش داده و تنها وابسته به صادرات نفت نباشیم..

رئیس کل بانک مرکزی با بیان اینکه باید نفت را یک ثروت و نه منبعی برای درآمد کشور بدانیم و ثروت باید تبدیل به ثروت شود نه اینکه هزینه شود، تصریح کرد: درآمدهای نفتی باید در بخش زیربنای اقتصادی مورد استفاده قرار گیرد و نباید برای مسائل جاری هزینه شود..

وی با طرح این پرسش که با بحران اخیر آمریکا که دامن آن به اروپا و سایر کشورهای جهان کشیده شده است چه مشکلاتی برای کشورهای وابسته به درآمد نفتی ایجاد خواهد شد، تصریح کرد: در ماههای اخیر قیمت نفت به 70 دلار کاهش یافته و این کاهش قیمت تمام تصمیمات اقتصادی کشورهایی که بودجه آنها وابسته به نفت است را تحت تاثیر قرار می‌دهد..

بهمنی ادامه روند فعلی قیمت نفت تا پایان سال جاری را باعث عدم تحقق 54 میلیارد دلار درآمد کشور از این محل دانست و تنها راه نجات کشور را صادرات غیر نفتی با تنوع تولید کالاهای صادراتی عنوان و تاکید کرد: در این راستا دولت، وزارت اقتصاد، بانک مرکزی و سایر نهادها وظایفی دارند که باید انجام دهند..

بهمنی با تاکید بر توجه به امنیت سرمایه‌گذاری و جذب سرمایه خارجی در کشور، موضوع ارائه اطلاعات مشتریان توسط بانکها به سازمان امور مالیاتی را شایعه عنوان کرد و افزود: این اطلاعات در تمام دنیا محرمانه است، زیرا سرمایه بسیار ظریف و حساس است..

بهمنی از اختصاص 7 درصد منابع 150 هزار میلیارد تومانی سیستم بانکی به بخش صادرات توسط بانک مرکزی خبر داد و اظهار داشت: در اجرای طرحهای جدید باید بتوانیم در آینده درآمدهای نفتی را پیش بینی کنیم..

وی بر پیگیری مجدد لایحه افزایش سرمایه بانکها برای کمک به بخش صادرات و تولید کنندگان توسط فعالان بخش صادرات تاکید کرد و اظهار داشت: تبدیل منابعی از حساب ذخیره ارزی به سرمایه بانکها مصرف ارز تلقی نمی‌شود زیرا این امر می‌تواند باعث اتمام پروژه های نیمه‌کاره و تامین مالی آنها شود..

رئیس کل بانک مرکزی تاکید کرد: باید برای کمک به صادرات و تولید، سرمایه در گردش واحدهای تولیدی را تامین کنیم، این در حالی است که باید حداقل مشکل از نظر افزایش تورم را داشته باشیم..

وی با تاکید بر بازپرداخت 90 هزار میلیارد ریال از بدهی دولت به بانکها، گفت: پس از این کار اختصاص 6 هزار میلیارد ریال خط اعتباری به صادر کنندگان امکان پذیر خواهد شد و در مرحله بعد شرکتهای تحت پوشش بانکها و اگذار می‌شوند تا بانکها تنها به امور بانکداری بپردازند..

بهمنی با اشاره به احتمال تورمزا بودن تزریق 60 هزار میلیارد ریال به بانکهای کشور خاطر نشان کرد: این میزان اعتبار ظرف یک سال از بانکها بازپس گرفته می‌شود تا پایه پولی و تورم افزایش نیابد..

وی با بیان اینکه هم اکنون بسیاری از کارخانجات تولیدی با حدود 25 درصد ظرفیت خود کار می‌کنند، گفت: این کارخانجات اگر به 40 درصد از ظرفیت تولیدی دست یابند سود آور می‌شوند؛ بنابراین باید به آنها برای رسیدن به این سطح کمک کرد..

رئیس کل بانک مرکزی با تاکید بر اینکه مسائل مذکور ارتباط با قلهای خزانه بانک مرکزی ندارد به اقدامات دولتها در کشورهای مختلف اشاره کرد و افزود: در برخی مواقع باید بین بد و بدتر، بد را انتخاب کرد..

وی به رشد پایین صادرات غیر نفتی کشور در شش ماهه ابتدای امسال اشاره و بیان کرد: هم‌اکنون امنیت سرمایه‌گذاری در کشور در سطح مطلوبی است ولی باید این رقم باز هم ارتقا داده شود..

بهمنی همچنین بر لزوم حمایت بانکها و صندوق ضمانت صادرات از بخش صادرات غیر نفتی کشور تاکید کرد و افزود: به منظور جلوگیری از خروج سپرده‌های بانکی باید از کاهش ارزش پول افراد در سیستم بانکی جلوگیری کرد و قدرت خرید آنها را ثابت نگه داشت..

245- افزایش شدید واردات کالا به ایران :

به نوشته سایت " آسمان نیوز " در تاریخ 28 مهر 87 ، آمده است : گمرک ایران گزارش داده که واردات کالا در شش ماه اول سال جاری خورشیدی به مرز 30 میلیارد دلار رسیده که نسبت به مدت مشابه سال قبل حدود نه میلیارد دلار افزایش نشان می دهد.

در شش ماه اول سال گذشته میزان واردات بیشتر از 21 میلیارد دلار و میزان صادرات غیر نفتی نیز هفت میلیارد دلار بود.

بر اساس گزارش گمرک، صادرات غیر نفتی نیز نسبت به سال گذشته افزایش یافته و به حدود نه میلیارد و 600 میلیون دلار رسیده است.

گزارش نیمه اول سال نشان می دهد که تجارت خارجی ایران بدون صادرات نفت، در شش ماه اول سال جاری با کسری 20 میلیارد دلاری رو به رو بوده است.

امارات متحده عربی بزرگترین شریک تجاری ایران در شش ماه اول سال بوده و این کشور هم در صادرات کالا به ایران و هم در واردات کالا از این کشور در صدر فهرست شرکای تجاری ایران قرار داشته است.

بر اساس این گزارش کشورهای امارات متحده عربی، چین، عراق، هند، کره جنوبی مهمترین مشتریان کالاهای صادراتی ایران بوده اند.

در همین مدت بیشترین کالاهای وارداتی نیز به ترتیب از کشورهای امارات متحده عربی، آلمان، چین، سوئیس و کره جنوبی وارد ایران شده است.

صادرات و واردات

بخشی از سهم کالاهای غیر نفتی را محصولات نفتی تشکیل می دهد چنانکه مهمترین کالایی که در بخش صادرات غیر نفتی ثبت شده و بیشترین سهم را در میان کالاهای صادراتی دارد، پروپان مایع شده است که ارزش آن 638 میلیون دلار بوده و نزدیک به هفت درصد ارزش کل صادرات را تشکیل می دهد.

علاوه بر پروپان، متانول، بوتان مایع شده و اتیلن نیز از جمله محصولات نفتی است که در صدر فهرست کالاهای غیر نفتی صادراتی ایران در شش ماه اول قرار دارد.

پسته مهمترین کالای غیر نفتی است که سهم آن در صادرات کالاهای نفتی 370 میلیون دلار است و در میان فهرست کالاهای صادراتی نیز پسته در ردیف پنجم قرار دارد.

پیش بینی می شود که میزان صادرات پسته به دلیل خشکسالی شدید سال جاری و سرمازدگی اوایل بهار در نیمه دوم سال به شدت کاهش یابد.

بر اساس گزارش گمرک ایران، در شش ماه اول سال، بنزین مهمترین کالای وارداتی ایران بوده است و در این مدت 2 میلیارد و 532 میلیون دلار بنزین از خارج وارد شده است.

بعد از این ماده سوختی، شمش آهن و فولاد مهمترین کالای وارداتی ایران در این دوره بوده و بعد از آن روغن های سبک، دانه ذرت، قطعات خودرو و گندم مهمترین کالاهای وارداتی این کشور در شش ماه اول سال بوده است.

در شش ماه اول سال بیشتر از 36 هزار دستگاه خودروی سواری خارجی به ارزش 654 میلیون دلار وارد ایران شده که نسبت به مدت مشابه سال گذشته تقریباً دو برابر شده است.

در چند سال اخیر با افزایش درآمد نفتی ایران، واردات کالا به شدت افزایش یافته و از 22 میلیارد و 300 میلیون دلار در سال 1381 به بیشتر از 48 میلیارد دلار در سال 1386 رسیده است.

کارشناسان می گویند که اگر روند واردات به شکل فعلی ادامه پیدا کند، واردات ایران در پایان سال به 60 میلیارد دلار خواهد رسید.

246- قیمت نان در قم گران شد :

به گزارش خبرگزاری مهر و به نقل از سایت " آسمان نیوز " در تاریخ 28 مهر 87 آمده است : فرماندار قم از افزایش قیمت نان در سطح استان قم خبر داد. علی نیکان قمی گفت: با توجه به اینکه مزد کارگران در کشور افزایش یافته است از این رو نانوایی ها قادر به پرداخت این مزد نبوده و از این رو کیفیت نان در قم پایین است.

وی افزود: اگر کارگران به اندازه حق قانونی خود مزد دریافت کنند در پخت نان نیز دقت کافی کرده و کیفیت نان ها بهبود می یابد.

نیکان قمی آرد مناسب را نیز در این زمینه موثر عنوان کرد و اظهار داشت: کیفیت آرد نیز در پخت نان با کیفیت تأثیر بسزایی دارد که باید استان در تهیه این آرد نیز تلاش کند.

فرماندار قم گفت: هم اکنون اطلاعیه نرخ جدید قیمت نان تهیه شده است و به زودی اعلام می شود و نان با این قیمت های جدید عرضه خواهد شد.

وی در خصوص تعیین قیمت های جدید گفت: قیمت ها کارشناسی شده و به تعزیرات اعلام گردیده است که

تعمیرات آرد و نان آن را اعلام خواهد کرد.
نیکان قمی با بیان اینکه با افزایش قیمت نان دیگر نان بی کیفیت نباید در قم پخته شود اظهار داشت: بازرسان به صورت مستمر به واحدهای نانوائی سرکشی می کنند و در صورت هر گونه تخلف و یا ارائه نان بدون کیفیت به مشتریان با نانوائی متخلف برخورد خواهند کرد.
نیکان قمی افزود: مردم نیز در این زمینه بازرسان را یاری کرده و در صورت مشاهده هر گونه تخلف آن موضوع را گزارش دهند.

247- رشد 55 درصدی سرمایه گذاری خصوصی در بخش مسکن :

به گزارش روزنامه سرمایه در تاریخ یکشنبه 28 مهر 87 آمده است : سکینه صارمی: میزان سرمایه گذاری واقعی انجام شده توسط بخش خصوصی طی سه ماهه ابتدای امسال در بخش مسکن با 55 درصد رشد نسبت به سال گذشته روبه رو شد. در سه ماهه ابتدای امسال سرمایه گذاری انجام شده به قیمت جاری در بخش مسکن با 78 هزار و 263 میلیارد ریال نسبت به مدت مشابه سال گذشته بیش از 85/1 درصد رشد یافت که با کسر تورم 30 درصدی به رشد واقعی 55 درصد دست یافت. ... مجموع سرمایه گذاری انجام شده توسط بخش خصوصی در ساختمان های جدید مناطق شهری طی برنامه سوم توسعه به 223 هزار و 761 میلیارد ریال رسید.

بر اساس آمار موجود می توان نتیجه گرفت این میزان سرمایه گذاری در طول پنج ساله برنامه سوم توسعه حدود 100 درصد رشد داشته است. و اما مجموع سرمایه گذاری صورت گرفته توسط بخش خصوصی از ابتدای برنامه چهارم توسعه تا پایان سه ماهه ابتدای سال 87 به 500 هزار و 218 میلیارد ریال رسید. سرمایه گذاری انجام شده در سال 84 با 13/1 درصد رشد نسبت به سال 83 به 103 هزار و 171 میلیارد ریال رسید. همچنین در سال 85 نیز 113 هزار و 570 میلیارد ریال سرمایه گذاری توسط بخش خصوصی در ساختمان های جدید شهری انجام شد که نسبت به سال قبل از آن 10/1 درصد رشد نشان می دهد و اما میزان سرمایه گذاری در سال 86 با رشد بی سابقه 80/7 درصدی نسبت به سال های قبل، 205 هزار و 214 میلیارد ریال افزایش یافت. در سه ماهه ابتدای امسال نیز بخش مسکن با رشد چشمگیر 85/1 درصدی سرمایه گذاری مواجه شد به گونه ای که این میزان به 78 هزار و 263 میلیارد ریال رسید. لازم به ذکر است مقایسه برنامه سوم و چهارم توسعه نشان می دهد در طول سه سال و سه ماهه برنامه چهارم 124/5 درصد سرمایه گذاری نسبت به برنامه سوم رشد داشته است.

تعداد پروانه های صادر شده در طول برنامه سوم 592 هزار و 392 فقره بوده است که نسبت به ابتدای برنامه مزبور 380 درصد رشد نشان می دهد. برآورد سطح زیربنای طبقات ساختمان ها در مدت مزبور بر اساس پروانه های صادر شده به 250/8 میلیون متر مربع می رسد که در سال اول برنامه در سال 80 ، 58/6 میلیون متر مربع با رشد 16/3 درصدی در سال 81 ، 65/1 میلیون متر مربع با رشد 11/1 درصدی در سال 82 ، 65/5 میلیون متر مربع با رشد 0/6 درصدی و در سال 83 با 61/6 میلیون متر مربع با کاهش 5/9 درصدی روبه رو بوده است. این در حالی است که از ابتدای برنامه چهارم توسعه تاکنون 566 هزار و 346 فقره پروانه ساختمانی به ازای 263/5 میلیون متر مربع سطح زیربنای طبقات ساختمانی صادر شده است به گونه ای که در سال 84 حدود 57/9 میلیون متر مربع با 5/9 درصد کاهش در سال 85 ، 70/1 میلیون متر مربع با 21 درصد افزایش و در سال 86 با رشد بی سابقه 50/3 درصدی سطح زیربنای طبقات ساختمان ها به 105/3 میلیون متر مربع رسید. مینو رفیعی کارشناس مسکن در خصوص روند افزایش سرمایه گذاری در بخش مسکن طی سال های گذشته معتقد است: «به طور حتم رشد سرمایه گذاری در این بخش طی سال های باقی مانده از برنامه چهارم حتی تا پایان سال جاری ادامه خواهد داشت اما به دلیل شرایط موجود نمی توان انتظار داشت این رشد مطابق سال های گذشته چشمگیر باشد. به گفته وی پایین آمدن قیمت نفت، شرایط موجود بازار و استفاده از اعتبارات دولتی و ... همچنین سیاست های تحدیدی از طرف دولت در شدت روند افزایش سرمایه گذاری ها تاثیرگذار خواهد بود. رفیعی اظهار داشت: «دولت در شرایط موجود نباید از سیاست های انقباضی و محدودکننده استفاده کند و زمانی که بازار مسکن در رکود به سر می برد استفاده از این سیاست ها می تواند عامل تهدید برای این بخش به شمار رود.»

این کارشناس مسکن بر این باور است که «دولت زمانی باید از سیاست های انقباضی یا راهکارهای دیگر استفاده کند که بازار مسکن از حالت رکود خارج شده و تولید به گونه ای افزایش یافته که از تقاضا فزونی یابد.»

وی نیاز واقعی بخش مسکن در کلیه مناطق شهری را سالانه 1/5 میلیون واحد مسکونی دانست و گفت: «این نیاز در سراسر کشور اعم از مسکن روستایی و شهری به بیش از دو میلیون و 200 هزار واحد می رسد.» رفیعی در ادامه به بحث اخذ مالیات بر مسکن اشاره کرد و گفت: «چنانچه مالیات مزبور به مصرف کننده انتقال یابد، به طور حتم در افزایش قیمت مسکن تاثیر خواهد گذاشت.»

248- کارگران سد ماملو در منطقه نظامی پارچین 5 ماه حقوق دریافت نکرده اند :

به گزارش سایت سلام دمکرات در تاریخ 28 مهر 87 آمده است : حدود 500 کارگر سد ماملو در نزدیکی منطقه نظامی پارچین مدت 5 ماه است که حقوق و مطالبات خود را دریافت نکرده اند. کارگران برای اعتراض دست به اعتصاب زده اند.

249- بیکاری بیش از 250000 کارگر در شش ماهه ی اول سال 87 در ایران :

به گزارش سایت ایلنا در تاریخ 28 مهر 87 آمده است : محمد جهرمی وزیر کار و امور اجتماعی اعلام کرد: در شش ماهه ی نخست سال جاری بیش از 250000 کارگر از کار بیکار شده اند.

250- بسیاری از کارخانجات با 25 درصد ظرفیت خود کار می کنند :

رئیس کل بانک مرکزی پیش بینی کرد با تداوم روند کاهشی قیمت نفت تا پایان سال جاری، درآمد ارزی کشور 54 میلیارد دلار کاهش می یابد.

به گزارش سرویس اقتصاد و صنعت آفتاب، به نقل از مهر، محمود بهمنی امروز در دومین همایش خدمات بانکی و صادرات در تهران مسئله صادرات را یکی از مهمترین مسائل کشورهای جهان سوم و ایران بر شمرد و گفت: برای حل این مسئله باید صادرات غیر نفتی را روز به روز افزایش داده و تنها وابسته به صادرات نفت نباشیم.

رئیس کل بانک مرکزی با بیان اینکه باید نفت را یک ثروت و نه منبعی برای درآمد کشور بدانیم و ثروت باید تبدیل به ثروت شود نه اینکه هزینه شود، تصریح کرد: درآمدهای نفتی باید در بخش زیربنای اقتصادی مورد استفاده قرار گیرد و نباید برای مسائل جاری هزینه شود.

وی با طرح این پرسش که با بحران اخیر آمریکا که دامن آن به اروپا و سایر کشورهای جهان کشیده شده است چه مشکلاتی برای کشورهای وابسته به درآمد نفتی ایجاد خواهد شد، تصریح کرد: در ماههای اخیر قیمت نفت به 70 دلار کاهش یافته و این کاهش قیمت تمام تصمیمات اقتصادی کشورهایی که بودجه آنها وابسته به نفت است را تحت تاثیر قرار می دهد.

بهمنی ادامه روند فعلی قیمت نفت تا پایان سال جاری را باعث عدم تحقق 54 میلیارد دلار درآمد کشور از این محل دانست و تنها راه نجات کشور را صادرات غیر نفتی با تنوع تولید کالاهای صادراتی عنوان و تاکید کرد: در این راستا دولت، وزارت اقتصاد، بانک مرکزی و سایر نهادها وظایفی دارند که باید انجام دهند.

بهمنی با تاکید بر توجه به امنیت سرمایه گذاری و جذب سرمایه خارجی در کشور، موضوع ارائه اطلاعات مشتریان توسط بانکها به سازمان امور مالیاتی را شایعه عنوان کرد و افزود: این اطلاعات در تمام دنیا محرمانه است، زیرا سرمایه بسیار ظریف و حساس است.

بهمنی از اختصاص 7 درصد منابع 150 هزار میلیارد تومانی سیستم بانکی به بخش صادرات توسط بانک مرکزی خبر داد و اظهار داشت: در اجرای طرحهای جدید باید بتوانیم در آینده درآمدهای نفتی را پیش بینی کنیم.

وی بر پیگیری مجدد لایحه افزایش سرمایه بانکها برای کمک به بخش صادرات و تولید کنندگان توسط فعالان بخش صادرات تاکید کرد و اظهار داشت: تبدیل منابعی از حساب ذخیره ارزی به سرمایه بانکها مصرف ارز تلقی نمی شود زیرا این امر می تواند باعث اتمام پروژه های نیمه کاره و تامین مالی آنها شود.

رئیس کل بانک مرکزی تاکید کرد: باید برای کمک به صادرات و تولید، سرمایه در گردش واحدهای تولیدی را تامین کنیم، این در حالی است که باید حداقل مشکل از نظر افزایش تورم را داشته باشیم.

وی با تاکید بر بازپرداخت 90 هزار میلیارد ریال از بدهی دولت به بانکها، گفت: پس از این کار اختصاص 6 هزار میلیارد ریال خط اعتباری به صادر کنندگان امکان پذیر خواهد شد و در مرحله بعد شرکتهای تحت پوشش بانکها و اگذار می شوند تا بانکها تنها به امور بانکداری بپردازند.

بهمنی با اشاره به احتمال تورمزا بودن تزریق 60 هزار میلیارد ریال به بانکهای کشور خاطر نشان کرد: این میزان اعتبار ظرف یک سال از بانکها بازپس گرفته می شود تا پایه پولی و تورم افزایش نیابد.

وی با بیان اینکه هم اکنون بسیاری از کارخانجات تولیدی با حدود 25 درصد ظرفیت خود کار می کنند، گفت: این کارخانجات اگر به 40 درصد از ظرفیت تولیدی دست یابند سود آور می شوند؛ بنابراین باید به آنها برای رسیدن به این سطح کمک کرد.

رئیس کل بانک مرکزی با تاکید بر اینکه مسائل مذکور ارتباط با قفلهای خزانه بانک مرکزی ندارد به اقدامات دولتها در کشورهای مختلف اشاره کرد و افزود: در برخی مواقع باید بین بد و بدتر، بد را انتخاب کرد.

وی به رشد پایین صادرات غیر نفتی کشور در شش ماهه ابتدای امسال اشاره و بیان کرد: هم اکنون امنیت سرمایه گذاری در کشور در سطح مطلوبی است ولی باید این رقم باز هم ارتقا داده شود.

بهمنی همچنین بر لزوم حمایت بانکها و صندوق ضمانت صادرات از بخش صادرات غیر نفتی کشور تاکید

کرد و افزود: به منظور جلوگیری از خروج سپرده‌های بانکی باید از کاهش ارزش پول افراد در سیستم بانکی جلوگیری کرد و قدرت خرید آنها را ثابت نگه داشت.

251- تعویق 8 ماه دستمزد کارگران کارخانه چینی حمید:

کارگران کارخانه چینی حمید در شهر قم 8 ماه تمام است که هیچ ریالی دستمزد دریافت نکرده اند. این که آنان در طول 8 ماه بدون هیچ دستمزد چه وضعیت رقت باری را گذرانده اند موضوعی است که نیاز به توضیح ندارد. گرسنگی، بدهکاری، تهدید مستمر به اخراج از خانه های اجاره ای و اجبار به بیابان نشینی، رعب و وحشت از افتادن به دام پلیس و قوه قضاییه سرمایه به جرم دیرکرد بدهکاری ها، احساس خفت و مذلت در مقابل طلبکاران و همه بدبختی ها و شکنجه های جسمی و روحی دیگری که شرط گریزناپذیر کارگر بودن در دوزخ توحش سرمایه داری ایران است همه و همه لحظه به لحظه آنان را در چنگال خود فشرده است. کارگران در همه این مدت در هر کجا که ممکن بوده فریاد اعتراض سرداده اند. اما طبق معمول در هیچ کجا نه فقط از هیچ مرجعی هیچ پاسخی نشنیده اند بلکه صدای اعتراضشان یکر است با قدرت قهر دولت سرمایه خاموش شده است. آنان امروز نیز یک بار دیگر در مقابل مرکز رادیو تلویزیون شهر قم اجتماع کردند تا باز هم علیه جنایات صاحبان سرمایه فریاد اعتراض سردهند. اجتماع کارگران اما باز هم در همان دقایق اولیه خود با هجوم پلیس و نیروی سرکوب سرمایه روبه روشد. نیروهای امنیتی کارگران را از همه سو در محاصره گرفتند و کوشیدند تا از رسیدن صدای اعتراض آنان علیه شدت استثمار و مظلوم و بربریت سرمایه داری به گوش اهالی شهر و سایر همزنجیرانشان جلوگیری کنند.

28 مهر 87

252- سازمان تأمین اجتماعی و بدهکاری 3 میلیارد تومانی کارفرمایان!

سازمان تأمین اجتماعی شهر ساری اعلام کرده که حدود 3 میلیارد تومان از کارفرمایان و صاحبان کارخانه ها طلبکار است. این را که سرمایه داران بدهکار مالک کارخانه، مزرعه، تجارتخانه، فروشگاه و سایر مراکز کار چند نفرند نمی دانیم. همچنین از میزان مبلغی که هر سرمایه دار در قبال استنثار یک کارگر یا کل کارگانش باید به سازمان تأمین اجتماعی ساری و به طور کلی این نهاد دولتی بپردازد هم هیچ اطلاعات درستی در گزارشات رسمی نهاد مذکور به دست ما نرسیده است. در این میان اما یک نکته روشن است. بدهکاری 3 میلیارد تومانی صاحبان سرمایه به سازمان تأمین اجتماعی شهر ساری با توجه به شمار واحدهای صنعتی و مراکز کار این شهر به صورت گویایی این حقیقت را بانگ می زند که کارفرمایان بدهی های خود را حتی به این نهادها نیز نمی پردازند. به بیان دیگر سرمایه داران ایران نه فقط دستمزد ناچیز کارگران را پرداخت نمی کنند بلکه حتی بدهکاری های خویش به دولت طبقه شان را هم پرداخت نمی کنند. بر اساس آنچه در روزنامه های دولتی درج می شود این ها حتی اقساط وام های بسیار کلانی را هم که برای سرمایه گذاری و استنثار بردگان مزدی دریافت کرده اند نمی پردازند. موضوع را می توانیم این گونه خلاصه و تصویر کنیم. جامعه ای که جهنم شعله ور و سوزان و خاکستر ساز هست و نیست کارگران است برای سرمایه داران از هر بهشتی بهشت تر است. سرمایه را بانک ها از محل جمع آوری حاصل استنثار انبوه توده های کارگر مفت و مجانی و بدون نیاز به بازگشت به این سرمایه داران هدیه می کنند. آن ها با این سرمایه های اعطایی، نیروی کار مزدی شبه رایگان و حتی رایگان و بدون هیچ دستمزد را مورد استنثار قرار می دهند. همین سرمایه داران در حالی که سرمایه را مفت و رایگان دریافت کرده اند و نیروی کار را هم مفتی استنثار می کنند زمین و زمان را از شکایت درباره وضعیت بد مالی و کساد بازار پُر می کنند و در قبال این غوغاها باز هم سرمایه و سرمایه به صورت وام دریافت می دارند. با وام ها و سرمایه های جدید کارخانه و باز هم کارخانه می سازند و حتی چین و ماچین را به قلمرو انباشت های عظیم خود تبدیل می نمایند. آنان باز هم فریاد می زنند که زیر فشار وضعیت بد مالی نه قادرند دستمزد کارگران را بپردازند، نه می توانند دیون بانکی خود را پرداخت کنند و نه قادر به بازپرداخت بدهی های خود به سازمان تأمین اجتماعی هستند. سرمایه داران در همه جای دنیا اربابان بی عنان مصون از هر نوع بازخواست هستند اما سرمایه دار بودن در جامعه ایران چنان نعمتی است که سرمایه داران دیگر دنیا نمی توانند با چشم حسادت به آنان نگاه نکنند.

28 مهر 87

253- کودکان کار ایرانی یا افغان؟: دردهای مشترک کودکان کار در سراسر جهان :

به گزارش روزنامه اعتماد در تاریخ 29 مهر 87 آمده است : فاطمه قاسم زاده کودکان کار در سراسر جهان ویژگی ها و دردهای مشترکی دارند که آنها را به هم نزدیک می کند. این همانندی ها، خاص کودکان نیست بلکه همه گروه هایی که از وضعیت اقتصادی - اجتماعی مشخصی برخوردارند، دارای این ویژگی ها هستند.

هالیواکس از روانشناسان اجتماعی معاصر در پژوهش های خود نشان داده است که افراد وابسته به یک گروه

یا طبقه اجتماعی، در کشورهای مختلف وجوه مشترک بیشتری با یکدیگر دارند تا افرادی که به طبقات اجتماعی مختلف در یک کشور تعلق دارند. در واقع وابستگی به گروه یا طبقه اجتماعی خاص، مشخص کننده وضعیت افراد جامعه است. به عنوان مثال معلمان در کشورهای مختلف به یکدیگر نزدیک ترند تا معلمان در کشور خودشان با سایر گروه های اجتماعی مانند کارمندان، پزشکان، صاحبان مشاغل آزاد و... علت این وجوه مشترک این است که هر گروه و طبقه اجتماعی، از نظر اقتصادی دارای پایگاه مشخصی است که نه تنها وضعیت اقتصادی، بلکه شیوه تفکر، نگرش، رفتار و در مجموع زندگی او را نیز شکل می دهد.

با توجه به نتایج این پژوهش ها، کودکان کار نیز، از هر نژاد و ملیت، مشکلات مشترکی دارند. در ایران نیز کودکان کار افغانی با کودکان هم گروه ایرانی خود، مسائل مشترکی دارند که می توان آنها را در چهار گروه طبقه بندی کرد.

- مشکلات اقتصادی؛ فقر، در آمد کم خانواده، بیکاری و... که علت اصلی پرداختن کودکان به کار است.

- مشکلات اجتماعی؛ اعتیاد، مهاجرت و پیامدهای آن، تبعیض در همه اشکال آن و...

- مشکلات فرهنگی؛ ناآگاهی، بی سواد، خشونت نسبت به کودکان، سوءاستفاده از کودکان به اشکال مختلف و...

- مشکلات خانوادگی؛ بی سرپرستی، بدسرپرستی، خانواده های گسسته، تعداد زیاد فرزندان و...

در مورد کار کودکان، مانند سایر مسائل و مشکلات اجتماعی، معمولاً یک عامل به تنهایی موثر نیست بلکه مجموعه پی از عوامل تاثیرگذار است. اگر عامل اقتصادی به عنوان علت اصلی مطرح می شود، سایر عوامل نیز به صورت پیش زمینه در بازتولید کار کودکان نقش اساسی دارند. پژوهشی که در سال 1385 در مورد وضعیت کودکان کار و خیابان در تهران انجام شد، تاثیر این عوامل در مورد کودکان ایرانی و افغانی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این بررسی نشان می دهد تفاوت بین کودکان کار ایرانی و افغانی در ارتباط با نقش عوامل چهارگانه، مشاهده می شود اما این تفاوت ها در مورد عوامل اقتصادی و اجتماعی معنی دار نیست و در مورد عوامل فرهنگی و خانوادگی معنی دار است. به این معنا که کودکان افغانی از نظر وضعیت فرهنگی و خانوادگی شرایط نامناسب تری نسبت به کودکان ایرانی دارند و این تفاوت ها ناشی از وضعیت خاص کودکان افغانی به ویژه کودکانی است که از نظر اقامت در ایران مجوز قانونی ندارند. کودکان کار افغانی را می توان به گروه های زیر تقسیم بندی کرد.

- کودکانی که اقامت آنان در ایران قانونی است. این کودکان وضعیت مناسب تری نسبت به سایر گروه ها دارند.

- کودکانی که مجوز اقامت قانونی در ایران را ندارند. این کودکان در شرایط دشواری به سر می برند.

- کودکانی که پدر و مادر آنها افغانی است. این کودکان از نظر تابعیت مشکلات کمتری دارند.

- کودکانی که یکی از والدین آنها ایرانی است. اگر پدر ایرانی باشد این کودکان از نظر تابعیت مشکلات کمتری دارند اما اگر مادر ایرانی باشد از بخشی از حق هویت خود که داشتن ملیت و تابعیت است، به موجب قانون مصوب مجلس شورای اسلامی، تا 18 سالگی برخوردار نیستند و در نتیجه از بسیاری از حقوق خود محروم می شوند.

- کودکانی که در ایران متولد شده و زندگی کرده اند و حتی افغانستان را هم ندیده اند.

- کودکانی که با پدر و مادر خود زندگی می کنند.

- کودکان تک والد که با یکی از والدین خود، پدر یا مادر، به سر می برند.

- کودکانی که با خانواده خود نیستند و زندگی جمعی دارند. این کودکان یا خانواده خود را از دست داده اند یا

خانواده آنان در افغانستان هستند. این کودکان بیشتر در سنین نوجوانی هستند.

گروه های مختلف کودکان کار افغانی هر یک مشکلات خاص خود را دارند اما آنان که مجوز قانونی برای اقامت در ایران را ندارند، در واقع از بسیاری از حقوق اساسی خود مانند آموزش، امنیت، بهداشت، تامین اجتماعی، بیمه، خدمات پزشکی و... محرومند.

مهم ترین مشکلات کودکان کار افغانی را می توان به شرح زیر طبقه بندی کرد.

محروم بودن از حق آموزش و رفتن به مدرسه؛ اگر کار طولانی و خسته کننده، وقت و توانی برای درس خواندن باقی بگذارد، این کودکان نمی توانند از مدرسه استفاده کنند. کودکانی که دارای کارت اقامت قانونی هستند، باید شهریه بپردازند که پرداخت آن برایشان دشوار است. به علاوه هزینه تهیه کتاب و لوازم التحریر را که چندان هم اندک نیست، باید به آن اضافه کرد.

این کودکان نمی توانند از حمایت های آموزشی- اجتماعی سازمان های غیردولتی که شامل سوادآموزی هم می شود، استفاده کنند زیرا این سازمان ها به موجب قانون از ارائه خدمات به این کودکان منع شده اند. حتی مدارس خودگردانی را که خود افغان ها با حمایت و مشارکت سازمان های غیردولتی دایر کرده بودند و تعداد زیادی از کودکان و نوجوانان افغانی را آموزش می داد، تعطیل کرده اند.

محروم بودن از حق هویت؛ بسیاری از کودکان افغانی، یا شناسنامه ندارند یا به علت ایرانی بودن مادر خود، تابعیت مشخصی ندارند که این وضعیت تا

18 سالگی یعنی پایان کودکی و نوجوانی ادامه دارد. این محرومیت، تاثیرات زیانباری بر رشد روانی- اجتماعی کودکان بر جای می گذارد.

254- کارگران سد ماملو 5 ماه حقوق نگرفته اند :

- به گزارش سایت سلام دمکرات در تاریخ 28 مهر 87 آمده است : حدود 500 کارگر سد ماملو در نزدیکی منطقه نظامی پارچین مدت 5 ماه است که حقوق و مطالبات خود را دریافت نکرده اند. کارگران برای اعتراض دست به اعتصاب زده اند.

255- سازمان بین المللی کار :بیکار شدن 20 میلیون نفر در اثر بحران مالی :

بخش فارسی بی بی سی در تاریخ 29 مهر 87 گزارش داده است :سازمان بین المللی کار هشدار داده است که بحران مالی جهانی ممکن است تعداد بیکاران در جهان را 20 میلیون نفر افزایش داده و تا پایان سال 2009 شمار بیکاران در جهان به 210 میلیون نفر برسد. سازمان بین المللی کار همچنین پیش بینی کرده که 40 میلیون نفر نیز به شمار گرسنگان در جهان اضافه خواهد شد و این افراد ناچار خواهند بود با پولی کمتر از یک دلار در روز زندگی کنند.

سازمان مورد بحث می گوید دولت ها پس از نجات بانک ها اکنون باید توجه خود را بر یک طرح نجات اقتصادی برای ایجاد اشتغال و اجتناب از بحران اجتماعی متمرکز کنند.

درخواست بانک مرکزی آمریکا

در تحولی دیگر بن برنانکه رئیس بانک مرکزی آمریکا گفته است برای مبارزه با ضعف اقتصادی، دولت باید پول بیشتری صرف کند.

بن برنانکه در جریان سخنرانی در کمیته بودجه مجلس نمایندگان آمریکا گفت به جریان انداختن دور تازه ای از محرک های اقتصادی که موجب افزایش فعالیت های اقتصادی خواهد شد ایده خوبی است.

این اولین بار است که آقای برنانکه درخواست در نظر گرفتن مجموعه کمک های مالی تازه ای توسط دولت را کرده است.

جورج بوش تا کنون تمایلی به اجرای این پیشنهاد نشان نداده است.

قرار است رهبران هشت کشور صنعتی پیشرفته جهان در اجلاس ماه نوامبر، یک رشته تدابیر هم آهنگ برای مبارزه با بحران مالی کنونی و جلوگیری از تکرار آن اتخاذ کنند.

احتمالاً چین، هند و دیگر اقتصادهای بزرگ جهان نیز در مذاکرات ماه نوامبر شرکت خواهند داشت.

تصمیم انجام این مذاکرات پس از درخواست گوردون براون نخست وزیر بریتانیا برای بازسازی صندوق بین المللی پول جهت کمک به نظارت بر نظام های مالی جهان اتخاذ شد.

رهبران گروه 8 همچنین با از سرگیری مذاکرات تجاری که پیشتر در سال جاری بی نتیجه ماند به اتفاق نظر رسیده اند.

256- صدور حکم حبس تعلیقی برای 4 عضو سندیکای شرکت واحد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 مهر 87 ؛ دادگاه انقلاب برای چهار نفر از کارگران تعلیقی شرکت واحد به جرم تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت ملی، حکم حبس تعلیقی صادر کرد. به گزارش "ایلنا"، عطا باباخانی، سعید ترابیان، یعقوب سلیمی و علیزاده حسینی از سوی دادگاه انقلاب به تحمل 6 تا 14 ماه حبس تعلیقی محکوم شده اند. پرویز خورشید از وکلای مدافع این کارگران با تأیید آراء صادره گفت: کارگران شرکت واحد از حق قانونی خود برای اعتراض به این احکام استفاده خواهند کرد. به گفته خورشید، اتهامات وارده مبنی بر اقدام علیه امنیت ملی و تبلیغ علیه نظام مصداق نداشته و اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد در تشکل خود تنها به انجام فعالیت های صنفی مشغول بودند. پایان پیام

257- عدم دریافت 4 ماه حقوق کارگران برق گیلان :

به گزارش سایت سلام دمکرات در تاریخ 29 مهر 87 آمده است : کارگران برق گیلان مدت 4 ماه است که دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند. آنها عیدی سال پیش را نیز دریافت نکرده اند. کارگران برای اعتراض دست به اعتصاب زده اند.

258- گرامیداشت اهدای رز نقره ای به سندیکای کارگران شرکت واحد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 مهر 87 ؛ جمعی از فعالان کارگری روز گذشته اهدای جایزه رز نقره ای سولیدر به سندیکای کارگران شرکت واحد را گرامی داشتند. به گزارش "ایلنا"، در این مراسم چند ساعته که در یکی از محلات جنوب تهران برگزار شد، علاوه بر اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد، فعالان کارگری و مدنی، نمایندگان از اتحادیه آزاد کارگران ایرانی، سندیکای کارگران نقاش، جمعیت دفاع از حقوق کودکان کار و خیابان و کانون مدافعان کارگر نیز حضور داشتند. چهارشنبه گذشته جایزه رز نقره ای سال 2008 سولیدر در پارلمان اروپا به یوسف مولایی، وکیل قانونی و نماینده سندیکای کارگران شرکت واحد اهدا شد. نهاد بین المللی و غیردولتی سولیدر که 60 سال از زمان تاسیس آن می گذرد در سال 48 میلادی و با هدف کمک بین المللی به کارگران جهان، هر سال جایزه رز نقره ای خود را به اشخاص حقیقی و حقوقی که در راه عدالت اجتماعی فعالیت می کنند، اهدا می کند. سال 2005 جایزه این نهاد به خوان سوموایا، رییس سازمان جهانی کار ILO تعلق گرفت. پایان پیام

258- رییس سازمان کار استان خبر داد؛

بیکاران بوشهری راننده می شوند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 مهر 87 ؛ مقرری بگیران بیمه بیکاری تسهیلات اشتغالزایی خرید خودرو دریافت می کنند.

به گزارش روابط عمومی سازمان کار و امور اجتماعی استان بوشهر، حسین باشی زادگان رییس سازمان کار استان افزود: همه مقرری بگیران که دارای حداقل 8 ماه مانده مقرری بیمه بیکاری و دارای گواهینامه راهنمایی و رانندگی باشند، می توانند از این تسهیلات یادشده استفاده کنند. وی تصریح کرد: این تسهیلات شامل 280 دستگاه خودرو کامیونت شرکت آمیکو است که با ضمانت 10 سال خدمات پس از فروش برای اشتغال مجدد مقرری بگیران بیمه بیکاری اختصاص یافته است. وی افزود: قیمت تمام شده این خودروها 158 میلیون ریال است که 100 میلیون ریال آن از طریق تسهیلات تأمین می شود.

وی اظهار داشت: تسهیلات یادشده با کارمزد 4 درصد و دوره بازپرداخت 5 ساله و با تخفیف 10 درصد

است.
وي خاطر نشان کرد: تمامی شرکتهای صنعتی، تولیدی و خدماتی به شرط جذب و به کارگیری يك نفر از مقررې بگيران از این تسهیلات استفاده کنند.
وي یادآور شد: مقررې بگيران و مدیران شرکتهای دارای شرایط می‌توانند دریافت تسهیلات درخواست خود را به ادارات کار و امور اجتماعی استان ارائه کنند.
پایان پیام

259- نرخ بیکاری دو رقمی شد :

به نوشته روزنامه سرمایه از قول ایسنا در تاریخ دوشنبه 29 مهر 87 آمده است : وزیر کار و امور اجتماعی اعلام کرد: «سیاست های انقباضی بانک مرکزی که در شش ماه نخست امسال اعمال شد، نرخ بیکاری را در سال جاری دو رقمی خواهد کرد.»
سیدمحمد جهرمی در پاسخ به این سوال که پیش بینی وی از میزان نرخ بیکاری در سال جاری چگونه خواهد بود، گفت: «متأسفانه سیاست های انقباضی بانک مرکزی موجب بروز مشکلات بسیاری برای تولید، کارگران و به خصوص سرمایه در گردش واحدهای تولیدی شد به طوری که براساس آخرین آمارهای منتشره از سوی مسوولان تامین اجتماعی، در شش ماهه نخست سال جاری بیش از 250 هزار نفر از کارگران بیکار شده اند.» وی افزود: «این آمار جدا از آمار مربوط به بیکاری بخشی از کشاورزان است که به دلیل خشکسالی سال جاری اتفاق افتاده است.» وزیرکار و امور اجتماعی با تأکید بر اینکه «با توجه به این روند قطعاً نرخ بیکاری در سال جاری تک رقمی نخواهد بود»، تصریح کرد: «حاصل این اتفاقات موجب شده نه تنها امسال نرخ بیکاری تک رقمی نشود، بلکه به دلیل افزایش بیکاری و ورود نیروهای جدید به بازار نرخ بیکاری باز هم افزایش یابد.»

260- کارخانه شماره يك نساجي قائم شهر تعطيل شد :

کارخانه شماره يك نساجي قائم شهر چند روزي است تعطيل شده و کارگران آن در بلاتکلیفی بسر می برند .

مسئولان کارخانه شماره يك شهرستان قائم شهر مي گویند به علت پرداخت نکردن بدهی هزینه برق از سوی کارخانه، شرکت توزیع برق قائم شهر اقدام به قطع برق کارخانه کرده است.

منبع : " خبرنگار فعالین مازندران "

261- سعید شیرکوند در گفتگو با ایلنا:

اخذ مالیات قانونی فشاری بر قشر آسیب پذیر وارد نمی کند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 مهر 87 ؛ به اعتقاد یک اقتصاددان اگر مالیات بر ارزش افزوده بر اساس سازوکارهای قانونی اجرا شود، هیچ فشاری به طبقه آسیب پذیر جامعه وارد نخواهد شد.
به گزارش "ایلنا"، سعید شیرکوند گفت: مالیات بر ارزش افزوده تنها باید یکبار و آن هم در آخرین مرحله تولید و از مصرف کننده نهایی گرفته شود. در غیر این صورت اخذ چنین مالیاتی ناعادلانه خواهد بود.
وي با بیان اینکه نحوه وصول این مالیات در هر کشور برحسب سیستم مالیاتی تولید و توزیع و عرضه کالا و خدمات می‌تواند متفاوت باشد، افزود: با این حال مالیات بر ارزش افزوده نباید بیش از یکبار از کالایی اخذ شود.

به گفته شیرکوند، اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده نیازمند وجود سازوکارهایی است تا به کمک آن در هنگام فروش کالای نهایی به مصرف کننده نهایی، مالیات آن وصول و به حساب دولت ریخته و بابت آن فاکتور صادر شود.

وي تأکید کرد: در صورتی که این قانون بدون سازوکارهای لازم ایجاد شود، ممکن است به نام مالیات ارزش افزوده، مبالغی غیرقانونی از خریدار نهایی کسر شود.
پایان پیام

262- چگونه در مقابل خانواده خجالت نکشم؟

در منطقه ما يك كيلو پياز 400تومان است،يك كيلو گوشت هفت هزار تومان است.من جوابگوي خانو اده ام نيستم. شب تا صبح بچه ها ميگویندکه دفتر و کتاب ميخواهيم.يك کارگري يا يك راننده که ماهانه بيشتتر از 250 تا 300 هزار تومان حقوق نميگيرد. چگونه جلوي خانواده اش سر بلند کند؟ چگونه ميتوانند جلوي آنها شرمسار نباشد؟ هميشه وقتي ميخواهند فقر را نشان بدهند. آفريقاها را مثال ميزند اين درحالي است که وضعيت ما از آفريقاها بسيار بدتر است. و اين واقعيت امروز کشور ما است.

263- درد دل های یک کارگر راننده:

«... من در عسلویه کار می کردم، اما در حال حاضر یک راننده بازنشسته هستم. از ما بپرسید که چه مشکلی نداریم؟ تمامی کارهای ما مشکل است. فقط يك محموله را که می خواهیم تحویل بگیریم، پنج ساعت معطل می شویم. در برف و باران و سرما و گرما مجبوریم در جاده ها کار کنیم. شما نمی دانید که چقدر ما باید در بیابان ها و جاده ها بخوابیم تا يك پنچرگیری بکنیم. در جامعه هیچ اسمی از راننده نیست. در صورتی که بار اصلی این جامعه روی دوش رانندگان است. رنج دنیا روی ما رانندگان سرشکن شده است. در این کشور از هیچ ارزش و اعتباری برخوردار نیستیم. وقتی به بانك هم می رویم نه امضای ما را قبول دارند. و نه این که به ما وام می دهند.

بیمه فقط برای ما مشکل ایجاد می کند. کسی که 300 هزار تومان ماهیانه درآمد دارد از کجا بیاورد که شصت هزار تومان برای حق بیمه پرداخت کند؟ آیا این راننده خرج ندارد و خانواده ندارد؟ مردم دلشان خوش بود که بیمه را کم کردند ولی دوباره اضافه کردند. اگر چند روز هم این بیمه را ندهید باید کلی جریمه بپردازید. هیچ جایی برای شکایت وجود ندارد همه جا فقط اذیت می کنند. همه کارگران هم همین وضعیت را دارند. مشکل که یکی دو تا نیست. فقط باید بسوزیم و بسازیم. وقتی قانون یقه سرمایه دار را نمی گیرد و با او همدست می شود، وضعیت ما کاملاً مشخص است. الان 5 سال است که برای کارخانه تراز بوشهر کار می کنم. در این مدت 11 میلیون تومان دستمزد از صاحبان شرکت طلب دارم. اما یک ریال آن را پرداخت نکرده اند. من ماشین مال خودم نیست. از دیگران گرفته ام و برای سرمایه دار کار کرده ام. اما به این سرنوشت دچار شده ام. کارفرمایی که برایش جان کنده ام و دستمزدهای مرا نپرداخته است الان در بیت رهبری پست مناسبی برای خود دست و پا کرده است. من چگونه می توانم از سرمایه داری که این همه نفوذ دارد دستمزدهایم را بگیرم؟! چه کسی حاضر است اصلاً به حرف من گوش کند؟! من 5 سال برای این سرمایه دار کار کردم و الان که دارم حرف می زنم اگر او را ببینیم دلم می خواهد یک راست او را بکشم، اگر چه می دانم به زندان می افتم. آن هایی که مرتکب قتل می شوند مگر دلشان می خواهد که قاتل باشند. آن ها هم مانند من این چنین مورد ظلم و جنایت قرار می گیرند.

من در عسلویه پوست بدنم خشک شده است. و اصلاً نمی توانم تکان بخورم. این همه بلا به سر ما آوردند. واقعا این ها ظلم نیست؟

يك اسکله در این منطقه وجود دارد. خدا می داند که چند میلیون برای ساخت این اسکله هزینه کردند ولی حتی يك ریال به هیچ کارگری ندادند. تعداد زیادی تجهیزات از لودر گرفته تا چیزهای دیگر آوردند و تعداد زیادی کارگر استخدام نمودند که در این جا کار می کردند. شما نمی دانید يك کارگر برای گرفتن دویست هزار تومان حقوق چه زجری باید بکشد. در عسلویه یک شرکت بود به نام شرکت شیلکو بختیاری. در ابتدای کار پول کارگران را برای مدت کوتاهی پرداخت کرد. اما يك روز دیدیم که جمع کرد و رفت، بدون این که طلب های کارگران را بپردازد. کارگران در عسلویه روی کارتون می خوابیدند. تا کار را شروع کنند. بعد از سه ماه تا چهار ماه که با این شرایط کار کردند این شرکت جمع کرد. پول این بدبخت ها را خورد و رفت و هیچ کس هم پاسخگوی هیچ چیز نشد. تلویزیون و دوربین ها هم هیچ وقت حقایق را نمی گویند. این ها فقط هر جا که منافع حاکمیت اقتضا می کند خود را نشان می دهند.

در منطقه ما يك کیلو پیاز 400 تومان است. يك کیلو گوشت هفت هزار تومان است. من جوابگوی خانواده ام نیستم. شب تا صبح بچه ها می گویند که دفتر و کتاب می خواهیم. يك کارگر که ماهانه بیشتر از 250 تا 300 هزار تومان حقوق نمی گیرد، چگونه جلوی خانواده اش سر بلند کند؟ چگونه می تواند جلو زن و بچه هایش شرمسار نباشد؟ همیشه وقتی می خواهند فقر را نشان بدهند آفریقای ها را مثال می زنند. این در حالی است که وضعیت ما از آفریقای ها هیچ بهتر نیست. واقعیت امروز این کشور این است.»

منبع : انجمن صدای کاوه ها 29 مهر 87

264- هیچ قانونی بر روستایی ما نیست یا هیچ جای ایران قانون نیست؟

در روستای چله گاه دوازده سال است که جنگ و درگیری است. الان يك نفر کشته شده و ده نفر نیز تیر خوردند آنها هم که زندان میروند. بدتر میشوند. هیچ قانونی در روستایی ما حاکم نیست. در این روستا به دختری تیر زدند از زندگی محروم شدند و دیگه دو سال در خانه افتاده است ضارب ده روز زندان رفت. الان دارد برای خودش آزاد میچرخد. به يك نفر تیر زدند و زانویش قطع شده است و دیگری نیز تیر در شکمش خورده است. و از آن طرف بیرون آمده همین الان یکی میخواست يك نفر دیگر را بکشد. به او گفتند که چرا این کار را کردی گفت من میخوام از او اعتراف بگیرم چرا نباید در این منطقه امنیت باشد چرا نباید در منطقه ما قانون باشد؟؟؟ ما به عصر حجر برگشتیم.

او باتیر زده و کاسه چشم نفر را از حدقه بیرون آورده است چرا باید برای خودش راحت بچرخد؟؟؟ ضارب ده روز زندان رفته است. وبا پنج میلیون رشوه ای که داده است. الان آزاد است فردا دوباره يك جرم دیگر را مرتکب میشود. و باز هم بارشوه مسئله اش راحل میکند. این وضعیت کشور ما است.

منبع : انجمن صدای کاوه ها

265- کارخانه تراز بهشهر پنج سال است که مطالبات ما را نمیدهد:

الان مدت پنج سال است که پول از این شرکت طلب دارم. دو سال روی ماشین مردم کار کردم. یازده میلیون این شرکت به من بدهکار است ولی کار فرما پول را نداده و فرار کرده است. به هر کس هم شکایت میکنم میگویند دیگر فایده ندارد.

این کار فرما الان در تهران کار میکند میگویند که در بیت رهبری کار میکند اسمش عطا کارگر است و پارتی او قوی است. و از آنجاکه با آقازاده ها رابطه دارد در مقابل آنها کسی حرف مارتحویل نمیگیرد که او حق ما را خورده است.

ما از او هم شکایت کردیم. فراری است دادگاه بوشهر هم میگوید شما باید يك نفر از بوشهر بیاورید که این برگه را امضاء کند این در حالی است که من خودم اهل چهار مهال بختیاری هستم. چگونه باید از این شهر امضاء بیآورم؟

به هر کس هم که میگویم که امضاء میگوید که ده میلیون تومان بدهید که من به عنوان شاهد امضاء کنم.

ما همیشه با این مشکلات دست و پنجه نرم میکنیم. ما مجبوریم که کار کنیم. او یازده میلیون تومان از پول من را خورده است در صورتیکه این ماشین مربوط به من نیست من روی این ماشین کار میکنم صاحب ماشین خیلی انسان بزرگواری است. به من گفته که هر وقت طلبت را گرفتی پول را به من برگردان

ولی نمیدانم کجا بروم الان پرونده در دادگاه بوشهر است. متهم خودش فراری است. و پسرش اینجا بود وقتی هم به دادگاه می رفتم و می گفتند پسرش که بدهکار نیست بلکه پدرش این کار را کرده است. بروید او را بگیرید.

ما کجا برویم او را پیدا کنیم؟ به خدا قسم من با ماشین مردم سنگ سوار کردم و با آن دریا را پر کردم چون خواسته این فرد بود.

الان که این حرفها را میزنم آنقدر تحت فشار هستم. که اگر او را ببینیم باید او را بکشم

اما وقتی يك اتفاق هم بیافتد گوشه زندان باید بروم و آبرو و حیثیتی برایم نمی ماند

شما فکر میکنید تمام آدمهایی که قتل انجام میدهند مگر دلش میخواهد که این کار را بکند نمیخواهد که این کار را بکند هیچ کس عمداً این کار را انجام نمیده از مجبوری است که دست به این کار میزنند .

من در عسلویه پوست بدنم خشک شده است. و اصلاً نمیتوانم تکان بخورم. این همه بلا به سر ما آوردند. واقعا این ها ظلم نیست؟ واقعا زور نیست؟ ما آدمهایی بیسواد هستیم پیدا کردن این فرد مثل گشتن به دنبال سوزن در کاه دان است. تازه او را هم پیدا کنیم. آن را با چه مدرکی میتوانیم دستگیر کنیم. وقتی قانون یقه او را نمیگیرد. بلکه با او هم دست میشود. بنابراین وضعیت ما کاملاً مشخص شده است.

منبع : انجمن صدای کاوه ها

266- معاون وزارت کار و امور اجتماعی خبر داد؛

بیش از 8 هزار کارگر به جرگه مقرری بیکاری افزوده می شوند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 30 مهر 87 ؛ معاون روابط کار وزارت کار و امور اجتماعی از تصویب 64 طرح اصلاح ساختار بنگاههای اقتصادی خبر داد.

به گزارش "ایلنا" به نقل از روابط عمومی وزارت کار و امور اجتماعی، ابراهیم نظری جلالی هدف از تصویب طرحهای اصلاح ساختار را بهینه کردن تولید در چارچوب سیاستهای اقتصادی کشور دانست و گفت: با تصویب طرحهای اصلاح ساختار 8 هزار و 85 کارگر تحت پوشش بیمه بیکاری تا راه اندازی مجدد بنگاهها قرار گرفتند.

وی با اشاره به اینکه به منظور جلوگیری از تعطیلی بنگاه‌های اقتصادی، سازمان‌های کار موظف به بررسی وضعیت شرکت‌های دارای مشکل هستند، گفت: واحدهای متقاضی اصلاح ساختار برای بهینه کردن تولید و خدمات می‌توانند طرح‌های توجیهی خود را پس از اخذ موافقت از وزارت صنایع و با دیگر دستگاه‌های مسئول به سازمان کار ارائه کنند.

وی یادآور شد: در طرح‌های توجیهی فنی و اقتصادی باید وضعیت نیروی انسانی قبل و بعد از اجرای طرح مورد توجه قرار گیرد.

نظری جلالی افزود: سازمان‌های کار موظف هستند پس از دریافت تقاضای اصلاح ساختار گزارش تفصیلی لازم را طبق دستورالعمل تدوین و در جلسات کمیته استانی و سه جانبه بررسی کنند. وی گفت: طرح اصلاح ساختار پس از طی فرآیند یادشده گزارش به اداره کل پیشگیری از بیکاری کارگران در وزارت کار ارسال و پس از بررسی مجدد طرح در شورای عالی کار ظرف یک ماه در این خصوص تصمیم‌گیری می‌شود.

پایان پیام

267- دادگاه افشین شمس قهفرخی برگزار شد:

روز دوشنبه 87/7/29 جلسه دادگاه افشین شمس قهفرخی - فعال کارگری - با حضور وکیل ایشان آقای محمد شریف در دادگاه انقلاب اسلامی اصفهان برگزار شد. در این جلسه، قاضی دادگاه اتهام افشین شمس را محاربه به دلیل عضویت در حزب کمونیست ایران اعلام کرد. مستند قانونی قاضی دادگاه ماده 186 قانون مجازات اسلامی است که نص آن چنین است: « هر گروه یا جمعیت متشکل که در برابر حکومت اسلامی قیام مسلحانه کند مادام که مرکزیت آن باقی است تمام اعضاء و هواداران آن، که موضع آن گروه یا جمعیت یا سازمان را می‌دانند و به نحوی در پیشبرد اهداف آن فعالیت و تلاش موثر دارند، محاربند اگر چه در شاخه نظامی شرکت نداشته باشند.» پس از تفهیم اتهام توسط قاضی، افشین شمس که از روحیه خوبی برخوردار بود از خود دفاع کرد. محمد شریف، وکیل شمس، نیز با آن که قبلاً لایحه دفاعیه کتبی به دادگاه ارائه کرده بود در این جلسه به طور شفاهی نیز از موکل خود دفاع کرد. سپس قاضی از افشین شمس خواست که اگر به عنوان آخرین دفاع مطلبی دارد بیان کند. اخذ آخرین دفاع به این معناست که این جلسه، آخرین جلسه دادگاه شمس است و قاضی باید رای خود را صادر کند. جلسه دادگاه پس از آخرین دفاع افشین به پایان رسید و قرار است رای دادگاه به زودی اعلام شود. در این جلسه، وکیل افشین از دادگاه درخواست کرد که قرار بازداشت او به قرار کفالت تبدیل شود.

از آنچه در فضای دادگاه گذشته است می‌توان چنین استنباط کرد که دفاعیات شمس و وکیل او قاضی را مجاب کرده است که شواهد و قرائن موجود برای اثبات اتهام محاربه کافی نیست و به احتمال زیاد این اتهام منتفی خواهد شد. ما از افشین شمس قهفرخی به عنوان فعال کارگری دفاع می‌کنیم و خواهان آزادی بی قید و شرط او هستیم.

30 مهر 87

268- اجتماع اعتراضی کارگران پاکدشت:

کارگران شرکت موسوم به « سازمان مایه» پاکدشت مدت ها است که دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند. سرنوشت اشتغال آنان نیز هیچ معلوم نیست. دیری است که خطر قطعی شدن تعطیل کامل کارخانه و افتادن در ورطه بیکاری همه کارگران را به وحشت انداخته است. سرمایه داران صاحب شرکت از یک سو دستمزد توده های کارگر را پرداخت نمی کنند و از سوی دیگر هیچ درجه ای به سوی تضمین اشتغال بر روی آنان باز نمی کنند. کارگران چند ماه است که در حال اعتراض و مبارزه هستند. اجتماع اعتراضی روز دوشنبه 29 مهر 87 نیز صحنه ای از همین پیکارهای طولانی است. کارگران در این روز در مقابل اداره دادگستری شهر جمع شده و شروع به اعتراض و طرح خواسته های خویش کردند. پرداخت فوری دستمزدهای معوقه و تضمین امنیت اشتغال در صدر خواسته های کارگران قرار دارد. این اجتماع اعتراضی از ساعت 8 و 30 دقیقه صبح آغاز شد و تا ساعت 11 ادامه یافت. اجتماع کنندگان معترض اعلام کردند که تا دستیابی به نتیجه مطلوب به مبارزه ادامه خواهند داد.

30 مهر 87

269- اعتصاب معلمان در سنج:

معلمان مدارس راهنمایی سنج چند روز است که در اعتصاب به سر می‌برند. مدرسه پسرانه حیدر محی واقع در خیابان سیروس و مدرسه حافظ واقع در خیابان شالمان به دلیل اعتصاب معلمان به طور کامل تعطیل هستند. اعتصاب کنندگان خواستار پرداخت مطالبات خویش و تضمین امنیت شغلی خود هستند. آنان اعلام کرده اند که تا تحقق خواسته هایشان به مبارزه ادامه خواهند داد.

30 مهر 87

270- یک خبر از شرکت نساجی پارس ایران:

دو هفته پیش، 51 کارگر بازنشسته کارخانه نساجی پارس ایران در رشت 4 نفر را از میان خود به عنوان نماینده انتخاب کردند که به کاخ ریاست جمهوری در تهران بروند و مشکل عدم دریافت مطالبات بازنشستگی خود را به گوش رئیس جمهوری برسانند. در تهران، بی آن که از سفر قریب الوقوع احمدی نژاد به رشت هیچ چیزی به این 4 نماینده کارگر گفته شود به آنان تذکر داده شد که به رشت برگردند، چند روز دیگر خواهند توانست مشکلات خود را با رئیس جمهوری اسلامی در میان گذارند. پس از آن که احمدی نژاد در روز چهارشنبه 87/7/24 به رشت سفر کرد، کارگران بازنشسته پارس ایران تصمیم گرفتند که در سخنرانی او در ورزشگاه بزرگ رشت شرکت کنند و مطالبات خود را روی پارچه ای بنویسند و در معرض دید رئیس جمهوری عدالت گستر !! اسلامی قرار دهند. اما اداره اطلاعات رشت از این اقدام کارگران جلوگیری کرد و کارگران را تهدید نمود که در صورتی که این کار بکنند تمام آنان را دستگیر خواهد کرد. به این ترتیب، کارگران یک بار دیگر بیهودگی و بی ثمری این گونه عرض حال ها و شکایت بردن از دزدان پیش رئیس دزدان را تجربه کردند.

لازم به ذکر است که شرکت نساجی پارس ایران متعلق به سرمایه داری به نام جواد افراشته است که تاکنون به بهانه راه اندازی کارخانه و پرداخت مطالبات و حل مشکلات کارگران ده ها میلیارد تومان از بانک های مختلف دولت جمهوری اسلامی دریافت کرده و این مبالغ هنگفت را به جای راه اندازی کارخانه پارس ایران و حل مشکلات کارگران در زمینه های گسترده سرمایه گذاری کرده است. این سرمایه دار از جمله سرمایه داران «اصلاح طلب» !! است و در کف حمایت کروی قرار دارد.

30 مهر 87

271- کلامی چند درباره طومار نویسی کارگران ساختمانی کردستان :

کارگران ساختمانی کردستان با ارسال طوماری برای هیئت رئیسه مجلس خواستار دفاع مجلسیان از بیمه کارگران ساختمانی شده اند. محتوای این نامه عمدتاً هشدار به نمایندگان مجلس برای رعایت بندها و مواد و تبصره های مختلف قانون اساسی است. بند 9 اصل 3، بند 12 اصل 3، اصل 29 بند فلان و مانند این ها. این که چرا کارگران به نوشتن این طومار اقدام کرده اند برای ما کاملاً قابل فهم است.

نمی توان منکر شد که بسیاری از کارگران درحالی که به طور عینی و مادی علیه سرمایه مبارزه می کنند به قوانین سرمایه توهم دارند و به آن استناد می کنند. و آفریننده این توهم نیز خود مناسبات سرمایه داری است. به عبارت دیگر، توهم کارگران به قوانین سرمایه داری امری صرفاً ذهنی نیست و مبنایی عینی در درون خود جامعه سرمایه داری دارد. گرایش به قانون و فرمیسم را در میان کارگران خود مناسبات سرمایه داری باز تولید می کند. درست است که سندیکالیست ها و احزاب فرمیست اعم از چپ و راست برای خدمت گذاری به نظام سرمایه داری این گرایش را تئوریزه و رهبری می کنند اما اینان فقط بر بستر این گرایش عینی و مادی می توانند این کار را بکنند. بنابراین، یک دلیل طومار نویسی کارگران ساختمانی کردستان و استناد آن ها به قانون سرمایه توهم بخش هایی از آنان به این قانون است. اما این تمام مسئله نیست. هستند کارگران بسیاری که به قوانین سرمایه داری توهم ندارند و نیز خوب می دانند که معضل دولتیان و از جمله هیأت رئیسه یا اعضای مجلس سرمایه بی اطلاعی از این قوانین نیست. آنان می دانند که کلمه به کلمه آنچه در جامعه سرمایه داری نام قانون بر خود دارد توسط متفکران، نمایندگان سیاسی، حقوق دانان و زعمای نظام بردگی مزدی طرح و تنظیم و تصویب شده است. بیشتر کارگران ساختمانی کردستان و بخش زیادی از کارگران ایران و جهان، اگرچه به صورت خودجوش و خودانگیخته، اما به هر حال تضاد و تعارض آشتی ناپذیر خویش با سرمایه داران، دولتمردان سرمایه و نظام سرمایه داری را درک می کنند. خیلی خوب می دانند که قانون سرمایه قرار نیست مدافع حقوق آنان باشد. خوب می دانند که منافع آنان با منافع سرمایه داران مشترک نبوده و نمی تواند باشد. از این گذشته خوب هم می دانند که با عریضه نویسی و توسل به قانون گری از مشکلات آن ها گشوده نمی شود. این کارگران مانند بسیاری از کارگران ایران این حقایق را خوب می دانند و این جاست که ما در مقابل این سؤال قرار می گیریم که پس چرا این کارگران به رغم فقدان توهم به قوانین سرمایه داری باز هم به این قوانین استناد می کنند و به عریضه نویسی و ارسال طومار به مقامات سرمایه روی می آورند؟ به نظر ما، علت این امر آن است که این کارگران خود را در حالت استیصال، ناتوانی و فقدان راه چاره عملی برای اعمال قدرت متحد طبقاتی احساس می کنند. راز توسل آنان به طومار نویسی و رجوع به قانون سرمایه در اینجا نهفته است. آن ها خود را در موقعیتی سخت ضعیف مشاهده می کنند و همین احساس ضعف است که آنان را به سمت نوشتن طومار و بستن دخیل به دار قانون سرمایه سوق می دهد.

این بی قدرتی و احساس ضعف بدبختانه در فرهنگ و ایدئولوژی احزاب و فرقه‌ها تعبیری سخت و ارونه پیدا کرده است. این‌ها چنین وانمود می‌کنند که گویا کارگران عموماً و به‌طور مثال همین دوستان کارگر ساختمانی کردستان اصلاً تضاد و تعارض خود با سرمایه و سرمایه‌داران و دولت سرمایه‌داری را نمی‌فهمند. و گویا تنها مشکل آن‌ها این است که باید عده‌ای نخبه و شایسته و اهل فهم از خارج طبقه آن‌ها و آن چنان که خودشان می‌گویند دانشوران طبقات بالا یعنی همان اصحاب احزاب و گروه‌ها بیابند و اینان را از ورطه گمراهی به راه راست هدایت کنند!! ما در اینجا قصد تشریح این بحث را نداریم زیرا در باره بی‌پایه و ارونه بودن این دریافت‌ها به اندازه کافی بحث کرده‌ایم. روی سخن ما نه با هیچ‌دار و دسته و حزب و فرقه بلکه فقط با همزنجیران درون طبقه خود یعنی کارگران ساختمانی کردستان و همه کارگران همسرنوشت آنان است. مشکل اصلی بسیاری از این کارگران احساس ضعف و بی‌قدرتی و فقدان توان لازم برای اعمال قدرت مؤثر علیه دشمن طبقاتی است. آنان در غیاب این توانایی احساس می‌کنند که «کاچی بهتر از هیچی» است. با خود می‌گویند شاید حالا که کار دیگری از دستمان ساخته نیست با الحاح و عجز و لایه‌بتوان در دل سنگ دولت‌مردان ضدکارگر راهی بازکرد. طومارنویسی این دوستان حدیث دنیای یأس و احساس عجز آنان است. درست به همین دلیل همه حرف‌های ما نیز روی محور ضعف و فروماندگی و احساس استیصال متمرکز است. واقعیت این است و تمامی تجارب تاریخی به ما یاد داده است که اگر هم با خواهش و حیل و حالت بتوان حتی در سنگ خارا راهی بازکرد در دل سخت‌تر از سنگ خارا سرمایه‌داران و دولت‌مردان نظام سرمایه‌داری امکان گشودن هیچ راه و روزنه‌ای وجود ندارد. نمی‌توان واقعیت زمخت بی‌قدرتی و ضعف را به حال خود رها کرد و تلاش برای رفع آن را با «کاچی بهتر از هیچی» جایگزین ساخت. هیچ راهی برای ما وجود ندارد جز این که بر موقعیت ضعیف و فرسوده و متشتت خود غلبه کنیم. قبل از هر چیز باید قبول کرد که این کار یعنی غلبه بر وضعیت اسفبار پراکندگی و ناتوانی امکان‌پذیر است. تاریخ همه جا با صدای بلند این امکان‌پذیری را فریاد زده است. خود کارگران کردستان در طول همین 30 سال اخیر و در متن گسترده‌ترین حمام خون‌های دولت سرمایه‌داری دنیایی مبارزه کرده‌اند. یک معضل اساسی درمورد این مبارزات آن بوده که اهداف واقعی طبقاتی مان و تحقق انتظارات و مطالبات ضدسرمایه‌داری ما را دنبال نمی‌کرده است. ما متشکل شده‌ایم، اما به صورت پیشمرگ جنبش‌های دیگر و به عنوان سیاهی لشکر رفرمیسم راست یا چپ وارد میدان شده‌ایم. خطر کرده‌ایم و بسیار هم وسیع و حاد و جدی خطر کرده‌ایم، اما نه در هیئت فعالان طبقه خویش برای سازمانیابی جنبش ضدسرمایه‌داری توده‌های همزنجیر بلکه در چهارچوب یک رژیم سنیزی خلقی و ضدامپریالیستی و غیرکارگری که نمایندگان جنبش‌های دیگر پیش روی ما قرار داده‌اند. در یک کلام، ما سال‌ها مبارزه کرده‌ایم، خطر کرده‌ایم و دست به سازمان دادن توان خویش زده‌ایم. پس، ما از عهده انجام این کارها بر می‌آییم. اساس بحث این است که باید این کارها را در میدان واقعی کارزار طبقاتی خود علیه سرمایه‌انجام دهیم. باید خودمان به عنوان فعالان جنبش ضدسرمایه‌داری طبقه مان عزم جزم کنیم و برای سازمانیابی وسیع توده‌ای خویش علیه سرمایه‌دست به کار شویم. باید دست‌همدیگر را بفشاریم و «منشور مطالبات پایه‌ای طبقه کارگر ایران» را به نقطه عزیمت مبارزه شورایی و سراسری خود علیه سرمایه تبدیل کنیم.

همزنجیران!

بسیاری از شما مثل روز روشن می‌دانید که با طومارنویسی هیچ‌گرهی از هیچ‌مشکل کارگران حل نخواهد شد. قانون نه وسیله احقاق حق ما کارگران بلکه ابزار دست سرمایه‌داران برای درهم‌کوبیدن هر جنب و جوش ضدسرمایه‌داری ماست. آنچه سرمایه‌داران و دولت‌شان آن را حق می‌نامند دنیای ناحقی و ظلم و ستم علیه ماست. نه توسل به قانون و نه نگاشتن طومار هیچ‌کدام علاج درد ما نیست. باید به پا خیزیم، باید بر تشتت و ضعف و فروماندگی خود غلبه کنیم. باید متشکل شویم و با اتکا به قدرت متحد و شورایی خود نظام سرمایه‌داری را به چالش بکشیم. با اتکا به قدرت متحد خود مطالبات روزمان را بر نظام سرمایه‌داری تحمیل کنیم و از درون شوراها سراسری ضدسرمایه‌داری توده‌های طبقه مان برای نابودی نهایی نظام سرمایه‌داری و استقرار جامعه‌ای عاری از هرگونه کارمزدی به پیش تازیم. این تنها راه نجات ماست. کارگران علیه سرمایه متشکل شویم!

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

272- تجمع اعتراضی مردم در بوشهر علیه وزارت نفت :

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 30 مهر 87 آمده است : دوشنبه شب شماری از معتمدین، جوانان، نوجوانان و قشرهای مختلف مردم بوشهر با حضور در مسجد توحید این شهر نسبت به سیاست‌های تبعیض‌آمیز وزارت نفت در انتقال دفاتر شرکت‌های نفتی و همچنین به کارگیری نیروهای غیربومی در تأسیسات نفت و گاز عسویه اعتراض کردند.

به گزارش خبرگزاری فارس از بوشهر، مدتی است که وزارت نفت علی‌رغم مصوبه دولت مبنی بر انتقال دفاتر شرکت‌های نفتی به مراکز عملیاتی نفت جنوب، درصدد انتقال این دفاتر به استان فارس و شهر شیراز است.

تاکنون واکنش‌ها و اعتراضات نتیجه‌ای نداشته و این امر به یک موضوع نگران‌کننده برای مردم و مسئولان استان بوشهر تبدیل شده است.

همچنین در هفته گذشته وزارت نفت با چاپ آگهی استخدام در هفته‌نامه‌ها و روزنامه‌ها از متقاضیان کار در وزارت نفت دعوت به عمل آورده اما نکته‌ای که مردم بوشهر را نگران کرده این است که در این آگهی استخدام بوشهری‌ها دارای مدرک دیپلم می‌توانند ثبت‌نام کنند و بوشهری‌های دارای مدارک بالاتر هیچ سهمی در اشتغال در وزارت نفت ندارند.

همچنین مردم بوشهر با اعتراض به عملکرد وزیر نفت از تغییرات مدیران بومی در منطقه ویژه پارس جنوبی ابراز نگرانی کردند.

مردم بوشهر در پایان این تجمع اعلام کردند اگر این موضوع ظرف یک ماه آینده حل نشود، اعتراضات مردمی نسبت به سیاست‌های وزارت نفت در استان بیشتر خواهد شد.

273- افزایش تا 44 درصدی قیمت ماهی:

به گزارش روزنامه سرمایه در تاریخ سه شنبه 30 مهر 87 آمده است : در مقایسه با سال گذشته، قیمت انواع ماهی در بازارهای مصرف سه تا 44 درصد افزایش یافته است. به گزارش خبرنگار ما، انواع ماهی در سال جاری و به نسبت سال قبل در هر کیلو حدود 500 تا 1300 تومان گران تر شده است. بر اساس این گزارش بیشترین نوسان قیمت در بازار ماهی قزل آلا رخ داده که در مقایسه با سال گذشته بین 36 تا 44 درصد رشد داشته است. این گزارش می‌افزاید نرخ عمده فروشی ماهی قزل آلا رنگین کمان که سال گذشته بین 2500 تا 2600 تومان در هر کیلو بود، هم اکنون به 3400 تا 3750 تومان رسیده است.

در بازار ماهیان شمال نیز ماهی سفید که در سال گذشته به قیمت 4500 تا 5000 تومان در هر کیلو به فروش می‌رسید، در سال جاری با افزایش قیمتی حدود 18 درصد به قیمت‌هایی از 5300 تا 5800 تومان در هر کیلو عرضه می‌شود.

ماهی کفال نیز با رشد 23 تا 30 درصدی قیمت در سال جاری به بهای 5300 تا بیش از 6500 تومان در هر کیلو به فروش می‌رسد.

این گزارش همچنین می‌افزاید رشد قیمت در بازار ماهیان جنوب نسبت به بازار ماهیان شمال کمتر بوده است، به طوری که در بازار ماهی حلوا سفید که از ماهیان پرطرفدار و گرانبهای جنوب محسوب می‌شود، در مقایسه با سال گذشته حدود سه درصد رشد قیمت رخ داده و این ماهی در خرده فروشی‌های شهر تهران به قیمت 7000 تومان در هر کیلو عرضه می‌شود.

قیمت ماهی حلوا سیاه نیز که در سال گذشته بین 3100 تا 3300 تومان در هر کیلو بود، در سال جاری با قیمت‌هایی از 3700 تا 4500 تومان در هر کیلو به فروش می‌رسد. بر این اساس ماهی حلوا سیاه نسبت به سال گذشته حدود 27 درصد افزایش قیمت یافته است.

بیشترین افزایش قیمت در بازار ماهیان جنوب مربوط به ماهی شیر است که در مقایسه با سال گذشته 30/23 درصد رشد قیمتی را نشان می‌دهد. قیمت ماهی شیر هم اکنون کیلویی 5600 تا 7000 تومان است. ماهی سنگسر نیز با رشد قیمتی حدود 21 درصد نسبت به سال گذشته در حال حاضر با قیمت‌هایی از 3100 تا 3700 تومان در هر کیلو در بازارهای مصرف عرضه می‌شود. این بررسی در بازار ماهیان پرورشی نیز حاکی از افزایش 20 تا بیش از 33 درصدی قیمت‌ها در مقایسه با سال گذشته است.

بر اساس این بررسی قیمت ماهی پرورشی کپور (بیگ‌هد) که در حال حاضر با ورود صید جدید به بازار با کاهش استقبال روبه‌رو شده هر کیلو بین 1500 تا 2000 تومان است که در مقایسه با سال گذشته 23/33 درصد رشد قیمتی را نشان می‌دهد. سال گذشته قیمت ماهی بیگ‌هد حدود 1200 تا 1500 تومان در هر کیلو بوده است.

فعالان بازار ماهی شمال معتقدند «با شروع فصل صید در مازندران - بیستم مهرماه - میزان تقاضا در بازار

ماهی افزایش یافته و این امر موجب رشد قیمت انواع ماهی شده است.»
حسن احمدی یکی از کارشناسان و فعالان بازار ماهی در این زمینه به خبرنگار ما گفت: «چهار هزار صیاد مازندرانی در قالب 53 شرکت تعاونی، کار صید را از 20 مهرماه در دریای خزر آغاز کرده اند...»
وی در مورد قیمت انواع ماهی پرورشی شمال گفت: «هم اکنون انواع ماهی پرورشی فیتوفاک بین 1000 تا 1200 تومان و ماهی کپور درشت نیز با قیمت هایی از 1700 تا 3700 تومان در هر کیلو به فروش می رسد.»

قیمت انواع ماهی جنوب

حسین عبیدی یکی از فروشندگان انواع ماهی در بازار ماهی فروشان تهران ضمن بیان مطلب فوق در معرفی بازار ماهیان جنوب به خبرنگار ما گفت: «به طور کلی بازار ماهیان جنوب از تنوع بیشتری در مقایسه با ماهیان شمال برخوردار است، ضمن اینکه به دلیل کم تیغ بودن ماهی های جنوب آمار تقاضا در بازار این ماهیان بیشتر از تقاضای ماهیان شمال است.»

وی به تنوع بیش از صد نوع ماهی جنوب در بازارهای مصرف اشاره کرد و یادآور شد: «ماهی قباد (شاه ماهی)، حلوا سفید و سیاه، سرخو، شیرماهی، سنگسر و... از جمله پرطرفدارترین ماهی های جنوب محسوب می شوند.»

عبیدی در مورد قیمت این ماهی ها افزود: «قیمت ماهی شیر که ماهی پرطرفداری بین همگان محسوب می شود کیلویی 5300 تا 7000، شوریده 5100 تا 5500، حلوای سیاه 4000 تا 4700، حلوای سفید 8100 تا 8500 و سنگسر 3850 تا 4500 تومان است.»

این فروشنده ماهی به افزایش تقاضا در بازار ماهی قزل آلا اشاره کرد و اذعان داشت: «ماهی قزل آلا به دلیل اینکه به صورت زنده و تازه به فروش می رسد، طی چند سال گذشته طرفداران زیادی را به خود جلب کرده است.»

وی افزود: «قزل آلا از آن دسته ماهی هایی است که چنانچه بیش از یک روز در هوای آزاد و بیرون از آب بماند، دیگر کیفیت اولیه را ندارد و به اصطلاح گوشتش شل می شود. به این دلیل در اکثر فروشگاه های ماهی این ماهی به صورت زنده و تازه عرضه می شود.»

عبیدی به تفاوت قیمت این ماهی در نقاط مختلف تهران اشاره کرد و افزود: «بسته به وزن و منطقه فروش این ماهی، قیمت آن بین 3000 تا 4000 تومان در هر کیلو در نوسان است.»
وی تاکید کرد: «آبشش های قرمز روشن، فلس های درخشان و محکم، چشم برجسته و شفاف همچنین نداشتن بوی نامطبوع از نشانه های ماهی تازه و سالم است.»

274- زمستان امسال هم بدون گاز و برق خواهد بود :

به گزارش رادیو آلمان در تاریخ 30 مهر 87 ، - میترا شجاعی: وزیر نیرو از مجلس درخواست کرد، بودجه بیشتری برای مقابله با خاموشی در اختیار وزارتخانه اش قرار دهد. پرویز فتاح شرایط ایران در فصل سرما را ، سخت، برآورد کرده و تامین سوخت نیروگاه ها را مهمترین مشکل وزارتخانه اش خوانده است.

تابستان امسال برای ایرانیان تابستانی گرم، بی بارش و پر خاموشی بود. به گفته برخی از کارشناسان، میزان قطع برق در تابستان امسال از زمان پایان جنگ ایران و عراق بی سابقه بوده است. این در حالی است که زمستان گذشته نیز، در اکثر شهرهای ایران، سیستم گازرسانی مختل شده بود و حتی در شهرهای سردسیر مناطق شمالی کشور، چندین روز پیپی گاز شهری قطع بود.

بر پایه گزارش وزارت نیرو، امسال کم بارش ترین سال در طول چهل سال گذشته بوده است. به همین دلیل پیش بینی می شود که زمستان امسال بحران گازرسانی حتی شدیدتر از سال قبل وجود داشته باشد.

معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی، شرایط زمستان امسال ایران را ، سخت، توصیف کرده و می گوید، به دلیل کمبود نیروگاه های برق- آبی، مصرف گازوئیل و سوخت نیروگاه ها امسال افزایش خواهد داشت.

بدهکار و مستاصل

ماه گذشته پرویز فتاح، وزیر نیرو، در جلسه غیر علنی مجلس، وزارت نیرو را "یک وزارتخانه بدهکار و مستاصل" خواند و از مجلس درخواست کرد تا برای مقابله با خاموشی های پی در پی، بودجه بیشتری در اختیار این وزارتخانه قرار دهد.

وی روز یکشنبه، ۲۸ مهر نیز در مصاحبه با خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، وضعیت بارندگی را وخیم ارزیابی کرد و مهمترین مشکل وزرات نیرو را تأمین سوخت نیروگاه‌های کشور دانست.

بهمن احمدی امویی، خبرنگار اقتصادی مقیم ایران، تأیید می‌کند که یکی از مشکلات اصلی وزرات نیرو، در حال حاضر تأمین سوخت نیروگاه‌هاست اما به نظر وی این مشکل اصلی نیست:

"با توجه به کمبود گاز در ایران بخصوص در فصل زمستان که ما معمولاً حتا برای مصارف خانگی دچار مشکل می‌شویم و دولت مجبور می‌شود بسیاری از مصارف گاز صنایع را به نفع مصارف خانگی قطع بکند تا بلکه ناراحتی‌های اجتماعی و آشوب و شورش پس از آن را به همراه نداشته باشد، این درست است. اما همه‌ی دلایل این نیست که آقای فتاح گفتند. واقعیت قضیه این است که مدیریت وزرات نیروی ایران یک مدیریت ناکارآمد است و با توجه به این که الان فصل بودجه‌ریزی است، معمولاً وزارخانه‌ها شروع می‌کنند حرفهایی از این قبیل زدن که سهم بیشتری از بودجه را به خودشان اختصاص بدهند.."

تأثیر تحریم‌های بین‌المللی

بسیاری از کارشناسان، مشکل عمده گاز کشور را کم‌شدن سرمایه‌گذاری‌های خارجی عنوان می‌کنند. به عقیده این افراد اعمال تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران و نیز ناامنی سرمایه‌گذاری داخلی، پروژه‌های بزرگ گازی کشور مثل پارس جنوبی را مختل کرده‌است.

بهمن احمدی در این باره چنین می‌گوید:

"مشکل اصلی گاز ایران، عدم سرمایه‌گذاری مناسب در پروژه‌های مربوط به پارس جنوبی بود. چون طبق قانون باید فازهای ۶، ۷، ۸ و ۹ پارس جنوبی، سال گذشته به بهره‌برداری می‌رسید. براساس همین، اینها آمدند قراردادهای متعددی با ترکیه بستند که مرتب گاز بیشتری را به ترکیه صادر کنند. ولی به دلیل این که سرمایه‌گذاری‌های خارجی در پارس جنوبی صورت نگرفت، سرمایه‌گذار داخلی هم نتوانست به اندازه کافی سرمایه‌ها را جذب کند، مشکل تحریم بوجود آمد، چاههایی هم که زدند خیلی‌هایش از نظر فنی اشکال داشت و مجدداً باید حفاری می‌کردند، بسیاری از تجهیزات سرچاهی الان دچار تحریم است و وارد کردن آنها به سختی و با هزینه‌ی بسیار زیاد صورت می‌گیرد و زمانبر است، همه اینها باعث شده که پروژه‌ها دیر به بهره‌برداری برسند."

سوخت نیروگاه‌های تولید برق از دو راه تأمین می‌شود یکی گاز و دیگری آب. به دلیل مشکلات مربوط به گازرسانی و کمبود گاز برای مصارف خانگی، وزرات نیرو عمده منبع تأمین سوختش را نیروگاه‌های برق-آبی قرار داده ولی این نیروگاه‌ها نیز به دلیل کم‌بارشی‌های سال‌های اخیر، ظرفیت تولید برق به میزان لازم را از دست داده‌اند.

بهمن احمدی می‌گوید:

"زمستان سال قبل دولت به دلیل این که مشکل گاز داشت، نیروگاه‌های حرارتی را تا آنجا که امکان داشت میزان کمتری گاز به آنها داد و در مقابل از حداکثر توان نیروگاه‌های برق-آبی استفاده کرد. این در نتیجه باعث شد که در تابستان نیروگاه‌های برق-آبی ما دچار ناتوانی و در واقع از رده‌خارج بشوند. بخاطر این که اصلاً هیچ آبی در پشت سدها ذخیره نشده است که بخواد برق تولید بشود. یعنی سعی کردند این نیروگاه‌ها را جایگزین بکنند، ولی این جایگزینی به ضررشان تمام شد و در نتیجه تابستان امسال ما گسترده‌ترین خاموشی‌ها را از سال ۶۸ به اینسو داشتیم."

"مقصر سازمان هواشناسی است"

وزارت نیرو تقصیر را بر گردن سازمان هواشناسی انداخته و می‌گوید نظرات کارشناسانه در مورد بارش‌های امسال غلط بوده‌است و به همین دلیل این وزارتخانه پیش‌بینی‌های لازم را انجام نداده و در نتیجه امسال شاهد قطع گسترده برق بودیم.

بهمن احمدی اما می‌گوید طی سه سال گذشته هیچ نیروگاه جدیدی به مرحله بهره‌برداری نرسیده است و نیروگاه‌های فعلی همه همان‌هایی هستند که در زمان دولت‌های رفسنجانی و خاتمی کارشان را آغاز کرده‌بودند و این نیروگاه‌ها نیز ظرفیت تولید برق برای مصرف داخلی را ندارند کارشناسان می‌گویند اگر وضعیت به همین منوال پیش برود، زمستان امسال برای مردم ایران زمستانی به مراتب سخت‌تر از سال گذشته، همراه با خاموشی‌های گسترده و نیز قطع گاز خواهد بود.

275- جایگاه تشکل‌های کارگری در قانون کار کجاست؟ و جایگاه دولت و کارفرمایان بخش خصوصی در کفه ترازو چگونه است؟

کارگر به نان شب محتاج است. تنها ماهانه حق مسکن کارگران ده هزار تومان است. در این استان برای ده هزار تومان شبانه کمپهای شهرداری را می‌دهند که کارگر شب را به روز کند. عقلانیت ایجاب میکند در حال حاضر حق مسکن کارگران بعد از گذشت 30 سال از انقلاب ده هزار تومان است این دهن کجی به ساخت جامعه کارگری است. چرا در حق این کارگران زحمتکش این مقدار بی‌عدالتی میشود؟؟؟ چرا باید نماینده گان مجلس بیش از هفتصد و پنجاه میلیون تومان بیمه مسکن بگیرند. آن وقت این کارگران مظلوم فقط ده هزار تومان بیمه مسکن بگیرند. کجای دنیا این حرفها را می‌زنند؟ چه کسی این‌ها را تائید میکند؟ چه کسی این قوانین را تصویب میکند؟ چرا آقای وزیر نیرو استعفاي خود را بنویسید و بگویید که توان چرخاندن این مجموعه را ندارم دولتی خم به ابرو نمی‌آورند که چه ظلمی در حق کارگران میشود؟ و او چه کاره است؟ البته وقتی پای منافع وسط کشیده میشود همه چیز زیر آن رنگ می‌بازد. و آنجا معامله میکنند. خواربار 480 تومان ماهیانه میشود روزانه حق خواربار 80 تومان برای خانواده متاهل میشود. کارگران خانواده پرجمعیتی هستند حداقل 4 الی 5 نفری هستند. چگونه باید از عهده تهیه مواد اولیه زندگی بر آیند؟ وقتی فقط یک نوع از مواد شوینده 950 تومان قیمتش است. چگونه کارگران 480 تومان حق خواربار می‌دهند؟ رئیس شورای عالی ایران چه کار میکند؟ تورم 28 درصد جامعه را نمی‌بیند؟ سبد خانوار کارگران حداقل 450 هزار تومان است. حقوق امروز دریافتی کارگر دوپست و نوزده هزار و شصت تومان حقوق پرداخت میکنند این هاتناقضاتی است که باید این آقایان پاسخ دهند.

متأسفانه جنبش کارگری هم که دست نشانده دولت شده انداختاری از خود ندارند و استقلال ندارند. آنجا که می‌خواهند از کارگر حمایت کنند دیگه کفه ترازو به نفع دولت سنگین است. هیچ وقت به طرف جامعه کارگری نیست. آنها در ظاهر می‌گویند که می‌خواهند از حقوق کار دفاع کنند اما کفه ترازو به نفع دولت سنگین است.

آنهایی که در بخش خصوصی کار فرما هستند می‌خواهند از منافع شخصی خود دفاع کنند ولی در کنار این موضوع امروز دولت کارفرمای بزرگ است .

دولت خود کارفرمای بزرگ کشور است. همیشه در دادگاهها نماینده گانی که در هیئت های تشخیص حل اختلاف اداره کل کار می‌نشینند نماینده دولت معنا و مفهوم خود را از دست می‌دهند. چون در واقع نماینده کارفرما میشوند. نه فرد در هیئت های حل اختلاف مینشینند سه نفر نماینده کارگر و سه نفر نماینده کارفرما است و سه نفر دقیقاً نماینده دولت است. اما سوال این جا است که نماینده کارگر چگونه می‌خواهد حقوق کارگر را استیفاء کند؟؟؟

منبع : انجمن صدای کاوه ها

چند خبر از منبع " انجمن صدای کاوه ها "

276- گفتگوی اختصاصی با یکی از فعالین کارگری در آذربایجان غربی با خبرنگار صدای کاوه ها :

وی در گفتگو با خبرنگار ما چنین گفت: مسائل و مشکلات ما پیچیده شده است بزرگترین مشکل مادر حال حاضر بحث قراردادها موقت است کارگران ما از سنوات شغلی برخوردار نمیشوند این بحثی است که کلیه کارگران ایران وبالطبع آن بیش از 90 درصد به خصوص کارگران آذربایجان غربی هیچ گونه امنیت شغلی ندارند چون اکثراً واحدهای صنوف کار میکنند این کارگاهها کارگاههای زیر ده نفر هستند و گاها از قانون کار خارج شده اند و متأسفانه عمدتاً مشکل دارند.

277- محروم کردن کلیه کارگران استان آذربایجان از بن ویژه کارگری در ماه مبارک رمضان:

به کارکنان دولت در ماه رمضان بن ویژه ماه رمضان پرداخت کردند. و این تبعیض مابین کارکنان دولت با جامعه کارگری ایجاد شده است. ما به شدت به عدم توزیع بن های ویژه به کارگران کشور و منطقه به شدت به دولت و وزیر بازرگانی اعتراض داریم. زیرا متولی آن هم وزیر بازرگانی بوده است.

278- شرکتهای خدماتی و پیمانکاری دمار از روزگار کارگران ما در آورده اند:

در حال حاضر اکثر پروژه های سد سازی از جمله پروژه های سد شهرداری ارومیه- سد سیدوی پیرانشهر - سد آغ چای خوی - زره شوران و آغ دره - شهید کاظمی بوکان در هر کدام از این پروژه ها بیش از 1000 کارگر مشغول به کار هستند کارگرانی با پیمانکار کار میکنند بیش از 4 ماه است که حقوقشان را پرداخت نکرده اند. همچنین واحدهایی از کارگران که بر روی صنعت آب کار میکنند کارگران استثمار میشوند. مسئولین هم دست روی گذاشتند هیچ کاری نمیکند و فقط نظاره گر هستند این کارگران 4 ماه است حقوق خود را دریافت نکردند اما سوال این جا است که کجا باید شکایت کند؟ و دستشان به کجا بند است؟

279- ان جی او های کارگری و تشکل های کارگری روز به روز در استان ما روبه تنزل میروند:

ما در اول دهه 1380 تعداد 54 شورای اسلامی کار در واحدهای تولیدی و صنعتی در آذربایجان غربی داشتیم امروز به 23 واحد تقلیل یافته است. آیا نباید گفت بر طبق قانون کار و قانون های بین المللی دخالت دولت در تشکل های کارگری ممنوع است. چرا برای دخالت دولت امروز تعداد تشکلهای ان جی او ها به 23 واحد شورای اسلامی کار رسیده؟؟؟

280- کارگران نساجی خاتم انبیاء بوکان:

کارگران این کارخانه چهار ماه است که حقوق نگرفته اند. کارخانه جات نساجی پانصدکارگر داشتند از این تعداد فقط ده تا 15 نفر باقی مانده است. این کارگران با ده تا پانزده سال سابقه کار از بیمه بیکاری استفاده میکنند و از کار اخراج شدند.

281- کارگران اروم دشت 18 ماه است که حقوق خود را نگرفتند:

کارگران اروم دشت متأسفانه 18 ماه حقوق خود را نگرفتند و با هماهنگی اداره کل کار از مقرری بیمه بیکاری استفاده میکنند. اگر در آینده از بیمه بیکاری برگشتند. و هیچ دستگاهی نیز پاسخگو نیست. کارفرمای هم وجود ندارد که مسئولین و یا جنبشهای کارگری روی آنها فشار بیاورد تا حقوق این کارگران را بپردازند.

282- شرکت پنج گانه کشت و صنعت مهاباد:

مسئولین شرکت پنجگانه کشت و صنعت مهاباد که در حال حاضر 260 کارگر دارد به بخش خصوصی واگذار شده و از آنجا که سرمایه در گردش دچار مشکل اقتصادی گردیده است و مسئولان شرکت کشت و صنعت از پرداخت حقوق و مزایای این کارگران عاجز مانده اند. بسته سیاستی بانک مرکزی در خصوص عدم توزیع پولها به کارخانه بانک مرکزی مشکل حاد در این منطقه ایجاد کرده است.

اخبار مبارزات کارگران ایران ،
هفته اول آبان ۱۳۸۷ (اکتبر ۲۰۰۸)

283- آخرین گزارش از هفت تپه :

به گزارش مدافعین حقوق کارگران از ایران در تاریخ 1 آبان 87 ؛ کارگران طرح نیشکر هفت تپه انتخابات هیات مدیره سندیکای خود را انجام دادند این انتخابات با دو صندوق سیار در سطح کارخانه و مزارع صورت گرفت و بیش از هزار نفر آراء خود را به صندوق های رای ریختند . برطبق آخرین خبر از میان 28 کاندیدای شرکت کننده برای هیات مدیره افراد زیر آراء لازم را کسب کردند :

علی نجاتی ، فریدون نیکو فرد ، احمدی ، شریفی ، حیدری ، بسحاق ، نجات دهلی ، علیپور و رضارخشان .

مابین انتخابات را به کارگران هفت تپه تبریک میگوئیم

ادامه خبر :

صبح امروز با ورود کارگران در حالی که خود را برای شرکت در انتخابات آماده می کردند با بخش نامه مسئولین کارخانه که آنان را از شرکت در انتخابات منع می کرد و انتخابات را منوط به دستور و اجازه اداره کار می دانست مواجه شدند.

انتخابات در ساعت 8 صبح آغاز و تا ساعت 12 ادامه داشت . در کنار هر صندوق چهار ناظر از بخش کشاورزی و کارخانه حضور داشتند و پس از آن صندوق ها به مکانی دیگر منتقل و توسط ناظرین شمارش شد.

لازم به ذکر است با وجود مدت کم برای رای گیری (حدود چهار ساعت) و موانع ایجاد شده و جو موجود در کارخانه بیش از هزار نفر از کارگران در این رای گیری شرکت کردند.

در طی مدت رای گیری نیروهای امنیتی حضور پر رنگی داشتند اما بر خورد خاصی صورت نگرفت.

در این انتخابات اعضای هیات مدیره به شرح ذیل انتخاب شدند:

- 1- فریدون نیکو فرد ۹۱۹ رای 2- نجات دهلی ۶۶۷ رای 3- علی نجاتی ۵۷۸ رای 4- رحیم بسحاق ۵۴۰ رای
- 5- جلیل احمدی ۳۹۸ رای 6- علی شریفی ۳۹۴ رای 7- رضا رخشان ۳۵۲ رای 8- محمد حیدری مهر ۳۰۲ رای
- 9- قربان علی پور ۲۸۴ رای

با پیگیری ها و تلاش کارگران انتخابات با نظم کامل و عادلانه برگزار شد . گزارش تکمیلی و اسامی اعضای البدل به زودی اعلام خواهد شد .

هیات موسس سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه

syndica7tape@gmail.com

284- چرخ گوشت دست کارگر اردبیلی را قطع کرد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 1 آبان 87 ؛ چرخ گوشت کارخانه کالباس سازی اردبیل دست کارگر 22ساله ای بنام علی مرزداري را قطع کرد.

به گزارش "ایلنا"، این کارگر روزاول کارش به علت بی احتیاطی در دادن گوشت به چرخ، مچ دست خود را از دست داد.

وی که در بیمارستان فاطمی اردبیل بستری شده بود دوشنبه هفته جاری از بیمارستان مرخص شد.

خانواده این کارگر که از نظر مالی وضعیت مناسبی ندارند به دلیل بیمه نبودن برای پرداخت هزینه های بستری و درمان او دچار مشکل مالی بودند اما گفته می شود که هزینه های بیمارستان از طرف کارفرمای نامبرده پرداخت شده است.

پایان پیام

285- ادامه خبر

قطع دست یک کارگر هنگام کار:

« علی مرزداري » کارگر کارخانه کالباس سازی در شهر اردبیل است. او 22 سال دارد و کار وی چرخ کردن گوشت برای تولید کالباس است. علی فقط یک روز آن هم چند ساعت در کارخانه کار کرده بود که دستش لای چرخ ماشین گیر کرد و از پیکرش جدا شد. ماجرا از این قرار است که او در همان دقائق نخست ورود به سالن کارگاه بدون هیچ نوع آموزش و بدون این که کمترین اطلاعی درباره چگونگی کار با ماشین گوشت چرخ کنی داشته باشد، به دستور کارفرما کارخویش را شروع می کند. سرمایه دار برای بخشیدن شتاب هر چه بیشتر به چرخ تولید سود سرمایه هایش ترجیح می دهد که هیچ کارگر قدیمی حتی برای چند

دقیقه هم وقت کار خود را صرف آموزش علی نکند. او طبعاً می توانست این را پیش بینی کند که علی تازه وارد ناآشنا با چرخ گوشت خردکنی به دلیل فقدان تجربه لازم دچار سانحه خواهد شد و دستش را برای همیشه از دست خواهد داد. او می توانست این را پیش بینی کند اما وحشت چند دقیقه توقف چرخ تولید سود مانع شده که او نحوه کارکردن درست با این ماشین را به علی آموزش دهد. دست علی مرزداری اینک قربانی سود صاحب سرمایه شده است. او از هیچ نوع بیمه ای هم برخوردار نیست. تکلیف زندگی علی و پدر و مادر و همسر و فرزندانش چه می شود؟ ما این سؤال را از سرمایه داران و دولت آن ها نمی کنیم. زیرا جواب آن ها بسیار روشن است. در مرام و مشرب و مذهب آن ها کارگر انسانی بی ارزش و حتی مهدورالدم است. این سؤال را ما از همزنجیران کارگر خویش در سراسر ایران و جهان مطرح می کنیم. تا کی باید کارگر این گونه قربانی سود سرمایه دار شود؟ و برای این که چنین نشود چه کار باید بکنیم؟

1 آبان 87

256- نایب رئیس کانون عالی شوراهای:

کاری نکنید به سازمان جهانی کار شکایت کنیم:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 1 آبان 87؛ نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار با بیان اینکه سازمان تشکلات کارگری و کارفرمایی وزارت کار اعتبارنامه برخی از کانون های استانی را صادر نمی کند، گفت: در صورت ادامه روند موجود به سازمان جهانی کار (I.L.O) شکایت خواهیم کرد. اولیا علی بیگی در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" از نشست کانون عالی شوراهای اسلامی کار با کانون های استانی خیر داد و گفت: در این گردهمایی مشکلات جامعه کارگری از جمله همکاری نکردن بدنه وزارت کار برای صدور احکام هیات مدیره برخی از کانون های استانی به بحث گذاشته خواهد شد. نماینده کارگران در هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی تصریح کرد: سازمان تشکلات کارگری و کارفرمایی وزارت کار می خواهد با اهرم هایی مثل مبالغ مصوب هیات دولت برای کمک به تشکل ها و صدور اعتبارنامه های اعضای کانونها مانع از فعالیت تشکلات کارگری مستقل شود. رئیس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان کرمانشاه با بیان اینکه چندین ماه است که از انتخابات کانون های شوراهای اسلامی کار در استان های یزد، قم و آذربایجان غربی می گذرد، گفت: این انتخابات با حضور و تأیید ناظران وزارت کار بوده است اما سازمان تشکلات کارگری و کارفرمایی وزارت کار اعتبارنامه کانون های این استان را صادر نمی کند. او تصریح کرد: بدنه وزارت کار به بهانه های سیاسی اعتبارنامه ها را صادر نمی کند این در حالی است که بنده در جلسه يك ماه گذشته خود با وزیر کار سخنانی گفتم که حتی از نقد هم فراتر بود اما جهرمی با متانت به حرف هایم گوش داد و دستور رسیدگی داد اما متأسفانه بدنه وزارت کار با وزیر همراهی نمی کند و زحمات جهرمی را در وزارت کار خدشه دار می نمایند. علی بیگی تأکید کرد: جامعه کارگری علاقه ای به شکایت به مجامع بین المللی در بخش روابط کار را ندارد اما در صورت ادامه روند موجود در این خصوص تجدیدنظر خواهیم کرد.

پایان پیام

257- اطلاعیه " کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه غرب)

" در رابطه با اعلام موجودیت انجمن حمایت از دست فروشان کردستان

اخیراً "انجمن حمایت از دستفروشان کردستان" رسماً اعلام موجودیت کرده است. کمیته هماهنگی اعلام موجودیت انجمن حمایت از دستفروشان کردستان را شادباش می گوید و تشکیل این انجمن را گامی موثر در جهت تشکل یابی دستفروشان دانسته و امیدوار است که انجمن بتواند با سازماندهی کارگران دستفروش و هدایت مبارزات آنان در جهت دست یابی به خواسته ها و مطالبات کارگری مثر ثمر واقع شود.

کمیته هماهنگی حمایت های بی دریغ خود، از اهداف کارگری انجمن را وظیفه ی طبقاتی خویش دانسته و در راستای مبارزه طبقاتی با این انجمن همگام است. ما خواستار حمایت همه جانبه ی کارگران و فعالین کارگری برای پشتیبانی از انجمن هستیم.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه غرب)

258- تعداد دانش‌آموختگان بیکار ایران تا سه سال دیگر به بیش از 600 هزار نفر می‌رسد:

به گزارش خبرگزاری ایسنا در اول آبان 87 آمده است: یک کارشناس بازار کار با بیان اینکه براساس سرشماری سال‌های 75 و 85 نرخ رشد میانگین جمعیت 1.61 درصد بوده است گفت: پیش‌بینی نرخ رشد جمعیت در 12 سال آینده کمتر از یک درصد است و با این وضعیت می‌توان گفت که کندشدن نرخ رشد برای ایران یک موهبت است.

علیزاده در مراسم بزرگداشت روز آمار افزود: مهمتر از کاهش نرخ جمعیت، تغییر ساختاری جمعیت است به طوری که در حال حاضر 35 درصد جمعیت کشور را 15 تا 29 ساله‌ها تشکیل می‌دهند که این میزان ارتباط مستقیمی با بازار کار دارد.

او با بیان اینکه تعداد فارغ‌التحصیلان در کشور افزایش یافته اما این افزایش تأثیری در ساختار اقتصادی کشور و افزایش بهره‌وری نداشته است، گفت: بیش از 80 درصد فارغ‌التحصیلان در فعالیت‌های خدماتی اشتغال دارند و دروازه‌های بخش خصوصی به روی آنها بسته است.

او ادامه داد: ساختار اشتغال در سی سال اخیر تغییر چندانی نکرده است. ضمن اینکه هنوز هم 34 درصد متخصصان و تکنسین‌ها و نیز 43 درصد قانونگذاران و مقامات عالی‌رتبه کشور فاقد تحصیلات دانشگاهی هستند.

علیزاده با بیان اینکه 65 درصد دانش‌آموختگان، حقوق‌بگیر دولت هستند ادامه داد: 18 درصد این افراد در بخش خصوصی شاغلند.

او ادامه داد: از 374 هزار فارغ‌التحصیل بیکار در کشور 38.1 درصد دارای تحصیلات فوق‌دیپلم و 58.5 درصد دارای تحصیلات کارشناسی هستند. ضمن اینکه تعداد دانش‌آموختگان بیکار تا سال 1390 به بیش از 600 هزار نفر می‌رسد.

259- بن بست در تعامل دولت و تشکل‌های صنفی معلمان :

به گزارش روزنامه اعتماد در تاریخ 2 آبان 87 آمده است: دامنه فعالیت تشکل‌ها از اردیبهشت ماه 86 به شدت محدود شده است. فشارهای واردشده در این یک سال و نیم عملاً امکان فعالیت تشکل‌ها را کاهش داده است. در شهرستان‌ها وضع همین‌گونه است. می‌توانیم از این وضعیت استقبال کنیم و چهره دولت را افشا کنیم و ادعاهای دولت را زیر سوال ببریم و به روش انقلابیون بگوییم هر چه بدتر، بهتر. چنین وضعیتی برای یک گروه اپوزیسیون سیاسی فرصتی طلایی است. اما وضعیت تقابل به مدیران اداری و سیاستگذاران این فرصت را داد که پرونده مطالبات معلمان را تحویل نهادهای دیگر دهند و خودشان را از درد سر پاسخگویی رها کنند. از سوی دیگر استراتژی مقابله، به وزارت کشور و فرمانداری‌ها این بهانه را داد که با عنوان تکمیل نبودن مدارک، مجوز قانونی تشکل را به حال تعلیق درآورند. راهبرد تقابل که بی‌دلیل آن را به جامعه معلمان نسبت می‌دهند، گرهی از کار معلمان نمی‌گشاید و ما را به سمت تشکیل اتحادیه سراسری معلمان نمی‌برد. همچنان که اتوپیای ورود به قدرت و تشکیل مجلس معلمی آزموده شد و پیشگامان آن بی‌هیچ توضیحی پرونده آن را بایگانی کردند. اما آقای اکبری این بار با پروازی بلندتر در پی تشکیل دولت توسط معلمان است. راهبرد تقابل نهایتاً معلمان را در کنار گروه‌های سیاسی اپوزیسیون قرار می‌دهد. کار تشکل‌های صنفی مقابله با دولت نیست. مهم این است که تشکل‌ها با بدنه معلمی ارتباط داشته باشند و گام‌های عملی در جهت منافع معلمان بردارند. آقای اکبری می‌گوید، در نگاه معلم‌شان و کارکرد هر نهاد مدنی، صنفی، آموزشی، علمی و فرهنگی در آموزش و پرورش در درجه اول مقابله با دولت است. ایشان از کجا به این حکم کلی رسیده‌اند؟ کدام نظرسنجی علمی از جامعه معلمان به عمل آمده که مقابله جویی معلمان را تایید کند؟ بخش کوچکی از جامعه معلمان ممکن است چنین دیدگاهی داشته باشند. اما نمی‌توان آن را به بیش از یک میلیون معلم تعمیم داد. انتظار اکثریت قاطع معلمان از تشکل‌ها این است که قدمی در راه بهبود شرایط معیشتی آنها بردارند. معلمان به گروه اجتماعی محافظه‌کار و محتاط معروفند. هم سیاست تقابل با دولت و هم حمایت از دولت و ورود به قدرت با اساسنامه و سوابق کانون در تضاد است. بخشی از بن بست کنونی نتیجه روش‌های

غلط و تجدیدنظر در مورد مبانی کار صنفی و اتحادیه بی است.

دولت تشکیل می دهیم

برای اینکه کسانی فکر نکنند این سخنان جدید نوعی بدعت در خط کانون است به ذکر نکته بی می پردازم. در سال 76 که هسته اولیه موسسان کانون شکل گرفت یکی از دغدغه های معلمان نفوذ دستگاه های اطلاعاتی و امنیتی در تشکل نوپا بود. به همین دلیل برخی معتقد بودند فقط گرایش خاصی از معلمان وارد تشکل صنفی شوند و نوعی گزینش در دروازه کانون برقرار شود. من و خاکساری و چند نفر دیگر طرفدار اتاق شیشه بی بودیم و می گفتیم که ما باید طوری فعالیت کنیم که انگار درون اتاق شیشه بی نشسته ایم و همه ما را می بینند. هر کس مایل است بیاید و بنشیند و مذاکرات ما را بشنود. این تفکر در کانون جا افتاد که تشکل صنفی نه چیزی برای مخفی کردن دارد و نه اهل درگیری با دولت و حکومت است. موسسان کانون دنبال استقلال کانون از دولت بودند و نه مقابله با دولت. جامعه معلمان مشهور به محافظه کاری و احتیاط و گریز از سیاستند. بر اساس شواهد نه جامعه معلمان اهل درگیری و تقابلند و نه مشی کانون از اول تقابل بوده است. البته بخش حاشیه بی و کمتر حرفه بی جامعه معلمان و کسانی که با اهداف سیاسی فعالیت های صنفی را دنبال می کنند ممکن است خواهان تقابل باشند و متاسفانه همین ها با حضور پرسر و صدای خود در اطراف کانون مانع شنیدن صدای منطقی و صنفی بدنه اصیل معلمان می شوند. نویسنده در جمله پایانی این فراز از مقاله می گوید که نهاد صنفی می تواند در صورت لزوم از دولت حمایت یا آن را تشکیل دهد. اما دوستان اگر اساسنامه کانون را مطالعه کنند درمی یابند که کانون صنفی یک نهاد مستقل از دولت است. استقلال نه متضمن نفی است و نه حمایت. این مطلب که کانون صنفی دولت تشکیل دهد نشانه غلبه گرایش سیاسی بر ذهن برخی از اعضای کانون است. در این صورت فرق کانون با یک حزب سیاسی چیست؟ اگر سازمان معلمان چنین خطی را دنبال کند، مجاز است زیرا سازمان معلمان یک حزب سیاسی پروانه دار است. اما کانون در نهایت یک اتحادیه صنفی یا سندیکای معلمان است. در هیچ کجای دنیا اتحادیه های صنفی در پی تشکیل دولت نیستند

260- شرایط سخت معیشتی ۳۰۰ هزار دختر بازمانده از تحصیل در روستاهای ایران :

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 2 آبان 87 آمده است: معاون فرهنگی کمیته امداد امام خمینی کشور از شناسایی ۳۰۰ هزار دختر محروم بازمانده از تحصیل در روستاهای کشور خبر داد. وی گفت: براساس بررسی های انجام شده میزان افسردگی در بین این دختران در بالاترین سطح قرار دارد و همگی نیاز به مراجعه به مشاوره و روانشناس دارند.

ترقی بیان کرد: کار در منزل و مزرعه، کمک به اقتصاد خانواده و شرایط سخت معیشتی از جمله دلایل بازماندن دختران از تحصیل است.

وی گفت: برای تقویت روحیه و فراهم کردن شرایط تحصیل این دختران در مشهد و شیراز اردوهای ویژه برگزار می شود تا مربیان و روانشناسان با اجرای برنامه هایی مشکلات روحی و روانی آنان را کاهش دهند.

261- اطلاعیه " کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه غرب) " در رابطه با

اعلام موجودیت انجمن حمایت از دست فروشان کردستان:

اخیرا "انجمن حمایت از دست فروشان کردستان" رسماً اعلام موجودیت کرده است. کمیته هماهنگی اعلام موجودیت انجمن حمایت از دست فروشان کردستان را شادباش می گوید و تشکیل این انجمن را گامی موثر در جهت تشکل یابی دست فروشان دانسته و امیدوار است که انجمن بتواند با سازماندهی کارگران دست فروش و هدایت مبارزات آنان در جهت دست یابی به خواسته ها و مطالبات کارگری مثمر ثمر واقع شود.

کمیته هماهنگی حمایت های بی دریغ خود، از اهداف کارگری انجمن را وظیفه ی طبقاتی خویش دانسته و در راستای مبارزه طبقاتی با این انجمن همگام است. ما خواستار حمایت همه جانبه ی کارگران و فعالین کارگری برای پشتیبانی از انجمن هستیم.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه غرب)

262- مراسم همبستگی کارگری :

به گزارش سایت " کانون مدافعان حقوق کارگر " روز پنجشنبه دوم آبان ماه مراسمی به مناسبت همبستگی کارگران به دعوت کانون مدافعان حقوق کارگر برگزار گردید

در این مراسم که با شرکت فعالین کارگری و اعضاء سندیکای شرکت واحد برگزار شده بود ابتدا گزارشی از برگزاری انتخابات سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه داده شد و سپس بحث در باره مسائل مبرم جنبش کارگری به مدت بیش از دو ساعت ادامه یافت. در این بحث ها شرکت کنندگان نظرات خودشان را در باره سه موضوع مبرم جنبش کارگری بیان داشتند

استقلال اتحادیه های کارگری و چگونگی ارتباط با کارگران و هم چنین موضوع ارتباط بانهادهای بین المللی و حفظ استقلال جنبش کارگری... و شیوه نقد و برخورد نظری در جنبش کارگری سه موضوع مورد بحث بود .

در هر سه مورد پس از بیان نظرات حاضرین جمع بندی زیر صورت گرفته و مورد توافق قرار گرفت
1- تشکل های کارگری باید تلاش کنند که ارتباط خود را در درجه اول با بدنه کارگری گسترش داده و وظیفه اول آنان آموزش کارگران برای آگاهی از ابتدائی ترین حقوق کارگری است و همچنین تشکل های کارگری متعلق به همه کارگران است و باید مستقل از دولت، کارفرما، واحزاب باشد.

2- ارتباط بانهادهای بین المللی و اتحادیه های کارگری در جنبش کارگری و تقویت آن موثر است ، اما این ارتباط باعث توهم ما نسبت به این نهادها نمیشود . بدست آوردن حقوق کارگران و استقلال تشکیلات آنان در درجه اول متکی به نیروی خود کارگران است و از نهادهای بین المللی تنها انجام وظایف خودشان را که پی گیری اجرای مقوله نامه هاست انتظار داریم . هر چند به اعتقاد ما همبستگی کارگری در سطح جهانی میتواند گسترده تر از این باشد .

3- در جنبش کارگری نظرات مختلف در باره مسائل مبرم و وظائف آن وجود دارد . نقد نظرات و برخورد آراء امری طبیعی و ضروری است . اما نقد باتخریب و توهین متفاوت است . جنبش کارگری ضمن استقبال از نقد نظرات و دیدگاه ها، تخریب و توهین مامت او ، را فرهنگ دشمنان طبقه کارگر میدانند و عوامل آن را از درون خود طرد خواهد کرد.

263- انتخابات اساسنامه و اعضای هیئت مدیره سندیکای شرکت نیشکر هفت

تپه:

صبح امروز با ورود کارگران در حالی که خود را برای شرکت در انتخابات آماده می کردند با بخش نامه مسئولین کارخانه که آنان را از شرکت در انتخابات منع می کرد و انتخابات را منوط به دستور و اجازه اداره کار می دانست مواجه شدند.

انتخابات در ساعت 8 صبح آغاز و تا ساعت 12 ادامه داشت. در کنار هر صندوق چهار ناظر از بخش کشاورزی و کارخانه حضور داشتند و پس از آن صندوق ها به مکانی دیگر منتقل و توسط ناظرین شمارش شد.

لازم به ذکر است با وجود مدت کم برای رای گیری (حدود چهار ساعت) و موانع ایجاد شده و جو موجود در کارخانه بیش از هزار نفر از کارگران در این رای گیری شرکت کردند.

در طی مدت رای گیری نیروهای امنیتی حضور پر رنگی داشتند اما برخورد خاصی صورت نگرفت. در این انتخابات اعضای هیئت مدیره به شرح ذیل انتخاب شدند:

1- فریدون نیکوفرد 919 رای 2- نجات دهلی 667 رای 3- علی نجاتی 578 رای 4- رحیم بسحاق 540 رای
5- جلیل احمدی 398 رای 6- علی شریفی 394 رای 7- رضا رخشان 352 رای 8- محمد حیدری مهر 302 رای 9- قربان علی پور 284 رای

با پیگیری ها و تلاش کارگران انتخابات با نظم کامل و عادلانه برگزار شد.

گزارش تکمیلی و اسامی اعضای البدل به زودی اعلام خواهد شد.

هیئت موسس سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه

چهارشنبه یکم آبان ماه 1387

264- به نقل از وبلاگ هفت تپه :

1- صبح امروز چهارشنبه 1 آبان ماه 1387 انتخابات اساسنامه و اعضای هیئت مدیره سندیکای شرکت نیشکر هفت تپه

2- صبح امروز با ورود کارگران در حالی که خود را برای شرکت در انتخابات آماده می کردند با بخش نامه مسئولین کارخانه که آنان را از شرکت در انتخابات منع می کرد و انتخابات را منوط به دستور و اجازه اداره کار می دانست مواجه شدند.

3- انتخابات در ساعت 8 صبح آغاز و تا ساعت 12 ادامه داشت. در کنار هر صندوق چهار ناظر از بخش کشاورزی و کارخانه حضور داشتند و پس از آن صندوق ها به مکانی دیگر منتقل و توسط ناظرین شمارش شد.

4- لازم به ذکر است با وجود مدت کم برای رای گیری (حدود چهار ساعت) و موانع ایجاد شده و جو موجود در کارخانه بیش از هزار نفر از کارگران در این رای گیری شرکت کردند.

5- در طی مدت رای گیری نیروهای امنیتی حضور پر رنگی داشتند اما بر خورد خاصی صورت نگرفت.

6- در این انتخابات اعضای هیئت مدیره به شرح ذیل انتخاب شدند:

7- فریدون نیکو فرد ۹۱۹ رای 2- نجات دهلی ۶۶۷ رای 3- علی نجاتی ۵۷۸ رای 4- رحیم بسحاق ۵۴۰ رای 5- جلیل احمدی ۳۹۸ رای 6- علی شریفی ۳۹۴ رای 7- رضا رخشان ۳۵۲ رای 8- محمد حیدری مهر ۳۰۲ رای 9- قربان علی پور ۲۸۴ رای

8- با پیگیری ها و تلاش کارگران انتخابات با نظم کامل و عادلانه برگزار شد.

9- گزارش تکمیلی و اسامی اعضای البدل به زودی اعلام خواهد شد.

10- هیئت موسس سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه

265- تبریک به کارگران هفت تپه

انتخابات سندیکای شرکت نیشکر هفت تپه با موفقیت برگزار شد :

روز چهارشنبه 1 آبان 1387 اولین انتخابات سندیکای شرکت نیشکر هفت تپه ، با شرکت اکثریت مطلق کارگران از بخشهای کشاورزی و تولید با موفقیت برگزار شد .
دیروز فضای کارخانه نیشکر هفت تپه سراسر اشتیاق برای برگزاری این انتخابات پر شور بود . کارگران این واحد تولیدی بالاخره و پس از ماه ها مبارزات خستگی ناپذیر به رغم تهدیدات مکرر مدیریت و حراست کارخانه و همچنین تهدید و ارعاب نهاد های امنیتی که آنان را از تشکیل چنین تشکلی بر حذر داشته بودند ، طعم شیرین تولد تشکل مستقل خویش را چشیدند.
ما اعضای کمیته هماهنگی این پیروزی بزرگ را به کارگران هفت تپه و فعالین جنبش کارگری تبریک گفته و آرزومند سرفرازی بیش از پیش جنبش کارگری در عرصه مبارزات کارگری هستیم .

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

87/8/2

266- دادگاهی افشین شمس !

طبق خبر رسیده افشین شمس عضو " کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری " و یکی از فعالین کارگری در ایران در مورخه 30 مهر ماه 87 در شهر اصفهان دادگاهی شد . این دادگاهی با حضور وکیل ایشان آقای محمد شریف برگزار شد . آقای محمد شریف وکیل افشین شمس از قاضی پرونده خواستار شد که تا مشخص شدن وضعیت نامبرده با قرار وثیقه از زندان آزاد شود اما قاضی پرونده با این تقاضا موافقت نکرد و اعلام داشته است که تا 15 روز دیگر وضعیت پرونده افشین شمس را مشخص و نتیجه اعلام خواهد شد .

"کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری"

267 - افشین شمس را آزاد کنید :

افشین شمس فعال کارگری است که به همراه دیگر رفقاییش در "کمیته هماهنگی ... " خواهان ایجاد تشکل کارگری است. او تنها به این دلیل که تلاش نموده است در این راه به کارگران در ایران کمک نماید تا تشکل کارگری ایجاد نمایند، چند ماه است که بازداشت شده و در زندان به سر می برد. ایجاد تشکل کارگری یکی از ابتدایی ترین حقوق کارگران است که در حال حاضر در اکثر نقاط دنیا به رسمیت شناخته شده و کارگران حق دارند مستقلاً آنرا ایجاد نمایند تا برای رسیدن به مطالباتشان متحدانه عمل کنند. دولتها فقط باید آنها را به رسمیت بشناسند و هیچ مانعی در این راه نباید ایجاد کنند.

دولت ایران برای آنکه توجیهی برای ادامه بازداشت او در مقابل فشارها داشته باشد، سعی نموده اتهامات دیگری را به این فعال کارگری نسبت دهد که کاملاً بی پایه و اساس هستند.

دولت ایران در مقابل مطالبات کارگران به شدت به سرکوب متوسل می گردد و فعالین آنها را مورد پیگرد و بازداشت قرار می دهد. هر جمعی که بخواهد اقدام به ایجاد تشکل کارگری نماید و یا مشکلات کارگران را انعکاس دهد، با مشکل روبرو می گردد. اما دولت ایران باید بداند که کارگران ایران تنها نیستند و سرکوبها و بازداشتهای این چنینی باعث حمایت بیشتر کارگران در دیگر کشورها می گردد.

ما ضمن محکوم نمودن ادامه بازداشت افشین شمس، آزادی بی قید و شرط او را خواهانیم و در این رابطه چنانچه بازداشت او ادامه یابد از طریق تشکلهای کارگری در ونزویلا و دیگر تشکلهای بین المللی کارگری، این مسئله را پیگیری خواهیم نمود.

جمعی از کارگران در ونزویلا

اکتبر 2008 10

268- اطلاعیه:

صدور احکام زندان برای چهار فعال کارگری، اعضاء سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به نامهای عطا باباخانی، سعید ترابیان، یعقوب سلیمی و علی زاده حسینی از سوی دادگاه انقلاب اقدامی دیگر برای مرعوب ساختن طبقه کارگر ایران به طور کلی از پی گیری خواسته های انسانی خود است.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه ضمن دفاع از حق برگزاری اعتصاب و اعتراض به اعمال بی حقوقی بر کارگران از جانب کارفرما، احکام صادره را شدیداً محکوم نموده و خواستار لغو این احکام و همه پرونده های کارگری می باشد.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه 1387/8/2

269- حکم صادره علیه افشین شمس را محکوم می کنیم :

صدور حکم یک سال زندان تعزیری علیه افشین شمس فعال کارگری و عضو کمیته هماهنگی عملاً مانع تراشیهای سیستم سرمایه داری است بر ضد تشکل یابی و فعالیتهای حقه و انسانی کارگران. اینگونه تهدیدها نمود هراس سیستم به ظاهر عظیم و در باطن پوسیده ی سرمایه داری است که در تقابل با فعالیتهای جانفشانه و شرافتمندانه ی کارگرانی قرار می گیرد که علیرغم محدودیتهای فشارها به پیکار خود ادامه خواهند داد و در نهایت هم سیستم را وادار به کرنش خواهند کرد. ما ضمن محکوم کردن صدور حکم علیه افشین شمس خواستار آزادی بی قید و شرط و سریع وی هستیم و کماکان حمایت از وی را وظیفه ی طبقاتی خود می دانیم.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه غرب)

270 - تعطیلی کارخانهی فرش غرب کرمانشاه:

دانشجویان انقلابی کرمانشاه

2 آبان 1387

فعالیت واحدهای خود را به حال تعلیق کارخانهی فرش غرب از روز پنجشنبه ۲۵ مهر اعلام تعطیلی کرده و بیکار شدند. هیچ توضیحی به کارگران دربارهی علت و درآورده است. نزدیک به ۲۵۰ کارگر این کارخانه دستمزدها و مطالباتشان داده نشده است نحوهی این تعطیلی و سرنوشت

نساجی کشمیر تعطیل شدهاند. پیش از این نیز واحدهای صنعتی دیگری در کرمانشاه مانند رنگ گلفام و نامطلوب است. کارخانجات پرریس در سنندج و وضعیت واحدهای نساجی دیگر در سایر شهرهای ایران نیز نامطلوب دارند. کارگران فرش غرب اعلام کردهاند واحدهای نساجی شهر قائمشهر نیز وضعیت

مطالباتشان را پیگیری خواهند کرد.

سلام دموکرات

271- با مبارزات متحدانه و درایت و آگاهی کارگران پرریس، هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج حکم قطعی ابقا در کار این کارگران را صادر کرد:

کارگران پرریس پس از 45 روز اعتصاب و بلاتکلیفی و با مبارزات پیگیرانه خود موفق شدند رای هیئت تشخیص اداره کار سنندج را در هیئت اختلاف این اداره بشکنند و حکم قطعی ابقا در کار و دریافت کلیه مطالبات معوقه و ایام بلاتکلیفی را دریافت دارند. در این رای آمده است :

هیئت حل اختلاف پس از بررسی محتویات کلی پرونده و استماع اظهارات نماینده کارگران و نماینده کارفرما به اتفاق آرا ضمن نقض رای بدوی به استناد مواد 2، 3، 34، 36، و 165 قانون کار و اقرار صریح نماینده کارفرما در صورتجلسه مورخ 87/6/31 هیات بدوی مبنی بر ادامه کار پرسنل در مهر ماه سالجاری و استارت فعالیت در جریان تهیه منابع مالی که خود موید حذف موضوعیت قرارداد کار موقت می باشد و علاوه بر آن اداره تشخیص هویت کردستان وفق نامه مورخ 87/7/24 که تصویر آن توسط نماینده کارگران تسلیم هیئت گردیده مفاد مندرج در قراردادهای منعقدہ را به بعد از امضای کارگران تشخیص هویت نموده که عموماً بر خلاف نص صریح مادتین 7 و 10 قانون کار می باشد به شرح آتی مبادرت به صدور رای می نماید:

کارفرمای شرکت ریسندهی پرریس سنندج مکلف است از تاریخ صدور رای هیات حل اختلاف نسبت به بازگشت بکار اولیه هر یک از خواهانها آقایان (امجد زمانی، شریف ساعد پناه، تورج عزتی فریدون قاسمی و ... - مجموعاً 35 کارگر شاکی شرکت ریسندهی پرریس نام برده شده است) در کار اولیه اقدام نموده و مبالغ ذیل را از بابت حقوق و مزایای معوقه و دستمزد ایام بلاتکلیفی لغایت 87/7/28 در وجه خواهانهای مربوطه پرداخت نماید". مبالغ در ادامه رای قید مذکور شده است.

در پایان این رای نیز آمده است: رای صادره به اتفاق آرا در دو برگ تنظیم و به استناد ماده 159 قانون کار قطعی و لازم الاجراست.

اتحادیه آزاد کارگران ایران این رای را حاصل درایت و آگاهی و مبارزات پیگیر و متحدانه کارگران پرریس ارزیابی میکند و ضمن تبریک به این دوستان، دست یکایک آنان را صمیمانه می فشارد.

زنده باد همبستگی کارگری

272- اعتراض اهالی کرج به خاطر تکمیل نشدن شبکه گاز شهری :

به گزارش ایرنا در تاریخ 3 آبان 87: شماری از ساکنان منطقه "پیشاهنگی" کمال شهر کرج در اعتراض به تکمیل نشدن شبکه گاز شهری در این منطقه، عصر پنجشنبه در مقابل منزل سخنگوی شورای شهر اجتماع کردند.

این عده که تعداد آنان به بیش از 200 نفر می رسید با اجتماع در خیابان اصلی پیشاهنگی خواستار تسریع در اجرای طرح گاز شهری این منطقه شدند.

مردم منطقه گفتند، حدود یک سال است که طرح شبکه اصلی گاز شهری در منطقه پیشاهنگی اجرا شده اما هنوز بسیاری از خانوارها از نعمت آن محروم هستند.

به گفته برخی از اجتماع کنندگان آنان بارها برای تکمیل این طرح از مسوولان شرکت گاز شهری کرج و سایر مسوولان محلی تقاضای رسیدگی کرده اند اما بی نتیجه بوده است . یکی از معترضان به خبرنگار ایرنا گفت: با توجه به نزدیکی فصل سرما مردم منطقه نگران آن هستند که شرایط دشواری در روزهای پاییزی و زمستانی داشته باشند.

وی که خواست نامش ذکر نشود، افزود: اکنون به دلیل گرانی و کمبود سیلندرهای گاز مایع ساکنان این منطقه با مشکل روبرو شده اند.

این شهروند ادامه داد: زمستان سال گذشته کمبود سوخت فسیلی ساکنان این منطقه را با مشکل گرمایش مواجه کرد و امسال با توجه به کندی طرح گازرسانی منطقه ساکنان پیشاهنگی دو چندان نگران هستند.

تجمع افراد معترض پس از آنکه قهرمانی عضو شورای شهر به آنان قول رسیدگی داد، در فضایی آرام پایان یافت . کمال شهر با بیش از 100 هزار نفر جمعیت در غرب کرج واقع است .

273- تجمع دوباره کارگران نساجی :

دیروز برای دومین بار طی هفته جاری، کارگران نساجی شماره 3 طبرستان در اعتراض به آنچه تضییع حقوق خود می خوانند در مقابل فرمانداری این شهر تجمع کردند .

این کارگران که تعدادشان به حدود 50 نفر می رسید، از وضعیت حقوقی و شغلی خود ناراضی بودند .

یکی از کارگران تجمع کننده در این خصوص گفت: ما که 5 ماه است حقوق و دستمزد دریافت نکرده ایم از ساعت 10 صبح دیروز خواستار ملاقات با فرماندار قائم شهر شده ایم .

تعدادی از این کارگران از روند احیا و بازسازی کارخانجات نساجی قائم شهر گلایه داشته و معتقد بودند این کار با هدف ایجاد شغل برای کارگران صورت نمی گیرد و به تضییع حقوق آنان می انجامد .

یکی دیگر از این کارگران گفت: پرداخت حقوق تعدادی از آنان به عنوان یک وسیله قرار گرفته است تا کارگران را مجبور به انتقال به واحد دیگری نمایند .

وی در ادامه اظهار داشت: در حال حاضر فرسودگی و نبود امکانات کافی در کارخانه تالر که برخی کارگران را به آنجا منتقل کرده اند، یکی از دلایل کارگران برای عدم حضور در این کارخانه است و به دلیل نبود فضای کافی و عدم اشتغال در آن مکان چه بسا چند ماه دیگر همین تعداد را به بهانه عدم تولید و هزینه سنگین حقوق اخراج کنند .

وی افزود: تجمع این کارگران در حمایت از اشتغال به عنوان تنها امید قائم شهر صورت می گیرد به طوری که پس از تعطیلی کارخانجات نساجی قائم شهر، افراد بسیاری بیکار و به مشاغل کاذب روی آوردند .

کارگران تجمع کننده نساجی را مایه امید و نماد اشتغال و روزی در شهر خود می دانند و معتقدند در طی 12 سال گذشته این کارگران بارها تجمع کرده و خواستار احیا این صنعت مادر و قدیمی در قائم شهر شدند اما هر روز وضعیت این کارخانجات رو به افول می رود .

یکی از کارگران اظهار داشت: با پرداخت نکردن حقوق و مزایای کارگران و جمع کردن آنان در یک واحد کوچک ، فرسوده و فروش اموال، زمین ها و دارایی های کارخانجات یک شهر نمی توان آن را احیا کرد .

کارگری دیگر دلایل مخالفت خود را در انتقال به واحد دیگر این گونه بیان داشت و افزود: بارها به همین بهانه و به طرق مختلف کارگران را به بیمه بیکاری فرستادند اما با پایان یافتن مدت آن، واحدها با کاهش و فرسودگی دستگاهها مواجه شدند، بارها با پرداخت های مقطعی با مبالغ هنگفت بسیاری از کارگران بیکار شدند در حالی که این مقدار می توانست در قالب تولید و اشتغال کمک های شایانی به شهر و صنعت آن نماید .

نساجی طبرستان اولین کارخانه نساجی شهرستان قائم شهر در سال 1310 تاسیس گردید و از طریق سود حاصل از آن 4 واحد نساجی دیگر و یک کارخانه پنبه پاک کنی در گرگان احداث شد. این مجموعه اکنون شامل 5 کارخانه تالر، طبرستان، فاینانس، گونی بافی و تجن می باشد. این کارگران پس از 4 ساعت تجمع و فرستادن نمایندگان خود به فرمانداری قائم شهر موفق به ملاقات با فرماندار نشده و در ساعت 2 بعدازظهر این تجمع پایان یافت.

منبع " خبر نامه فعالین مازندران "

274- پیام تبریک سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به مناسبت برگزاری مجمع عمومی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه :

3 آبان 1387

خبر مسرت بخش برگزاری مجمع عمومی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه تمامی کارگران ایران و جهان را شاد نمود بنا به گزارشات رسیده از خوزستان بیش از 1000 نفر از کارگران نیشکر هفت تپه با شور و ذوق در مجمع عمومی حضور یافته و بعد از تصویب اساسنامه اعضای هیئت مدیره را به عنوان نمایندگان واقعی خود انتخاب کردند بی تردید انتخابات این سندیکا یکی از خواسته های اصلی کارگران برای به اجرا گذاشتن مقوله نامه های 87 و 98 می باشد

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه انتخاب اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را به تمامی کارگران سختکوش و منتخبین کارگران هفت تپه ،تبریک گفته و توفیق در راهشان را آرزومند است

سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه

275- انتخابات اساسنامه و اعضای هیئت مدیره سندیکای شرکت نیشکر هفت تپه :

به گزارش هیئت موسس سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه در تاریخ 3 آبان 87 آمده است : صبح روز چهارشنبه در حالی که خود را برای شرکت در انتخابات آماده میکردند با بخشنامه مسئولین کارخانه که آنان را از شرکت در انتخابات منع میکرد و انتخابات را منوط به دستور و اجازه اداره کار میدانست مواجه شدند.

انتخابات در ساعت 8 صبح آغاز و تا ساعت 12 ادامه داشت. در کنار هر صندوق چهار ناظر از بخش کشاورزی و کارخانه حضور داشتند و پس از آن صندوقها به مکانی دیگر منتقل و توسط ناظرین شمارش شد. لازم به ذکر است با وجود مدت کم برای رای گیری (حدود چهار ساعت) و موانع ایجاد شده و جو موجود در کارخانه بیش از هزار نفر از کارگران در این رای گیری شرکت کردند.

در طی مدت رای گیری نیروهای امنیتی حضور پر رنگی داشتند اما برخورد خاصی صورت نگرفت. در این انتخابات اعضای هیئت مدیره به شرح ذیل انتخاب شدند:

- 1- فریدون نیکوفرد 919 رای 2- نجات دهلی 667 رای 3- علی نجاتی 578 رای 4- رحیم بسحاق 540 رای
 - 5- جلیل احمدی 398 رای 6- علی شریفی 394 رای 7- رضا رخشان 352 رای 8- محمد حیدریمهر 302 رای
 - 9- قربان علیپور 284 رای
- با پی گیری ها و تلاش کارگران انتخابات با نظم کامل و عادلانه برگزار شد. گزارش تکمیلی و اسامی اعضای البدل به زودی اعلام خواهد شد.

276- تشکیل و شروع به کار سندیکای کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه را تبریک می‌گوئیم:

هم وطنان و کارگران زحمت کش کارخانه نیشکر هفت تپه:

پیروزی شما را بعد از 30 سال از تعطیلی سندیکای کارخانه از طرف اعضای انجمن دفاع از کارگران و بیکاران تبریک می‌گوئیم. بی شک این امر راهگشایی است برای تحقق پیروزیهای بعدی شما.

ما بر این باوریم که اتحاد در هر جنبشی روند تکامل و رسیدن به خواسته ها را شتابان تر میکند و خرسندیم که شما در این راه پیروز بودید و هیچ گونه تهدید و شانتاژ و ارعاب نتوانست مانع رسیدن شما به این حق مسلمتان شود. ما اعضای انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تمامی اعتصابات، درگیریها و فشاره همواره با شما هستیم.

برابری آزادی عدالت حق مسلم ماست

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

4 آبان 1387

277- جایگاه تشکل های کارگری در قانون کار کجاست؟ و جایگاه دولت و کارفرمایان بخش خصوصی در کفه ترازو چگونه است؟

وبلاگ صدای کاوه ها

کارگر به نان شب محتاج است. تنها ماهانه حق مسکن کارگران ده هزار تومان است. در این استان برای ده هزار تومان شبانه کمپهای شهرداری را میدهند که کارگر شب را به روز کند. عقلانیت ایجاب میکند در حال حاضر حق مسکن کارگران بعد از گذشت 30 سال از انقلاب ده هزار تومان است این دهن کجی به ساحت جامعه کارگری است. چرا در حق این کارگران زحمتکش این مقدار بی عدالتی میشود؟؟؟ چرا باید نماینده گان مجلس بیش از هفتصد و پنجاه میلیون تومان بیمه مسکن بگیرند. آن وقت این کارگران مظلوم فقط ده هزار تومان بیمه مسکن بگیرند. کجای دنیا این حرفها را میزنند؟ چه کسی این ها را تائید میکند؟ چه کسی این قوانین را تصویب میکند؟ چرا آقای وزیر نیرو استعفاي خود را بنویسد و بگوید که توان چرخاندن این مجموعه را ندارد دولتی خم به آبرو نمی آورد که چه ظلمی در حق کارگران میشود؟ و او چه کاره است؟ البته وقتی پای منافع وسط کشیده میشود همه چیز زیر آن رنگ میبازد. و آنجا معامله میکنند. خواربار 480 تومان ماهیانه می شود روزانه حق خواربار 80 تومان برای خانواده متاهل میشود. کارگران خانواده پرجمعیتی هستند حداقل 4 الی 5 نفری هستند. چگونه باید از عهده تهیه مواد اولیه زندگی بر آیند؟ وقتی فقط يك نوع از مواد شوینده 950 تومان قیمتش است. چگونه کارگران 480 تومان حق خواربار میدهند؟ رئیس شورای عالی ایران چه کار میکند؟ تورم 28 درصد جامعه را نمی بیند؟ سبد خانوار کارگران حداقل 450 هزار تومان است. حقوق امروز دریافتی کارگر دوپست و نوزده هزار و شصت تومان حقوق پرداخت میکنند این هاتناقضاتی است که باید این آقایان پاسخ دهند.

متاسفانه جنبش کارگري هم که دست نشانده دولت شده انداختاري از خود ندارند و استقلال ندارند. آنجا که می‌خواهند از کارگر حمایت کنند دیگه کفه ترازو به نفع دولت سنگین است. هیچ وقت به طرف جامعه کارگري نیست. آنها در ظاهر می‌گویند که می‌خواهند از حقوق کار دفاع کنند اما کفه ترازو به نفع دولت سنگین است.

آنهايي که در بخش خصوصي کار فرما هستند می‌خواهند از منافع شخصي خود دفاع کنند ولي در کنار این موضوع امروز دولت کار فرماي بزرگ است.

دولت خود کار فرماي بزرگ کشور است. همیشه در دادگاهها نماینده گاني که در هیئت های تشخیص حل اختلاف اداره کل کار می‌نشینند. نماینده دولت معنا و مفهوم خود را از دست می‌دهند. چون در واقع نماینده کار فرما میشوند. نه نفر در هیئت های حل اختلاف می‌نشینند. سه نفر نماینده کارگر و سه نفر نماینده کار فرما است و سه نفر دقیقاً نماینده دولت است. اما سوال این جا است که نماینده کارگر چگونه می‌خواهد حقوق کارگر را استیفاء کند؟؟؟

انجمن صدای کاوه ها

278- کمبود گاز و رنج و عذاب مردم با شروع فصل سرما شروع شد:

ارومیه - خبرگزاری مهر در تاریخ 4 آبان 87 گزارش میدهد: کمبود گاز مایع در شهرستان تکاب از دو هفته گذشته آغاز شده و طی چند روز اخیر به نقطه اوج خود رسیده است و این امر موجب بروز مشکلات عدیده ای در زندگی روزمره شهروندان شده است.

به گزارش خبرنگار مهر در تکاب، تجمع شهروندان در مقابل جایگاههای توزیع سیلندرهای گاز مایع (به ویژه ایران گاز) روز به روز افزایش می‌یابد ولی روند تهیه سیلندر گاز مایع برای مردم نه تنها بهبود نیافته بلکه مردم تکاب می‌باید برای تهیه یک سیلندر گاز مایع بیش از هفت ساعت در صف های طولانی در مقابل این جایگاهها به انتظار بنشینند.

عصر روز گذشته بیشترین تجمع متقاضیان دریافت سیلندر گاز مایع در مقابل جایگاه توزیع این سیلندر ها طی چند هفته اخیر بود که چندین صف طولانی در مقابل این جایگاه تشکیل شده بود و این امر علاوه بر ایجاد اختلال در تردد خودروها و وسایل نقلیه شخصی، عمومی، عبور و مرور شهروندان موجب نارضایتی شهروندان و متقاضیان دریافت کپسول گاز مایع شده است.

در چند روز اخیر میزان سیلندرهای گاز مایع توزیع شده در تکاب تا چندین برابر کاهش یافته و تهیه این کپسولها به دغدغه اصلی زندگی روز مره اهالی تکاب تبدیل شده و امور روزمره و کسب کار شهروندان را نیز مختل کرده است.

متقاضیان تهیه کپسول گاز از عدم تهیه به موقع و عدم دسترسی آسان و مناسب سیلندرهای گاز مایع و نیز تحمل مشکلاتی همچون رها کردن محل کار برای ایستادن در صف دریافت کپسول، پرداخت هزینه های حمل و نقل و عدم اطمینان از دریافت این سیلندر ها ابراز نارضایتی کرده و از مسئولان ذیربط تقاضای رسیدگی به این وضع و نظارت بر عملکرد جایگاههای توزیع سیلندر گاز مایع و برخورد با متخلفان، کم فروشان و گرانفروشان کپسول گاز مایع را تقاضا کردند.

هم اکنون برخی از شهروندان تکابی برای تهیه یک سیلندر گاز مایع مشکلات و سختیهای فراوانی را در پیش دارند در حالیکه برخی از سودجویان به علت عدم توزیع نامناسب و نظارت کافی مسئولان جایگاههای توزیع سیلندر گاز مایع، این سیلندر ها را به چندین برابر قیمت و به افراد مورد نظر خویش به فروش می‌رسانند. مسئولان جایگاههای توزیع سیلندر گاز مایع کاهش سهمیه این سیلندر ها و مشکلات حمل و نقل را علت اصلی بروز این مشکل می‌دانند اما تاکنون برای رفع آن اقدامی را انجام نداده اند.

دستگاههای ذیربط نیز با بی تفاوتی و عدم نظارت کافی و اصولی راهکاری برای ایجاد روند مناسب برای توزیع سیلندر گاز مایع ارائه نکرده و این مشکل همانند سالهای گذشته بیش از چندین هفته ادامه یافته است. در حال حاضر بیش از دو هزار و 500 خانوار در شهرستان تکاب از شبکه گاز شهری بهره مند هستند و به استفاده از سیلندر گاز مایع نیاز ندارند و اما به رغم آنکه متقاضی دریافت سیلندر گاز نیز نسبت به سال گذشته کاهش یافته اما همچنان کمبود سیلندر گاز مایع و توزیع نامناسب و نامنظم آن و فروش سیلندر با قیمتهای بالا و در بازار سیاه به یک معضل تبدیل شده است.

بروز مشکل در تهیه و دریافت کپسول گاز مایع در شهرستان تکاب به یک مشکل چندین ساله و مرسوم تبدیل شده و هر ساله با نزدیک شدن به روزهای سرد سال این مشکل بخشی از امور روزمره تکاب را به خود

اختصاص می دهد این در حالی است که مسئولان نیز تاکنون اقدام مناسبی در این زمینه انجام نداده اند و حاضر به پاسخگویی نیز نیستند.

279- صدور حبس تعلیقی برای چهار نفر از کارگران شرکت واحد :

به گزارش ایلنا در تاریخ 4 آبان 87 آمده است: دادگاه انقلاب برای چهار نفر از کارگران تعلیقی شرکت واحد به جرم تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت ملی، حکم حبس تعلیقی صادر کرد.

عطا باباخانی، سعید ترابیان، یعقوب سلیمی و علیزاده حسینی از سوی دادگاه انقلاب به تحمل 6 تا 14 ماه حبس تعلیقی محکوم شده‌اند.

پرویز خورشید از وکلای مدافع این کارگران با تایید آراء صادره گفت: کارگران شرکت واحد از حق قانونی خود برای اعتراض به این احکام استفاده خواهند کرد.

به گفته خورشید، اتهامات وارده مبنی بر اقدام علیه امنیت ملی و تبلیغ علیه نظام مصداق نداشته و اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد در تشکل خود تنها به انجام فعالیت‌های صنفی مشغول بودند.

280- کارگران لاستیک البرز با برپایی یک مجمع عمومی بزرگ مدیر منابع انسانی و مالی این کارخانه را بیرون کردند:

بنا بر گزارشهای رسیده به اتحادیه آزاد کارگران ایران، امروز و بدنبال عدم رد لیست بیمه کارگران لاستیک البرز، این کارگران با برپایی یک مجمع عمومی بزرگ رای به بیرون کردن مدیران منابع انسانی و مالی از کارخانه دادند.

در این مجمع که با سخنرانی تعدادی از نماینده های کارگران آغاز شد کارگران یکپارچه تصمیم به بیرون کردن مدیر منابع انسانی و مدیر مالی کارخانه گرفتند و سپس نماینده های آنان این تصمیم را به مدیران مربوطه اعلام کردند اما آنان حاضر به ترک کارخانه نشدند. به همین دلیل تمامی کارگران در مقابل ساختمان اداری در داخل کارخانه تجمع کرده و با سر دادن شعار و ورود به ساختمان اداری خواهان خروج این مسئولین از کارخانه شدند.

با پیش آمدن این وضعیت و مقاومت مدیر منابع انسانی در مقابل کارگران و احتمال درگیریهای فیزیکی بین حامیان کارفرما و کارگران در کارخانه، نیروهای آگاهی اسلامشهر در محل حاضر شدند و پس از مذاکره ای که با آمدن این نیروها صورت گرفت، آنان ناچار شدند مدیر منابع انسانی را از کارخانه خارج کنند. بنا بر این گزارش مدیر مالی کارخانه نیز خود مجبور به ترک کارخانه شد.

لازم به یادآوری است هیئت حل اختلاف اداره کار اسلامشهر مدتهاست رای به پرداخت بیمه کارگران لاستیک البرز و رد لیست بیمه های آنان به سازمان تامین اجتماعی داده است اما تا کنون مدیران منابع انسانی و مالی کارخانه با بهانه نبود دستور کارفرما در این مورد از انجام مسئولیتهای خود سرباز زده اند. به همین دلیل کارگران لاستیک البرز امروز با برپایی یک مجمع عمومی بزرگ که حدود 900 نفر از آنان در آن شرکت کرده بودند رای به بیرون کردن مدیران مالی و منابع انسانی از کارخانه دادند.

کارگران خشمگین لاستیک البرز در این مجمع اعلام کردند اگر تا روز سه شنبه این هفته برگرداندن مالکیت کارخانه به سازمان تامین اجتماعی رسماً ابلاغ و اعلام نشود و بدینوسیله یا هر وسیله دیگری مسئله دستمزدهای آنان حل نگردد در مقابل نهادهای مسئول دولتی دست به تجمعات بزرگی خواهند زد.

این کارگران تصمیم داشتند هفته گذشته در اعتراض به وضعیت خود و عدم دریافت شش ماه از دستمزدهایشان دست به تجمع بزنند که با وعده برگرداندن مالکیت کارخانه به سازمان تامین اجتماعی و حل کلیه مشکلات آنان تا سه شنبه این هفته، از برپایی تجمع صرف نظر کردند.

امروز این کارگران در مجمع عمومی خود با خشم فراوان و یکپارچه اعلام کردند اگر اینکار در روز سه شنبه انجام نگیرد و مشکلات آنان بر طرف نشود بدون توجه به هر و عده ای دست به تجمعات بزرگی در مقابل نهادهای مسئول دولتی خواهند زد.

از سوی دیگر بنا بر اظهار کارگران این کارخانه، کارفرمای لاستیک البرز در طول ماههای گذشته قرارداد های کارگران موقت این کارخانه را تمدید نکرده است. کارگران لاستیک البرز امروز متوجه این مسئله شدند و این مسئله بر آتش خشم آنان بیش از پیش دامن زد. کارخانه لاستیک البرز 1360 نفر کارگر دارد که حدود نیمی از آنان با قراردادهای موقت یکماهه ددر استخدام این کارخانه هستند.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/8/5

281- اعتراضات کارگری در نقاط مختلف کشور:

در روز 5 آبان 400 تن از کارگران کارخانه پتروشیمی لردگان در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدها دست به اعتصاب زدند.

در این ماه کارگران کارخانه ی چینی سازی حمید در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدها دست به راهپیمایی زدند.

کارگران کارخانه چوب طالقانی نیز به خاطر عدم دریافت 13 ماه حقوق در این ماه بارها بامراجعه به نهادهای مختلف خواستار رسیدگی به وضعیت خود شدند.

کارگران شرکت لوله سازی لوشان که مشغول پروژه لوله گذاری در بندر انزلی هستند در اعتراض به دریافت نکردن دستمزد، پرداخت نشدن حق بیمه و عدم ارسال لیست بیمه به سازمان تامین اجتماعی چندین روز دست به اعتصاب زدند. این کارگران پیش از این نیز دست به اعتصاب زده بودند که پس از آن 4 تن از اعتصاب کنندگان اخراج شدند.

شمار زیادی از کارگران بازنشسته ذوب آهن در روز دو شنبه 20 آبان در مقابل کانون بازنشستگان شهر اصفهان اجتماع کردند. آنان علیه سطح نازل حقوق بازنشستگی، وضعیت بسیار بد معیشتی و خودداری دولت از پرداخت حقوق اولیه معیشتی و انسانی آن ها دست به اعتراض زدند.

در روز 20 آبان 230 تن از کارگران شرکت سازمایه پاکدشت در مقابل دادگستری این شهر تجمع اعتراضی برگزار کردند. کارگران معترض خواهان دریافت حقوق عقب افتاده، تامین امنیت شغلی و رسیدگی به شکایت خود شدند.

کارگران کارخانه چینی اشکان 26 آبان برای رسیدگی به درخواست ضبط اموال کارخانه در مقابل دادگستری شهرستان قزوین تجمع اعتراضی برگزار کردند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران

<http://www.komiteyepgyri.com>

282- حقوق و مزایای معوقه کارگران -کارخانه ایده نگر قم :

يك کارگر از این کارخانه به فریاد کارگر در تاریخ 5 آبان 87 گفت:” این هفته بچه ها خیلی کار کرده اند. از صبح تا 11 شب کار میکردند که آمار سفارش را به حد نصاب برسانند. سفارش داریم و بچه ها کار میکنند اما خبری از حقوق نیست. بن های ما از سال گذشته تا حالا باقی مانده است، حقوق برج 6 و 7 ما را هنوز نداده اند. سنوات کارگران قراردادی را 2 سال است که نداده اند و هیچ خبری از پرداخت آنها نیست. بچه ها در کارخانه سنگ تمام میگذارند کار میکنند ولی جایی که به دولت و مدیریت بر میگردد که حقوق ما را بدهد هیچ خبری نیست. ماه رمضان آمد و رفت و هیچ چیزی به ما ندادند در حالی که سالهای قبل يك حق خوارباری میدادند و یا با شروع مهر لوازم و التحریر میدادند اما الان هیچ خبری از این چیزها نیست. در کارخانه ما به نماینده کارگر هیچ اهمیتی داده نمیشود. اجازه حرف زدن ندارد و به رسمیت شناخته نمیشود و کاری از دستش بر نمی آید.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

283- پیام تبریک به کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه:

دوستان و همکاران گرامی، اعتصابات و اعتراضات گسترده و همیشگی شما برای رسیدن به خواسته هایتان طی دو سال اخیر موجب تحولی ارزشمند در جنبش کارگری و ارتقاء دانش مبارزاتی کارگران ایران شده است. اگر چه تعرض وحشیانه سرمایه داری به صفزه کارگران تا حدی شدت گرفته که باعث گشته بخشی از انرژی و توان ما را معطوف به دریافت حقوق ماهیانه مان گرداند و کمتر مجال یافته ایم پی گیر مطالبات اساسی تری مانند خواست افزایش دستمزد، ایجاد تشکلهای خود، لغو قراردادهای موقت و غیره شویم، اما با مبارزات مداوم و اصرار شما و بخشهای دیگری مانند ایران خودرو بر سر مسئله ایجاد تشکل، امروز همه کارگران مبارز و حق طلب دوباره شاهد دست آوردی بزرگ هستند که کارگران نیشکر هفت تپه بعد از کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران آن را به ارمغان آورده اند.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه تشکیل سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را تبریک می گوید و امیدوار است که بزودی شاهد ایجاد تشکلهای کارگری در بخشهای دیگر باشد.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه 1387/8/5

284- یارانه های دولتی پرداختی دیگر به دولتی ها و دردی جدید برای کارگران :

يك كارگر در اين خصوص به فریاد كارگر گفت: ”در طرح یارانه دولتی كه دولت برای همه ارگانهای دولتی پرونده سازی کرده اند اسمی از كارگران نیست میخواهند آنان یا آذر ماه این بن را پرداخت کنند ولی در این مورد اسمی از كارگران نیست كه حتی بخواهند پرونده سازی بشود. دستگاه مال خودشان است حقوق نماینده های مجلس 10 برابر مردم است حقوقشان ماهی 2 میلیون تومان است. تمام تلاششان هم این است كه بیشتر بشود. سهمیه بنزین نماینده های مجلس چندین برابر مردم است، تعطیلات تابستانی نماینده های مجلس حقوق میلیونی و انواع و اقسام تسهیلات را به همراه دارد، مجلس يك راهکاری دارد كه لاریجانی كه نماینده قم است هر هفته یا دوهفته يكبار می آید قم يك سخنرانی میکند. دو هفته پیش او مد در منطقه نیروگاه قم كه يك منطقه محروم و پرجمعیت است سخنرانی كرد. موضوع سخنرانیش ”فقر زدایی!!!“ و یارانه ای كه دولت قصد دارد ماهانه به مردم بدهد كه حكم ”گداصفتی“ را برای مردم پیش می آورد، در مورد رابطه با آمریکا و... بود! رئیس مجلس حرف مجلسها را میزند! حرفش این بود كه من با طرحهای دولت و هیئت وزیران مخالف هستم. لاریجانی با آرای تقلبی به اسم مردم قم به این سمت رسید. وقتی میخواست رای بیاورد قول داد و شعار داد و رای آورد ولی الان این عملكدهایش را شاهد هستیم كه ضد كارگری و ضد مردمی است.“

انجمن دفاع از كارگران و بیکاران

285- وضعیت اسفبار شوراهای کارگری در کارخانه صندوق نسوز کاوه :

يك كارگر از اين واحد توليدي در گفتگویی با فریاد كارگر گفت: ”ما ماندیم با شوراها چه كار كنیم. تلخوابی همه چیز را به يك صندلی فروخت. پشت میز نشین شده است در دفتر مركزي و همه بچه ها را به این میز و صندلی فروخت. يك سمت به او دادند همه را فروخت. میگوید مدیریت حق دارد. الان حقوقها را سربرج نمیدهند تلخوابی گفته است كارخانه مشكل دارد نمیتوانیم سربرج بدهیم. 7 ماه است کارآیی هایمان را نگرفته ایم. مرغ شب عید و ماه رمضان را هنوز به ما نداده اند، تعاونیهایمان را نداده اند، پوربخش كه مدیر تولید است خیانت میکند و حق همه را ضایع میکند. ما حرف كه میزنیم میگویند شورا بیايد ولی ما شورا نداریم شورا نماینده مدیریت است كارگران به تلخوابی اعتراض كردند گفتند پول و وام ما چه شد؟ ولی هیچ جوابی نداد. ما الان مشكلاتمان خیلی زیاد است. در كارخانه من بلند میشوم حرفم را میزنم ترسی از هیچ كس ندارم ولی هیچ جوابی به من داده نمیشود. در كارخانه صندوق نسوز كاوه مدیران بالای 2 میلیون حقوق میگیرند و برجي 40 هزار پول ایاب و ذهاب میگیرند كه با سرویس شخصی بیایند اماكارگران زیر 200 تومان! در كاوه اختلاف حقوقی خیلی جدي است. پوربخش یکی از مدیران خیانت كار كارخانه ما پول ایاب و ذهاب را میگیرد باز هم با سرویس می آید!!!“

انجمن دفاع از كارگران و بیکاران

286 - كارگران چینی اشكان قزوین چندین ماه است كه حقوق نگرفته اند:

بنا بر گزارش های دریافتی از خیرنگار آژانس ایران خبر، کارگران چینی اشکان قزوین چندین ماه است که دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند. آنان مدت ها است که علیه این وضعیت دست به اعتراض زده و خواستار پرداخت حقوق معوقه خود شده اند.

اما علیرغم تمام این اعتراض ها، تا به حال مسئولین هیچ اقدامی نکرده و تنها نسبت به برخورد با معترضان اقدام کرده اند.

دامنه اعتراضات چینی اشکان در چند وقت اخیر به شدت بالا گرفته است به گونه ای که در اعتراضات روز دوشنبه هفته گذشته کارگران، نیروهای انتظامی و امنیتی به محل کارخانه وارد شده و به درگیری با کارگران پرداختند.

چینی اشکان یک شرکت تولید کننده چینی در ایران است که با شعار بزرگترین تولید کننده سرامیک خاورمیانه آغاز به کار کرد و مسئولین محلی از اختیارات خود برای تسهیل امور آن استفاده کردند.

اما از همان آغاز، نسبت به پرداخت حقوق کارگران خود اقدام نکرد و کارگران زن به صورت نیم مزد در آنجا به کار گرفته شدند.

تمامی این اقدامات با حمایت های مسئولین محلی همراه بود، به گونه ای که اعتراضات کارگران به نتیجه نمی رسید، اما کارگران که دیده اند اعتراضات کارگران در هیچ کجا هیچ گوش شنوایی نیافته ماشین آلات کارخانه را در قبال دستمزدهای معوقه خویش مصادره کرده و مانع خروج آنها از شرکت شده اند..

این در حالی است که بانک مرکزی ایران اعلام کرده است که اموال این شرکت در اختیار بانک است و کارگران اقدامی غیرقانونی انجام داده اند..

287- کارخانه چینی حمید همچنان تعطیل و کارگران در اعتراضند :

يك فعال کارگري از این واحد توليدي در خصوص وضعیت فعلی این کارخانه به فریاد کارگر گفت: ” ما کارگران چینی حمید يك هفته پیش در قم تحصن مجدد داشتیم. ما را سوار اتوبوس کرده و به کارخانه منتقل کردند و نیروی انتظامی مدیر عامل و حسابدار و صاحب کارخانه را بازداشت کرده اند. آوری فرد که مدیر کل اداره کار است طی يك مصاحبه رادیویی در معرض این سوال قرار گرفت که چرا حق و حقوق کارگران را نمیدهد؟! این افراد به پرداخت 500 میلیون وثیقه محکوم شده اند.“ شایان ذکر است که این کارخانه همچنان در تعطیلی به سر میبرد. پیشتر مدیریت این واحد توليدي با بیمه بیکاری توافق کرده بود که تا 2 سال به کارگران بیمه بیکاری بدهد اما پرداخت نشد و کارگران به صورت معلق به سر میبرند. کارخانه کار ندارد و کارگران هم وقتی میروند بیکار هستند و مدیر عامل میگوید کارگران چون توليدي ندارند حقوق هم نمیگیرند. در پی این اقدام حدود يك ماه پیش کارگران دست به تجمع اعتراضی زدند. حدود 400 نفر از کارگران به سمت امامزاده شاه جمال اول جاده اراک راهپیمایی کردند. این تجمع اعتراضی که با 400 نفر کارگر کارخانه چینی حمید شکل گرفت در يك آن تبدیل به 1500 نفر شد. مردم عادی هم به این قشر پیوستند و شعار میدادند. طی گزارشات رسیده در این تجمع اعتراضی انواع و اقسام مامور از گشت ضربت و یگان ویژه گرفته تا ماموران نقاب دار برای سرکوب این اعتراض گسیل شده بودند. هدف ماموران این بود که تجمع کنندگان را به محوطه بسته امام زاده هدایت کنند تا بتوانند روی آنها کنترل داشته باشند و بتوانند آنان را ضرب و شتم کنند اما مردم متوجه این هدف شدند و نرفتند و نهایتاً نیروی انتظامی با سرکوب شدید اعتراض را خواباند. اما 5 روز پیش مجدداً کارگران کارخانه چینی حمید از داخل شهر دست به تجمع اعتراضی زدند این بار مامورها نتوانستند کارگران را متواری کنند و به شدت دنبال کارگران بودند و نهایتاً با آوردن چند دستگاه اتوبوس آنها را به کارخانه منتقل کردند و با بازداشت 3 تن از سران و مسؤلین کارخانه صدای کارگران را خاموش کردند. این فعال کارگري گفت: ”آوری فر مدیر کارخانه رویال سازنده تشکهای طبی و تخت است و ی قبل از اینکه مدیر کل اداره کار قم بشود در صنایع کارمند جز بود. که توانست از طریق نفوذی که داشت کارخانه رویال و چینی حمید را برای خودش دست و پا کند. فردی که خودش صاحب کارخانه است هیچ وقت نمیآید منافع کارفرما را فدای منافع کارگر بکند. باید از نزدیک عملکردهای این فرد را سنجید تا فهمید که حتی سر سوزن شخصیت و صلاحیت و لیاقت اداره يك کارخانه به طور صحیح را ندارد. با این همه اعتراضاتی که علیه او میشود اما از کار برکنار نمیشود. کاملاً مشخص است که دوستانی و پشتوانه هایی در استانداری دارد

مثلاً رئیس کمیسیون کارگری استانداری از دوستان نزدیک آوری فر است. اینها همه با هم رفیق هستند و رابطه ای با هم سر کار آمده اند.“
انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

288- درس های مبارزات کارگران چینی حمید :

کارخانه چینی حمید در قم مدتی است که تعطیل شده است. کارگران همه بیکار شده اند و در طول مدت بیکاری هیچ دستمزد یا حق بیمه ای دریافت نکرده اند. یک ماه پیش صدها کارگر در یک حرکت متحد هماهنگ علیه بیکاری و قطع دستمزدهای خود دست به اعتراض زدند. حدود 400 کارگر از محل کارخانه به سمت محل موسوم به امام زاده شاه جمال به راه افتادند و به شکلی سنجیده و برنامه ریزی شده از توده های کارگر همزنجیر خویش طلب حمایت کردند.

راه پیمایی اعتراضی توده های کارگر با استقبال بسیار چشمگیر کارگران شهر مواجه شد، به گونه ای که در یک چشم به زدن جمعیت 400 نفری آنان به 1500 نفر افزایش یافت. پیوستن شمار کثیر اهالی کارگر منطقه به توده کارگر معترض چینی حمید، آتش خشم عوامل سرکوب دولت سرمایه را سخت شعله ور کرد. شمار زیادی پلیس و لباس شخصی و سایر نیروهای انتظامی و امنیتی به مسیر راه پیمایی اعزام شدند و مطابق معمول فرمان سرکوب اعتراض از همه سو صادر شد. نیروی قهر دولت سرمایه تلاش کرد تا راه پیمایان معترض کارگر را به درون امام زاده سوق دهد و در آنجا آماج حملات خود قرار دهد. اما کارگران با هوشیاری و درایت از افتادن به دام سرکوبگران خودداری کردند. آنان راه پیمایی را به سمتی مخالف آن چه نیروی سرکوب اراده کرده بود ادامه دادند و به این ترتیب نقشه دشمن را نقش بر آب ساختند. پلیس به دنبال مواجهه با مقاومت سخت و مصمم کارگران بر شدت حملات خود افزود. نیروی کمکی زیادی را به محل احضار کرد و سرانجام فرمان قلع و قمع برای درهم شکستن مقاومت توده های کارگر آغاز شد. شمار زیادی زخمی شدند. عده ای دستگیر و بقیه مجبور به ترک محل شدند. راه پیمایی اعتراضی ماه پیش به این صورت درهم شکسته شد. اما شعله های مبارزه کارگران خاموش نشد. چندی بعد کارگران بر اساس برنامه ریزی قبلی، دوباره در نقطه ای از شهر اجتماع و شروع به راه پیمایی کردند. این بار نیز تجمع آنان با تهاجم وحشیانه پلیس مواجه شد. کارگران شروع به سر دادن شعار کردند و پس از مدتی مقاومت مجبور به ترک منطقه شدند.

بیکاری، فقدان هر گونه چشم انداز یافتن کار، فشار سهمگین بدهکاری ها و گرسنگی فرزندان، تهدید به زندان به خاطر تأخیر اجاره بهای مسکن و همه مصائب دیگر امکان سکوت را از کارگران سلب می کرد. دولت سرمایه نطفه هر اعتراض را درهم می کوبید و خفه می کرد. اما آزار و شکنجه و فشار ناشی از فقر و گرسنگی و تنگناهای کشنده معیشتی کارگران را مجبور به مبارزه و استقبال از تمامی اشکال سرکوب نیروهای انتظامی و امنیتی می کرد. یک هفته پیش مجدداً کارگران در یکی از میدان های شهر قم دست به تشکیل اجتماع زدند و این بار دستگاه های نظم و اعمال قهر سرمایه خود را مجبور دیدند که برای مقابله با موج خشم کارگران وعده و وعید بدهند. آنان وانمود کردند که کارفرمایان را برای تعیین تکلیف کارگران مورد پرس و جو قرار خواهند داد. سرمایه داران دو سال پیش به توده های کارگر گفته بودند که آنان را به اداره بیمه معرفی خواهند کرد. حرفی که همچون همه حرف های دیگر صاحبان سرمایه دروغ محض بود و صرفاً با هدف جلوگیری از بروز خشم و شروع مبارزات کارگران بر زبان جاری می شد. عوامل اجرای نظم و اعمال قهر سرمایه به دنبال مدت ها مبارزه و اعتراض کارگران اینک به گونه ای عوام فریبانه وعده می دادند که از کارفرمایان خواهند خواست تا شاید برای چند ریال بیمه چند ماهه آنان چاره ای ببینند!!

مبارزه کارگران ادامه دارد. به نظر ما این مبارزات تا همین جا حاوی درس های قابل توجهی بوده است که در جای خود آموزنده است و می تواند راهگشای کار برای مبارزات بعدی باشد. قبل از هر چیز ابتکارات کارگران از آغاز تا امروز قابل تعمق است. برنامه ریزی جلب پشتیبانی از کارگران همزنجیر یکی از مسائل مهمی است که در دوره کنونی حیات جنبش کارگری ایران نه فقط به راهکار رایج مبارزات تبدیل نشده است بلکه هنوز مراحل بسیار جنینی خود را طی می کند. تلاش برای به کارگیری این راهکار مهم تنها در چند مورد خاص مانند جنبش کارگران نیشکر هفته تپه، لاستیک البرز و به صورت محدودتر در ایران صدرای بوشهر مورد نظر کارگران بوده است و در هر کدام از این موارد نتایج مؤثری هم داشته است. یک نکته بسیار درس آموز در همه این موارد و از جمله همین مبارزات کارگران چینی حمید در قم استقبال نسبتاً گسترده اهالی کارگر شهر برای پیوستن به صفوف همسرانشان معترض خویش است. این امر کاملاً طبیعی

است. زیرا هر فریادی که امروز از از سینه هر کارگری خارج می شود فریادی است که به طور عینی در اعماق هستی عظیم ترین بخش طبقه کارگر ریشه دارد. واقعیت این است که جمعیت کثیر کارگران اخراجی و گرسنه و سرگردان در ورطه فقر و فلاکت در مناطق مختلف شهری مانند قم وقتی که خبر عزم جزم کارگران چینی حمید برای راه پیمایی علیه اخراج و بیکارسازی ها و قطع هر گونه ممر معیشتی خود را می شنوند نمی توانند نسبت به چنین رخدادی واکنش نشان ندهند. زندگی رقت بار روز آنان امکان بی تفاوتی در برابر این رویداد را تا حدود زیادی از آنان سلب می کند. این موضوعی است که همه کارگران باید در جریان اعتراضات روزمره خود روی آن حساب کنند و تجربه نیشکر هفت تپه و لاستیک البرز نشان داده که حمایت های مردم چشمگیر است.

موضوع بالا به نوبه خود ضرورت تدارک و تجهیز مناسب برای جلب پشتیبانی همزنجیران از حرکت های مختلف اعتراضی را مطرح می کند. وقتی که شمار زیادی از اهالی کارگر هر شهر صدای اعتراض ما را فریاد دردهای کشنده خویش می بیند ما باید برای رساندن این فریادهایمان به گوش شمار هر چه بیشتر آنان برنامه ریزی و تلاش عملی کنیم. هیچ چیز بدتر از این نیست که در جریان مبارزات، محتوای مطالبات یا دردها و رنج های دامنگیر خود را فقط مشکلات خودمان بدانیم. این تصور از بیخ و بن باطل است. ما یک طبقه اجتماعی عظیم هستیم که در کنار هم استثمار می شویم و دردها و رنج های مشترکی داریم. همه ما را سرمایه استثمار می کند. مبارزات همه ما همه جا توسط دولت سرمایه سرکوب می شود. همه فوج فوج اخراج می شویم. همه در پی اخراج هر گونه امکانات معاش خود و زن و بچه هایمان را از دست می دهیم. هر مبارزه ما در هر کجا و هر گوشه هر شهر یا کارخانه و مدرسه و بیمارستان و جاهای دیگر به حکم همین شرایط مشترک زیست و کار و استثمار و بی حقوقی و ستم کشی می تواند فراخوانی برای اتحاد عملی جمعیت هر چه زیادتری از توده همزنجیر ما در کارخانه ها و مراکز کار و تولید دیگر یا در محلات مختلف شهر باشد. سازمانیابی ما برای جلب این پشتیبانی هم می تواند حلقه ای از تلاش برای سازمانیابی هر چه وسیع تر کل توده های طبقه مان در مقیاس سراسری باشد و واقعیت این است که روند سازمانیابی سراسری ما علیه سرمایه داری نیز از درون همین فراز و فرودها می گذرد.

درس مهم دیگری که از مبارزات کارگران چینی حمید می توان آموخت وجود رویکرد اعمال قدرت طبقاتی در درون این مبارزات است. کارگران این کارخانه در شرایطی قرار دارند که قادر به اعتصاب و توقف چرخ تولید و فشار دادن شریان سود سرمایه نیستند. آنان قادر به استفاده از راهکار اعتصاب برای اعمال قدرت نمی باشند. اما تلاش برای بسیج هر چه گسترده همزنجیران و پیوند زدن قدرت مبارزه آن ها به صف اعتراض روز خود به طور واقعی یک ابتکار برای اعمال قدرت است. دلیل این موضوع کم و بیش روشن است. دولت سرمایه داری از پیوند خوردن کارگران به هم سخت وحشت دارد و هر گام تلاش کارگران برای راه انداختن خیزش های اعتراضی یا کانون های مقاومت وسیع و جمعی طبقاتی را خطری بزرگ برای وجود نظام سرمایه داری احساس می کند. درست به همین دلیل رویکرد کارگران چینی حمید به توسعه دامنه مبارزات خود به فضای زندگی و فکر و چاره یابی ها و چه باید کردن های توده های کارگر شکلی از اعمال قدرت علیه سرمایه داران و دولت سرمایه داری است. دلیل کوتاه آمدن قوای سرکوب در مقابل موج مبارزات بعدی کارگران را دقیقاً باید در همین جا جستجو کرد. این نکته بسیار جالب و در جای خود آموزنده است که دستگاه اعمال قهر و مجری نظم سرمایه در دور اول اعتراضات کارگران دست به کار سرکوب شده اند. آنان در دور دوم نیز همین کار را ادامه داده اند. اما در مرحله بعدی نه فقط تاکتیک و عده و وعید را در پیش گرفته اند بلکه از آن مهم تر حتی تا حد بازداشت عوامل کارفرما یا حتی سرمایه دار هم پیش رفته اند. بی گمان، هیچ کارگری نباید فریب این گونه ترفندهای دولت سرمایه را بخورد. آنان بسیار حساب شده سرمایه دار را برای دقایقی بازداشت می کنند و بعد هم با عزت و احترام و هزاران پوزش او را آزاد می سازند. آنان اساساً با هدف تأمین و تضمین منافع سرمایه دار به این کار مبادرت می کنند، زیرا این کار صرفاً راهکاری برای فریب کارگران و کشاندن آنان به بیراهه های اعتماد به دولت و سپس متفرق شدن و دست کشیدن از مبارزه بدون دستیابی به هیچ نوع نتیجه است. با این وصف، همین تغییر تاکتیک رژیم از سرکوب عریان به وعده و وعید و قول بازداشت کارفرما به هر حال نوعی عقب نشینی در مقابل مبارزات کارگران است و کارگران باید آن را از جمله دستاوردهای مبارزاتی خود به شمار آورند و همچنان به عقب نشاندن نیروهای سرکوبگر ادامه دهند.

حرف های خود را خلاصه کنیم. کارگران چینی حمید تا لحظه حاضر مبارزات خود را خوب پیش برده اند. این مبارزه تا همین جا دستاوردهای مهمی داشته است. تاکتیک های انتخاب شده می تواند در سطحی وسیع تر و از درون مبارزه ای سازمان یافته تر به کار گرفته شود. این حرکت ها در صورت استمرار و تعمیق و

پختگی بیشتر می تواند بر بستر پیکار سراسری توده های کارگر ایران راه گشای برداشتن گام های مهم تر برای سازمانیابی سراسری کارگران علیه سرمایه حول منشور مطالبات پایه ای طبقه کارگر باشد. کارگران علیه سرمایه متشکل شویم!

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

6 آبان 87

289- کارخانه پتروشیمی فلارد لردگان دست به اعتصاب زد:

بنابه گزارشهای دریافتی از صدای کاوه ها در تاریخ 6 آبان 87 آمده است: روز گذشته کارگران و پیمانکاران کارخانه پتروشیمی لردگان در اعتراض به پرداخت نشدن حقوقشان دست از کار کشیدند این شرکت بیش از 400 پرسنل دارد. لردگان منطقه ای است در فلارد روستای سندگان و جزئی از استان چهارمحال و بختیاری میباشد.

این کارگران غیر رسمی هستند. و قرار بود ظرف 45 روز بعد از شروع کار حقوق آنان پرداخت شود. اما با گذشت 64 روز هنوز مطالبات آنها را پرداخت نشده باقی مانده است. از همین رور پیمانکاران و کارگران این کارخانه دست به اعتصاب زدند. و دست از کار کشیدند. روز گذشته 200 کامیون ولدر و بلدز رخوا بیده بود.

شرکت پتروشیمی لردگان زیر نظر شرکت بیع و جهاد نصر کار میکنند و آن دو شرکت نیز برای شرکت همتا کار میکنند. باین وجود حتی شرکت جهاد نصر و شرکت بیع هم در اعتراض به وضع موجود تعطیل کرده بودند.

شرکت پتروشیمی لردگان در حال حاضر کارگر رسمی ندارد و عمده کار آنها کف سازی است. و خاک برداری در این منطقه صورت میگیرد و بعد از پایان مرحله خاکبرداری کار اصلی آنها صورت میگیرد.

کارگران این شرکت معتقدند که تا اعتصاب نکنند نمیتوانند حقوقشان را دریافت نمایند.

لردگان 350 روستا دارد از هر روستا در این قسمت پنج تا ده نفر در این منطقه کار میکنند.

یکی از راننده گان این شرکت در گفتگو با خبرنگار ما اضافه کرد:

خواباندن دویست عدد از ماشین آلات و دستگاهها خسارت بسیار زیادی برای راننده ایجاد میکند. در حال حاضر یک راننده که سرمایه دار نیست. برای خرید یک وسیله نقلیه سنگین یا نیمه سنگین به هر دری میزنند. تا با کار زیاد روی این وسیله از عهده مخارجش برآید اما با این وجود ببینید، کار به جایی میرسد که مجبور میشود دست از کار بکشد.

از طرف دیگر در این جا کارگر التماس میکند تا کار پیدا کند. او زیر خط فقر زندگی میکند. و با کمترین حقوق با این همه سختی و مشکلات کار پیدا میکند. اما همین مبلغ کم هم از او دریغ میشود. پیوسته باید به این در و آن در بزند تا حقوق ناچیز خود را دریافت کند. و این رویکرد ظلم آشکار به کارگر میسرساند. و معنای دقیق استثمار را به ما میفهماند. و معنای عدالت در جامعه عدالت گستر را میسرساند.

انجمن صدای کاوه ها

290- تعداد کارگران قراردادی در سال جاری به 70 درصد افزایش یافت: دستمزد ماهیانه 120 هزار تومانی برای کارگران قراردادی:

به گزارش موج در تاریخ 6 آبان 87 آمده است: - نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار سراسر کشور اعلام کرد: کارگران قراردادی در شرکتهای پیمانکاری به صورت متوسط ماهیانه 120 هزار تومان دستمزد دریافت می کنند.

اولیا علی بیگی؛ نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار سراسر کشور در گفتگو با خبرنگار موج با بیان این مطلب که در شرکتهای پیمانکاری حداقلهای دستمزد پیش بینی شده از سوی شورای عالی کار رعایت نمی شود، خاطر نشان ساخت: در حال حاضر شرکتهای پیمانکاری بر خلاف مصوبه شورای عالی کار عمل می کنند این در حالیست که وزارت کار باید نظارت دقیقتری را بر روند فعالیت شرکتهای پیمانکاری اعمال کند. وی افزایش نرخ تورم را موجب عدم تعادل هزینه های مصرفی خانوار کارگری با دستمزد آنها دانست و گفت: در حال حاضر عدم همخوانی دستمزد کارگران با نرخ تورم کنونی موجب کاهش قدرت خرید کارگران شده است.

علی بیگی در ادامه با بیان این مطلب که دستمزد کارگران هر ساله بر مبنای تورم و سبب هزینه خانوار کارگری محاسبه می شود، افزود: دستمزد کارگران اسفند ماه هر سال بر مبنای تورم 12 ماهه گذشته محاسبه می شود این در حالیست که باید دستمزد کارگران در مصوبه شورای عالی کار بر مبنای نرخ تورم سال بعد محاسبه شود. وی در ادامه مصوبه دستمزد سال 1387 را مورد توافق گروههای کارگری و کارفرمایی ذکر کرد و اظهار داشت: حضور وزیر کار دولت نهم نقش موثری را در تعیین دستمزد مصوبه سال 87 ایفا نمود. علی بیگی در بخش دیگری از سخنان خود از افزایش تعداد کارگران قراردادی در کشور خبر داد و افزود: تعداد کارگران قراردادی در سال جاری به 70 درصد افزایش یافته است. وی، با بیان این مطلب که جامعه کارگری 30 میلیون نفر از افراد جامعه را در بر می گیرد افزود: روزانه با بازنشسته شدن نیروی کار رسمی یک نفر نیروی کار قراردادی جایگزین آنها می شود

291- مدیرکل تامین اجتماعی استان لرستان: بیمه کارگران ساختمانی ضرورت دارد:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 7 آبان 87 آمده است: مدیرکل تامین اجتماعی استان لرستان از افزایش 10 درصدی جذب افراد فاقد پوشش بیمه ای در پنج ماهه اول سال جاری خبر داد. به گزارش "ایلنا"، رشنو مدیرکل تامین اجتماعی استان لرستان در نشستتی که به منظور بررسی مشکلات حوزه تامین اجتماعی در شهرستان پلدختر با حضور نماینده این شهرستان در مجلس، فرماندار و سایر مسوولان محلی این شهرستان برگزار شد، افزود: در این شهرستان 6 هزار بیمه شده اصلی و 250 نفر مستمری بگیر وجود دارد که از خدمات تامین اجتماعی بهره مند هستند. او با اشاره به برنامه چهارم توسعه کشور، گفت: طبق این برنامه باید 24 درصد به تعداد بیمه شدگان تامین اجتماعی افزوده شود. مدیرکل تامین اجتماعی استان لرستان با اشاره به ضرورت و اهمیت تصویب بیمه کارگران ساختمانی افزود: امیدواریم با حمایت نمایندگان مجلس این مهم تصویب شود تا کارگران ساختمانی که قشری محروم هستند از خدمات این سازمان استفاده کنند. در این جلسه دکتر کائیدی نماینده پلدختر در مجلس نیز با قدردانی از صدور مجوز درمانگاه ملکی تامین اجتماعی در این شهرستان گفت: مدیران بخش درمان کشور باید پیشگیری را بر درمان مقدم بدانند. همچنین شریفی فرماندار پلدختر نیز گفت: این فرمانداری آماده است تا به کارگران باربر معرفی نامه بدهد تا این افراد بتوانند از خدمات تامین اجتماعی استفاده کنند.

پایان پیام

292- تورم کمر ملت را خرد کرده است:

یک کارگر در ارتباط با تورم سرسام آور در کشور به فریاد کارگر گفت: "استخدام در کشور وجود ندارد کارگران رسمی که سابقه هایشان به 25 سال به بالا که میرسد با کارهای سخت و زیان آور بازنشسته میشود و با این تورمی که وجود دارد زندگی نمیچرخد. اکثر کارگرانی که باز نشسته میشوند به نوعی در جای دیگر مشغول هستند دلیلش این است که تورم خیلی بالاست و با این حقوقها زندگیشان نمیچرخد. من دختری دارم که دانشجو است ماهانه 100 هزار تومان باید به او شهریه بدهم. من نمیتوانم. کار نیست این حقوقها کفاف تورم را نمیدهد. کارگری که میآید همه سال را که کار نمیکند 6 ماه بیکار است. با 200 تومان حقوق کجای زندگی میرسد. یک نفر مجرد با این وضعیت خرجش در نمی آید چه برسد به یک کارگر که چند فرزند هم دارد." انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

293- پیام به زنان و مردان رزمنده بخش کشاورزی و تولید در شرکت نیشکر هفت تپه:

عزیزان کارگر، همطبقهائی های گرامیم!

در شرایط وجود یک بحران عظیم که نظام سرمایه‌داری بر مردم دنیا و مقدم بر همه بر طبقه جهانی ما تحمیل کرده شما تشکل طبقاتی خود را در روز چهارشنبه اول آبان 1387 ایجاد کردید. در میان خبرهای تلخی که هر روز از مصائب تحمیلی نظام سرمایه‌داری به همطبقه‌نیهای ما میرسد خبر تشکیل سندیکای شما چنان شیرین است که بخشی از آن تلخیها را از بین میبرد. به خاطر کار متهورانه‌ی که، علیرغم میل و تلاش نیروهای امنیتی، اداره کار، مدیریت کارخانه و حراست، به آن دست زدید شما شایسته‌ترین ستایشها هستید.

دوستان گرامی، تشکیل سندیکا یا هر تشکل دیگر با نیروی خود کارگران خواست و مطالبه روزمره ماست. اما باید به چند نکته هم توجه کرد.

1- با تشکیل هر تشکل خودساخته کارگران، یک خار به چشمان همیشه حریص سرمایه داران می‌رود. در این رابطه سرمایه داران سکوت اختیار نمی‌کنند، بلکه هر روز به فکر آن هستند که چطور تشکلهای خود ساخته کارگران را به فساد بکشانند. این حکم نظام سرمایه داری است.

پس نتیجه می‌گیریم که تنها تشکیل تشکلهای نمی‌تواند کارگران را به مطالباتشان برساند. جزء مبارزه بی‌وقفه ما کارگران و نمایندگان منتخب خود کارگران، این شما نمایندگان منتخب کارگران هستید که باید همیشه به فکر مطالبات کارگران باشید و گزارش عملکرد خود را به هر شکل که برایتان میسر است به سمع و نظر کارگران متشکل در سندیکای خود برسانید. آن وقت است که کارگران به شما نمایندگان خود اعتماد پیدا می‌کنند.

2- شما عزیزان منتخب، باید همیشه در بین کارگران باشید تا فاصله‌ای میان منتخبان و بدنه ایجاد نشود.

3- ما ده‌ها سندیکا و تشکل کارگری داریم که در حال حاضر در کشور ما مشغول به فعالیت هستند. این تشکل‌ها بعضی وقت هم از طرف خود کارگران انتخاب می‌شوند، ولی چون گوش به فرمان دیگران هستند در کمتر از چند سال به یک تشکل پاسیو و بی‌عمل تبدیل می‌شوند.

دوستان گرامی :

این یک حقیقت آشکار است که وضع طبقه جهانی ما در حال حاضر اسفبار می‌باشد. گرانی، تورم بالا و بیکاری ناشی از تسلط مشتی سرمایه‌دار انگل سفت سبب شده تا تعداد گرسنگان در جهان از 848 میلیون نفر به 923 میلیون برسند. آیا مشکل است تصور کنیم که اکثریت عظیم این گرسنگان همطبقه‌ی ما و آفرینندگان ثروت و آسایش این دنیا هستند؟ رسانه‌ها بطور مداوم خبر میدهند که از بد بدتر میرسد. گذشته از بیکاری صدها هزار کارگر در آمریکا و اروپا بیکاریهای دیگری نیز در راه است. سازمان بین‌المللی کار اعلام کرده که شغل 20 میلیون کارگر در خطر است. این رسانه‌ها تلاش دارند ما را آماده کنند تا دست روی دست بگذاریم و اجازه دهیم هر بلایی که سرمایه‌داران و دولت‌هایشان میخواهند سر ما بیاورند. اما کارگر نمیتواند ساکت بشیند. سکوت ما و عدم اعتراض ما برای خود و خانواده‌هایمان به فاجعه منتهی خواهد شد. پس باید بجنیم. آنجا که تشکل رفرمیستی هست باید علیه رفرمیسم و سازشکاری مبارزه کرد و آنرا به سازمانی رزمنده و طبقاتی تبدیل کرد. آنجا هم که تشکلی نیست کارگران باید به اتکا به نیروی خود آنرا ایجاد و تحمیل کنند. این دقیقا کاری است که شما انجام دادید.

من این روزها که میخوانم، میشنوم و میبینم که هزاران کارگر در سنج، تهران، گیلان و بقیه نقاط ایران در حال راهپیمایی و اعتصاب و اعتراضند تا حقوق معوقه و کار از دست رفته خود را پس بگیرند ضمن همدردی با آنها و تایید مبارزاتشان به خودم میگویم باید تبلیغ پیرامون ایجاد تشکل خود ساخته طبقاتی را بیشتر کرد. وقتی میشنوم و میخوانم که از زبان وزیر کار نقل شده است که طی شش ماه گذشته 250 هزار کارگر بخش کشاورزی به صف میلیونی بیکاران اضافه شده‌اند بیش از گذشته معتقد میشوم که باید مصممانه‌تر در راه ایجاد تشکل و وحدت قدم برداشت. وقتی به سقوط قیمت نفت به زیر 70 دلار و به تداوم این سقوط مواجه میشوم. میتوانم پیشاپیش ببینم که وضع ما کارگران در ایران و همه کشورهای نفت خیز بدتر خواهد شد. در چنین شرایطی بیشتر از گذشته به ضرورت ایجاد تشکلهای طبقاتی و رزمنده‌ی فکر میکنم که شما یک نمونه‌اش را ایجاد کردید. من امیدوارم که کارگران در مراکز کاری دیگر عمل مبارزاتی شما را سرمشق قرار دهند و تشکلهای مبارز و خود ساخته خود را ایجاد کنند.

اخبار مبارزات کارگران ایران ، هفته دوم آبان ۱۳۸۷ (اکتبر ۲۰۰۸)

294- پرداخت پولهای کلان و بلاعوض به نماینده های مجلس در مقابل فشار بی رویه

زندگی کارگران!

درد دل‌های يك كارگر شريف با فریاد كارگر: "وضعیت مردم به شدت وخیم شده است. مردم چند شیفته باید کار کنند تا بتوانند خرجشان را در بیاورند. یکی تا نصفه شب کار میکند، یکی شب کار میکند، یکی چند شیفته کار میکند معلوم نیست چه کسی باید جواب بدهد؟ هر چه هم که اعتراض میکنیم میگوئیم ما نداریم ما زن و بچه داریم انگار نه انگار! ولی از آن طرف 100 میلیون به نماینده های مجلس میدهند. ما چکار باید بکنیم؟

زندگی من شده جنگ اعصاب! از صبح تا شب برای به دست آوردن چندرغاز جان میکنم. به چه کسی میتوانیم اعتراض کنیم؟ اولین اعتراض را هم که بکنیم می اندازن در هلف دانی! من خودم مریض هستم. خانم مریض است هزار بدبختی دارم چه باید بکنم؟"
انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

295- کارگران پریس پیشنهاد کارفرما را برای انعقاد قرارداد موقت ۸ ماهه رد کردند:

بنا بر گزارشهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران، کارگران پریس برخی اخبار منتشره مبنی بر تجمع در مقابل اداره کار و تلاش کارفرما برای فرستادن آنها به مرخصی اجباری را تکذیب کردند.

بنا بر این گزارش پس از صدور رای هیئت حل اختلاف برای ابقا به کار کارگران پریس و حذف قید قرارداد موقت کار از قراردادهای این کارگران در رای مزبور، کارفرمای پریس طی روزهای گذشته تلاش کرد این کارگران با قرارداد موقت شش ماهه بر سر کار بازگرداند اما دیروز کارگران این کارخانه آخرین پیشنهاد کارفرما را برای انعقاد قرارداد موقت 8 ماهه رد کردند و با مراجعه به اجرای احکام دادگستری، رای هیئت حل اختلاف را به اجرا گذاشتند. قرار است اجرای احکام دادگستری سنندج روز شنبه برای اجرای حکم هیئت حل اختلاف به کارگران جواب بدهد. لازم به یادآوری است کارگران پریس تا تیر ماه امسال با قراردادهای موقت یکماهه در این کارخانه مشغول بکار بودند اما پس از صدور رای هیئت حل اختلاف در هفته گذشته و حذف قید موقت از قراردادهای این کارگران در رای مزبور، کارفرما تلاش کرد این بار با قرار داد موقت 8 ماهه این کارگران را بکار بگیرد اما کارگران پریس آنرا قبول نکرده اند و با مراجعه به اداره کار و اجرای احکام دادگستری خواهان اجرای بی کم و کاست رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج شده اند.
اتحادیه آزاد کارگران 1387/8/8

296- کارخانه تهران پتو در بحران نقدینگی :

این کارخانه به علت دریافت وامهای زیاد از بانک و عدم توانایی در پرداخت به موقع این وامها به بحران نقدینگی دچار شده است. يك كارگر از این کارخانه به فریاد كارگر گفت: "بانکها دیگر به این کارخانه وام نمیدهند و منتظر تسویه وامهای قبلی هستند. تولید کم است. مشتری نداریم، دستگاهها از رده

خارج شده اند و کیفیت ندارند و مجموعه این مشکلات کارخانه را به بحران کشانده است. از طرفی رقابت بازار چین با ما نیز مشکل دیگر ماست. کارخانه ما در حال حاضر دیگر پتو تولید نمیکند و پارچه های رو مبلی تولید میکنیم. این پارچه ها از چین به صورت قاچاق وارد میشوند. پارچه ای که برای ما 500 هزار تومان درمی آید اما از چین به صورت قاچاق 3500 وارد میشود و با کیفیت بهتر! این باعث رکود بازار ما شده است. از طرفی حقوقهای پائین ما با توجه به تورمی که وجود دارد اصلاً جواب گوی ما نیست حقوقها به طور واقعی حداقل هستند. ما 6 ماه حقوق معوقه داریم. مثلاً من حقوقم 300 هزار تومان است اما برجی 200 تومان خرد خرد داده اند اما بقیه اش را نداده اند و الان روی هم 6 ماه حقوق معوقه دارم.“ انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

297- درنامه هنرمندان گیلان به نماینده کارگران عنوان شد:

انحلال انجمن صنفی کارگران هنرمند تئاتر گیلان غیر قانونی است

تهران- خبرگزاری کار ایران

ابوذر آستانی، عضو هیات مدیره انجمن صنفی هنرمندان خانه تئاتر گیلان در نامه‌ای به علیرضا محجوب، نماینده تهران در مجلس و دبیرکل خانه کارگر از منحل شدن این نهاد صنفی توسط سازمان کار استان گیلان خبر داد.

به گزارش "ایلنا" در این نامه آمده است: با وجود آنکه انجمن صنفی کارگران هنرمندان تئاتر گیلان از سال 1380 تا کنون به عنوان اولین انجمن صنفی کارگری تئاتر ایران در اداره کار و امور اجتماعی استان گیلان ثبت شده است اما همواره از بدو تاسیس مورد بی‌مهری سازمان‌های مرتبط با مسائل هنری و روابط کار قرار گرفته است.

نویسنده این نامه با طرح این ادعا که امروز کارشناسی‌های اداره کار استان گیلان بیش از سایر نهادها متوجه این تشکل صنفی است، در نامه خود می‌افزاید: یکی از عجیب‌ترین مواردی که به تازگی توسط برخی از مدیران و کارشناسان اداره ارشاد و سازمان کار و امور اجتماعی گیلان صورت گرفته، این است که در پاسخ به استعلام اداره ارشاد گیلان از سازمان کار و امور اجتماعی گیلان مبنی بر چگونگی ماهیت و فعالیت انجمن صنفی تئاتر، انجمن از سال 1383 به بعد منحل اعلام شده است.

به گفته آستانی انحلال انجمن صنفی کارگری هنرمندان خانه تئاتر گیلان درحالی منحل اعلام شده است که در 4 سال گذشته اعضای این انجمن از وجود آن بی‌اطلاع بودند.

وی همچنین با بیان اینکه اعلام انحلال انجمن موردنظر تنها از طریق تصویب مجمع فوق‌العاده و یا رای دادگاه صالحه مقدور است، تاکید کرد: بدیهی است که مدیران و کارشناسان در اداره ارشاد گیلان و حتی سازمان کار و امور اجتماعی گیلان نه در جایگاه سه چهارم اعضا و نه در مقام مراجع قضایی می‌توانند انحلال این نهاد صنفی را اعلام کنند.

این فعال صنفی با یادآوری اینکه اداره کل کار گیلان در فاصله 2 ماه مانده به اتمام اعتبار هیئت مدیره فعلی انجمن صنفی، انجمن را منحل شده اعلام می‌کند، می‌نویسد: "آیا این به معنای تباہی در مورد انتصاب - و نه انتخاب- برخی از مدیران و کارشناسان ناکارآمد ارشاد گیلان در انجمن صنفی تئاتر نمی‌باشد؟"

آستانی با بیان اینکه پیشتر مسوولان اداره کار و امور اجتماعی در شهریور گذشته به دلایل واهی از برگزاری انتخابات هیئت مدیره و بازرسان این انجمن صنفی جلوگیری و زمان برگزاری آن را ماه جاری موکول کرده بودند، می‌نویسد: معلوم نیست که برگزارکنندگان این انتخابات چه کسانی هستند؟

وی با بیان اینکه حتی اداره ارشاد و سازمان کار و امور اجتماعی استان نیز تاکنون به این پرسش پاسخ نداده‌اند، می‌نویسد: گویا قصد بر این است تا به این وسیله اعتبار هیئت مدیره فعلی برای برگزاری یک انتخابات فرمایشی تمام شود.

وی در پایان نامه خود می‌نویسد: انجمن صنفی کارگری هنرمندان تئاتر گیلان به عنوان اصلی‌ترین و تنهاترین و مهمترین تشکلی که وظیفه استیفای حقوق هنرمندان فعال و کم‌توقع تئاتر را برعهده دارد، امروز بیش از هر زمانی دیگری برای حل مشکلات خود به همیاری و کمک نیاز دارد.

پایان پیام

298- دولت قیمت آب را هم گران می‌کند :

به گزارش برن در تاریخ 9 آبان 87: وزیر نیرو از آزاد شدن قیمت‌ها و افزایش قیمت آب با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها خبر داد. پرویز فتح گفت: آب در کشور با یارانه به دست مردم می‌رسد؛ بنابراین باید تجهیزات آن نیز از باب کیفیت، قیمت و سلامت دارای استاندارد باشند. وی افزایش قیمت آب را براساس طرح هدفمند کردن یارانه‌ها قطعی دانست و تصریح کرد: با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها قیمت‌ها آزاد می‌شود و ما شاهد افزایش قیمت قبض‌های آب خواهیم بود؛ ولی توجه به این نکته می‌تواند مصرف آب را کاهش دهد و به سطح نرمال برساند.

299- بسیاری از دانش آموزان در طویله درس می‌خوانند :

به گزارش حیرگزاری برنا در تاریخ 9 آبان 87 آمده است: حبیب الله بوربور رئیس سابق نوسازی مدارس کشور در مراسم تودیع خود که در محل جامعه خیرین مدرسه‌ساز کشور برگزار شد، با نگرانی و انتقاد از وضعیت نامناسب در مدارس گفت: هم اکنون بسیاری از دانش آموزان ما در طویله درس می‌خوانند. با این وضع چگونه انتظار داشته باشیم آموزش و پرورش پیشرفت کند. به گزارش برنا، معاون عمرانی زیرکشوریان کرد: در حال حاضر تعداد 4 میلیون دانش‌آموز در شیفت عصر به مدرسه می‌روند و به جای آنکه صبح‌ها در مدرسه باشند به آسیب‌های اجتماعی گرفتار می‌شوند، این امر زمینه را برای انحرافات دانش آموزان فراهم می‌کند. وی افزود: هر کسی بگوید ما در کشور مدرسه کافی داریم من به عقل او شک می‌کنم. امروز سازمان نوسازی با دو هزار کارمند و دو هزار میلیارد تومان اعتبار هیچ پرونده‌ای در دادگاه ندارد در حالی که برخی از سازمان‌ها با 500 کارگر و بودجه 500 میلیون تومانی به اندازه 500 پرونده در دادگاه دارند.

حبیب الله بوربور ادامه داد: ما سالهاست که مدرسه کم داریم و در آینده نیز کمتر خواهد شد. در حقیقت جمعیت، تا 35 سال آینده بیشتر می‌شود و وقتی جمعیت کشور دو برابر شود، جمعیت دانش‌آموزی نیز به 28 میلیون افزایش می‌یابد. بوربور محدودیت فضاهای آموزشی را مانعی برای بهرهوری دوره‌ی مناسب از اعتبارات آموزش و پرورش عنوان کرد.

دکتر علی‌احمدی نیز در ادامه این نشست با تشکر و قدر دانی از خدمات بوربور در آموزش و پرورش با اشاره به وجود 50 موضوع در زمینه‌ی نوسازی و مقاوم سازی مدارس که طی سفر اخیر خود به خوزستان بیان کرد: با وجود نیروهای متخصص و اعتبارات تخصیص یافته می‌توان کارهای بزرگی را به انجام رساند.

وی در خصوص کمبود بخاری در مدارس کشور اذعان داشت: بخاری‌های ارایه شده از سوی سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت در بعضی مناطق کشور پاسخگوی نیاز نخواهند بود. علی‌احمدی افزود: متأسفانه ما هنوز در کشور شاهد مدارس کپری و بدتر از آن نیز هستیم، در همین تهران مقابل دانشگاه امام صادق (ع) مدرسه‌ای داریم که از مدارس کپری هم بدتر است و اصلاً در شأن آموزش و پرورش نیست که قطعاً موارد مشابهی همچون این موضوع در گوشه و کنار مملکت پیدا می‌شود که از نظر ما پنهان است.

دکتر علی‌احمدی در ادامه فعالیت مدارس کپری را مورد توجه قرار داد و با اشاره به برگزاری جشن بر چیده‌شدن مدارس کپری تصریح کرد: با برگزاری این جشن دیگر نباید شاهد فعالیت مدارس کپری باشیم. وی در ادامه با خطاب به مسوولان نوسازی مدارس کشور گفت: خانه معلمی در دماوند وجود دارد که همه دیوارهای آن ترک خورده و هر لحظه امکان تخریب آن وجود دارد. باید سعی کنیم چنین مدرسه‌ای را در اولویت قرار دهیم و با طرح ضربتی آنها را نوسازی کنید. وزیر آموزش و پرورش خواستار توجه جدی به مقاوم سازی مدارس دارای ضریب فرسودگی بالا شد و تأکید کرد: باید مقاوم سازی مدرسه‌ای که دارای درجه‌ی خطر بالا هستند در اولویت قرار گیرد. وزیر آموزش و پرورش نوآوری در شیوه‌های نوسازی و مقاوم سازی مدارس را امری ضروری دانست و بیان کرد: روش‌های جدید را علاوه بر روش‌های موجود مطالعه و بررسی کنیم و در صورت مفید بودن جایگزین می‌کنیم.

300- آزادی بازاریان زندانی :

دوستان صمیی، یاران همراه. و همکاران فهمیم

دیرزمانی است که خوبی مرده و بیدی بیدار است

بنابه گزارشهای رسیده از بند 209 زندان اوین، تعداد زیادی از بازاریان تهران و احتمالاً بازاریان شهرستانها که در اعتصابات و اعتراضات اخیر شرکت داشتند در سلولهای انفرادی زندانی هستند. حرکتیهای اخیر بازاریان تهران و شهرستانها که با اضافه شدن مالیاتهای شروع شده بود موجب گردید که به مدت چند روز بازار به حالت تعطیلی در آید. این اعتصابات و اعتراضات سرانجام با پیروزی بازاریان خاتمه یافت. این درحالی بود که دولت را مجبور کرد در مقابل خواسته های به حق بازاریان کوتاه بیاید

انجمن صدای کاوه ها ضمن حمایت از بازاریان سراسر کشور به خاطر این حرکت اعتراضی که در مقابل ضایع شدن حقوقشان صورت گرفت. اعلام میدارد که برای رسیدن آنها به خواسته های به حقشان از هیچ کوششی دریغ نمی ورزد.

و آزادی بازاریان زندانی در بند 209 را از حق مسلم آنان میداند. خواستار آزادی بی قید و شرط آنها از زندان میباشد.

انجمن صدای کاوه ها

87.8.9

301- تعرض نیروهای امنیتی به منزل طیب ملایی را بشدت محکوم می کنیم :

امروز مورخه 87/8/9 نیروهای امنیتی به منزل طیب ملایی سخنگوی اتحادیه آزاد کارگران ایران هجوم برده و با شیوه ای ضد انسانی منزل وی را زیر و رو کرده اند. این نیروها حدود ساعت 12 ظهر امروز با مراجعه به درب منزل طیب ملایی، به مادر وی مدعی شده اند دوست طیب هستند و پس از باز کردن درب توسط مادر طیب به حیاط وارد شده و بلافاصله درب حیاط را بسته و مدعی شده اند شما مواد فروش هستید و با اعتراض مادر طیب در ادامه مدعی شده اند شما در خانه اسلحه دارید. بدنبال این ادعاها، این نیروها به مدت دو ساعت با خشونت تمامی اطافهای منزل را زیر و رو کرده و با در هم ریختن کلیه اثاثهای خانه در نهایت کیس کامپیوتر و تعدادی از کتابها و اسناد اتحادیه آزاد کارگران ایران را با خود برده اند. هجوم غیر مترقبه و نحوه وارد شدن این نیروها به منزل و زیر رو کردن آن و اتهاماتی که وارد کرده اند باعث شده تا مادر طیب دچار وحشت شدیدی شده و دچار نابسامانی شدید روحی بشود که پس از رفتن نیروهای مزبور با کمک همسایگان حال وی مقداری بهبود پیدا کرده است. لازم به یاد آوری است در زمان تهاجم این نیروها طیب ملایی در منزل حضور نداشت و آنان بطور مبهمی به مادر وی اعلام کرده طیب خودش میدانند که کجا باید بیاید. اتحادیه آزاد کارگران ایران ایجاد وحشت در منزل طیب ملایی و وارد کردن ضربات روحی سنگین به مادر پیر وی را بشدت محکوم میکند و خواهان دستگیری و محاکمه مامورانی است که بدون ارائه حکم قضایی و بطور غیر انسانی وارد منزل وی شده و مادر طیب را دچار لطمات روحی شدیدی کرده اند. بی تردید ما کارگران متشکل در اتحادیه آزاد کارگران ایران در مقابل این اقدامات ضد انسانی ذره ای عقب نخواهیم نشست و مصمم تر از همیشه به مبارزه خود برای رسیدن به حقوق انسانی مان ادامه خواهیم داد.

اتحادیه آزاد کارگران 87/8/9

302- سرانجام مسائله کارگران کارخانه قند به کجا انجامید؟؟؟

گفتگو یکی از کارگران کارخانه قند نیشابور با خیر نگار صدای کاوه ها این کارگرزحمتکش در ارتباط با اصلیتترین مشکل کارخانه جات قند چنین گفت: کشت چغندر به دلیل ندادن پول به موقع چغندرکاران و نداشتن نقدینگی پرداخت نشده باقی مانده است و چغندرکاران چغندر نکاشته اند. هشت تانه ماه است که چغندرکاران پول خود را نگرفتند به همین دلیل آنها متعرض شدند و امسال اصلاً چغندر قند توسط کشاورزان کشت نشود. امسال اصلی ترین مشکل کارخانه جات تولید قند کمبود قند میباشد.

در زیر این سوالات خبر نگار ما و جوابهای این کارگر بیان شده است

1. حقوق ماهانه شما چقدر است؟ من الان با 13 سال سابقه و با 14 سال تحصیلات با کل مزایا حقوقم 300 هزار تومان است. در واقع ما از خط فقر پایین تر هستیم مگر اضافه کار داشته باشیم وگرنه اصلاً نمیتوانیم با این حقوق زندگی کنیم. من در حال حاضر صد و هفتاد هزار تومان کرایه خانه میدهم به نظر شما با صد و پنجاه هزار تومان باقی مانده چگونه میتوان زندگی کرد؟؟ قبل از عید تا شش ماه حقوقمان را پرداخت نکرده بودند ولی الان با فشاری که خودمان وارد کردیم حقوقمان را با بیست روز تا یک ماه پس و پیش میدهند اما مزایای دیگر مثل افزایش تولید و ضریب و غیره را به دلیل نبود نقدینگی نداده اند.

2. در این رابطه برای گرفتن حقوقتان به کجا مراجعه کردید؟ اکنون به کسی اعتراض نمیشود اعتراض کرد وقتی که نیروی انتظامی خودشان تهدید میکنند که هر کس قدم کج بردارد قلم پایش را میشکنید آیا میشود اعتراض کرد وقتی اداره کار هم نیز از کارگر حمایت نمیکند چاره چیست؟ شهرهای مثل شهر ما اهمیتی ندارد که مرده باشید یا زنده؟ وقتی نماینده اداره کار با خودشان است. دیگر فاتحه ما خوانده شده است.

3. شما چه اقدامی برای از سرگیری دوباره کارخانه انجام دادید؟

این کارخانه به دلیل نداشتن مواد اولیه در حال تعطیل شدن بود. ما هم از صبح تا شب دوندگی کردیم تا کارخانه تعطیل نشود و کارفرمای جدیدی هم که آمده است و همه این تلاش را داریم که کارخانه دوباره راه اندازی شود و فقط امیدواریم که کافر ما دلسرد نشود.

4. چگونه کمبود مواد اولیه را جبران میکنید؟

امسال قرار است به جای چغندر قند به ما شکر زرد بدهند. ما در کارخانه شکر زرد را تبدیل به شکر سفید میکنیم وقتی تصفیه شود. به شکر سفید تبدیل میشود و ما آن را تبدیل به قند میکنیم چون مثل شهد شوشتر است.

در مجلس بالای صد میلیون به نماینده گان مجلس وام میدهند شما در ارتباط با این اختلاف طبقاتی نظرتان را بیان کنید؟ وقتی رئیس مجلس با کمال وقاحت میگوید: که ما به نماینده ها کمتر از 1 میلیون میدهیم و میخواهیم به آنها خانه های سازمانی بدهیم !!! و آنها ضعیفترین اقشار جامعه هستند چه حرفی برای ما باقی میماند جز تسلیم نشدن و کنار کشیدن در برابر این بی عدالتی. و اعتراض و باز هم اعتراض به وضع موجود

با تشکر از شما که وقتتان را در اختیار ما قرار دادید ما از نکات ارزنده شما در جهت ارتقای جامعه کارگری استفاده خواهیم کرد

انجمن صدای کاوه ها

303- دستگیری تعدادی از بازاریان تهران و انتقال آنها به بند 209 را محکوم می کنیم :

به نام آزادی

دوستان و همراهان، کارگران، زنان، جوانان، دانشجویان و تمامی اقشار آزاده و دلیر:

بنابه گزارشات رسیده از بند 209 زندان اوین، تعداد زیادی از بازاریان تهران و احتمالاً بازاریان شهرستان که در اعتصابات و اعتراضات اخیر شرکت داشتند، در سلولهای انفرادی زندانی هستند. اعتراضات و اعتصابات اخیر بازاریان تهران و شهرستانها که بخاطر مالیاتها شروع شده بود، باعث گردید که چندین روز بازار به حالت تعطیلی در آید. این اعتصابات و اعتراضات نهایتاً با پیروزی بازاریان خاتمه یافت و حکومت ظالم در مقابل خواسته های بازاریان و ادار به عقب نشینی گردید.

اعضای انجمن دفاع از کارگران این اعمال وحشیانه را بر علیه بازاریان و اقشار مختلف میهن قویاً محکوم میکند و تمامی ارگانهای ذیربط بین المللی را به رسیدگی عاجل و اخطار به حکومت ایران برای توقف بی قید و شرط سرکوب مردم و به رسمیت شناختن حقوق مسلم مردم ایران فرا میخواند. همچنین ما اعضای انجمن

دفاع از کارگران و بیکاران ضمن درود بر اعتراضات بر حق و شایسته بازاریان و کارگران و ... تاکید داریم که گسترش بی وقفه این اعتراضات علی رغم ایجاد این جو ارباب و سرکوب بیان گر تسلیم ناپذیری ما در برابر دیکتاتور است. پس با زدن مهر تأیید بر این باور از تمامی اقشار شریف و آزاده ایران زمین در هر شهر و دیار و در هر محله و خانه می‌خواهیم که بر علیه این اقدامات برخیزند و صحنه های دستگیری و سرکوب این جانیان بر مسند را بر هم زنند. نظاره کردن بر چنین جنایاتی، تنها عطش سیری ناپذیر جلاان را برای ادامه این اعمال شنیع و ضد انسانی تحریک میکند.

شایان ذکر است که رونوشت این اطلاعیه برای تمامی ارگانهایی بین المللی ارسال شده است.

به پا خیزید هلا ای سوگواران

هلا این وارثان سربه داران

به پا خیزید اگر در سینه دردی است

اگر با شب پرستان در نبردید

به پا خیزید که نا اهلان به کارند

همه مردان عاشق سربه دارند ...

درود بر آزادی

مرگ بر دیکتاتور

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

آبان ماه 1387

304- شرکت کوثران جنوب :

این کارخانه در سال گذشته 2000 پرسنل داشت. این در حالی بود که حقوق و مزایایی این کارگران را به مدت 4 ماه پرداخت نشده بود. تا اسفندماه سال گذشته تمامی کارگرانی که حقوقشان را دریافت نکرده بودند در مقابل دفتر رئیس پترو پارس و رئیس دفتر کوثران جنوب تجمع کردند و سرانجام شرکت کوثران جنوب که 4 میلیارد بابت حسن انجام کار به آن تعلق میگرفت. مجبور شد که این حقوق کارگران را بپردازد البته کارگران زحمتکش در هر گوشه ای از کشورمان که کار میکنند برای دریافت مطالباتشان که همان دریافت ناچیز و مطابق آئین کار است و این مبلغ خیلی پایین تر از خط فقر محسوب میشود. باید کفشهای آهنین به پا کنند

منبع : " انجمن صدای کاوها "

305- مدیرکل دفتر آمار سازمان تامین اجتماعی :

147 حادثه در هنگام رفت و آمد به محل کار روی داد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 10 آبان 87 ؛ مدیرکل دفتر آمار و محاسبات اقتصادی و اجتماعی سازمان تامین اجتماعی با بیان این که طی سال گذشته 24 هزار و 75 مورد حادثه ناشی از کار به این سازمان گزارش شده است ،گفت: از این تعداد 22 هزار و 321 مورد در داخل کارگاه اتفاق افتاده است. به گزارش "ایلنا" سیاوس فراگولو افزود: يك هزار و 607 حادثه هم در خارج از کارگاهها بوده است. او حوادث ناشی از کاربرد هنگام رفت و آمد به محل کار را هم 147 مورد ذکر کرد.

پایان پیام

306- بیماریهای مردم امین آباد شهرری بعلت آلایندهها:

مردم امین آباد شهرری که در مجاورت سه کارخانه از صنایع بزرگ در جنوب غربی تهران زندگی میکنند از آلاینده‌های این کارخانه‌ها دچار مشکلات جسمی شده‌اند. این کارخانه‌ها شامل: کارخانه سیمان تهران، کارخانه ذوب فلزات سرب و کارخانه ایرانیت میباشند. آلودگی هوای منطقه در اثر فعالیتهای این کارخانه‌ها، باعث ابتلای مردم امین آباد به بیماریهای مختلف ریوی و حنجره شده‌اند. برای فهم مشکلات هم وطنان ساکن این منطقه صحبت‌های چند تن از آنان را از نظر می‌گذرانیم:

یک هم وطن راننده: مشکل عمده‌ای که در امین آباد داریم وجود کارخانه‌های است که آلودگی ایجاد میکنند و همچنین ترافیکی که محصول همین کارخانه‌هاست و تصادفاتی که بخصوص در ایام سال تحصیلی با وجود تردد دانش آموزان بوجود می‌آید.

یک کارگر شریف: اینجا امین آباد شهرری است سه چهار تا کارخانه از جمله سیمان، ذوب مس، ایرانیت دارد. که اگر شما دم غروب بیایید اینجا شاهد دودی که ناشی از این کارخانه‌هاست به سمت منطقه مسکونی امین آباد است خواهید بود این دود بینهایت گلو را می‌سوزاند و بیماریهای جدی ریوی تولید میکند. خیلیها بخاطر آلودگی هوای اینجا منازل خود را فروختند و رفتند.

یک کارگر شریف: مشکل ما در این منطقه اول از همه کارخانه ذوب فلزات است بخاطر آلودگی سربی که دارد و بعد کارخانه سیمان تهران، که دور از چشم اداره محیط زیست فیلترش را برمی‌دارد و یک لایه از گرد سیمان همه جا را فرا می‌گیرد. در کنار اینها کارخانه ایرانیت است که بخاطر آلودگی سرطان زاست و به این ترتیب سه کارخانه کنار هم‌دیگر هستند که واقعا برای ما اهالی این منطقه سم محسوب میشوند و دولت هیچ گونه رسیدگی به ما نمیکند.

یک خانم خانه دار: مجموعه این کارخانجات دود زیادی دارند و همه اهالی و بچه‌هایمان ناراحتی ریه و حنجره گرفته‌اند. کم خونی شدید گرفته‌اند. به قدری دود زیاد است که نمیشود در اتاقهای خانه نشست. دود از کولرها وارد خانه‌ها میشود حرف که می‌زنیم می‌گویند خانه را بفروش برو جای دیگر! آخر این شد جواب؟ ما قشر محروم و کارگر هستیم از کجا خانه بیاوریم؟

باید از سران غارتگر این مملکت پرسید که چه کسی باید پاسخ این همه فاجعه را بدهد؟ سرمایه‌های این کشور که باید خرج همین مردم و رفاه و آسایش مردم شود به جیب چه کسانی میرود و در چه راههایی مصرف میشود؟ بودجه‌هایی که باید صرف انتقال کارخانجات آلوده به خارج شهرها شود در کیسه کدام آخوند و پاسدار ریخته میشود؟ چرا بخشی از 100 میلیون اهدایی به نماینده‌های مفت خور مجلس صرف رفاه و آسایش این مردم نمیشود؟ آیا به راستی جای آبادی در ایران ما باقی مانده است؟

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

307- شکاف طبقاتی در ایران: بخش عمده امکانات کشور در اختیار ده درصد است :

به گزارش سایت روشنگری در تاریخ 10 آبان 87 آمده است: نماینده مجلس از آذرشهر با استناد به آخرین آمارهای منتشره گفت: "هم اکنون بیشتر امکانات کشور تنها در اختیار 10 درصد از ملت قرار دارد." وی افزود: "در حال حاضر 10 درصد از درآمد کشور در اختیار هفت دهک مردم است و افزون بر 37 درصد درآمد کشور به دهک دهم جمعیت تعلق دارد که این امر نشان دهنده عمق ناسالم بودن روابط اقتصادی ایران است."

محمدحسین فرهنگ‌پور با تأکید بر توافق عمومی همه جناح‌های رژیم بر طرح شوک تریایی گفت: "هیچ گروه، حزب و تشکلی اعم از گروه‌های چپ و راست، جبهه ملی و کارگزاران، با اصل طرح تحول اقتصادی دولت نهم مخالف نیست."

در حالی که حداقل طی در یک دهه اخیر خصوصی سازی ها و رها سازی قیمت ها در کشورهای مختلف با گسترش بیکاری و افزایش فقر و شکاف طبقاتی همراه بوده است نماینده مجلس بدون این که توضیح دهد بر چه اساسی رها سازی قیمت ها و خصوصی سازی شرکت ها و صنایع پایه در ایران می تواند به کاهش شکاف طبقاتی منجر شود، صرفا مدعی شد: "روابط ناسالم اقتصادی موجود و ایجاد تغییر و تحول در ساختار اقتصادی کشور لزوم اجرای این طرح را اجتناب ناپذیر می‌کند، چرا که ادامه روند موجود اقتصاد کشور را روز به روز عقب تر خواهد انداخت."

308- هجوم نیروهای امنیتی به خانه یکی از اعضای اتحادیه آزاد کارگران :

به گزارش سایت روشنگری در تاریخ 10 آبان 87 از قول سایت رادیو برابری آمده است : نیروهای امنیتی رژیم به خانه طیب ملانی، از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران یورش بردند. توضیحات طیب ملانی در این رابطه در گفتگو با رادیو برابری را در لینک زیر بشنوید:

<http://www.radiobarabari.net/files/2008/10/31/3.ram>.

309- اعتراض قشر کارگر به پرداخت 100 میلیون پول به نماینده های مجلس

نامه ارسالی يك كارگر زحمت كش به فرياد كارگر

”در کشور ما باید دل‌مان شور بزند که فردا اگر بچه هایمان مریض شوند از کجا پول بیاوریم؟ من روی صحبت‌م با آن نماینده های گردن کلفت مجلس است که ویلا دارند و کاخ دارند و ماشینهای آنچنانی زیر پایشان است. من کارگر چه خاکی باید به سر کنم؟ کارگر چه چیزی دارد؟ کارگر در این کشور چه دارد؟ دختر من الان دندانش کمی انحراف پیدا کرده است دکتر گفته يك میلیون باید برای اوتودنسی پرداخت کنید! من کارگر این پول را از کجا باید بیاورم؟ ندارم! فردا این دختر بزرگ میشود با انحراف دندان من پدر چه جوابی باید به او بدهم؟ من دردم را باید به چه کسی در این مملکت بگویم؟ یکی آنقدر دارد که نمیداند این پولها را چکار بکند یکی هم مثل ما کارگران پول درمان بچه هایمان را هم نداریم. این نماینده های مجلس چه کار خیری برای این مردم انجام داده اند؟ از این پس چه کاری میخواهند انجام دهند؟ این نماینده هایی که به طور واقعی هیچ چیز نمیفهمند و از یابو هم یابو تر هستند. این ها که توان اداره يك کارخانه را ندارند میخواهند در مجلس چه کاری برای ما کارگران بکنند؟ چرا به این نماینده ها 100 میلیون تومان پرداخت شده است؟ به اینها دنیا را هم بدهی سیر نمیشوند و جیبشان باز هم گشاد است. همه جا در کشور اعتصاب است، همه جا آتش سوزی است، همه جا اعتراض است. اینها کشور را به آتش کشیده اند. نه قانون درستی دارند نه عملکرد درستی دارند. از صبح تا شب فقط به همه دروغ میگویند و کارشان را پیش میبرند.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

310- مشکلات رانندگان تاکسی خط تجریش-لواسان

ارسالی به فرياد كارگر

ما از صبح ساعت 6 می‌آییم سر خط تا ساعت 2 ظهر، يك ساعت برای ظهر استراحت داریم و مجددا می‌آییم تا آخر شب. ما در تهران خط تجریش-لواسان، کار میکنیم. در آمد ماهانه ما اصلاً تضمینی ندارد. يك ماه شاید 50 هزار تومان هم کاسب باشیم يك ماه هم به این بر میخوریم که ماشین يك خرابی دارد و باید هر چه در آورده ای بگذاری روی خرج ماشین. ما شاید به طور میانگین روزی 15 هزار تومان در آمد داریم. ماشینهای ما قدیمی هستند و هنوز تبدیل نشده اند و مستمراً داریم برایشان خرج میکنیم. این حرفی هم که ایران خودرو میگوید تبدیل کرده ایم، اشتباه است چون ما جز آمار همان 3 هزار خودرویی بودیم که قرار بوده تا اول مهر ماشینهایمان را تحویل بدهند ولی هنوز که هنوز است هیچ خبری نیست. اینها همش ما را میدوانند. مثلاً آمار ما را قیل از مهر داده اند که 3 هزار خودرو تحویل داده ایم ولی ما که رانندگان این خط هستیم هنوز ماشینهایمان نگرفته ایم.

مشکل بعدی ما مسئله بنزین است. ما الان بنزین نداریم. ماشینهایی که تبدیل شده اند (سمند و پژو) روزی 6 لیتر بنزین دارند، از طرفی جایگاه گاز هم نیست و به نسبت میزان خودروها خیلی کم است، هر سری که بخواهند گاز بزنند باید بیشتر از دو ساعت در صف گاز باشند. این گازهای سی ان جی هم که رانندگان يك باک میزنند نزدیک به 100 کیلومتر راه میبرد بعد از این مسافت دوباره باید راه بیافتند بروند صف گاز! مشکلات ما خیلی زیاد است الان خیلی از بچه ها که من میشناسم دارند بنزین آزاد میخرند. ما روزی 6 لیتر سهمیه بنزین داریم آن هم روزانه وارد کارتهایمان میکنند که این اصلاً برایمان به صرفه نیست. ما رانندگان خارج شهر هستیم، 30 کیلومتر مسیر را روزانه باید برویم رفت و برگشت این مسیر 10 لیتر بنزین میسوزاند خودتان حساب کنید که 6 لیتر بنزین به کجای ما میخواهد برسد؟ یعنی ما مینیمم روزی 2 بار باید برویم صف گاز و

دوتا دو ساعت معطل شویم که دوباک سوخت بزنیم که 100 کیلومتر راه میرود خب این اصلا برایمان صرف ندارد و مشکل اصلی ما است. این گردنه ای که ما میرویم نمیشود با گاز رفت مجبوریم بنزین را هر طور که هست آزاد یا از این رفیق و آن رفیق تهیه کنیم.

اصطلاحاً خودرو هم یکی دیگر از مسائل ماست. خودروهای ما فرسوده است و باید سریعتر تبدیل شود اما این عمل انجام نمیشود. من شخصا الان 3 ماه است که اصلا با این ماشین کار نکرده ام چون مستمر خراب است. چون یک بار که مسافر را میبرم میبینم خراب است، مثلاً یک روز چرخش وسط گردنه در آمد یک روز موتورش گیر دارد و... الان ما اگر هنر کنیم خرج روزانه خودمان را در بیاوریم خیلی هنر کرده ایم. از سال گذشته به من گفتند خرج ماشینت نکن میخواهیم ماشینت را تبدیل کنیم ولی باین همه دوندگی و خودم رفتم تبصره 13، هنوز که هنوز است هیچ خبری نیست و تازه نامه داده اند که آقا بیا پول بریز به حساب که اقدام شود تازه باز هم معلوم نیست کی بدهند!؟

از طرفی مشکلات راه و جاده ها هم یکی دیگر از مشکلات ما است. مسیری هست از انتهای اتوبان مینی سیتی به بالای گردنه قوچک جای خیلی خطرناکی است که هیچ راننده ای عهده دار این مسیر نمیشود. خصوصاً زمستانها برف که میآید باز نمیشود آخرین جاده ای که دولت بخواهد برف زدایی کند و باز کند این مسیر است. شهرداری منطقه یک میگوید اینجا مربوط به منطقه چهار است، منطقه چهار میگوید مربوط به منطقه یک است، اینها هم میگویند مربوط به وزارت راه است! آسفالت جاده خیلی قدیمی است و از وقتی من یادم میآید همان آسفالت بوده و نوسازی نشده است. سال به سال به خاطر فشارهای ما رانندگان و نامه نگاری ما میآیند یک لکه گیری هایی میکنند که هیچ تاثیری ندارد و بدتر دست انداز هایش را بیشتر میکنند.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

311- محرومیت هزاران افغان از کار در ایران :

به گزارش رادیو بی بی سی ، بخش فارسی در تاریخ 11 آبان 87 آمده است :

مقامات در ایران اعلام کرده اند که هزاران کارگر افغانی که مجوز موقت کار در ایران را داشتند، به دلیل نداشتن پاسپورت، از (ماه سنبله) شهریور ماه) امسال اجازه کار ندارند.

خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) به نقل از محمد حسین صالحی مرام مدیر کل اشتغال اتباع بیگانه وزارت کار و امور اجتماعی، خبر داده است که سیصد و ده هزار تن از کارگران افغان که تاریخ اعتبار پاسپورت (گذرنامه) شان تمام شده است، باید برای دریافت اجازه کار از سفارت افغانستان پاسپورت جدید دریافت کنند.

به گفته آقای صالحی مرام، اگر مشکل پاسپورت کارگران افغانی حل نشود، مشکل است آنها بتوانند، اجازه کار بدست آورند.

مقامات ایران می گویند در شش ماه اول سال به این کارگران افغان فرصت داده شده بود تا مشکل مدارک شان را حل کنند، اما حالا فرصت داده شده نیز به آخر رسیده است.

حدود دو هفته پیش جمهوری اسلامی فهرستی از مناطقی را منتشر کرد که ورود افغانها و عراقی ها در آن ممنوع اعلام شد. این فهرست که ضمیمه بخشنامه ثبت نام مدارس بود، مناطق زیادی در امتداد مرز دو کشور و همچنین شهرهای بزرگ ایران به جز تهران را شامل می شود.

در سالهای گذشته شمار زیادی از افغانها به ایران مهاجر شده اند، اگرچه بعد از سقوط طالبان عده ای از افغانها به کشور شان باز گشتند، اما ادامه نا امنی و بی کاری شماری از کسانی را که به کشور شان باز گشته بودند نیز دوباره به ایران باز گرداند.

312- عدم پرداخت رتبه تشویقی کارگران در کارخانه صندوق نسوز کاوه :

یک کارگر در این خصوص به فریاد کارگر گفت: ”در اساس نامه کارخانه ما درج شده است که به خاطر میزان پائین حقوق کارگران، هر 4 سال یکبار یک رتبه تشویقی به کارگرانی که 4 سال بی وقفه در کارخانه زحمت کشیده اند اعطا شود. در اساس نامه قید شده است که بین کارگران قراردادی و رسمی در این امر هیچ تفاوتی نباید باشد و به همه باید داده شود که طبق تاریخ باید یک ماه پیش این رتبه پرداخت میشد اما هنوز به حالت بلا تکلیف باقی مانده است.“

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

313- با حضور به موقع اورژانس تهران در محل حادثه؛

کارگران ساختمانی از مرگ بازگشتند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 11 آبان 87؛ دو کارگر ساختمانی صبح امروز به علت استنشاق گاز دی اکسید کربن دچار خفگی شده و راهی بیمارستان شدند.
به گزارش "ایلنا" به نقل از روابط عمومی اورژانس تهران، عوامل اورژانس تهران حوالی ساعت 9 صبح امروز با حضور در محل حادثه واقع در تهران پارس بلوار عباسپور، 2 کارگری را که بر اثر روشن کردن گاز پیک نیکی و استنشاق گاز دی اکسید کربن دچار خفگی شده بودند از مرگ نجات دادند و برای درمان به بیمارستان لقمان منتقل کردند.
روابط عمومی اورژانس تهران همچنین گزارش داد که شب گذشته در خیابان شهید مدنی 5 کارگر افغان به علت خوردن شیرینی که شخص نامعلومی به آنان تعارف کرده بود، مسموم شدند و برای درمان به بیمارستان امام حسین منتقل شدند.
پایان پیام

314- بحران سرمایه و سرنوشت دردناک کارگران مهاجر:

این روزها در کنار سیلاب عظیم بیکارسازی هایی که در سراسر جهان سرمایه داری به راه افتاده تراکم هولناک اجساد کارگران مهاجر در لا به لای امواج این سیلاب ها بسیار چشمگیر است. اینان در میان کل داغ لعنت خوردگان جهنم سرمایه موجوداتی بازهم داغ لعنت خورده تر هستند. سرمایه داری فقط تا جایی نیروی کار اینان را می خرید که صرف نظر از ارزانی شبه رایگان آن، اهرمی برای فشار بر بخش های دیگر توده کارگر باشد.

در شرایط توفانی شدن بحران سرمایه و تعطیل گسترده مراکز کار و تولید و جمعیت بسیار عظیم بیکاران طبعاً جایی برای فروش نیروی کار این نفرین شدگان برده مزدی آواره باقی نمی ماند. این وضع در عین حال در شرایطی روی می دهد که جنبش کارگری جهانی به برکت سرکوب قهرآمیز همیشه جاری سرمایه از یک سو و فرمیسیم راست اتحادیه ای از سوی دیگر، در وخیم ترین حالت درماندگی و سردرگمی و ضعف قرار دارد. وضعیت دامنگیر توده کارگر مهاجر دنیای سرمایه داری در دل این اوضاع بسیار بیش از آن که به وصف آید دلخراش و جانکاه است، کارگرانی که زن و بچه و پدر و مادر و همه کسان خود را گرسنه و آواره و برهنه رها ساخته اند و چهارگوشه جهنم سرمایه داری را طی کرده اند تا شاید در نقطه ای نیروی کار خویش را به ثمن بخش بفروشند و بهای آن را وثیقه زنده ماندن افراد خانواده کنند. اینان در دل این شرایط از زمین و آسمان آماج قهر خدای گونه سرمایه اند و خودشان و همه کسانی که با بهای فروش نیروی کار آنان ارتزاق می کنند در معرض مرگ ناشی از گرسنگی هستند. ابعاد فاجعه به اندازه ای عظیم و سنگین است که حتی مشاوران و دستیاران و محارم نزدیک مالکان دوزخ نیز این جا و آن جا با هدف عادی جلوه دادن این وضعیت و شستن بار گناه از چهره نظام سرمایه داری زبان به سخن گشوده اند. خانم شارن بورو، رئیس اتحادیه های جهانی کارگری، اعلام کرده است که بیکاری کارگران مهاجر به ویژه در سه قاره آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین ابعاد انفجاری خواهد یافت. بان کی مون دبیر کل سازمان ملل متحد هم همین حرف را تکرار کرده است. رئیس سازمان جهانی کار نیز در این زمینه افاضه کلام کرده است. همه یک حرف دارند: « این که سرمایه جهانی بیچاره و بدبخت به علت بحران و تنزل نرخ سودش مجبور است از طبقه کارگر بین المللی به اندازه لازم و شاید هم بسیار بسیار بیش از اندازه لازم قربانی بگیرد. ساکنان کره زمین باید معضل نظام سرمایه داری را خوب بفهمند و در مقابل آنچه روی می دهد بسیار صبور و گشاده رو باشند.» آمارها همه جا حکایت از این دارند که در روزهای آینده حداقل 20 میلیون بیکار به کارگران بیکار روی زمین اضافه خواهد شد. کارگران مهاجر جمعیت بسیار عظیمی از این ارتش بیکاران را تشکیل خواهند داد. رؤسای اتحادیه ها و بان کی مون و سازمان جهانی کار مسئول شستن بار گناه از چهره سرمایه و توجیه جنایت های سرمایه داری هستند. این طبقه کارگر بین المللی و بخش های مختلف این طبقه است که باید در این شرایط حساس از طریق گشایش یک جبهه نیرومند بیکار ضد سرمایه داری به دفاع از زندگی و زنده ماندن این بخش از همزنجیران خویش برخیزد.
کارگران علیه سرمایه متشکل شویم!

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

ساعت 12 روز هشتم آبان تعدادی مأمور لباس شخصی به منزل طیب ملائی سخنگوی اتحادیه آزاد کارگران ایران یورش برده و به بهانه فروش مواد مخدر کلیه اثاثیه منزل را به هم ریخته، سپس کیس کامپیوتر و تعدادی کتاب او و اسناد مربوط به اتحادیه را با خود برده اند. برخوردهای اینچنین وحشیانه با کارگران مبارز و فعالین کارگری جزء نشان وحشت از گسترده تر شدن دامنه اتحاد و همبستگی کارگران و قدرتمند تر شدن مبارزات آنها برای احقاق حقوق خود نیست.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه این شیوه برخورد ضد انسانی با کارگران را محکوم می نماید و بر همبستگی خود با مبارزات کارگران در سراسر ایران برای خنثی کردن هر تعرضی به امنیت و منافع خود اصرار می ورزد.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه 1387/8/11

316- مجمع عمومی فوق العاده اتحادیه آزاد کارگران ایران حول افزایش دستمزدها برگزار شد :

مجمع عمومی فوق العاده اتحادیه آزاد کارگران ایران با شرکت بیش از 70 نفر از کارگران و نماینده های کارگران کارخانه های فرش غرب بافت- لوله و پوشش سلفچگان- لاستیک البرز- پرریس، شاهو- نورد لوله و پروفیل ساوه - پتروشیمی پلی اتیلن سنگین کرمانشاه- عسلویه - نساجی کردستان- آجر پزی شیل سندج - گونی بافی سما و برخی کارگران پروژه ای و ساختمانی عضو اتحادیه در مورخه 1387/8/10 برگزار شد. در این مجمع نماینده های سندیکای کارگران شرکت واحد بدلیل همزمانی مجمع با جلسه هیئت مدیره این سندیکا نتوانستند شرکت کنند. همچنین نماینده ها و کارگران برخی کارخانه های دیگر نیز به دلایل مشابهی موفق به شرکت در این مجمع نشدند. اما هم سندیکای کارگران شرکت واحد و هم کارگران برخی کارخانه های دیگر که موفق به شرکت در این مجمع نشدند آمادگی خود را حول تصمیمات اتخاذ شده در مجمع برای مبارزه جهت افزایش دستمزدها اعلام کرده اند.

مجمع عمومی فوق العاده اتحادیه آزاد کارگران ایران که با محوریت تشکیل کمیته ای حول مسئله دستمزدها بر پا شده بود با سخنرانی یکی از نماینده های کارگران لاستیک البرز آغاز شد و بدنبال آن نماینده های کارگران تمامی کارخانه های شرکت کننده در مجمع حول مسائل و تجربیات خود و نقش اتحادیه در مبارزات شان به سخنرانی پرداختند. در این بخش از کار مجمع همچنین صدیق کریمی، جوانمیر مرادی، خالد سواری، فرامرز قربانی، شجاع ابراهیمی (از کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری)، وریا زمانی و برخی دیگر از شرکت کنندگان نیز سخنرانی کردند.

سپس مجمع با انتخاب هیئت رئیسه ای کار خود را با رای گیری حول دستور کارهای پیشنهادی ادامه داد و پس از تصویب این پیشنهادات، جعفر عظیم زاده ضمن ارائه گزارشی فشرده از فعالیتها و پیشرویهای اتحادیه از مجمع دوم به اینطرف، در رابطه با حق کارگران برای برخورداری از یک زندگی انسانی و بهم فشردگی صفوف طبقه کارگر حول مسئله دستمزدها و... سخنرانی کرد.

پس از این سخنرانی، رای گیری برای ابقا اعضای اصلی هیئت مدیره اتحادیه و عضویت تعدادی دیگر از کارگران در هیئت مدیره انجام شد و با تصویب آن به اتفاق آراء، رای گیری برای کاندیداهای جدید عضویت در هیئت مدیره اتحادیه آغاز شد.

در این رای گیری اعضای هیئت مدیره اتحادیه از 13 نفر عضو اصلی به 19 نفر افزایش یافت و بدین ترتیب آقایان : 1- شاپور احسانی راد نماینده اخراجی کارگران نورد و پروفیل ساوه 2- قاسم دبیری از کارگران شرکت لاستیک البرز 3- حسام یوسفی کارگر خدمات 4- بهروز چاپاری نماینده اخراجی کارگران آجر شیل سندج 5- ابراهیم جعفری نماینده کارگران فرش غرب بافت 6- فرامرز قربانی کارگر پتروشیمی پلی اتیلن سنگین کرمانشاه به عنوان عضو اصلی هیئت مدیره و آقایان : 1- هوشیار چتانی کارگر کارخانه پرریس 2- سعید کریمی کارگر کارخانه فرش غرب بافت 3- توفیق خدارحمی کارگر قصابی 4- فایق کیخسروی کارگر بیکار و وریا زمانی کارگر ساختمان به عنوان اعضای علی البدل هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران انتخاب شدند.

در این مجمع شرکت کنندگان به اتفاق آراء به پیشنهادهای ارائه شده به شرح زیر رای دادند:

1- تشکیل جمعی مرکب از نمایندگان کارگران کارخانه های مختلف برای جمع آوری طومار و مبارزه برای افزایش دستمزدها با فراخوانی توسط نماینده های کارگران کارخانه های مختلف شرکت کننده در مجمع و کارگران و نماینده های کارگری که موفق به شرکت در مجمع نشدند. تشکیل این جمع و مسائل مربوط به آن را مجمع به عهده هیئت مدیره اتحادیه گذاشت.

- 2- تهیه اسناد لازم و تلاش برای ثبت اتحادیه
- 3- حمایت مجمع به طرق عملی و صدور بیانه در راستای مبارزه برای لغو احکام صادره در مورد کارگران شرکت واحد- حمایت از اعتصاب کارگران لاستیک البرز - کارگران اخراجی نورد لوله و پروفیل ساوه - کارگران اخراجی لوله و پوشش سلفچگان و صدور پیام مجمع به کارگران نیشکر هفت تپه. این مجمع در ساعت 17 بعد از ظهر در فضایی پر شور به کار خود پایان داد.
- اتحادیه آزاد کارگران 1387/8/11

317- برخی دانش‌آموزان در مرکز تهران هم معلم ندارند:

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 12 آبان 87 آمده است: عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس ضمن تأکید بر عدم وجود معلم در برخی از مدارس گفت: برخی دانش‌آموزان در مرکز تهران هم معلم ندارند.

علی کریمی فیروزجایی با تأکید بر این‌که مدارس کشور هنوز سازماندهی نیافته‌اند، اظهار داشت: باید آموزش و پرورش نظارت بیشتری بر وضعیت مدارس کند.

وی به خبری که چند روز پیش با عنوان "تعدادی از مدارس کشور همچنان بدون معلم هستند" در رسانه‌ها منتشر شد، اشاره کرد و گفت: این موضوع بر اساس مراجعه مدیران مدارس که در همان زمان به بنده مراجعه کردند، بیان شده است و این مطلب را مکتوب و تلفنی به رئیس سازمان آموزش و پرورش مازندران اطلاع دادم.

کریمی افزود: در مرکز تهران نیز این مسائل وجود دارد که به معاونان وزیر این موضوع را انتقال دادم. به عنوان مثال فرزند من در مدرسه هنوز معلم ندارد.

318- دستمزد کارگران با واقعیت های اقتصادی همخوان نیست :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 12 آبان 87؛ دبیر اجرایی خانه کارگر استان همدان گفت: انجام تحولات اقتصادی به دلیل داشتن بار تورمی به زیان حداقل بگیران به ویژه کارگران است.

چنگیز اصلانی در گفت و گو با "ایلنا" گفت: از آنجا که به دلیل بحران اقتصادی امکان پرداخت دستمزد واقعی به کارگر وجود ندارد؛ پرداخت نقدی یارانه ها می تواند از نظر اقتصادی برای کارگران مشکل آفرین شود. این فعال کارگری، افزود: تا زمانی که صاحبان بنگاه‌های تولیدی به بهانه رقابت با واردکنندگان اجناس خارجی از حقوق کارگر می کاهند؛ دولت نباید یارانه ها را حذف کند.

اصلانی گفت: در حال حاضر افزایش دستمزد کارگران با واقعیت های اقتصادی و رشد واقعی تورم همخوانی ندارد.

او افزود: در شرایطی که دولت با طرح مسائلی چون مالیات بر ارزش افزوده و حذف یارانه ها به بی نظمی اقتصادی در جامعه کمک می کند؛ تشکل های کارگری به نمایندگی از سوی کارگران کشور خواهان اجرای عدالت اجتماعی در محاسبه مزایای خود هستند.

پایان پیام

319- احضار 12 نفر از فعالان کارگری کارخانه لاستیک البرز:

به گزارش سایت سلام دمکرات در تاریخ 11 آذر 87 آمده است: بدنبال احضار 12 نفر از فعالان کارگری کارخانه لاستیک البرز به کلانتری 118 و تشکیل پرونده برای آنها، به اتهام تشویش اذهان عمومی جهت بازجویی به شعبه 7 بازپرسی دادسرای انقلاب سعادت آباد احضار شدند. کارگران این کارخانه مدت 7 ماه است که حقوق دریافت نکرده اند.

320- افشین شمس به یکسال حبس تعزیری محکوم شد:

به گزارش سایت سلام دمکرات در تاریخ 11 آذر 87 آمده است: افشین شمس عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری و عضو کانون کاریکاتوریست ها در دادگاه به یکسال حبس تعزیری محکوم شد. نامبرده در 13 تیر سال جاری در شهرستان الیگودرز بازداشت و به زندان اصفهان منتقل گردید.

321- محمد جراحی به دادگاه احضار شد:

به گزارش سایت سلام دمکرات در تاریخ 11 آذر 87 آمده است: محمد جراحی عضو کمیته پیگیری تشکل های آزاد کارگری در تبریز جهت بازجویی به دادگاه انقلاب تبریز احضار شد. نامبرده سال گذشته توسط نیروهای امنیتی به مدت 4 روز بازداشت گردید و سپس با قرار وثیقه 10 میلیون تومانی از زندان آزاد شد.

322- تجمع عده‌ای از اهالی روستای قلعه چوبی مقابل استانداری فارس :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 12 آبان 87 آمده است: جمعی از اهالی روستای قلعه چوبی از توابع منطقه سیاح دارنگون شیراز در اعتراض به احداث کارخانه شن و ماسه در این روستا مقابل استانداری فارس تجمع کردند.

یکی از تجمع کنندگان در گفت‌وگو با خبرنگار ایسنا اظهار داشت: دو گروه سرمایه دار قرار است در روستای ما کارخانه شن و ماسه احداث کنند، یکی در غرب روستا، دیگری در جنوب روستا که این مسأله باعث می‌شود آب حرکت کند و به پائین نرود لذا با توجه به خشکسالی پیش رو، در صورت چنین اتفاقی چاه‌ها زودتر خشک می‌شوند و زندگی برای مردم غیر ممکن می‌شود.

به گفته‌ی وی روستایی به نام خانه خنیف در همان حوالی نیز در سال‌های گذشته به دلیل ایجاد سه کارخانه شن و ماسه 98 درصد چاه‌هایش خشک شد و زندگی را برای مردم روستا غیر ممکن کرد.

وی هدف از تجمع یادشده در مقابل استانداری را هشدار به مسوولان و جلوگیری از گروه‌هایی شد که می‌خواهند با احداث کارخانه شن و ماسه زندگی مردم روستا را نابود کنند.

این روستایی در پایان به خبرنگار ایسنا گفت: مردم روستای قلعه چوبی به جز آب چاه دیگری در دست ندارند که امرار معاش کنند لذا قبل از هرگونه اقدامی از سوی سرمایه داران از مسوولان خواهش می‌کنیم که مانع از بدبختی اهالی روستا قلعه چوبی شوند.

محراب نامداری، یکی دیگر از تجمع کنندگان نیز به ایسنا گفت: تلمبه‌های کشاورزان روستای قلعه چوبی و چند روستای دیگر در مجاورت رودخانه قره آغاج قرار گرفته است و چون آب چاه‌ها سطحی می‌باشد و از طریق رودخانه تغذیه می‌شوند، در صورت برداشت شن و ماسه عمل تغذیه چاه‌ها از طریق رودخانه به کندی صورت می‌گیرد، از طرفی میلیون‌ها سال طول کشیده تا این شن و ماسه‌ها بر روی هم انباشته شود؛ اگر آقایان سرمایه دار بخواهند به ترکیب این شن و ماسه‌ها دست بزنند خسارت‌های زیادی به کشاورزان منطقه وارد می‌شود.

به گفته وی کارشناسان دفتر معاونت فنی استانداری فقط به اهمیت شن و ماسه توجه دارند، غافل از اینکه این عمل خسارت‌های جبران ناپذیری به کشاورزان منطقه وارد می‌شود.

نامداری با بیان اینکه از مسوولان استان تقاضا نمودیم جلوی برداشت شن و ماسه را بگیرند، گفت: اگر از این امر جلوگیری نکنند در منطقه تنش آغاز می‌شود.

رعیتی، بخشدار مرکزی شیراز نیز در این ارتباط به خبرنگار ایسنا گفت: پنجشنبه گذشته بازدید از روستای قلعه چوبی داشتم و با اهالی روستا در این خصوص صحبت کردم، در واقع هنوز هیچ اتفاقی نیفتاده و این مسأله باید کارشناسی شود اما اینکه عده‌ای با تجمع و با تکیه بر چانی زنی و فشار بخواهند حرف خود را پیش ببرند، جالب نیست!

323- پیام تبریک و همبستگی اتحادیه کارگران پست کانادا به سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه

۲۹ اکتبر ۲۰۰۸

به سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه

به نمایندگی از ۵۶ هزار عضو اتحادیه کارگران پست کانادا، من این پیام را می‌نویسم که به شما بخاطر انتخابات موفقیت آمیز هیئت مدیره و دیگر نمایندگان سندیکا برای نخستین بار پس از دو دهه تبریک بگویم. می‌خواهم از شما بخاطر تلاش شجاعانه در ایجاد یک تشکل مستقل کارگری قدرانی کنم. ما حمایت و همبستگی خود را به شما اعلام می‌کنیم.

ما این پیام را همچنین برای دولت ایران ارسال می‌کنیم و از دولت می‌خواهیم که حقوق کارگران مبنی بر حق تشکل، اجتماع و اعتصاب را محترم بدارد، و به ایذا و اذیت فعالین کارگری خاتمه دهد و از دخالت در امور و فعالیت‌های تشکلات مستقل کارگری خودداری نماید.

در همبستگی،

دنيس ليميلين،

رئيس سراسری

اتحادیه کارگران پست کانادا

324- نماینده دشت آزادگان در مجلس:

نرخ بیکاری 24 درصدی استان خوزستان خطرناک است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 13 آبان 87؛ نماینده دشت آزادگان و هویزه در مجلس هشتم نرخ بیکاری استان خوزستان را خطرناک توصیف کرد و گفت: نرخ بیکاری 24 درصدی زبیده این استان غنی نیست.

هاشم سواری در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا"، با بیان اینکه در سال جاری 18 هزار بیکار در ادارات کار استان خوزستان ثبت نام کرده‌اند، گفت: تعداد افرادی که بیکار هستند اما در ادارات کار ثبت نام نکرده‌اند مشخص نیست.

عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی در پاسخ به این سوال که آیا اجرای طرح اعطای تسهیلات به بنگاه‌های زودبازده اقتصادی تاثیری در کاهش نرخ بیکاری استان خوزستان داشته است، گفت: وضعیت بیکاری استان سال به سال بدتر می‌شود. وی افزود: اعتبارات بنگاه‌های زودبازده در محل خود هزینه نمی‌شود و بیشتر در بخش ساختمان سازی هزینه می‌شود.

او با تأکید بر ناموفق بودن اجرای طرح بنگاه‌های زودبازده گفت: جای تأسف است که استان خوزستان با دارا بودن 80 درصد منابع نفتی کشور دچار وضعیت بیکاری وحشتناکی است و نتوانسته است حداقل‌های ضروری خود را با توجه با منابع عظیم انرژی در استان تأمین کند.

پایان پیام

325- گسترش سرکوب معلمان و ضرورت مبارزه آنان علیه سرمایه :

تهاجم پلیس و سایر نیروهای سرکوب سرمایه علیه مبارزات جاری کارگران تشدید شده است. شدت این هجوم در مدت اخیر به ویژه در مورد جنب و جوش‌ها و خیزش‌های اعتراضی معلمان بسیار بارز و آشکار بوده است. معلمان زیادی دستگیر شده‌اند، شماری از همسرانشان آن‌ها تهدید به مرگ شده‌اند و نامه‌های تهدیدآمیز به خانه‌های آنان ارسال شده است.

اجتماع روز 12 مهر ماه آن‌ها در هم کوبیده شد. عده زیادی از دستگیرشدگان آن روز همچنان در زندان به سر می‌برند. احکام ماه‌ها حبس و شلاق پشت سر هم از سوی دادگاه‌های سرمایه برای فعالان اعتراضات یکی دو سال اخیر معلمان صادر شده و در حال صدور است. واقعیت این است که دولت سرمایه داری مبارزات معلمان را به عنوان بخش مهمی از جنبش کارگری ایران بسیار جدی گرفته است، حال آن‌که با کمال تأسف شمار بسیار زیادی از خود معلمان آن چنان که باید و شاید به موقعیت و مکان و چشم انداز و راهکارها و راه‌های درست پیشبرد مبارزات خویش توجه نکرده‌اند و نمی‌کنند. خواب و خیال مبارزه صنفی بر پایه مصوبات قانونی پارلمان سرمایه، در مدار نظم سیاسی و مدنی سرمایه داری، در پناه سیستم حقوقی و قضایی نظام بردگی مزدی و در چهار دیواری مصالح و ملزومات بقای این نظام زنجیر مرگ هولناکی است که این بخش از معلمان بسیار سفت و سخت بر دست و پای خویش و جنبش جاری خود بسته‌اند. همه چیز حاکی است که توده وسیعی از همزنجیران معلم ما به رغم بیداری و اطلاعات اجتماعی و دانش سیاسی خویش از تاریخ مبارزه طبقاتی در ایران آن گونه که لازم است درس نگرفته و تجربه نیاموخته‌اند. آنان باید بدانند که قانون سرمایه در سراسر جهان قانون سود و حاکمیت مناسبات کار مزدی است. موافقت این نظام با تشکل صنفی و حقوق قانونی و قراردادهای و مبانی زندگی و مدنی و نوع این حرف‌ها یکسره موکول به درجه انطباق و تناسب این رویاها با قوانین ارزش افزایی سرمایه و مصالح استیلای نظام سرمایه داری است. طبقه سرمایه دار ایران و دولت‌های آن اعم از سلطنت و جمهوری اسلامی چه با زبان و چه با زندان و شلاق و تیرباران و حمام خون و هر وسیله دیگری اعلام کرده‌اند که این خواسته‌ها و انتظارات تا جایی که به طبقه کارگر و بخش‌های مختلف این طبقه مربوط می‌شود اصلاً و ابداً با مصالح ارزش افزایی سرمایه و بقای نظام سرمایه داری ایران جوردر نمی‌آید. این واقعیتی است که حدیث یک قرن زندگی طبقه کارگر و پیام صریح هر دم و بازدم مبارزه طبقاتی در جامعه ماست. چشم بستن بر این واقعیت هیچ چیز جز خودفریبی نیست. نظام سرمایه داری در اینجا به حکم مقتضیات ماندگارسازی خود حتی به خودی‌ها و به فرزندان خلف سرمایه و مزدوران و عمله و اکره نافرمان خود هم رحم نمی‌کند و خیلی راحت امثال اکبر گنجی را سال‌ها به زندان می‌اندازد یا برای محارم دیگری چون هاشم آغاچری حکم ارتداد صادر می‌کند. معلمان نمی‌توانند در چهارچوب مصالح و شرایط تسلط نظام سرمایه داری حاکم بر ایران دنبال حقوق و مطالبات خود باشند. تجربه نشان داده است که هر چه طبقه کارگر و هر بخشی از این طبقه از جمله معلمان زنجیر رفرمیسم سندیکالیستی و صنف بازی قانونی را محکم‌تر بر دست و پای خود ببندند، نیروی انتظامی و سایر نیروهای سرکوب سرمایه نیز جری‌تر

و مصمم تر برای سرکوب هر گونه اعتراضی آنان بسیج خواهند شد. معلمان باید به جنبش واقعی طبقه خود روی کنند، جنبش توده های کارگر علیه سرمایه، جنبشی که باید تمام کارگران را از معلم و کارگر صنعتی و پرستار و راننده و همه بخش های دیگر طبقه کارگر را به صورت شورایی حول «منشور مطالبات پایه ای طبقه کارگر ایران» متشکل سازد و به سوی برچیدن کل بساط سرمایه پیش رود.

کارگران علیه سرمایه متشکل شویم!

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

13 آبان 87

326- ادامه مشکلات رانندگان تاکسی خط تجریش- لواسان:

در نوشته ارسال شده به سایت " فریاد کارگر گ در تاریخ 13 آبان 87 آمده است: " اصلی ترین مشکل ما در حال حاضر موضوع سوخت است. متأسفانه به ما روزی 6 لیتر بنزین سهمیه داده اند. در صورتی که جاده های ما کوهستانی است و باید گفت یک جاده بین شهری است که این میزان سوخت کفاف ما را نمیدهد. چرا؟ شاید این سوال پیش آید که ماشین شما دوگانه سوز است! در صورتی که در مسیر ما جایگاه نیست. نه در لواسان پمپ گاز وجود دارد چون اصلاً در لواسان گاز نیست و در مسیرمان از لواسان تا تجریش اگر از اتوبان بابایی بیاییم که پمپ گاز نداریم، اگر از فرمانیه بیاییم که پمپ گاز نداریم، از نیاوران هم که بیاییم باز هم پمپ گاز نداریم. پس میبینیم در این مسیر استفاده از گاز منتفی است، وقت ما هم که بخواهیم برویم 5 ساعت در پمپ گاز معطل شویم که 2 باک گاز بزنیم که فقط با این میزان دوسرویس میتوانیم برویم این وقت را هم نداریم. چون از زمان سرویسهایمان میزند. این گازهای سی ان جی جواب این گردنه را نمیدهد چون ماشین کشش ندارد به خودرو فشار میآید و میسوزد و مشکل بعدی را روی دوشمان میآورد پس ما مجبوریم که از بنزین استفاده کنیم. اما از طرفی میزان سهمیه بنزین خیلی کم است و نهایتاً ما نمیتوانیم از این میزان به طور بهینه استفاده کنیم و کفاف کارمان را نمیدهد.

چون وضعیت بنزین به این صورت است و با توجه به این که کارت ما را روزانه پر میکنند ما نمیتوانیم هر روز برویم 30 تا بنزین بزنیم ما مجبوریم برویم بنزین را به صورت آزاد تهیه کنیم این برای ما فشار است ولی چاره ای نداریم چرا که ماشین میخوابد و نمیتوانیم کار کنیم و این همه قرض و بدهی را چه کنیم؟ ماشین های ما همه قسدي است و همه بدهکاریم مجبوریم برویم لیتری 400 تومان بنزین آزاد بخریم، مضافاً بر این جواب در آمد ما را به صورت صد در صد نمیدهد. 3 هزار تومان تا 12 هزار تومان 9 هزار تا تفاوت وجود دارد یعنی ما 9 هزار تومان در طول روز از درآمدمان کم میشود، اگر ما بخواهیم این 9 هزار تومان را ضربدر 30 کنیم ماهی 270 هزار تومان هزینه مازاد داریم پرداخت میکنیم فقط بابت سوخت خودروهایمان! بنابراین ما اصلاً نمیتوانیم به صورت دقیق بگوئیم ماهی فلان قدر درآمد داریم باور کنید در ماه هیچ چیز باقی نمی ماند. من شخصاً رله گاز ماشینم سوخت من برای این رله گاز 220 هزار تومان پول دادم خب من با توجه به تمام مشکلات بالا که اشاره کردم چقدر باید کار کنم که بتوانم این 220 تومان را جایگزین کنم؟ مسلماً نمیتوانم.. ولی به طور میانگین چیزی حدود 300 نهایت درآمد ما در این شغل است. اجازه بدهید به اصطلاح خودرو هم اشاره کنم که من در عرض یک هفته ماشینم خوابید قرار بود 300 هزار تومان خرج رله گاز بکنم چیزی حدود 600 هزار تومان برای من خرج برداشت. اشاره کردم که مسیر ما رنده است ما هزینه لنت داریم، هزینه لاستیک داریم، این جاده ما واقعا افتضاح است من دوماه یکبار جلو بندی ماشینم را پائین میاندازم اصطلاحاً ما بسیار بسیار بالاست. ما ماهی حداقل دوبار باید روغن عوض کنیم یعنی دو تا 20 هزار تومن 40 هزار تومن در ماه فقط داریم پول تعویض روغن میدهیم. شما با تمام این موارد که من گفتم حساب کنید ببینید چقدر برای راننده باقی میماند. "

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

327- آمار معلمان حق التدریسی: یک مقام می گوید 7 هزار نفرند، مقام دیگر می گوید 50 هزار نفر:

به گزارش سایت روشنگری و به نقل از ایسنا در تاریخ 13 آبان 87 آمده است: دروغ گویی ریشه دار مسوولان رسمی و ارائه آمارهای جعلی به عنوان یکی از شایع ترین زمینه های دروغ گویی بخش خود دست

اندرکاران این رژیم را هم کلافه کرده و به انتقاد کشانده است.

"نصرالله ترابی قهفرخی" عضو کمیسیون اجتماعی مجلس و نماینده مجلس از شهر کرد با انتقاد از عملکرد وزارت آموزش و پرورش در ارایه‌ی آمارها برای استخدام حق‌التدریسی‌ها و آموزشیاران، گفت: "بدون آمار عملاً نمی‌توان کاری کرد."

به گزارش ایسنا وی گفت: "متأسفانه تاکنون آمار و ارقام دقیقی از طرف وزارت آموزش و پرورش داده نشده است که مشخص باشد در حال حاضر چه تعداد نیروی حق‌التدریسی و آموزشیار وجود دارد که طبق قانون متعهد به استخدام آنها هستیم و اظهارنظرها به گونه‌ای است که يك مقام می‌گوید هفت هزار نفر و فردی دیگر می‌گوید 50 هزار نفر."

ترابی در پایان گفت: "تا پیش از این قرار بود آموزش و پرورش اعداد و ارقام صحیحی از این گروه‌ها ارایه دهد تا کمیسیون بتواند در خصوص آنها تصمیم‌گیری کند، اما تا زمانی که آموزش و پرورش از ارایه‌ی آمار سرباز بزند، عملاً نمی‌توان کاری کرد."

328- ضرب و شتم اسالو در زندان

*منصور اسالو... حاضر نشد به بیمارستان فارابی منتقل شود که با ضرب شتم از سوی ماموران مواجه شد..

طبق اخبار رسیده به سندیکای کارگران شرکت واحد قرار بود روز یکشنبه ۱۲ آبان ۱۳۸۷ آقای منصور اسالو رئیس هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد را جهت معاینات چشم و قلب به بیمارستان لبافی نژاد منتقل کنند، اما مامورین به جای انتقال منصور اسالو به بیمارستان لبافی نژاد، تلاش کردند او را به بیمارستان فارابی منتقل کنند که با مقاومت منصور اسالو مواجه شدند.

منصور اسالو در برابر این عمل ماموران اظهار داشته که پرونده من و پزشکانی که زیر نظر آنها مداوا میشوم در بیمارستان لبافی نژاد هستند و حاضر نشد به بیمارستان فارابی منتقل شود که با ضرب شتم از سوی ماموران مواجه شد و بدون معاینه‌ی مجدداً به زندان رجایی شهر منتقل گردید. این در حالی بود که کادر پزشکی بیمارستان منتظر وی بودند.

آقای منصور اسالو در زندان رجایی شهر در شرایط بسیار سختی بسر میبرد. ایشان از ناحیه چشم، قلب و کمر رنج می‌برد که متأسفانه مسئولین با ایشان طبق قوانین بین‌المللی که بیمار زندانی را باید مداوا کرد عمل نمی‌کنند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ضرب و شتم آقای منصور اسالو رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد را محکوم میکند و خواهان آزادی بی‌قید و شرط ایشان می‌باشد.

سندیکای کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
۱۳۸۷/۸/۱۳

329- هادی غنیمی فرد:

600 هزار تومان حداقل مزد کارگران برای سال آینده :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 14 آبان 87؛ به اعتقاد رئیس شبکه خانه‌های صنعت و معدن ایران با روند تورم فعلی حداقل مزد سال آینده نباید از 600 هزار تومان کمتر باشد.

به گزارش "ایلنا"، هادی غنیمی فرد، گفت: در خوش‌بینانه‌ترین حالت دستمزدهای سال 88 از مرز نیم میلیون تومان خواهد گذشت.

وی تأکید کرد: این افزایش تورم ناشی از تحریم‌هایی است که از خارج به صنایع داخلی تحمیل شده است. اظهارات این مقام کارفرمایی در حالی است که وی سال گذشته حداقل دستمزد کارگران را 500 هزار تومان اعلام کرده بود.

غنیمی فرد که مدعی است رشد صعودی دستمزدها، نتیجه تعیین و مستمری آنها از سوی دولت است، گفت: تا زمانی که مزد در چهارچوب دستوری توسط دولت تعیین شود، دستمزدها جوابگوی هزینه‌ها نخواهد بود.

وی یادآور شد: افزایش دستوری دستمزدها به زیان کارگران است، زیرا چند برابر مقداری که دولت به میزان آن می‌افزاید از سوی دلالان کالا به قیمت‌ها اضافه می‌شود.

پایان پیام

330- اخراج 150 نفر از کارگران کارخانجات نورد لوله و پروفیل ساوه را بدلیل اعتصاب شدیداً محکوم می کنیم:

پس از اعتصاب کارگران کارخانجات نورد لوله و پروفیل ساوه در اسفند ماه سال 86 و علیرغم وعده هایی که همانموقع کارفرما و مسئولین دولتی برای تحقق خواست کارگران مینی بر ایجاد تشکل و توقف اخراج سازی ها دادند کارفرمای این کارخانه با حمایت اداره کار ساوه با شناسایی کارگران خواهان تشکل و فعال در اعتصاب، تاکنون حدود 100 نفر از این کارگران را تمدید قرارداد نکرده و اقدام به اخراج آنها نموده است.

چنین اقدامی از سوی کارفرما در شرایطی صورت گرفته است که علاوه بر این اخراج سازهها، بدلیل ایجاد فضای ترس در میان کارگران و وارد کردن انواع فشارها بر آنان، تا کنون حدود 50 نفر از این کارگران نیز ناچار به استعفا از کار خود شده اند.

در این میان تاکنون پنج نفر از نماینده های این کارگران به نامهای شاپور احسانی راد- جعفر پولادوند- مسلم نبوی- اردشیر رضایی و دادگر کریمی و همچنین یکی از ناظرین انتخابات کارگران به نام نصرالله صیوری تمدید قرارداد نشده و از کار خود اخراج گشته اند. تمامی این کارگران منجمله نماینده های آنان دارای سوابق کاری تا 18 سال و آسیب دیدگیهای جسمانی شدید ناشی از کار هستند و اداره کار ساوه در یک یک اقدام ضد انسانی و تبنانی آشکار با کارفرما تاکنون حکم اخراج تمامی این کارگران را صادر کرده است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن اعتراض به اخراج کارگران کارخانجات نورد لوله و پروفیل و تبنانی آشکار مسئولین اداره کار ساوه با کارفرما در اخراج این کارگران، اقدام ضد انسانی این اداره را در صدور حکم اخراج برای کارگران نورد لوله و پروفیل ساوه بشدت محکوم میکند و از تمامی این کارگران، بویژه کارگران شاغل نورد لوله و پروفیل و کارگران سایر مراکز تولیدی و صنعتی در شهر صنعتی ساوه و سایر نقاط کشور میخواید تا متحدانه در برابر اخراج کارگران کارخانجات نورد لوله و پروفیل ساوه ایستادگی کنند.

کارگران

ایستادگی در برابر اخراج سازی ها تنها ضامن حفظ کار و شغل شما کارگران شاغل است، کارگران حق دارند تشکلهای خود را ایجاد کنند و در اعتراض به کارفرما و دولت و برای حفظ بدیهی ترین حقوق انسانی شان دست به اعتصاب و تجمع بزنند. هیچ کارگری نباید به دلیل اعتصاب و اعتراض و یا هر بهانه دیگری از کار خود اخراج شود. بیکار نشدن و داشتن شغلی متناسب با شان انسانی کارگران حق تمامی مزد بگیران است و نباید کمترین خدشه ای به امنیت شغلی کارگران و تمامی مزد بگیران وارد شود.

رسیدن به چنین موقعیتی از سوی ما کارگران تنها و تنها با اعتراضات یکپارچه و ایستادگی و مقاومت متحدانه ما کارگران ممکن و مقدور است.

اعتراض متحدانه ما کارگران شاغل به اخراج همکارانمان و ایستادگی کارگران در معرض اخراج در برابر اخراج سازی ها و تبنانی های ادارات کار با کارفرمایان، یگانه راه جلوگیری از اخراج سازهها و گسترش این پدیده خانمان برانداز در عموم مراکز کارگری است.

اتحادیه آزاد کارگران بنوبه خود ضمن استفاده از تمامی ابزارها برای جلوگیری از اخراج کارگران، عموم کارگران را در سراسر کشور به اعتراضات متحدانه و سراسری در برابر اخراج سازی ها فرا می خواند و از آنان میخواید تا با اعتراضی فرا کارخانه ای دوشادوش هم در برابر اخراج سازهها مقاومت کنند.

بی تردید بدون مقاومتی متحدانه از سوی کارگران شاغل و کارگران اخراجی و در معرض اخراج در برابر اخراج سازهها، ما کارگران شاغل نیز از گزند اخراج در امان نخواهیم بود.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/8/14

331- گزارشی در مورد وضعیت ناهنجار هم وطنان در اراک:

به گزارش ارسالی به فریاد کارگر در تاریخ 14 آبان 87 آمده است: « این شهر قطب صنعتی مرکز ایران

است با اینحال وقتی به اراک قدم می‌ذارید فکر میکنید یک روستای بسیار بزرگ را بازدید کرده اید. بیش از نیمی از مردم در این شهر کارگرانی هستند که در فلاکت زندگی میکنند. در این شهر جالبترین و البته دردآورترین موضوعی که توجه هر کس را به خودش جلب میکند، آب آلوده این شهر است که قابل آشامیدن نیست! مردم آن باید حتماً از آب معدنی استفاده کنند. اگر روزی ده لیتر آب معدنی برای یک خانواده دو نفره حساب کنیم، ماهانه باید حدود چهل هزار تومان فقط بابت آب مصرفی بپردازند و چون مردم محروم و فقیر قادر به تأمین هزینه آب آشامیدنی خود نیستند به اجبار از آب آلوده مصرف میکنند، که همین امر باعث شده بیشترین سرطان دستگاه گوارش در این شهر دیده شود. حالا فکر کنید هزینه درمانی سرسام آور سرطان چه به روز این خانواده ها می‌آورد! در بازدید احمدی نژاد از اراک، وقتی از امام جمعه پرسیده شد: احتیاجات مهم مردم را یاد آور شود، با کمال وقاحت کمبود های مصلی اراک مهمترین دغدغه مردم عنوان شده است. »

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

332- شاپور احسانی راد

شادباش به مناسبت اعلام موجودیت سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه :

گرمترین دروها به گرمی آفتاب سوزان خوزستان و شرجی های میان مزارع نیشکر را از طرف برادر کوچک تان با مهر و محبت پذیرا باشید. طبقه کارگر ایران سرفراز است که کارگران کارخانه و نی بر ها با چهره های آفتاب سوخته، دستهای پینه بسته و غرق در دود سیاه مزارع نیشکر هفت تپه، ققنوس وار از خاکستر رویدند، شکوفه زدند و نهال سندیکای کارگران را در دل تفتیده خوزستان کاشتند. بی شک طبقه کارگر ایران از مبارزات بی امان و خستگی ناپذیر کارگران هفت تپه با رژیم ددمنش شاه که با اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه نزدیک به یکسال این رژیم خودکامه را خوار و ذلیل وادار به عقب نشینی کرد از یاد نبرده اند. زمانی که شاه در اوج قدرت خود برای ندادن اندک حقوق و دستمزد کارگران، حاضر شد نیروی کار از پاکستان بیاورد یا دستگاه ها و ماشین آلات نی بری وارد کند اما هیچکدام جواب نداد و این کارگران نیشکر هفت تپه بودند که پیروزمندانه بر سرکار بازگشتند.

ایران پیروزمند

ما کارگران ایران با دلی نگران ولی قلبی امیدوار بیش از یکسال است لحظه به لحظه اخبار ، رویداد ها - کشمکش ها و بگیر و ببندهای شما کارگران مبارز را دنبال کردیم و این پیروزی تاریخی را سند افتخار دیگری برای کل جنبش کارگری ایران و جهان می دانیم .

دوستان سرفراز

کلمات و واژه ها در برابر پایمردی و ایستادگی شما شرمنده اند . فقط و فقط ما کارگران می دانیم در چه موقعیت و زمانی شما توانستید با ایجاد سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه دل بیش از بیست و شش میلیون کارگر ایرانی و خانواده ها و فرزندان آنها را شاد کنید و باعث تحسین چند میلیارد کارگر در سراسر جهان شوید . جای هیچ تردیدی نسبت کارگران شرکت نفت و صنایع فولاد و دیگر کارخانجات در خوزستان و ایران با پشتیبانی قاطع و همه جانبه تا پای جان پشت سر شما ایستاده اند تا روزی که استثمار از روی زمین ریشه کن شود و کارگران به مطالبات و حقوق واقعی خود دست یابند.

کارگر اخراجی کارخانجات نورد و پروفیل ساوه

شاپور احسانی راد (زنگنه) عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران

اتحادیه آزاد کارگران ایران تاریخ: 1387/8/14

333- آخرین اخبار از نساجی کردستان:

کارخانه نساجی کردستان تعطیل و تمامی کارگران این کارخانه اخراج و بی کار شدند. مدیریت کارخانه با پرداخت حقوق چهار ماه کارگران ، با کمال بی شرمی و ذالت تمام آنها را مجبور به تسویه حساب کرده و کارگران به علت مشکل مالی که بر دوش آنها بی انداز سنگینی می کرد نا خواسته تن به این تسویه حساب دادند. کارخانه ی نساجی کردستان 175 نفر کارگر قرار دادی ، پیمانی و رسمی داشت. به کارگران رسمی به ازای هر سال سابقه کار چهار ماه حقوق و مزایا به اضافه دو میلیون تومان و به کارگران قراردادی به ازای هر سال سابقه کار 3 و نیم ماه حقوق و مزایا و شش صد هزار تومان و به کارگران پیمانی هیچ نوع

حقوق و مزایای بابت سابقه کار پرداخت نگریدید. لازم به ذکر است کارگران این شرکت دارای سابقه کاری 12 تا 20 سال بوده اند. از تعداد 175 نفر از کارگران کارخانه نساجی کردستان، 7 نفر از کارگران رسمی هنوز تسویه حساب نکرده اند و تعداد 12 نفر از نگهبانانی و سه نفر از قسمت اداری تسویه حساب نموده و آنها بصورت قرار داد، دوماهه به سر کار هایشان بر میگردند.

334- مصادره اموال کارخانه نساجی کردستان از طرف کارگران اخراجی :

تعدادی از کارگران اخراجی در سال 1383 (کارگران سالن بافندگی) که از بابت دیه ، از مدیریت شرکت شکایت کرده بودند ، در سال 1386 طبق مدارک پزشکی مبلغ 150 میلیون تومان دیه برای آنان برآورد و طی حکم دادگاه ، کار فرما مجبور به پرداخت آن مبلغ شده بود . اما مدیریت کارخانه به این حکم اعتراض و از پرداخت آن خود داری نمود . با پیگیری کارگران این مبلغ دو برابر شده و در سال 1387 کارگران شاکی که تعداد آنها 65 نفر هستند با در دست داشتن حکم دادگستری برای توقیف اموال شرکت روز چهارشنبه مورخه 87/8/15 در کارخانه نساجی کردستان حاضر شدند و اختیار کامل دارند تا مبلغ 300 میلیون تومان از اموال کارخانه را بفروش رسانده و مامورین دادگستری آن را صورت جلسه نمایند.

"کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه غرب)"

335- اعتراضات کارگران شرکت سبلان پارچه اردبیل:

طی اخبار رسیده ، کارگران شرکت سبلان پارچه اردبیل به خاطر عدم دریافت حقوق و مزایا ، چندین بار در هفته های گذشته در مقابل سازمان صنایع و استانداری اردبیل دست به تجمع زدند.

در این شرکت حدود 250 نفر مشغول به کار بوده که از این تعداد ، 150 نفر در خط تولید کارخانه مشغول به کار می باشند که به مدت 7 ماه است حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند.

"کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری"

87/8/15

336- ما امیدواریم، ما هنوز امیدواریم

گفتگوی روزنامه ی کارگزاران با جواد مهران گهر از فعالین سندیکایی :

اسماعیل محمودلی

فصل ششم قانون کار مغایر اصل ۲۶ قانون اساسی است. این اصل می گوید نمی توانید هیچ آدمی را ... هیچ کارگری را از عضویت در تشکلی که می خواهد منع کنید و نمی توانید او را به پذیرش تشکلی مجبور کنید. ولی در فصل ششم قانون کار ما را مجبور به پذیرش سه جریان کرده اند که سندیکا میان شان نیست. به همین دلیل ما هیات موسس احیا و بازگشایی سندیکاهای کارگری در ایران را تشکیل دادیم ...

گفت و گو با «جواد مهران گهر» مرد سال و ماه چشیده ای که قریب به ۵۰ سال پیش به عضویت سندیکای کارگران کفاش در آمده بود، برای ما لاف این حسن را دارد تا بدانیم وقتی از آگاهی های طبقاتی کارگران حرف می زنیم، از چه حرف می زنیم. با او از شهریور ۲۰ شروع کردیم، زمانی که این مرد ۷۰ ساله، پسریچه بود و از کودتای ۲۸ مرداد ۳۲ عبور کردیم و کمی با احتیاط از کنار حزب توده هم گذشتیم و به انقلاب ۵۷ و جنگ رسیدیم. به وقت تعطیلی سندیکا تا به امروز که او و تعدادی دیگر از سندیکالیست های قدیمی و جدید با همت و شجاعتی شگفت انگیز قصد دارند سندیکاها را احیا کنند. این گفت و گو بخشی از مجموعه «آن روز را چه شد، امروز را چه می شود» است که با کمک گرفتن از خاطرات سندیکالیست های قدیمی سعی دارد تاریخ سندیکاهای مهم ایران را از زمان تاسیس تا امروز تدوین کند.

کار کردن را از چه زمانی شروع کردید؟

۵۵ سال پیش. کمی بعد از ۲۸ مرداد ۳۲ بود. از خیابان عین‌الدوله شروع کردم. یک فامیلی داشتیم که وقتی از مدرسه بیرون آمدم رفتم در کارگاه او تا کار یاد بگیرم. اوایل پادویی می‌کردم بعد که بزرگتر شدم آمدم روی مسجدها سه‌ساله کارم را ادامه دادم.

فعالیت سندیکایی را از کی شروع کردید؟

حدود سال ۴۰ اگر اشتباه نکنم.

پس سندیکای کارگران کفاش قبل از شما تاسیس شده بود؟

بله. بعد از شهریور ۲۰ همزمان با دیگر کشورها یک دوره شکوفایی جنبش سندیکایی در ایران داشتیم که تاسیس سندیکای کفاشان مربوط به همان زمان است. در آن مقطع جریانی وجود داشت به اسم «شورای متحده» که بار سیاسی‌اش یک مقداری بالا بود. ولی کارگران به فعالیت‌های سیاسی و حزبی‌اش کاری نداشتند.

این شورا به کارگران آموزش فعالیت سندیکایی می‌داد؟

آنها آموزش می‌دادند اما کارگران خودشان سندیکاها را تشکیل دادند. از آن دوره فعالیت سندیکایی در ایران شروع شد. سندیکای کارگران کفاش، چاپخانه‌ها، نانوایان، بنایان، کارگران کورمپزخانه و...

این شورای متحده به حزبی متصل بود؟

بله. بار سیاسی‌اش بالا بود و وابستگی‌هایی هم داشت.

حزب توده؟

بله. اما کارگران برای فعالان سیاسی و حزبی به سراغ این شورا نمی‌رفتند. بیشتر برای تشکیل سندیکا از آموزش‌ها و راهنمایی‌هایشان استفاده می‌کردند.

این شورا موفقیت یا دستاوردی هم داشت؟

در هر صورت اینها بودند که قانون کار اول را پیگیری کردند که ۱۳۲۵ نوشته شد و سال ۲۸ هم که کارگران کورمپزخانه‌ها مجلس را محاصره کردند... در واقع اینها با کمک کارگران، مجلس آن زمان را وادار کردند که قانون کار اول را تصویب کند.

حالا که صحبت از قانون کار اول شد یک پرنانزی باز کنیم: این قانون هیچ ضمانت اجرایی داشت؟

دولت مترقی و مدرنی که نداشتیم. ولی به هر حال قانون کار را آوردند و ساعت کاری هم تعیین شد اما اینکه چقدر در اجرایش موفق بودند...

از زمان کودتای ۳۲ به بعد برخورد با سندیکاها چطور شد؟

وقتی حکومت دکتر مصدق را سرنگون کردند سندیکاها هم در امان نماندند. سراغ سندیکاها هم آمدند و سرکوب کردند. طبیعتاً حکومت‌های فاشیستی اولین کارشان سرکوب جنبش‌های کارگری است. بعد از کودتا یک دوره سکوت سندیکایی را داشتیم تا ۱۳۳۷ که قانون کار دوم را تصویب کردند و دوباره سندیکاها فعال شدند. در این دوره حکومت شاه سعی می‌کرد احزابی را بیاورد مثل ملت و مردم و ایران نوین و بعدها رستاخیز. اینها را آوردند و سعی کردند سندیکاها را در درون این احزاب خودساخته ببرند. اما سندیکاها مستقل مقاومت کردند.

آن دوره چه سندیکاهایی فعال بودند؟

سندیکاهای خیاطان و نقاشان و بافنده‌های سوزنی و فلزکار مکانیک و چاپخانه‌ها و چند سندیکای دیگر که مستقل ماندند و فعالیت کردند.

یادتان هست که چطور جذب سندیکای کارگران کفاش شدید؟

سندیکا بین کارگران تبلیغ می‌کرد...

می‌خواهم بدانم چه نیازی باعث رفتن کارگران به سمت سندیکا می‌شد.

حقوق کارگری مثل مزد بهتر و ساعت کار معین و...

نحوه فعالیت‌هایتان به چه شکلی بود؟

ما کمیسیون‌های مختلفی داشتیم. کمیسیون تبلیغات و مالی و آموزش و حل اختلاف و... این کمیسیون‌ها فعالیت می‌کردند و جلسات شبانه و هفتگی و ماهانه برگزار می‌کردیم. مجمع عمومی و...

در این جلسات درباره چی حرف می‌زدید؟

بیشتر مشکلات صنفی مطرح می‌شد. آن موقع بیکاری شدت بالایی نداشت. شدت امروز را اصلاً نداشت. اینکه بعضی کارگاه‌ها حقوق و قوانین کار را رعایت نمی‌کردند و بیمه‌های اجتماعی را اجرا نمی‌کردند. درباره مشکلات و راه حل‌ها.

به طور خاص روی موضوعی هم کار می‌کردید؟

بله. در قانون کار دوم یک ماده ۳۳ بود که می‌گفت کارفرما کارگر را به هر طریقی که دوست داشت می‌تواند اخراج کند. چیزی که در فرانسه سارکوزی آمد اجرا کند...

همین ماده‌ای که دولت نهم در لایحه اصلاحیه‌اش بر قانون کار فعلی قصد انجامش را دارد.

بله. همین چیزی که در اصلاحیه می‌خواهند بیاورند و دست کارفرما را برای اخراج کارگر باز بگذارند آن موقع ماده ۳۳ بود که ما در مقابل این ماده ایستادیم و سعی کردیم کارفرماها را متوقف کنیم که نتوانند اجرا بکنند... البته این ماده وجود داشت اما اجازه نمی‌دادیم اجرا شود. مقاومت و اتحاد و تشکیلاتی رفتار کردن کارگران باعث شد که جلوی آنها گرفته شود.

نحوه عضوگیری چطوری بود؟ کارگران سراغ سندیکا می‌آمدند یا سندیکا به سراغشان می‌رفت؟

کارگران به سراغ سندیکا می‌آمدند اما پیش از آن سندیکا بیانیه می‌داد و دعوت می‌کرد. گاهی هم اشخاص همدیگر را معرفی می‌کردند. در مورد من شخصی به نام کاشانی از همکاران بود که من را به سندیکا معرفی کرد و در جلسات شبانه شرکت می‌کردیم. بعد با تشکل آشنا شدم.

سندیکا در این دوره قانونی بود؟

بله. قانون کار سندیکا را پذیرفته بود هرچند به شکل صوری. البته هیچوقت دولت اجازه تبدیل شدن به فدراسیون و اینکه فدراسیون‌ها تبدیل به کنفدراسیون شوند و... را نمی‌داد اما به هر حال سندیکا را پذیرفته بودند.

سندیکا در کل کشور جامعیت داشت یا فقط در تهران فعالیت می‌کرد؟

در کل کشور فعالیت داشت. مخصوصا در صنایع نفت...

منظورم سندیکای کارگران کفاش است.

ما در تهران، تبریز، اصفهان، مشهد و در تمام شهرهای بزرگ فعالیت می‌کردیم. در شهرهای کوچک فعالیت کمتر بود.

این را پرسیدم تا بدانم سندیکا خواسته‌های تمام کارگران ایران را پوشش می‌داد یا صرفا خواسته‌های کارگران کفاش شهرهای بزرگ را... چون می‌دانید که خواسته‌های کارگران در شهرهای بزرگ با شهرهای دور افتاده کمی با هم متفاوت است.

ما سعی می‌کردیم نماینده تمام کارگران کفاش باشیم. آنچه در قانون کار بود و حتی فراتر از آن... حتی آن خواسته‌هایی که در سطح جامعه کارگری جهانی مطرح بود... البته در آن دوره ارتباطات مثل این روزها نبود اما ما با سندیکاهای جهانی هم ارتباط داشتیم. آن دوره جریانات سیاسی هم بودند که می‌رفتند و می‌آمدند. البته سندیکا فقط کار صنفی خودش را می‌کرد. سعی می‌کرد که روی خواسته‌های صنفی خودش حرکت بکند و اگر هم برخوردهای سیاسی می‌داشت این برخوردها جنبه حزبی نداشتند که بتوانند سندیکا را به حزبی متصل کنند و نه...

در آن دوره قدرت حزب توده چقدر بود؟

آن دوره اگر هم کاری می‌کردند مخفی بوده.

می‌خواهم بدانم حزب توده سراغ سندیکاها هم می‌آمد؟

خود حزب نه... اگر بودند افرادش بودند که آنها هم آزاد بودند مثل هر کارگر دیگری در جلسات شرکت کنند. در سندیکا عقاید آزاد است و همه دور خواسته‌های صنفی با هم متحد می‌شوند.

منبع مالی سندیکا چه بود؟

حق عضویت آن زمان ماهانه ۲۰ ریال بود.

کارگران با میل و رغبت می‌پرداختند؟

بله. منبع مالی‌مان فقط از طریق حق عضویت کارگران بود.

سندیکاهای جهانی صندوقی دارند به نام صندوق اعتصاب که کارگران پس‌انداز می‌کنند که اگر یک وقتی خواستند اعتصاب کنند... آن موقع به فکر همچنین صندوقی بودید؟

بله. سعی هم می‌کردیم که پس‌اندازی برای این مواقع داشته باشیم اما چون اعتصاب رسماً ممنوع بود ما نمی‌توانستیم صندوقی به این نام داشته باشیم. اما اگر چنین اعتصابات در کارگاه‌ها شروع می‌شد کمک جمع می‌کردیم و بهشان می‌رساندیم.

هیچوقت به این مرحله رسیدید؟

بله بودند. کارگاه‌های بزرگی بودند که کار را زمین می‌گذاشتند. یکی از اعتصابات مربوط به کفاشی گلچین بود که من مسوول اعتصاب بودم.

می‌توانید تجربه‌تان را از آن اعتصاب بگویید؟

کارگران مزد بیشتر می‌خواستند و کارفرما شروع کرد به ایراد و اشکال گرفتن...

شما در همان کارگاه کار می‌کردید؟

نه. من در کارگاه دیگری بودم. من از طریق سندیکا مسوول اعتصاب شدم.

در واقع سندیکا کار ساماندهی اعتصابات کارگری را هم به عهده داشت.

بله. کارگر ابتدا به سندیکا مراجعه می‌کرد و هر اختلاف و مسئله‌ای داشت می‌گفت بعد کمیسیون حل اختلاف دخالت می‌کرد و به آن کارگاه نماینده می‌فرستاد و به سراغ کارفرما می‌رفت و اگر هم احتیاج بود با اتحادیه‌شان در میان می‌گذاشتیم و اگر لازم بود اعتصابات را ساماندهی می‌کردیم.

پس سندیکا نیروهای آموزش دیده‌ای را برای حل اختلاف و احیانا اعتصاب و اعتراض به کارگاه‌ها می‌فرستاد...

عمده کارمان همین بود. من آن دوره مسوول کمیسیون تبلیغات سندیکا بودم اما به کمک کمیسیون حل اختلاف هم می‌رفتم. اگر مشکلی بین کارگر و کارفرما پیش می‌آمد سعی می‌کردیم خودمان حل کنیم و کمتر کار به وزارت کار بکشد. حتی اگر کار به وزارت کار می‌افتاد ما یک دوره در شورای حل اختلاف این وزارتخانه هم نماینده داشتیم.

اعتصاب سراسری چطور؟ می‌خواهم بدانم که کارگران در آن دوره اینقدر آگاهی داشتند که اگر لازم می‌شد برای کارگران دیگر و اساسا سندیکای یک صنف دیگر حاضر باشند کارشان را تعطیل کنند؟

آگاهی‌اش را داشتند. مخصوصا سطح آگاهی کارگران کفایش و چاپخانه‌ها و... چون ما کلاس‌های آموزشی داشتیم و در جلسات شبانه این آگاهی‌های صنفی و تشکیلاتی داده می‌شد.

آن دوره یک اعتماد متقابلی میان کارگران و سندیکا وجود داشت؟

بله. اعتماد متقابل بود و خیلی هم ارزشمند بود. در واقع سندیکا حکم یک دولت را در داخل صنف داشت. دبیر داشتیم، رئیس هیات مدیره داشتیم، نایب رئیس داشتیم و...

انتخابات به چه صورتی بود؟

اعضای سندیکا رای می‌دادند و مدیران را تعیین می‌کردند.

جناح‌بندی خاصی داخل سندیکا وجود داشت؟

اصلا. البته بین اعضای هیات مدیره گاهی اختلاف‌نظر وجود داشت. مسلم است که وقتی ۱۱ نفر عضو هیات مدیره دور هم می‌نشینند دیدگاه‌های مختلفی هم احتمالا دارند. بله. یکی دوبار مجمع‌های کوچکی برگزار کردیم و سعی کردیم اختلافات را برطرف کنیم. به هر حال هر کدام از اعضا جهان‌بینی خاصی داشتند. در مورد این مسئله که اصلا سندیکا دخالتی نمی‌کرد. اینکه کسی که داخل سندیکا می‌شود دارای چه افکار و عقاید و جهان‌بینی است... اما در مورد عملکردها خوب اختلاف‌نظر هم پیش می‌آید.

می‌رسیم به زمان انقلاب. در آن دوره شما هم از اعتصاب‌کنندگان بودید؟

در انقلاب ۵۷ سندیکاهای مستقل هم در اعتصابات شرکت داشتند و هم در تظاهرات و در کل پشتیبان انقلاب بودند. حتی در دوره جنگ هم اعضای سندیکا شرکت داشتند چون واضح است که جنگ را خانواده‌های کارگری پیش می‌بردند.

پس رسیدیم به اینجا که انقلاب شد و سهم کارگران هم که در انقلاب مشخص است. قاعدتا کارگران پس از پیروزی انقلاب باید از حکومت جدید توقع می‌داشتند که اگر به آنها کمک نمی‌کند لاقلا اجازه بدهد کارشان را انجام بدهند. بعد از پیروزی انقلاب چه اتفاقی افتاد؟

از ۵۷ تا ۶۲ اوضاع عادی بود... در آن مقطع انجمن اسلامی‌ها به سراغ ما می‌آمدند و در مجامع و

کنفرانس‌ها شرکت می‌کردند و معمولاً هم انتقادات بخصوصی داشتند. بیشتر می‌خواستند مسائل ایدئولوژیک‌شان را پیش ببرند که ما اعتقادمان بر این بود که سندیکا نباید پیش‌برنده مسائل ایدئولوژیک باشد. اگر قرار باشد این قبیل مسائل در سندیکا مطرح بشود آن وقت موضع صنفی ما قابل دفاع نبود.

در آن دوره هم انجمن اسلامی‌ها سراغ سندیکا می‌آمدند و هم احزاب کمونیستی؟

هر نیرویی می‌آمد ما مخالفتی نمی‌کردیم. همه می‌آمدند. اما آن جریانی که بیشتر از همه سعی می‌کرد مسئله ایدئولوژیک را پیش ببرد انجمن اسلامی‌ها بودند.

بعد از جنگ چه شد؟ در سال ۶۸-۶۹ که قانون کار فعلی بالاخره تصویب شد وقتی دیدید که نامی از سندیکا در قانون برده نشده و سندیکا غیرقانونی اعلام شده چه کار کردید؟

از همان موقع این بحث به وجود آمد و همچنان تا امروز وجود دارد که فصل ششم قانون کار مغایر اصل ۲۶ قانون اساسی است. این اصل می‌گوید نمی‌توانید هیچ آدمی را... هیچ کارگری را از عضویت در تشکیلی که می‌خواهد منع کنید و نمی‌توانید او را به پذیرش تشکیلی مجبور کنید. ولی در فصل ششم قانون کار ما را مجبور به پذیرش سه جریان کرده‌اند که سندیکا میان‌شان نیست. به همین دلیل ما هیات موسس احیا و بازگشایی سندیکا‌های کارگری در ایران را تشکیل دادیم.

در چه سالی؟

پنج سال پیش بود. سال ۸۱-۸۲ تشکیل شد.

هدفتان فقط بازگشایی سندیکاهاست یا اهداف دیگری را هم دنبال می‌کنید؟

بعد از آنکه سندیکاها بازگشایی شدند خودشان اهداف‌شان را تعیین می‌کنند. اما اهداف کلی سندیکا یکی به رسمیت شناخته شدن است که در درجه اول قرار دارد. بعد فعالیت در جهت حل مشکل بیکاری، حل مشکل مسکن...

اینها همه کارهای سندیکاست؟

بله. جزء برنامه‌های ماست.

می‌توانید...؟

سندیکا باید این مسائل را دنبال کند نه اینکه خودش حل‌کننده باشد. باید فعالیت کند در جهت حلش. ما که مجری قانون نیستیم.

مثلاً در مورد مسکن سندیکا چه کار می‌تواند بکند؟ چه پیگیری می‌تواند بکند؟

همین‌که پیگیری کند و معرفی کند و آمار بدهد که در هر صنف چقدر بی‌مسکن داریم، چقدر کرایه‌نشین داریم، چقدر می‌خواهند مسکن بخرند اما نمی‌توانند... تعاونی تاسیس کنیم و... به‌هرحال جزء اهداف و برنامه‌هایی است که باید دنبال کنیم. برای بالا بردن مزد مطابق با تورم موجود و تنظیم حداقل حقوق و...

در واقع می‌خواهید در جلسات شورای عالی کار شرکت کنید و حق تصمیم‌گیری داشته باشید؟

بله. باید شرکت کنیم و نماینده داشته باشیم.

وظیفه اصلی سندیکا یعنی آگاهی دادن به کارگران...؟

بله. برای بالا بردن آگاهی کارگران نیازمند آموزش سندیکایی هستیم. این از اولین اهداف ماست.

کارگران کدام مشاغل در هیات موسس بازگشایی سندیکاها دور هم جمع شده‌اند؟

کفاش، خیاط، فلزکار مکانیک، بعد شرکت واحد آمد. صنوف دیگری هم هستند اما دور از ما تشکیل جلسات می‌دهند چون جلسات خانگی شده و نمی‌توانیم همه یکجا جمع شویم.

سندیکای شرکت واحد هم از دل هیات موسس سندیکاها بیرون آمد؟

بله. آقایان اسانلو و مددی در جلسات ما شرکت می‌کردند.

تجربه احیای سندیکای شرکت واحد به نظرتان چطور بود؟ تجربه موفق می‌دانید؟

تجربه موفق بود. ولی اینکه اعضای هیات مدیره این سندیکا آزادانه کار نمی‌کنند و بسیاری از آنها را هم اخراج شدند و آقای اسانلو هم که همچنان در زندان است طبیعی است که آنها نمی‌توانستند به اهدافشان برسند. از این جهت هنوز به موفقیت نرسیدیم.

آینده را چطور می‌بینید؟ امیدی دارید؟

ما امیدواریم، ما هنوز امیدواریم.

337- ضرب و شتم آقای منصور اسانلو را قویا محکوم میکنیم :

دوستان و همراهان، کارگران آزاده و دلیر:

بر اساس اخبار دریافتی مطلع شدیم که در روز 87.8.12 طبق قرار قبلی باید آقای منصور اسانلو برای معالجه چشم به بیمارستان لبافی نژاد منتقل میشدند، اما با کمال تاسف در بین راه ماموران جانی زندان به او می‌گویند: که ما تو را به جای بیمارستان لبافی نژاد، به بیمارستان فارابی می‌بریم. سپس آقای منصور اسانلو اعتراض و مقاومت می‌کند و در نتیجه ماموران زندان او را با ضرب و شتم بسیار دوباره به زندان رجائی شهر کرج بازمی‌گردانند و به او می‌گویند که دیگر تو را به بیمارستان نمی‌آوریم.

انجمن همبستگی با کارگران این عمل شنیع و ضد انسانی بر علیه یک فعال کارگری و یک زندانی بیگناه را قویا محکوم کرده و هشدار میدهد که این جنایتها پوشیده نخواهند ماند. انجمن ما و تمام انجمنهای آزاد کارگری اعتراض خود را برای تمامی ارگانهای ذیربط ارسال خواهیم کرد و جنایتهای بی پایان این نظام دیکتاتوری را افشا خواهیم کرد.

درد بر آزادی

مرگ بر دیکتاتور

انجمن همبستگی با کارگران

338- گزارشی در مورد وضعیت ناهنجار هم وطنان در اراک :

ارسالی به فریاد کارگر

« این شهر قطب صنعتی مرکز ایران است با اینحال وقتی به اراک قدم می‌ذارید فکر میکنید یک روستای بسیار بزرگ را بازدید کرده اید. بیش از نیمی از مردم در این شهر کارگرانی هستند که در فلاکت زندگی میکنند. در این شهر جالبترین و البته دردآورترین موضوعی که توجه هر کس را به خودش جلب میکند، آب آلوده این شهر است که قابل آشامیدن نیست! مردم آن باید حتما" از آب معدنی استفاده کنند. اگر روزی ده لیتر آب معدنی برای یک خانواده دو نفره حساب کنیم، ماهانه باید حدود چهل هزار تومان فقط بابت آب مصرفی

بپردازند و چون مردم محروم و فقیر قادر به تامین هزینه آب آشامیدنی خود نیستند به اجبار از آب آلوده مصرف میکنند، که همین امر باعث شده بیشترین سرطان دستگاه گوارش در این شهر دیده شود. حالا فکر کنید هزینه درمانی سرسام آور سرطان چه به روز این خانواده ها میآورد! در بازدید احمدی نژاد از اراک، وقتی از امام جمعه پرسیده شد: احتیاجات مهم مردم را یاد آور شود، با کمال وقاحت کمبود های مصلي اراک مهمترین دغدغه مردم عنوان شده است. «

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

339- کارگر و کارفرما تحت فشار و تنگنا قرار دارند

کارگران سدهای ارومیه ماهها است که حقوق خود را نگرفتند

تعطیلی بیست و نه کارخانه سرب و روی زنجان به دلیل نداشتن مواد اولیه

کارکنان کارخانه پتروشیمی لردگان به دلیل پرداخت نشدن حقوق دست به اعتصاب زدند.

وسرانجام مسائله کارگران کارخانه قند به کجا انجامید؟؟؟

و...

به نوشته سایت : انجمن صدای کاوه ها در تاریخ 13 آبان 87 آمده است : این نوشتار تحلیلی است بر وضعیت کارگران و کارفرمایان در ماههای گذشته که توسط جمعی از فعالان کارگری در سراسر کشور جمع آوری گشته است. و به صورت پرسش و پاسخ در زیر آمده است.

باتوجه به خبرهای که در مورد وضعیت کارخانه ها و کارگران و کارفرمایان در ماههای اخیر مطرح شده است. اصلی ترین مشکل چیست ؟

اصلی ترین موضوع در مورد جامعه کارگری بحث امنیت شغلی است. کارگری که امروز سر کار میاید مطمئن نیست که فردا میتواند کارش را انجام بدهد یا نه؟ 90 درصد کارگران به خصوص کارگران آذربایجان غربی هیچ گونه امنیت شغلی ندارند. یکی از دغدغهای کارگران همین است آنها مواد اولیه ندارند که کار کنند. کارگری که چندین ماه حقوق خود را پرداخت نکرده است برای او شرایط بسیار بغرنجی فراهم میشود از طرفی حقوقش ناچیز است که از پس گذاران زندگی بر نمی آید و از طرف دیگر همین حقوق ناچیز هم پرداخت نمیشود. به همین دلیل کارگران با امنیت شغلی مواجه به عنوان اصلیترین مشکل مواجه هستند.

از طرفی مواد اولیه نیست. تعداد زیادی از کارخانه ها ورشکستگی خود را اعلام کردند.

و از طرف دیگر مسئله عدم پرداخت حقوق است و کارگران ماه ها است که حقوق نگرفته اند.

کارخانه رو به ورشکستگی است از جمله کارخانه فرش غرب که در 25 مهر اعلام تعطیلی کرده است. و فعالیت خود را به حالت تعلیق در آورده است. و دویست و پنجاه تن از کارگرانش از کار بیکار شدند .

یکی از پیمانکاران در نامه ای خطاب به دولت این چنین نوشته است

” به دلیل واردات بیرویه شکر در دو سال گذشته کارخانه توسعه نیشکر با مشکل جدی مواجه است. و توان هیچ پرداختی به کارکنان را نداشته است. و پرسنل آنها نه ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند. بنابراین این موضوع فقط امنیت شغلی کارگران را در بر نمیگیرد بلکه امنیت شغلی پیمانکاران را نیز در معرض خطر قرار میگرد.

البته کمر همت بسته شده که کارخانه جات تعطیل شود. به همین خاطر یکی بعد از دیگر کارخانه ها تعطیل میشوند و کارگران کار خود را از دست میدهند. سود کلان و واردات بیرویه و میلیاردي به جیب آقا زاده ها میروند. کارخانه ها تعطیل میشوند و کارگران در فقر و بدبختی دست و پنجه نرم میکنند.

در کارخانه بردسیر کرمان با وجود 800 نفر پرسنلی که دارد در حال رکود و تعطیلی است. البته این نمونه ها بسیار زیاد است و این مثال ها فقط گوشه ای از بیشمار مشکلاتی است که وجود دارد.

این درحالی است که دولت نماینده گان مجلس را ضعیفترین افشار جامعه مطرح میکنند و سپس به آنها 100 میلیون بابت کمک هزینه مسکن داده میشود!!!!!!!

دو سال پیش بحث های زیادی از طرحهای اقتصادی و طرحهای اشتغال را بود حال بعد از گذشت دو سال سوال این جا است که موضوع طرحهای زوده بازده و اشتغال را چه شد؟

وزیرکار در باره شکست طرحهای زود بازده اینچنین گفت: سیاست انقباضی بانک مرکزی موجب بروز مشکل بسیار برای کارگران و سرمایه در گردش آنها شده است. و درشش ماه گذشته بیش از 250 هزار نفر از کار بیکار شدند.

او علت شکست طرحهای زود بازده را به گردن بانک مرکزی میداند و میگوید بسته برخورد میکند. بانک مرکزی هم میگوید: شما این پولها را وارد بازارهای امارت و مصارف سود آور خود کردید!!!!

از سوی عده ای دیگر میگویند: اتلاف سرمایه های کشور با عث وخیم تر شدن وضعیت کارگران گردد. این درحالی است که واردات بیرویه به نابودی کارخانه جات می انجامد

340- اخراج ۱۵۰ نفر از کارگران کارخانجات نورد لوله و پروفیل ساوه را بدلیل اعتصاب شدیداً محکوم می کنیم :

پس از اعتصاب کارگران کارخانجات نورد لوله و پروفیل ساوه در اسفند ماه سال 86 و علیرغم وعده هایی که همان موقع کارفرما و مسئولین دولتی برای تحقق خواست کارگران مبنی بر ایجاد تشکل و توقف اخراج سازی ها دادند کارفرمای این کارخانه با حمایت اداره کار ساوه با شناسایی کارگران خواهان تشکل و فعال در اعتصاب، تاکنون حدود 100 نفر از این کارگران را تمدید قرارداد نکرده و اقدام به اخراج آنها نموده است.

چنین اقدامی از سوی کارفرما در شرایطی صورت گرفته است که علاوه بر این اخراج سازهها، بدلیل ایجاد فضای ترس در میان کارگران و وارد کردن انواع فشارها بر آنان، تاکنون حدود 50 نفر از این کارگران نیز ناچار به استعفا از کار خود شده اند.

در این میان تاکنون پنج نفر از نماینده های این کارگران به نامهای شاپور احسانی راد- جعفر پولادوند- مسلم نبوی- اردشیر رضایی و دادگر کریمی و همچنین یکی از ناظرین انتخابات کارگران به نام نصرالله صیوری تمدید قرارداد نشده و از کار خود اخراج گشته اند. تمامی این کارگران منجمله نماینده های آنان دارای سوابق کاری تا 18 سال و آسیب دیدگیهای جسمانی شدید ناشی از کار هستند و اداره کار ساوه در یک اقدام ضد انسانی و تبنانی آشکار با کارفرما تاکنون حکم اخراج تمامی این کارگران را صادر کرده است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن اعتراض به اخراج کارگران کارخانجات نورد لوله و پروفیل و تبنانی آشکار مسئولین اداره کار ساوه با کارفرما در اخراج این کارگران، اقدام ضد انسانی این اداره را در صدور حکم اخراج برای کارگران نورد لوله و پروفیل ساوه بشدت محکوم میکند و از تمامی این کارگران، بویژه کارگران شاغل نورد لوله و پروفیل و کارگران سایر مراکز تولیدی و صنعتی در شهر صنعتی ساوه و سایر نقاط کشور میخواهد تا متحدانه در برابر اخراج کارگران کارخانجات نورد لوله و پروفیل ساوه ایستادگی کنند.

کارگران

ایستادگی در برابر اخراج سازی ها تنها ضامن حفظ کار و شغل شما کارگران شاغل است، کارگران حق دارند تشکلهای خود را ایجاد کنند و در اعتراض به کارفرما و دولت و برای حفظ بدیهی ترین حقوق انسانی شان دست به اعتصاب و تجمع بزنند. هیچ کارگری نباید به دلیل اعتصاب و اعتراض و یا هر بهانه دیگری از کار خود اخراج شود. بیکار نشدن و داشتن شغلی متناسب با شان انسانی کارگران حق تمامی مزد بگیران است و نباید کمترین خدشه ای به امنیت شغلی کارگران و تمامی مزدبگیران وارد شود.

رسیدن به چنین موقعیتی از سوی ما کارگران تنها و تنها با اعتراضات یکپارچه و ایستادگی و مقاومت متحدانه ما کارگران ممکن و مقدور است.

اعتراض متحدانه ما کارگران شاغل به اخراج همکارانمان و ایستادگی کارگران در معرض اخراج در برابر اخراج سازی ها و تبنای های ادارات کار با کارفرمایان، یگانه راه جلوگیری از اخراج سازیها و گسترش این پدیده خانمان برانداز در عموم مراکز کارگری است.

اتحادیه آزاد کارگران بنوبه خود ضمن استفاده از تمامی ابزارها برای جلوگیری از اخراج کارگران، عموم کارگران را در سراسر کشور به اعتراضات متحدانه و سراسری در برابر اخراج سازی ها فرا می خواند و از آنان می خواهد تا با اعتراضی فرا کارخانه ای دوشادوش هم در برابر اخراج سازیها مقاومت کنند.

بی تردید بدون مقاومتی متحدانه از سوی کارگران شاغل و کارگران اخراجی و در معرض اخراج در برابر اخراج سازیها، ما کارگران شاغل نیز از گزند اخراج در امان نخواهیم بود.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/8/14

اخبار مبارزات کارگران ایران ، هفته سوم آبان ۱۳۸۷ (نوامبر ۲۰۰۸)

341- تعداد ۱۴ هزار افغانی در تهران دستگیر شده اند پناهندگان افغانی بعد از دستگیری از ایران اخراج می شوند

به گزارش بازتاب در تاریخ 15 آبان 87 : فرمانده انتظامی تهران بزرگ با رد اظهارات مدیر کل اتباع خارجی وزارت کار و امور اجتماعی از دستگیری ۱۴ هزار و ۷۰۰ تبعه افغانی طی هفت ماه گذشته داد. فرمانده انتظامی تهران بزرگ در گفتگو با مهر عنوان کرد: پلیس در هر کجا اتباع غیر مجاز را ببیند بلافاصله آنها را دستگیر و به معاونت امور اتباع بیگانه تحویل می دهد و وضعی اگر هست باید در جایی خارج از ناجا مورد بررسی قرار گیرد.

سرتیپ عزیزالله رجبزاده افزود: فرماندهی انتظامی تهران بزرگ طی هفت ماه گذشته تعداد ۱۴ هزار و ۷۴۳ نفر از اتباع افغانی را دستگیر کرده است که از این تعداد ۱۲ هزار و ۱۴۱ نفر به علت حضور غیر مجاز از کشور اخراج شدند.

چندی پیش مدیر کل اتباع خارجی وزارت کار و امور اجتماعی از همکاری ضعیف پلیس و وزارت کشور در اخراج نیروی کار غیر مجاز خارجی از کشور انتقاد کرده و گفته بود: متأسفانه طرح اخراج اتباع خارجی که عموماً مربوط به کشور افغانستان است تاکنون توسط پلیس و وزارت کشور عملی نشده است.

محمدرضا صالحی مرام درباره برنامه ریزی قبلی برای اخراج نیروی کار خارجی از ابتدای مهر ماه سال جاری گفت: اخراج نیروی کار غیرمجاز خارجی بر عهده ما نیست و وزارت کشور به همراه پلیس باید این وظیفه را انجام دهند.

فرمانده انتظامی تهران بزرگ با رد اظهار مدیرکل اتباع خارجی وزارت کار و امور اجتماعی گفت: پلیس تهران بزرگ برابر آمار اعلام شده اقدام به دستگیری اتباع غیرمجاز افغانی می کند و گفته معاون وزیر

کار مینی بر همکاری ضعیف نیروی انتظامی در جمع آوری این افراد غیر قابل قبول است. سرتیپ رجبزاده درباره روند اخراج اتباع غیر مجاز افغانی گفت: پلیس برابر قانون این افراد را جمع آوری می‌کند اما برخی مسئولان در اخراج این افراد در بعضی از زمان‌ها کوتاهی می‌کنند. بنا به گفته کل اتباع خارجی وزارت کار و امور اجتماعی بیش از دومیلیون نفر از اتباع خارجی غیرمجاز از افغانستان در بازار کار ایران فعال هستند.

342- بدون شرح :

یک اقتصاددان:

کارگران از افزایش درصد دستمزدها ضرر می‌کنند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 15 آبان 87 ؛ به اعتقاد یک کارشناس اقتصادی، افزایش درصدی دستمزدها بیشتر از آنکه به نفع کارگران باشد به نفع کارفرمایان است. به گزارش "ایلنا"، محمدمهدی پازوکی تأکید کرد: در شرایط فعلی بهتر است به جای افزایش درصدی دستمزد افراد حقوق بگیر، جلوی رشد تصاعدي تورم گرفته شود. این اقتصاددان گفت: در شرایط تورمی، به دلیل تورم پولی، تصور موجود بر این است که افزایش درصدی دستمزدها به نفع کارگر و به زیان کارفرمایان است، اما در عمل این نحوه محاسبه دستمزد به نفع کارفرما و به زیان کارگر است. پازوکی تصریح کرد: در عمل چون در کوتاهمدت، رشد تورم از افزایش دستمزدها پیشی می‌گیرد، باز تأمین معاش کارگران با مشکل روبرو می‌شود اما کارفرمایان تحت هر شرایطی، کالا و خدمات خود را به بازار فروش عرضه می‌کنند. این اقتصاددان گفت: این بدان معنا است که کارفرمایان در شرایط تورمی نسبت به کارگران زیان کمتری داشته و حتی سود می‌کنند. وی با بیان اینکه تمامی این مسائل ناشی از بی‌برنامگی اقتصادی دولت است، گفت: موضوعاتی چون نقدی شدن یارانه‌ها و دریافت مالیات بر ارزش افزوده باعث می‌شود تا کارگران بیشتر به افزایش درصدی دستمزدهای خود اهمیت بدهند و در عمل بیشتر در تأمین معاش خود گرفتار شوند. وی افزود: در چنین شرایطی دولت باید با ثابت نگه داشتن دستمزدها، روند رشد تورم را مهار و معکوس سازد. پایان پیام

343- اعتراض يك كارگر شريف به پرداخت 100 ميليون پول بلاعوض به نماينده هاي

مجلس:

وبلاگ باید یکی شویم به نقل از سایت فریاد کارگر در تاریخ 16 آبان 87 آمده است :

کارگری که معطل حقوق ماهانه خودش است می‌آیند به جای این کارگر به نماینده مجلسی که حقوقش میلیونی است و همه مسائلشان در زندگی هم حل و فصل است 100 میلیون پول بلاعوض میدهند! پولی که هیچ احتیاجی به آن ندارند ولی کارگری که به نان شبش محتاج است باید در این شرایط زندگی کند. در ماه رمضان هم يك سبد هزینه کمکی برای کارمندان دولت در نظر گرفتند و کارگران را این امکان حذف کردند. این ظلم بزرگی به کارگر است. کارگری که خودش این قدر محتاج است باید حذف شود ولی کسی مثل نماینده مجلس که دارد و کمکهایی غیر نقدی دیگری از طرف دولت به او میرسد باید این میزان پول مفت دریافت کند. این تبعیض بسیار بزرگی در کشور است. نماینده ای که مثلاً رفته است در آنجا از حقوق محرومین و کارگران و ملت حمایت کنند این پولها را دریافت کنند. این تبعیض بزرگی است که تا پیشان میرسد به آنجا همه چیز یادشان می‌رود که چه قولهایی داده بودند و چه کارهایی باید انجام دهند و وظیفه شان در قبال مردم چیست؟ عملکرد این دولت در قبال کارگران واقعا ظالمانه است ولی گوش شنوا میخواهد !! مردم چطور میخواهند و میتوانند حق خودشان را بگیرند؟ باید از راس مملکت برای این مشکلات اقدام شود ولی متأسفانه ما شاهدیم که دزدیها از راس مملکت سر چشمه می‌گیرند. الان نماینده های مجلس هیچ احتیاجی به این پول ندارند، این نماینده ها خیلی وقتها از روی شکم سیری حتی دیگر در جلسات هم شرکت نمیکنند و اگر در قانون این است که در هفته مجلس سه بار شورا بگذارد به خاطر غیبت نماینده ها بعضا سه هفته به تاخیر می افتد حالا معلوم نیست که این پول کلان در ازای چه خدمتی به این

نماینده ها اهدا شده است؟! کسی هم نیست که از اینها پیگیری و حسابرسی بکند که چرا این چنین عمل میکنید؟ نماینده ها برای خودشان صاف صاف راه میروند و نوبت به حق کارگر که میرسد اصلاً انگار نه انگار که اینها قرار است تصمیمی در این مجلس بگیرند ولی موقع انتخابات که میشود انواع و اقسام شعارها را میدهند ولی پای عمل که میرسد شاهدیم که به هیچ کدام رسیدگی نمیشود فقط پایشان به مجلس برسد بعد از آن دیگر هر چه پیش آید خوش آید!! دولت در راس این کشور همه این عملکردها را میداند و زیر نظر خودش است. اگر خودشان بخواهند همه کاری انجام میدهند ولی کاری به ضررشان باشد سریع لا پوشانی میکنند و میزنند در دهان نماینده ای که میخواهد حرفش را بزند. به هم دیگر نان قرض میدهند و هوای هم را دارند دریغ از اینکه در این پائین مردم دارند از فشار زندگی جان میکنند! اینها با شعارهای پوشال به سر کار آمدند شعارهایی که تنها برای دلخوشی مردم عوام بود!

344- عدم پرداخت 13 ماه حقوق !

کارخانه چوب طالقانی در جاده ساوه به مشکل خورده و بحرانی است. کارگران این کارخانه 13 ماه است که حقوق دریافت نکرده اند. اخبار حاکی است که کارگران برای دریافت حقوق خود بارها اقدام کرده اند اما به هیچ نتیجه ای نرسیده اند.

345- برگزاری اردوی آموزشی اتحادیه زنان آذربایجان شرقی :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 15 آبان 87؛ رئیس اتحادیه زنان کارگر استان آذربایجان شرقی از برگزاری اردوی آموزشی، فرهنگی و تفریحی ویژه زنان کارگر استان در شهرستان جمخاله خبر داد. به گزارش خبرنگار "ایلنا"، سیما اصغری اظهار داشت: این اردو از روزهای یک تا چهار آبان ماه برگزار شد و 20 نفر از زنان کارگر استان و رابطین کارخانه‌ها به همراه اعضای اتحادیه زنان و همچنین اعضای فعال اتحادیه در آن شرکت داشتند. وی افزود: در این اردو جلسات متعددی در رابطه با مسائل و مشکلات زنان و موادی از قانون کار که شامل زنان می‌شود، برگزار شد. پایان پیام

346- پیام تبریک کانون مدافعان حقوق کارگر به سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه :

پس از یک سال مبارزه و مقاومت، کارگران نیشکر هفت تپه موفق شدند سندیکای مستقل خود را تشکیل دهند. انتخابات نمایندگان کارگران که به صورت ابتکاری از طریق صندوق های بسیار در بخش های مختلف این مجتمع صنعتی و کشاورزی انجام گرفت با استقبال گسترده کارگران مواجه شد. هر چند موانع زیادی در برابر انتخابات وجود داشت اما اتحاد و تلاش پیگیرانه کارگران در ایجاد تشکل مستقل برای دفاع از حقوق و مطالبات خودشان، توانست موانع را از سر راه بردارد. این پیروزی نشان داد که کارگران، با اتکا به نیروی جمعی، هر گاه مصممانه و متحد به دنبال حق و حقوق خود باشند، آن را به دست خواهند آورد. این پیروزی سرمشقی برای کارگران واحدهای دیگر است که تلاش کنند تا تشکل های مستقل خود را تشکیل دهند. ما این پیروزی را متعلق به همه کارگران می دانیم و اطمینان داریم که کارگران سراسر ایران در جهت تشکل های مستقل گام های استوارتری بر خواهند داشت.

امید داریم کارگران نیشکر هفت تپه ضمن تقویت اتحاد بین خود و تلاش برای ایجاد پیوندهای همبستگی با دیگر کارگران ایران و جهان به پایداری برای احقاق حقوق خود ادامه دهند. و نمایندگان منتخب در هیئت مدیره نیز ضمن تلاش برای حفظ استقلال سندیکا با رویکرد آموزش جدی به کارگران، همواره برای تصمیم گیری به کارگران رجوع کنند و برای حفظ اتحاد، ارتباط خود را با کارگران هر روز بیشتر و بیشتر مستحکم نمایند.

با امید به پیروزی همه کارگران جهان

کانون مدافعان حقوق کارگر

آبان 1387

347- برگزاری مجمع عمومی و اخراج 150 کارگر دیگر از کارخانجات نورد لوله و پروفیل

ساوه

به گزارش سایت رادیو برابری در تاریخ 15 آبان 87 آمده است: گفتگوی شاپور احسانی راد، نماینده اخراجی کارگران نورد و پروفیل ساوه و یکی از اعضای جدید هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران، در رابطه با برگزاری مجمع عمومی و اخراج 150 کارگر دیگر از کارخانجات نورد لوله و پروفیل ساوه را در لینک زیر بشنوید:

<http://www.radiobarabari.net/files/2008/11/04/3.ram>

348- گزارشی از وضعیت کارخانه جات قند استان آذربایجان غربی:

یکی از فعالان کارگری در گفتگو با خبرنگار صدای کاوه ها در تاریخ 15 آبان چنین گفت: «در سطح شهرستان آذربایجان غربی در شهرهای خوی و ارومیه و میاندوآب و پیرانشهر ما کارخانه جات قند داریم. از اول آبانماه پیمانکاران چغندر قند رابه کارخانه جات داده اند. از جمله کارخانه آذر قند نقده کار را شروع شده کرده است.

اما در در طی دو سال گذشته دومیسئله اساسی باعث عدم کشت چغندر قند گردیده است.

بحث اول خشکسالیهای اخیر باعث شده که پنجاه درصد چغندرکاران از این مسئله متضرر شوند.

و عامل دوم واردات شکر بود که توسط وزارت بازرگانی شکر وارد کشور شد که این عامل آسیب جدی به صنعت قند در کشور وارد کرد. و به دنبال آن کارخانه های قندی که در سطح استان وجود دارد و بیش از دوهزار نفر پرسنل دارند با آسیب جدی مواجه شدند

امسال از یکم آبانماه چغندر کاران چغندر را به کارخانه ها تحویل دادند. و کارخانه جات شهرهای و ارومیه و میاندوآب و پیرانشهر و آذر قند نقده چغندر هارا تحویل گرفتند

درسال گذشته کارخانه جات چغندر قند را از کشاورزان دریافت کردند. ولی پول این چغندر ها به کشاورزان داده نشد.

349- در شهرستان خوی هنوز کارخانه قند راه اندازی نشده است:

در شهرستان خوی هنوز کارخانه قند راه اندازی نشده است. اما چغندر به این کارخانه داده شده است. بعضی کارخانه جات در قبال چغندری که گرفتند پول پیمانکاران و کشاورزان را ندادند. و همین باعث شده بود که کشاورزان امسال از دادن چغندر خود را به کارخانه جات امتناع میکردند.

350 - آذربایجان غربی از نظر تولید چغندر قند دومین تولید کننده چغندر قند در کشور محسوب میشود:

کارخانه قند شهرستان ارومیه امسال 30 هزار تن چغندر قند از کشاورزان خریداری کرد. و بالطبع از پنج کارخانه که در این استان وجود دارد. اگر هر کدام سی هزار تن چغندر قند از کشاورزان خریداری کنند مجموع این پنج کارخانه صدو بیست هزار تن محصول خواهند داشت. این در حالی است که استان آذربایجان غربی از نظر تولید چغندر قند دومین استان در کشور محسوب میشود. و هم از نظر پتانسیل و هم از نظر موقعیت زمین و زمینهای بکری که در منطقه ارومیه و پیرانشهر و میاندوآب و دشتهای سولدوز و نقده و حوضه شهرستان خوی برای کشت چغندر قند مناسبترین مناطق میباشد و عمده ترین درآمد محصولات کشاورزی بعد از گندم چغندر قند است.

با این وجود این رقم يك فاجعه بزرگ محسوب میشود. چراکه استان آذربایجان غربی از نظر تولید چغندر قند دومین تولید کننده چغندر قند در کشور محسوب میشود. و این موضوع وضعیت به شدت بحرانی این کارخانه جات را در حال حاضر نشان میدهد. و همین طور وضعیت وخامت بار کشاورزی را به ما خاطر نشان میکند.

شوراهای اسلامی کار که در واحدهای تولیدی به خصوص کارخانه های قندهستند معتقدند که کارخانه به هر صورتی هم هست باید حفظ شود از طرف دیگر تولید نیز باید حفظ شود. با این درآمد اندک باید زندگی آبرومندان و شرافتمندان را هم باید اداره کنیم در حال حاضر که کارخانه تعطیل نشده لافل همان دو بیست و پنجاه هزار تومان که به عنوان حقوق دریافت میکنیم با آن صورتمان را با سیلی سرخ نگه میداریم اما اگر اینجا تعطیل شود ما باید از مقرری بیمه بیکاری استفاده کنیم و در آن صورت مانیز با یدبه خیل عظیم بیکاران خواهیم پیوست.

351- آمار و ارقام واقعی از زبان نماینده گان دولت بیرون نمی آید:

آمار و ارقام واقعی از حوزه اشتغال و صنعت و بیکاری از زبان نماینده گان دولت بیرون نمیداد. باید برنامه خوبی را تدوین کنیم و باید از واقعیتهای جامعه این برنامه ها تدوین شود. صرفاً بسنده کردن به آمار و ارقام دولتی نمیتواند گره از مشکل ما باز نمیکند و مشکلات مردم را حل و فصل میکند.

352- نزدیک بیست هزار نفر از بیمه بیکاری استفاده میکنند:

در شهرستان ارومیه 4650 نفر از مقرری بیمه بیکاری استفاده میکنند یعنی 4650 نفر غیر ارادی از واحدهای تولیدی صنعتی استان اخراج شده اند. هر کدام از آنها اگر 3 تا 4 عائله داشته باشند نزدیک بیست هزار نفر از بیمه بیکاری استفاده میکنند.

این تعداد هم بعد از یک پروسه تعریف شده زمانی یعنی 1 ساله یا 27 ماهه یا ماکزیمم 48 ماهه بیمه بیکاری استفاده خواهند کرد و بعد از آن این بیمه بیکاری تمام خواهد شد.

حال سوال این جا است کسی که بیست سال از عمرش را در واحدهای صنعتی گذرانده و در حال حاضر اخراج شده و تمام جوانیش را برای این کار گذاشته است و حالش نزدیک به 50 سال است و اخراج شده است. بعد از این همه سال حالا باید کجا برود و چه کار کند؟ چرا دولت هیچ چتر حمایتی بر روی این همه بیکار ندارد؟

سوال آخر این است که چرا نظام تامین اجتماعی و برنامه بودجه در کشور اخبار و اطلاعات واقعی را به گوش مردم نمیرسانند؟؟؟؟؟؟؟؟

353- تعداد 14 هزار افغانی در تهران دستگیر شدند/ اخراج 12 هزار افغانی :

به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 15 آبان 87 آمده است: فرمانده انتظامی تهران بزرگ با رد اظهارات مدیر کل اتباع خارجی وزارت کار و امور اجتماعی از دستگیری 14 هزار و 700 تبعه افغانی طی هفت ماه گذشته داد.

فرمانده انتظامی تهران بزرگ عنوان کرد: پلیس در هر کجا اتباع غیر مجاز را ببیند بلافاصله آنها را دستگیر و به معاونت امور اتباع بیگانه تحویل می دهد و وضعی اگر هست باید در جایی خارج از ناجا مورد بررسی قرار گیرد.

سرتیپ عزیزالله رجب زاده افزود: فرماندهی انتظامی تهران بزرگ طی هفت ماه گذشته تعداد 14 هزار و 743 نفر از اتباع افغانی را دستگیر کرده است که از این تعداد 12 هزار و 141 نفر به علت حضور غیر مجاز از کشور اخراج شدند.

چندی پیش مدیر کل اتباع خارجی وزارت کار و امور اجتماعی از همکاری ضعیف پلیس و وزارت کشور در اخراج نیروی کار غیر مجاز خارجی از کشور انتقاد کرده و گفته بود: متأسفانه طرح اخراج اتباع خارجی که عموماً مربوط به کشور افغانستان است تا کنون توسط پلیس و وزارت کشور عملی نشده است.

محمدرضا صالحی مرام درباره برنامه ریزی قبلی برای اخراج نیروی کار خارجی از ابتدای مهر ماه سال جاری گفت: اخراج نیروی کار غیر مجاز خارجی بر عهده ما نیست و وزارت کشور به همراه پلیس باید این وظیفه را انجام دهند.

فرمانده انتظامی تهران بزرگ با رد اظهار مدیر کل اتباع خارجی وزارت کار و امور اجتماعی به خبرنگار مهر گفت: پلیس تهران بزرگ برابر آمار اعلام شده اقدام به دستگیری اتباع غیر مجاز افغانی می کند و گفته معاون وزیر کار مبنی بر همکاری ضعیف نیروی انتظامی در جمع آوری این افراد غیر قابل قبول است.

سرتیپ رجب زاده درباره روند اخراج اتباع غیر مجاز افغانی گفت: پلیس برابر قانون این افراد را جمع آوری می کند اما برخی مسئولان در اخراج این افراد در بعضی از زمانها کوتاهی می کنند. بنا به گفته کل اتباع خارجی وزارت کار و امور اجتماعی بیش از 2 میلیون نفر از اتباع خارجی غیر مجاز از افغانستان در بازار کار ایران فعال هستند.

354- سقوط رتبه جهانی ایران از نظر فضای "کسب و کار" :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 15 آبان 87 آمده است: طبق پروژه بررسی فضای کسب و کار (Doing Business)، رتبه ایران از نظر فضای کسب و کار هم‌اکنون از 178 کشور 135 است که این رتبه در سال 2009 از 181 کشور 142 خواهد شد که طبق اعلام سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی کشور، اجرای سیاست‌های کلی اصل 44 قانون اساسی و به‌ویژه ماده 7 آن نویدبخش آن است که فضای عمومی کسب و کار در کشور در کوتاهمدت و بلندمدت دستخوش تغییرات مثبت ملموس باشد که پیامد آن بهبود رتبه ایران در بین کشورهای دیگر خواهد بود.

به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، پروژه بررسی فضای کسب و کار (Business Doing) در کشورهای مختلف از سال 2004 در دستور کار بانک جهانی قرار گرفته است. این طرح که توسط موسسه IFC، بازوی توسعه بخش خصوصی بانک، راهبری می‌شود، قوانین و مقررات کشورها را با هدف یافتن گلوگاه‌ها، محدودیت‌ها و موانع رتبه‌بندی می‌کند.

به عبارت دیگر هدف اصلی و اولیه در این بررسی، تعیین میزان سادگی کسب و کار بدون توجه به عوامل تاثیرگذار خارجی است. به این ترتیب تفاوت جدی این پروژه در مقایسه با نتایج حاصل از بررسی‌های موسسات رتبه‌سنجی در ماهیت غیرسیاسی آن است.

طبق این گزارش در حال حاضر، این رتبه‌بندی به تدریج به شاخصی معتبر برای سنجش اقتصاد کشورها تبدیل شده و با توجه به میزان روزافزون استقبال کشورهای مختلف و همچنین سرمایه‌گذاران، از نتایج گزارش‌های سالانه، میزان انتشار اخبار مربوطه به آن در رسانه‌های بین‌المللی روندی صعودی را طی می‌کند. ضمن آن‌که انتشار سالانه این گزارش در تغییر محل سرمایه‌گذاری و یا استمرار حضور سرمایه‌گذاران در یک اقتصاد موثر بوده است.

بر این اساس در این طرح فضای عمومی کسب و کار ارزیابی می‌شود و هدف نهایی آن نمایش چهره هر اقتصاد در تعامل با فعالان اقتصادی به ویژه بخش خصوصی است. سرفصل‌های کلی این بررسی عبارتند از: - شروع کسب و کار

- اخذ مجوزها برای ساخت یک انبار تجاری با استاندارد معین

- استخدام کارمندان - کارگران

- ثبت اموال شرکت

- اخذ اعتبارات شامل اجزایی مانند: شاخص قدرت حقوقی قانونی، شاخص دقت اطلاعات اعتباری، میزان پوشش اطلاعات مالی افراد حقیقی و حقوقی توسط بخش خصوصی

- حمایت قضایی از سرمایه‌گذاران با تاکید بر حفظ حقوق سهامداران جزء

- پرداخت مالیات

- تجارت فرامرزی شامل اجزای تعداد اسناد برای صادرات، تعداد امضا برای صادرات، تعداد روز برای صادرات، تعداد اسناد برای واردات، تعداد امضا برای واردات، تعداد روز برای واردات

- لازم‌الاجرا شدن قرارداد یا کارایی دادگاه در حل و فصل اختلافات تجاری

- تعطیل کردن کسب و کار با تاکید بر قوانین ورشکستگی

طبق اعلام سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران (وزارت امور اقتصادی و دارایی)، از نظر پروژه بررسی فضای کسب و کار (Doing Business)، رتبه ایران در سال 2005، از 133 کشور 108، در سال 2006، از 155 کشور 119، در سال 2007، از 175 کشور 131، در سال 2008، از 178 کشور 135 و در سال 2009 از 181 کشور 142 عنوان شده است.

* رتبه‌بندی کشور در پروژه بررسی فضای کسب و کار می‌تواند به یک هشدار تعبیر شود

علاوه بر اهمیت رتبه اعلام شده برای کشورمان و فارغ از میزان درستی و دقت شاخص‌ها، نکته قابل توجه این است که این رتبه‌بندی همانند یک دماسنج وضعیت موجود هر کشور را در بین دیگر کشورها به تصویر می‌کشد و در مورد کشور ما می‌تواند به یک هشدار تعبیر شود. به این معنی که هر چه سریعتر باید نسبت به بهبود وضعیت اقدام کرد.

به این منظور اقدامات ویژه‌ای از ابتدای سال جاری در سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران به عنوان مرجع تماس ملی با گروه بانک جهانی برای اجرای پروژه بهبود فضای کسب و کار در کشور تدوین شده و از آنجا که گزارش‌های سالانه فضای کسب و کار در پایان بهار جمع‌بندی می‌شود، برنامه پیشبرد طرح این گونه تنظیم شده است:

- تشکیل دبیرخانه اجرایی در سازمان سرمایه‌گذاری با اهدافی مانند: برقراری ارتباط موثر با تیم کارشناسی بانک جهانی، برگردان متون کلیدی پروژه به فارسی برای استفاده دستگاه‌های ذیربط داخلی، ایجاد پایگاه دائمی داده‌های مربوط به پروژه در وزارت امور اقتصادی و دارایی به منظور مستندسازی اقدامات پژوهشی و اجرایی دستگاه‌های ذیربط داخلی و همکاری‌های صورت گرفته با بانک جهانی

- انجام هماهنگی‌های لازم با دستگاه‌های ذیربط داخلی

- تعیین کارگروه‌های مربوط به شاخص‌های دهگانه به ریاست دستگاه‌های ذیربط داخلی با اهدافی مانند: تدوین فرایند موجود در هر شاخص،

آسیب‌شناسی فرایند موجود و شناسایی نقاط ضعف احتمالی در اطلاعات بانک جهانی، بررسی امکان رفع موانع یا کم کردن محدودیت‌های موجود در کوتاه مدت (شش ماه) و بلندمدت از طریق اصلاح رویه‌ها یا تغییر قوانین فعلی، استمرار بررسی هر شاخص در یک سازمان مشخص به عنوان متولی آن، دریافت مستمر گزارش از کارگروه‌ها و پیگیری نکات و پیشنهادات مطرح شده به عنوان راحل‌های کوتاه و بلندمدت

- راه‌اندازی وب سایت بهبود فضای کسب و کار با عنوان www.doingbusinessiniran.ir که در این وبسایت آخرین گزارش‌ها و تحلیل دستگاه‌های ذیربط در مورد وضعیت کشورمان در هر یک از شاخص‌ها به تفکیک درج خواهد شد.

* اجرای سیاست‌های کلی اصل 44 نویدبخش بهبود فضای عمومی کسب و کار در کشور است

به موجب این گزارش، با توجه به برنامه تدوین شده بررسی مجدد پرسشنامه‌های تدوین شده از سوی دستگاه‌های ذیربط داخلی موجب خواهد شد که نارسایی‌های موجود در اطلاعات بانک در مورد فعالیت‌های اقتصادی در ایران مرتفع می‌شود و از سوی دیگر با توجه به مبنای علمی و دقیق روش‌شناسی حاکم بر پروژه، الگویی مناسب برای آسیب‌شناسی در اختیار بخش دولتی و عمومی قرار بگیرد.

اهتمام دستگاه‌های ذیربط داخلی به رفع یا کاهش موانع در شش ماه پیش‌رو و با توجه به ابلاغ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست‌های کلی اصل 44 قانون اساسی و به‌ویژه ماده 7 آن نویدبخش آن است که فضای عمومی کسب و کار در کشور در کوتاه‌مدت و بلندمدت دستخوش تغییرات مثبت ملموس باشد که پیامد آن بهبود رتبه ایران در بین کشورهای دیگر خواهد بود.

در پایان این گزارش سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران عنوان شده است: تردیدی نیست

که رتبه فعلی در خور و شایسته کشورمان نیست و با اقداماتی که در شش ماه باقی مانده از سال با همکاری دستگاه‌های ذیربط داخلی انجام خواهد شد شاهد ارتقای جایگاه ایران در دنیا و بین کشورهای منطقه در گزارش 2010 خواهیم بود.

355- دود طرح های غارتگرانه دولت نهم مستقیم به دود کارگر میریزد:

يك کارگر این موضوع را به این ترتیب برای سایت "فریاد کارگر" در تاریخ 16 آبان 87 عنوان کرد: "هر طرحی که این دولت نهم ارائه می‌دهد گرانی و تورم چندین برابر میشود و مردم ضعیف و قشر محروم ضرر میکنند. با این طرح‌ها کسی که به لحاظ اقتصادی قوی است که اکثراً هم از خودشان هستند قوی تر میشود، خواه نا خواه روی جنسش میکشد و قیمت را بالا میبرد و سود میکند ولی این کارگری که دستش به دهنش نمیرسد ضررش برای او چند برابر است."

356- کارگران افغان : بردگان مزدی مهدورالدم :

همه بردگان مزدی سرمایه‌های انسان‌های ساقط شده از هستی اجتماعی و محروم از آزادی‌ها و حقوق انسانی هستند. با این همه، حتی بخش‌هایی از بردگان مزدی بسی محروم‌تر از سایر محرومان جهان هستند. بخش‌هایی از کارگران دنیا که روزی روزگاری فرصت یافته‌اند قدرت پیکار خویش را در هر سطحی در مقابل نظام سرمایه‌داری به صف کنند در قیاس با سایر همزنجیران خویش که این فرصت را پیدا نکرده‌اند در موقعیت کم و بیش بهتری قرار دارند.

اما بخش‌های عظیمی از کارگران جهان را انسان‌هایی تشکیل می‌دهند که همواره و در تمامی طول زندگی برده‌وار خود قادر به چنین صف‌آرایی تأثیرگذاری نشده‌اند. اینان طبعاً از لحاظ شدت استثمار و فقر و ستم‌کشی و بی‌حقوقی شرایط بسیار وخیم‌تر و فاجعه‌بارتری را تحمل می‌کنند. کارگران افغان در شمار این انسان‌های نفرین شده و داغ لعنت خورده جهنم سرمایه‌داری هستند. تاریخ زندگی این کارگران تاریخ تحمل فاجعه‌پشت سر فاجعه، تاریخ قلع و قمع توسط تمامی بخش‌های مختلف شریک و رقیب و غربی و شرقی و لائیک و دینی و همه نوعی طبقه سرمایه‌دار دنیاست. تاریخ زندگی اینان تاریخ استثمارشدن در مرگبارترین ابعاد ممکن توسط سرمایه‌دار در بند بند جهان نفرت‌بار سرمایه‌داری است. سرمایه‌هایی که این بردگان مزدی‌نگون بخت سرمایه‌فقط برای طبقه سرمایه‌دار ایران تولید کرده‌اند سر به کوهکشان‌ها می‌سایند. حکم قطعی و بی‌چون و چرای سرمایه‌درمورد اینان کار مادام‌العمر در بیغوله‌های مرگبار تخلیه‌چاه و کارگاه‌های ساختمانی و سنگ‌بری و گاوداری و معدن‌کاوی و سیاهچال‌های دیگر تولید سود برای سرمایه‌داران و لحظاتی از «استراحت» در سگ‌لانه‌ها و بازتولید نیروی کار برای ادامه این تراژدی روزمره بوده است. سرمایه‌داران ایرانی و دولت آن‌ها نه یک نسل بلکه چندین نسل از این نفرین‌شدگان دوزخ سرمایه‌را به هارترین و سفاکانه‌ترین شکل ممکن استثمار کرده‌اند و همواره و در طول چندین دهه این استثمارشدگان داغ لعنت خورده را موجودات غیرقانونی، قاچاقی و بدون مجوز حیات به شمار آورده‌اند. نیروی کار کارگر افغان ارزان‌ترین کالای بازار سرمایه‌داری ایران بوده و، از این مهم‌تر، ابزاری برای هر چه ارزان‌تر ساختن بهای نیروی کار کارگران ایرانی بوده است. سرمایه‌داران ایران این نیروی کار شبه‌رایگان را به وحشیانه‌ترین شکل ممکن استثمار می‌کرده‌اند، از آن به عنوان سلاحی برای هر چه ارزان‌تر ساختن بهای کل نیروی کار بهره می‌گرفته‌اند و در همان حال از یک سو شلاق تعقیب و دستگیری و اخراج را لحظه‌ای از بالای سر این توده وسیع کارگر دور نمی‌کرده‌اند و از سوی دیگر به احساسات ملی و ناسیونالیستی کارگران ایرانی علیه آنان دامن می‌زده و افغان‌کشی راه می‌انداخته‌اند. کارگران افغان در لحظه لحظه شبانه روز سیلاب سهمگین سرمایه‌را به دریای بیکران سرمایه‌های سرمایه‌داران ایران سرریز می‌ساخته‌اند و در همان حال بچه‌هایشان از حق تحصیل در مدارس ایران محروم بوده‌اند. دولت سرمایه‌داری ایران از هیچ نوعی از توحش نظام‌بردگی علیه این کارگران دریغ نکرده است. نژادپرستی، فاشیسم، ناسیونالیسم، ستم قومی و دینی و همه ستمگری‌های دیگری که ذاتی سرمایه‌اند علیه اینان اعمال شده است. به محض کمبود نان، حق خرید نان از این کارگران سلب شده است و هزاره‌زار کودک آن‌ها حتی از خوردن نان خالی محروم مانده‌اند. نظام‌ننگین سرمایه‌داری فروش فرزندان خردسال آنان به تجارتگران فحشا و باندهای خرید و فروش اعضای بدن را به پدیده عادی زندگی‌شان تبدیل کرده است. خیل عظیمی از آنان در خدمت مافیای مواد مخدر قرار دارند و با تولید و توزیع این مواد هم باعث گسترش هر چه بیشتر بلای خانمان‌سوز اعتیاد می‌شوند و هم به ثروت اندوزی هر چه بیشتر سرمایه‌داران انسان‌کش این حوزه تولید سرمایه‌کمک می‌کنند. صد نفر صد نفر از این کارگران در شرایط جستجوی کار و آوارگی و هنگام گریز از خطر دستگیری پلیس سرمایه‌دار این یا آن

جاده اسیر حوادث مرگبار شده و به جای این که نانی به فرزندان خویش در جهنم محل تولدشان برسانند خیر مرگ خود را داغ تازه زندگی آنان ساخته اند .

کارگران افغان بسیار بیش از آنچه که از دست طبقه سرمایه دار ایران و دولت آن کشیده اند و می کشند از دست سرمایه داران هموطن و همکیش خویش در افغانستان، پاکستان، هند، چین و در یک کلام سرمایه جهانی کشیده اند. این بردگان مزدی در عین حال مشمول شکل های بس هولناک تری از جنایت و قساوت و سفاکی سرمایه بوده اند. جنگ چندین ساله اردوگاه سرمایه داری دولتی شوروی پیشین علیه هست و نیست این دوزخیان نفرین شده سرمایه، فاجعه هجوم قرون وسطایی طالبان و قتل عام سراسری توسط جوخه های مرگ دولت دینی سرمایه داری ارمغان کاخ سفید سرمایه آمریکایی، اسارت برده وار به صورت نیروی پیشمرگ اشرا طالبان و حکمتیار و دار و دسته های مجاهد دیگر و همه نوع بلایای دیگر نظام سرمایه داری یکی پس از دیگری بر سر اینان فرود آمده است.

اما گویی این همه مصیبت و بلا و فاجعه کافی نبوده است که اینک کارگران افغان باز هم از زمین و آسمان آماج تعقیب پلیس و نیروی سرکوب دولت سرمایه داری ایران قرار گرفته اند. بر اساس گزارشات روزنامه ها در همین چند روز گذشته بیش از 12000 نفر از این کارگران آواره توسط نیروی انتظامی دستگیر شده اند و در معرض اخراج از ایران قرار دارند. باز پس فرستادن این جمعیت عظیم به افغانستان تنها معنایش روانه ساختن آن ها به برهوت مرگ ناشی از گرسنگی و نیز به جوخه های مرگ جنگ ارتجاعی جاری بین آمریکا و طالبان در آن دیار است. دفاع از کارگران افغان و اعتراض به این اقدام ضدانسانی دولت سرمایه داری ایران وظیفه حتمی و بی قید و شرط کارگران ایران و تمام کارگران دنیا است.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
16 آبان 87

357- اعتراضات کارگران شرکت صنایع اراک:

آژانس ایران خبر

روز پنجشنبه 16 آبان و امروز شنبه، کارگران شرکت صنایع اراک اعتراضات خود نسبت به عدم پرداخت حقوق شان را، به جلوی استانداری این شهر کشاندند. لازم به ذکر است که کارگران شرکت صنایع 9 ماه است که حقوق نگرفته اند.

358- اعتصاب و تجمع کارگران سبلان پارچه در اعتراض به عدم دریافت 8 ماه دستمزد :

بنا بر گزارشهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران، کارگران سبلان پارچه از روز شنبه مورخه 8/8/87 دست از کار کشیده و در مقابل ساختمان اداری بصورت روزمره دست به تجمع میزنند. این اعتصاب از سالن مقدمات (ایندیگو) این کارخانه شروع و سپس کارگران تمامی قسمتها به آن پیوستند.

کارگران رسمی این کارخانه از اول فروردین ماه امسال و کارگران قرار دادی آن از بهمن ماه سال گذشته تا کنون دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند.

با شروع اعتصاب و تجمع کارگران سبلان پارچه، کارفرمای این کارخانه به میان کارگران آمده و از آنها خواست تا بر سر کار بازگردند و در آذر ماه دستمزدهای خود را دریافت کنند اما تاکنون کارگران این وعده را قبول نکرده و اعلام نموده اند تا دریافت دستمزدهایشان بر سر کار باز نخواهند گشت. کارگران این کارخانه بدلیل وضعیت مشقت باری که دارند و خلف وعده های مکرر کارفرما، از پذیرش چک جهت دریافت دستمزدهایشان در آذر ماه نیز خودداری کرده اند.

بنا بر اظهار کارگران این کارخانه، تاکنون هیچیک از مسئولین اداره کار و یا استانداری در رابطه با این کارگران کاری انجام نداده و از زمان شروع اعتصاب هیچ مسئولی به میان آنان نیامده است.

بنا به اظهار یکی از کارگران، آثار سوء تغذیه شدید در چهره اکثر کارگران این کارخانه به نحو بسیار بارزی مشهود است و آنان از لحاظ معیشتی در وضعیت بسیار فلاکت باری قرار دارند.

کارخانه سیلان پارچه بیش از هزار نفر کارگر زن و مرد دارد و اعتراضات تاکتونی آنان در رابطه با عدم پرداخت دستمزدهایشان هیچ نتیجه ای نداده است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با حمایت از اعتصاب و تجمع کارگران سیلان پارچه، عدم پرداخت دستمزد این کارگران را یک جنایت تلقی میکند و خواهان پرداخت فوری دستمزدهای این کارگران و تعقیب و مجازات کارفرمای کارخانه سیلان پارچه است.

اتحادیه آزاد کارگران 1387/8/16

359- رضا دهقان به دادگاه احضار شد:

به گزارش سندیکای کارگران نقاش و تزئینات ساختمانی در تاریخ 16 آبان 87 آمده است: رضا دهقان از اعضای هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش ساختمان توسط احضاریه کتبی به دادگاه فرا خوانده شد.

دادگاه او در تاریخ 25 آبان ماه در شعبه 28 دادگاه انقلاب برگزار خواهد شد.

رضا دهقان سال گذشته به اتهام اقدام علیه امنیت ملی (بخوانید امنیت سرمایه داری!) و تشکیل سندیکای غیر قانونی! یک ماه در بند 209 زندان اوین بازداشت بود و هم اکنون به قید وثیقه آزاد می باشد.

360 - بحرانهای مختلف در جامعه کارگری کارخانه ها را نابود میکند:

وبلاگ باید یکی شویم . به نقل از سایت فریاد کارگر در تاریخ 16 آبان 87 آمده است :

يك فعال کارگري در تهران طی مصاحبه اي با خبرنگار « باید یکی شویم» گفت: طرح طبقه بندی مشاغل و ساماندهی قراردادهای موقت فعلا از مشکلات اصلی کارخانه ما و کارخانه همجوار ما در تهران است. نداشتن استخدام مشکل جدی ماست. همه کارگران قراردادی هستند. همه قراردادهای سه ماهه و شش ماهه هستند. این روند اشتغال برای جامعه ما مضر است. کارخانه های همجوار ما هم به لحاظ استخدام دچار مشکلات زیادی هستند. ما 300 قراردادی داریم. به مرور زمان تمام کارگران ما قراردادی میشوند رسمی ها باز نشست میشوند و میروند و این روند شوراهای کارگری را تضعیف میکند چرا که کارگر رسمی ندارند که به صورت پشتوانه عمل کند از بیرون هم که حمایتی صورت نمیگیرد در این صورت مشکلات چند برابر میشود شورایی کردن کارخانه سخت میشود گرفتن حق و حقوق کارگر سخت است هر لحظه احساس کنند نیرو زیاد است یا کار نیست میگویند آقا برو به سلامت! کارگر قراردادی مریض شود اخراجش میکنند! قبلا این طور نبود و وضع کمی بهتر بود. اگر کسی در محیط کار حادثه ای برایش پیش می آمد مدیر کارخانه اخراجش نمیکرد بلکه از او در جایی دیگر متناسب با وضعیت جسمی اش کار میخواست الان اما در جا کارگر را اخراج میکند. الان به خاطر سونامی اقتصادی ای که پیش آمده است اکثر کارخانه ها دچار مشکل شده اند اکثر مشکلات نقدینگی دارند وقتی نقدینگی نباشد به تبع آن جذب نیروی کار هم مشکل ساز میشود یا قراردادی ها را به راحتی اخراج میکنند چون جایی که هزینه را بخواهند کم کنند اول به نیروی انسانی یعنی همان کارگر نگاه میکنند و این را کم میکنند. هزینه های این را میبینند و بقیه را نمیبینند پس میبینیم که وقتی نقدینگی نباشد و کارخانه نچرخد و یا مواد گران باشد و یا کارخانه مشکل پرداخت وام داشته باشد در وهله اول منابع انسانی را کم میکنند. کارخانه هایی مانند کیان تایر، ایران پویا، کارخانه صنعتی جبال، تولیدی فنر، صنایع فلزی ایران، صنایع فلزی 1، صنایع فلزی 2، همه مشکل دارند.

361- معضل آب در جنت آباد ادامه دارد :

به گزارش سایت " فریاد کارگر " و به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، در تاریخ 17 آبان 87 آمده است : در ادامه قطعی آب در جنت آباد تهران يك هم وطن در مصاحبه اي با فریاد کارگر گفت: "آب را وصل کرده اند اما مبلغی بالغ بر 4 میلیون تومان از اهالی خواسته اند که انشعاب بدهند. اهالی از پرداخت این پول کلان عاجزند. برای انشعاب آب به يك مغازه چیزی حدود 20 میلیون پول خواسته اند که چون اهالی توان

پرداخت این پول کلان را ندارند لاجرم در بی آبی به سر میبرند. برای کسانی که پول داشتند و به حساب ریخته اند لوله کشی شده است اما برای کسانی که این پول را نداشتند آب همچنان قطع است.

362- اعتراضات کارگران سبلان پارچه اردبیل:

طی اخبار رسیده، کارگران شرکت سبلان پارچه اردبیل به خاطر عدم دریافت حقوق و مزایا، چندین بار در هفته های گذشته در مقابل سازمان صنایع و استانداری اردبیل دست به تجمع زدند.

در این شرکت حدود 250 نفر مشغول به کار بوده که از این تعداد، 150 نفر در خط تولید کارخانه مشغول به کار می باشند که به مدت 7 ماه است حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند.

منبع: " انجمن صدای کاوه ها "

363- استاندار اردبیل:

**سبلان پارچه اردبیل با مدیریت کنونی ورشکسته می شود
کمپ تیم های ملی فوتبال در شهر سرعین احداث می شود:**

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 17 آبان 87؛ استاندار اردبیل گفت: واحد تولیدی سبلان پارچه با مدیریت و سیاست گذاری فعلی رو به روی ورشکستگی قدم بر می دارد. به گزارش "ایلنا"، علی نیکزاد در نشست خبری با خبرنگاران با انتقاد شدید از عدم پرداخت هفت ماهه حقوق کارگران واحد تولیدی سبلان پارچه افزود: پرداخت نکردن حقوق 800 کارگر زحمت کش در این واحد به هیچ عنوان قابل قبول نیست و باید مدیران مجموعه سعی کنند با تدبیر این بحران را حل و فصل کنند.

وی با تأکید بر مدیریت جامع در هدایت چنین مجموعه هایی از قول مساعد مسوولان کشوری برای پرداخت 200 میلیارد تومان تسهیلات به این مجموعه خبر داد و گفت: این تسهیلات در قبال دریافت وثیقه معتبر به سبلان پارچه اعطا خواهد شد تا به بحران مالی خود سر و سامان بخشد....

364- سخنگوی حزب کارگزاران:

کارگران اولین قربانیان رکود اقتصادی هستند:

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 17 آبان 87؛ سخنگوی حزب کارگزاران، کارگران را از اولین قربانیان رکود اقتصادی موجود دانست.

حسین مرعشی در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" اظهار داشت: در جریان رکود اقتصادی کارگران به ویژه کارگران با قراردادهای موقت، با مشکلات بسیاری روبرو خواهند شد.

وی افزود: در جریان رکود اقتصادی فروش محصولات کاهش می یابد و با این کاهش واحدهای صنعتی و تولیدی و ادار به کاهش تولیدات خود و در نتیجه مجبور به پایین آوردن تعداد نیروهای کاری خود می شوند.

مرعشی تصریح کرد: بر اساس پیش بینی های موجود در این رکود اقتصادی در جهان، 21 میلیون نفر به آمار بیکاران اضافه خواهد شد. البته در ایران آمار مشخصی در رابطه با این مساله موجود نیست.

عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران تأکید کرد: این رکود جهانی به طور مستقیم از قیمت نفت و کاهش قیمت کالا تأثیر می پذیرد.

وی افزود: یکی از مشکلات مشهود کارگران در جریان رکود اقتصادی، در بخش مسکن است. با توجه به کاهش ساخت و سازها در بخش مسکن، حجم قابل قبولی از نیروهای انسانی مشغول به کار در این بخش با بیکاری مواجه می شوند.

سخنگوی حزب کارگزاران گفت: همچنین به واسطه کاهش سرمایه گذاری در بخش مسکن، مصرف مصالح ساختمانی نیز کاهش می یابد و این مساله نیز بر زندگی کارگران مشغول به کار در این بخش تأثیر منفی خواهد گذاشت.

مرعشی افزود: دولت باید با همکاری مجلس، راهکارهایی برای افزایش سرمایه گذاری در بخش مسکن و از بین بردن رکود اقتصادی موجود در بخش مسکن بیابد.

پایان پیام

365- روزنامه نگاران ایرانی به شرایط کاری خود اعتراض کردند:

به گزارش کانون زنان ایرانی در تاریخ 17 آبان 87 آمده است: اولین روز مهرماه 1387 را می‌توان آغاز یک دوره دیگر از تولید متن‌های اعتراضی نسبت به نحوه مدیریت روزنامه‌های ایران و نوع برخورد مدیران روزنامه‌ها با روزنامه‌نگاران دانست. در این روز معصومه ناصری خبرنگار رادیو زمانه اقدام به نشر دو مصاحبه با دو خبرنگار فعال در روزنامه‌های اصلاح‌طلب، سرمایه، و کارگزاران، کرد.

فریده غائب، خبرنگار حوزه جامعه و زنان روزنامه سرمایه که به دلیل آنچه مشکلات صنفی، می‌نامید چند روز پیش از این مصاحبه به همراه چند تن دیگر از همکارانش از روزنامه سرمایه استعفا داده بود، در گفتگو با رادیو زمانه از مساله بیمه، قرارداد کار، نحوه پرداخت حقوق و رفتار مدیران روزنامه سخن گفت. متن کامل گفتگوی فریده غائب در رادیو زمانه: به روزنامه‌نگاران منتقد سخت می‌گذرد

اندکی پس از انتشار گفتگوی رادیو زمانه با فریده غائب، این وبسایت دومین مصاحبه خود با موضوع حقوق صنفی روزنامه‌نگاران را نیز در همان روز منتشر کرد. گفتگوی دوم با آرش حسن‌نیا، دبیر سرویس اقتصادی روزنامه کارگزاران صورت گرفته بود. حسن‌نیا در این گفتگو مساله تاخیر در پرداخت حقوق و نوع مناسبات قدرت، مطبوعات و کارفرمایان رو مورد توجه قرار داده بود. متن کامل گفتگوی رادیو زمانه با آرش حسن‌نیا: حاکمیت، دشمن مشترک روزنامه‌نگار و کارفرماست

روز دوم مهرماه سومین گفتگوی معصومه ناصری با موضوع مساله صنفی روزنامه‌نگاران ایرانی در رادیو زمانه انتشار یافت. طرف دیگر این گفتگو فرزانه روستایی، دبیر سرویس بین‌الملل روزنامه اعتماد بود.

روستایی در آن گفتگو پس از تایید خبر تاخیر بیش از یک ماهه پرداخت حقوق نیروهای ثابت در روزنامه اعتماد، ممانعت‌های اعمال شده در خصوص چاپ آگهی‌های دولتی در روزنامه‌های منتقد، ضعف این روزنامه‌ها در جذب آگهی‌های بخش خصوصی و نبود حمایت وزارت ارشاد از روزنامه‌های منتقد را جزو دلایل ضعف بنیه مالی این روزنامه‌ها دانست و در توضیحات خود گاه در قامت ناشر روزنامه‌های منتقد نیز ظاهر شد. متن کامل گفتگوی رادیو زمانه با فرزانه روستایی: این در همیشه بر این پاشنه نخواهد چرخید

بدرالسادات مفیدی، دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران چهارمین فردی بود که رادیو زمانه در خصوص حقوق صنفی روزنامه‌نگاران ایرانی با وی به گفتگو نشست. مفیدی نیز پس تایید مساله تاخیر پرداخت حقوق روزنامه‌نگاران در روزنامه‌های منتقد دولت، وجود این مساله را قطع آگهی‌های دولتی و اعمال فشار بر بخش خصوصی با هدف ممانعت از دادن آگهی به روزنامه‌های منتقد دانست و ضمن اینکه از روزنامه‌نگاران شاغل در روزنامه‌های اصلاح‌طلب خواست تا بعضی از مدیران روزنامه‌های وابسته به جناح اصلاح‌طلب را به چشم سرمایه‌داری زالوصفت ببینند، این نکته را نیز متذکر شد که فضایی که برای روزنامه‌نگاران در کشور ایجاد شد، باعث شده که آدم‌های کوچک به خودشان اجازه بدهند اقدام به راه‌اندازی یک سری نشریات بکنند و نگاهشان به بعضی از روزنامه‌نگاران، نگاه برده‌واری باشد. متن گفتگوی رادیو زمانه با بدرالسادات مفیدی: مدیران روزنامه‌ها، سرمایه‌گذاران زالوصفت نیستند

نیلوفر محبعلی، خبرنگار اخراجی سرویس اقتصادی روزنامه اعتماد ملی و خبرنگار روزنامه کارگزاران نیز در گفتگو با رادیو زمانه از قراردادهایی سخن گفت که به نفع کارفرماست و نیز از نبود قرارداد کاری و بیمه در روزنامه کارگزاران. او همچنین پرداخت حقوق روزنامه‌نگاران را اولویت آخر ناشران و هیات مدیره روزنامه دانست. متن گفتگو با نیلوفر محبعلی: در ایران روزنامه مستقل نداریم

آخرین گفتگوی رادیو زمانه در خصوص حقوق صنفی روزنامه‌نگاران ایرانی به جلال برزگر، خبرنگار باسابقه روزنامه ایران اختصاص داشت. متن گفتگو با جلال برزگر: وضع روزنامه‌نگاران در همه دولت‌ها همین است

انتشار آخرین گزارش رادیو زمانه با موضوع مسائل صنفی روزنامه‌نگاران ایرانی مصادف بود با انتشار نامه شکایت آیدین فرنگی از مدیریت سه روزنامه شرق، سرمایه و اعتماد. فرنگی که شکایت خود از سه روزنامه مذکور به دلیل امتناع مدیریت روزنامه‌ها نسبت به پرداخت حق‌التحریر را روز دوم مهرماه به انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران تحویل داده بود، چهار روز پس از تحویل متن شکایت خود به دفتر انجمن، اقدام به نشر آن روی وبلاگ شخصی خود کرد. وی در آن نامه علاوه بر شکایت از مدیریت روزنامه‌های یادشده، وبسایت انجمن صنفی را نیز به دلیل آنچه سکوت در قبال تضییع حقوق روزنامه‌نگاران فعال در روزنامه‌های اصلاح‌طلب خوانده بود، مورد نقد قرار می‌داد. متن شکایت‌نامه آیدین فرنگی خطاب به انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران: آنچه بر سر روزنامه‌نگاران حق‌التحریر می‌آید

پس از انتشار این مطالب مدیریت انجمن صنفی روزنامه‌نگاران بر آن شد تا تریبون آزادی را برای شنیدن مسائل کاری روزنامه‌نگاران برگزار کند، هر چند اعضای هیات مدیره انجمن هر یک در روزنامه‌های مشغول به کار هستند و به نظر می‌رسید خود پیشتر در جریان همه موارد بوده‌اند. روز برگزاری این تریبون سه‌شنبه نهم مهرماه اعلام شد.

اما پیش از برگزاری این تریبون آزاد دو روزنامه‌نگار باسابقه و مستعفی از روزنامه سرمایه که علاوه بر دبیری دو بخش عمده روزنامه، در راه‌اندازی روزنامه سرمایه نیز نقش مهمی داشتند، دو یادداشت اعتراضی

را در فضای وب منتشر کردند. بهمن احمدی امویی، دبیر سابق سرویس اقتصادی سرمایه‌یادداشت خود را چنین آغاز کرد: دست کم چهار نفر از اعضای هیات مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران برای روزنامه‌هایی کار می‌کنند (یا کار می‌کردند) و از کار فرم‌هایی حقوق می‌گیرند، که روزنامه‌نگاران‌شان بیشترین مشکلات صنفی را دارند. روزنامه‌های شرق، اعتماد، کارگزاران و سرمایه از جمله این روزنامه‌هاست. روزنامه‌هایی که بیشترین مشکلات حقوقی و رفتاری را با روزنامه‌نگاران فعال در این نشریات داشته و دارند. متن کامل نوشته بهمن احمدی امویی چه کسی مدعی روزنامه‌نگاران است؟ در همان روز انتشار این یادداشت، ژیلای بنی‌یعقوب، دبیر سابق صفحه‌های جامعه و زنان روزنامه سرمایه هم یادداشت کوتاهی را روی وبلاگ خود منتشر کرد. ژیلای بنی‌یعقوب در وب‌نوشته خود چنین آورده بود: حتماً مثل همیشه من و دوستانم مقصریم و نه مدیران و کارفرمایان اصلاح‌طلب روزنامه‌های اصلاح‌طلب! راستش این داستان خیلی قدیمی شده است. عاقبت ما متهم هستیم و حتی مجرم؛ چون بلد نیستیم با دیگران کار کنیم! چه اهمیتی دارد که ما از چه رنج می‌کشیم؟ چون درک نمی‌کنیم که این سردبیران و کارفرمایان فداکار مطبوعات در چه شرایط سختی چراغ مطبوعات را روشن نگه می‌دارند؟! راستی سهم ما روزنامه‌نگاران در این روزنامه‌هایی که آن مدیران فداکار منتشر می‌کنند، چیست؟ راستی چه کسی قرار است ما را درک کند؟ متن کامل نوشته بنی‌یعقوب: چه کسی قرار است روزنامه‌نگاران را درک کند

روز سه‌شنبه نهم مهرماه متن سخنرانی فریده غائب، خبرنگار مستعفی گروه اجتماعی روزنامه سرمایه، که در تریبون آزاد انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران خوانده شد، نگاه و اعتراض و افشاگری‌ای متفاوت از روند اعتراض‌های معمول بود. غائب در متن خود تحقیرهای زبانی سردبیری روزنامه را مورد توجه قرار داده و از رفتارهایی سخن گفته بود که باورکردن وقوع آن در دفتر روزنامه‌ای جدی دور از باور است. متن سخنرانی فریده غائب: خشونت علیه زنان از نوع آزار جنسی - روانی در محل کار یک روزنامه علاوه بر فریده غائب، ترانه بنی‌یعقوب، دیگر روزنامه‌نگار مستعفی روزنامه سرمایه نیز متن سخنان خود در نشست انجمن را روی وبلاگش منتشر کرد. وی در سخنان خود به انتقاد از برخی اعضای هیات مدیره انجمن صنفی پرداخته بود که بهرغم کار و حضور در دفتر روزنامه سرمایه، هیچ واکنشی نسبت به نقض حقوق روزنامه‌نگاران شاغل در آن مجموعه نشان نداده بودند. متن سخنرانی ترانه بنی‌یعقوب: درک مناسبات سرمایه‌داری شاید؛ فهم رفتار سردبیرانم هرگز

روز نهم مهرماه روزنامه‌نگاران از سه روزنامه اعتماد، سرمایه و ایران در تریبون آزاد انجمن صنفی حاضر شده و خطاب به هیات مدیره انجمن به بیان مسایل خود پرداخته بودند. گزارش تریبون‌آزاد انجمن درباره مشکلات صنفی و معیشتی روزنامه‌نگاران: قانون کار فعلی را دست کم نگیرید

سه روز پس از برگزاری تریبون انجمن صنفی، آیدین فرنگی دیگر روزنامه‌نگار شاکی نسبت به تضییع حقوق توسط مدیران سه روزنامه شرق، اعتماد و سرمایه، اقدام به انتشار متن گفتگویی کرد که با دبیر سرویس دو روزنامه از سه روزنامه مذکور انجام داده بود. در آن گفتگو، حمایت دبیر سرویس از مدیران روزنامه و توجیه رفتار آنها بازتابی آشکار داشت. متن این یادداشت: روزنامه‌نگاری؛ کاری داوطلبانه به نفع ناشر. فرنگی در روز برگزاری نشست انجمن صنفی نیز با انتشار متنی روی وبلاگ خود، انجمن صنفی را به دلیل آنچه وی انجام ندادن صحیح وظایف دیده‌بانی می‌نامید، مورد نقد قرار داده بود. متن یادداشت مذکور: چند پرسش از انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران

عیسی عظیمی، خبرنگار، نیز روی وبلاگ خود به مساله تلاش صاحبان جراید برای بیگاری کشیدن از روزنامه‌نگاران پرداخت و آن را به عنوان مساله مفت‌نویسی، به نقد کشید. وی مجموعه‌ای از اعتراض‌های گذشته صنفی را نیز در زیر متن خود منتشر کرده بود. وب‌نوشته عیسی عظیمی: از رنجی که می‌بریم

گرد آوری و تنظیم: آیدین فرنگی

366- حدود 20 درصد از نیروی متقاضی کار کشور بیکارند:

به گزارش سایت روشنگری در تاریخ 17 آبان 87 آمده است: یکی از مسوولان برگزاری اجلاس موسوم به "همایش ملی طرح کسب و کار و سرمایه‌گذاری" به وضعیت وخیم بیکاری در کشور اشاره کرد و به ایسنا گفت: "متأسفانه تاکنون نتوانسته‌ایم از فرصت‌های عرصه کارآفرینی استفاده کنیم، به طوری که براساس آمارهای موجود، در حدود 20 درصد نیروی متقاضی کار کشور بیکار هستند."

محمد رضا حسینی همچنین آمار جوانان زیر 30 سال در کشور را 35 میلیون نفر ذکر کرد. گفتنی است همایش مزبور قرار است طی دو روز در مشهد برگزار شود.

367- درگیری مردم با ماموران در شهرک سایان در زنجان:

به گزارش سایت روشنگری در تاریخ 17 آبان 87 آمده است: چنان چه از توضیحات "مسئول روابط عمومی شهرداری زنجان" برمی آید میان ماموران شهرداری و ساکنین این شهرک در روز دوشنبه گذشته درگیری و زدوخورد رخ داده است. شهرام فرحبخشیان با اشاره به ماده 100 قانون شهرداری ها مبنی بر برچیدن واحدهای ساختمانی فاقد پروانه در محدوده یا حریم شهری و مشمول دانستن منطقه سایان در رابطه با این قانون مدعی شد: "عدهای سودجو که منفعت خود را در ساخت و سازهای غیرقانونی می بینند و با هجوم به مأموران اجرائیات شهرداری و ضرب و شتم آنان و ایجاد حریق در پاسگاه اجرائیات سایان، موجب خسارت به اموال عمومی و ماشین آلات شهرداری شدند که صورت جلسه های موجود و گواهی های پزشکی صادره توسط پزشکی قانونی دلیل این مدعا است."

368- بحران سوخت گازوئیل در کارخانه صندوق نسوز کاوه :

به گزارش فریاد کارگر در تاریخ 17 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است:

يك كارگر شريف از اين واحد توليدي در ارتباط با عدم رسيدگي مديران كارخانه براي گرمایش کارگران به فریاد کارگر گفت: "گازوئیل در کارخانه نداریم و همه بچه ها در سرما یخ زده اند. یکسری بچه ها آتش روشن میکنند اما از این هم ایراد گرفته میشود. سالن سرد است. آب کارخانه به شدت یخ زده است اما گازوئیل خریداری نمیشود. میگویند پول نداریم سوخت بخریم و مشکل مالی داریم. کارگران به هزار بدبختی دارند کار میکنند در این سرما دست به آهن میچسبند. اینجا هوا به شدت سرد است. منطقه کوهستانی است. ما نزدیک دماوند و فیروز کوه هستیم. باور کنید من خودم شخصا پلو درد گرفته ام. من چطور میتوانم به تولید و کار فکر کنم وقتی از سرما دارم یخ میزنم؟ سوخت اصلی کارخانه ما گازوئیل است. تمام منابع، شوفاژها، رادیاتورهای داخل سالن بخاریها، لیفتراکها همه با گازوئیل کار میکنند. وقتی از سرما داریم یخ میزنیم کدام کارگر میتواند تولید کند؟ همه فقط خودشان را مشغول جلوه میدهند هیچ کس توان کار کردن ندارد. کل مدیران این کارخانه هر پنجشنبه به اصفهان سفر میکنند و شنبه به تهران بر میگردند یعنی پول بلیط هواپیمایی رفت و برگشتشان و هزینه ماموریتشان هر ساعت 10 هزار تومان میشود و این پول هر هفته دارد به اینها داده میشود. تمام این پول را حساب کنیم پول انبوهی گازوئیل میشود. یعنی 10 مدیر هر هفته دارند این پول را دریافت میکنند. چرا برای این ولخرجیها پول هست اما برای گرمایش کارگر پول نیست؟ برای آوردن کارگر پول نیست؟ کارگر پول نداشته باشه بخورد؟"

369- خانه کارگر قصد دارد در اعتراض به اصلاحات دولت در قانون کار گردهم آید اعتراضی برپا کند :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 17 آبان 87 ، آمده است: کارگران استان مازندران همزمان با سالروز تصویب قانون کار نسبت به اصلاح قانون کار که وزارت کار و امور اجتماعی مدنظر دارد اعتراض خود را اعلام می کنند.

نصرالله دریابیگی، دبیر خانه کارگر مازندران، افزود: این گردهمایی کارگران 29 آبان ماه در دانشگاه آزاد قائمشهر برگزار می شود و کارگران علاوه بر بیان اعتراض های خود نسبت به اصلاح قانون کار مدنظر وزارت کار، از تدوین کنندگان قانون کار نیز تشکر و حمایت خواهند کرد. وی ادامه داد: هر چند کارگران موافق با اصلاح قانون کار هستند اما اصلاحی را می خواهند که به نفع کارگران باشد.

به اعتقاد دریابیگی از ظرفیت های قانون کار فعلی استفاده نشده است و به عنوان مثال با اجرای ماده 7 قانون کار مشکل قراردادهای کارگران رفع می شود.

وی با اشاره به نقش کمتر از 18 درصدی قانون کار و کارگر در قیمت تمام شده کالاها، متذکر شد: تفاوت 29 آبان ماه امسال با سال های دیگر در این است که ما اکنون در دولتی به سر می بریم که هر چند شعار عدالت اجتماعی سر می دهند اما وزیر کار آن درصدد تغییر و اصلاح قانون کار است. دبیر خانه کارگر مازندران در پایان در مورد قانون کار خاطر نشان کرد: قانون کار فعلی یکی از دستاوردهای انقلاب اسلامی است که نیمی از جمعیت کشور را تحت پوشش خود دارد و تصویب آن در سال 69 روزنه امیدی برای جامعه کارگری کشور بود.

370- گفتگو با کارگر :

خبرنگار آژانس ایران خبر در تاریخ 18 آبان 87 بایکی از فعالین کارگری پیرامون مشکلات کارگران گفتگویی داشته است که از نظرتان میگذرد.

س : خبرنگار آژانس ایران خبر: از ابتدای سال 87 اعتراضات اصلی کارگران حول چه موضوعاتی بوده است ؟

ج : باسلام ، خدمت شما، اگر بخواهم به صورت محوری موضوعاتی که باعث اعتراضات کارگران در سال جاری شده را بگویم به موارد زیر اشاره میکنم:

1. عقب افتادن حقوق ماهیانه

2. کمی حقوق نسبت به سنگینی کار

3. اجتناب کردن برخی کار فرمایان از بیمه کردن کارگران

4. استخدامهای قراردادی کوتاه مدت

5. نداشتن امنیت شغلی

6. دریافت نکردن سنوات و حق اولاد

موارد برشمرده عمده ترین موضوعاتی بود که کارگران حول آن اعتراض و اعتصاب داشتند , بعضا کار به درگیری و نیروی انتظامی نیز میکشید .

س : خبرنگار آژانس ایران خبر: چرا در سال جاری دائما با اخبار و حوادث کارگری روبرو بوده ایم ونقش وزارت کار در این رابطه چیست؟

ج : به نظر من بی توجهی به مسائل ایمنی کارگران از طرف کارگاهها و کارخانه ها عامل بروز این حوادث است , دولت باید تمام کارخانجات و کارگاههایی را که از ترس مالیات پنهانی کار میکنند را شناسایی کند و تسهیلاتی را برای خرید ابزار و لوازم ایمنی در اختیار کارگران قرار دهد, این کاریست که به طور واقعی تاکنون بهیچ رو انجام نشده است.

س : خبرنگار آژانس ایران خبر: آیا در سالهای اخیر، نمودار کسب تخصص درمورد کارگران روبه پایین بوده است یا خیر؟ و چرا؟

ج : بله - به دلیل مشکلات کاری فراوان و نداشتن امنیت شغلی بسیاری از کارگران از کار دست میکشند و به شغلای کاذب روی می آورند و این دیگر جایی برای رشد نمودار تخصص کارگران باقی نمیگذارد.

س : خبرنگار آژانس ایران خبر: اگر بخواهید مشکلات اصلی کارگران را به طور خلاصه دسته بندی کنید چطور دسته بندی میکنید ؟

ج : به نظر من اصلی ترین مشکل کارگران موارد زیر است:

(1) استخدام قراردادی کوتاه مدت

(2) مکفی نبودن حقوق نسبت به حجم کار

(3) کمبود امکانات و تجهیزات ایمنی در محل کار

4) در یافت نکر دن حق اولاد و سنوات

5) کمبود سرویس ایاب و ذهاب و گرانی آن

6) بیمه نکردن کارگران توسط برخی کارخانه جات

س : خبرنگار آژانس ایران خبر : عملکرد دولت در رابطه با مشکلات کارگران در سال جاری چگونه بوده است ؟

ج : عملکرد دولت بسیار ضعیف و در حد دادن وعده های دروغ دویا سه ساله به کارگران و کارگاهها و کارخانجات بوده و هیچ قدمی مثبتی تاکنون در رفع این مشکلات بر نداشته است.

س : خبرنگار آژانس ایران خبر : آثار تحریم ها روی کارخانه ها چگونه بوده است؟

ج : در کارخانه هایی که مواد اولیه آنها از خارج وارد میشود این تحریم هابسیار تاثیر گذار بوده که البته بیشترین لطمه را در این میان مصرف کننده میبیند.

س : خبرنگار آژانس ایران خبر : در پایان و به عنوان آخرین سوال کمی بر ایمان از وضعیت شغلی زنان کارگر در استان قم بگویید:

ج : در کارخانه ها به زنان معادل مردان حقوق پرداخت نمیشود و به کارگران زن بطور میانگین حدود 40 درصد کمتر از مردان کارگر حقوق پرداخت میشود . مثلا در شرکتی اگر حقوق مردان 200 هزار تومان است زنان در این شرکت 120 هزار تومان حقوق میگیرند. در حالی که بسیاری از زنان کارگر زنان سرپرست خانوار هستند و نیازشان به پول بسیار زیاد است.

371- رییس سازمان کار استان خبر داد:

رد صلاحیت 250 شرکت خدماتی در آذربایجان غربی :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 18 آبان 87 ؛ رییس سازمان کار و امور اجتماعی آذربایجان غربی گفت: بیش از 250 شرکت خدماتی که خلاف مقررات پرداختی عمل کرده و حق کارگران را ضایع کردند، در استان رد صلاحیت شدند.

به گزارش "ایلنا" به نقل از روابط عمومی وزارت کار و امور اجتماعی، علی سلیمانی اظهار داشت: دولت نهم نسبت به احقاق حقوق کارگران در شرکت های خدماتی حساس است و در این زمینه مصوبه ای از سوی هیئت وزیران برای حذف شرکت های خدماتی و یا قراردادی کردن آنها برای حداقل مدت یک سال تدوین و تصویب شده است.

وی با بیان اینکه اندیشه شرکت های خدماتی برای ایجاد بازار کار مطلوب است، ادامه داد: با وجود این باید در آیین نامه های داخلی این شرکت ها اصلاحاتی صورت گیرد و تمام بخش های وزارت کار به دنبال راهکار های منطقی برای اصلاح این قوانین و جلوگیری از ظلم گویی های عمدی و یا سهوی این نهادها به کارگران باشند. سلیمانی تصریح کرد: در تاریخ 17 مردادماه سال جاری به استناد ماده 1، 2 و 3 تمام دستگاه های اجرایی موظف به عقد قرارداد با شرکت های خدماتی برای انجام کار معین شده اند.

این مقام مسئول خاطر نشان کرد: در حال حاضر اداره کل کار استان، نظارت کافی و کنترل شده ای بر حساب های پرداختی کارگران دارد و بدون کنترل و نظارت به هیچ یک از این شرکت ها صلاحیت داده نمی شود.

وی با عنوان اینکه هر یک از شرکت هایی که خلاف مقررات پرداختی عمل کرده و حق کارگری را ضایع کرده باشد، صلاحیت ادامه کار ندارند، افزود: تعداد شرکت های خدماتی تایید صلاحیت شده در نیمه نخست سال جاری 104 مورد در سطح استان است که برای 49 شرکت نیز دوره های آموزشی برگزار شده است. سلیمانی با اشاره به اینکه 962 شرکت ثبت شده در استان وجود دارد، اضافه کرد: هم اینک 500 شرکت در حال فعالیت و بقیه به صورت غیرفعال هستند که اغلب شرکت ها جواز صلاحیت برای ادامه فعالیت ندارند. انتهای پیام

372- آخرین گزارشات از وضعیت نابسامان کارخانه صندوق نسوز کاوه :

به گزارش فریاد کارگر در تاریخ 18 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است: مدیران این کارخانه اخیراً یک طرفه جهت ایجاد تفرقه بین کارگران به کار برده اند. یک فعال کارگری از این کارخانه به فریاد کارگر گفت: ”آکوردهای ما که تا الان بیش از 5 ماه به تعویق افتاده است، به دلیل اینکه بقیه خطوط کارخانه تولیدی ندارند، برای این 5 ماه آکورد ما را سر میدوانند و میگویند پول نداریم. ولی بخش نذورات که با آنها قرارداد بستند، میگویند آکورد این قسمت را میخواهیم بدهیم که آنها کار کنند ولی بقیه هیچ! میگوئیم خب ما هم طلب داریم، میگویند مال آنها واجب است. هدف از این کار مدیریت چیزی نیست جز ایجاد تفرقه و دو دستگی میان کارگران بخشهای مختلف یک کارخانه. مدیران این کارخانه نمیخواهند هیچ تولیدی صورت بگیرد اینها در پی نابودی این کارخانه هستند در غیر این صورت امکانات را از ما نمیگرفتند. میگویند میخواهیم پول آنها را بدهیم و بقیه را ندهیم. این که سزاوار نیست. همه کارگران دارند کار میکنند همه با هم باید پول بگیرند. چون در این مقطع تولید آن قسمت کارخانه مد نظر آنها است و به آن بیشتر نیاز دارند به کارگران آن قسمت رسیدگی میکنند و ما باید بلا تکلیف باشیم. ما به این موضوع اعتراض کرده ایم. ما اعلام کرده ایم که یا باید پول همه کارگران را بدهید یا هیچ کس را. اما اجازه ندارید میان کارگران تفرقه ایجاد کنید.“

373- خبرهای تکمیلی پیرامون صندوق نسوز کاوه :

عدم پرداخت مزایای غیر نقدی ماهانه کارگران صندوق نسوز کاوه :

در گزارشی ارسالی به فریاد کارگر در تاریخ 18 آبان 87 آمده است: ”سهمی کفش کار و لباس کار و سایر مزایای کاری در کارخانه صندوق نسوز کاوه به کارگران داده نمیشود بعد از گذشت نیمی از برج 5 اما هنوز سهمیه 6 ماه دوم کارگران به آنها پرداخت نشده است. به گفته کارگران لباسها و کفشهای همه کارگران از دور خارج و پاره هستند و به طور واقعی کارگران با این وضعیت در تولید و کار به مشکل و معضل خورده اند.“

374- شکایت کارگران به پارتی بازی در کارخانه صندوق نسوز کاوه :

یک فعال کارگری در این واحد تولیدی در این خصوص به فریاد کارگر در تاریخ 18 آبان 87 گفت: ”همه چیز در کشور پولی شده است. پول و پارتی حرف اول را در این مملکت میزند. بسیاری از مدیران کارخانه ما باور کنید سوادشان با این دست خطهایی که دارند و این روش کار کردنشان به نصف سواد کارگر هم نمیرسد ولی یک لقب مهندس به آنها میندند و با همین لقب امکانات ویژه به آنها میدهند. باور کنید ما یک مدیری داریم که از دست خطش میگوئید این در اکابر درس خوانده است ولی بیایید و ببینید که چه رسیدگی ویژه ای به او میشود. مدارک اینها را هم که کسی ندیده است و به کسی نشان نمیدهند. ولی ما هر چقدر هم مدرک جلوی اینها بگذاریم نه پارتی داریم و نه پول با همان مدرک به سر خودمان میگویند. باور کنید دانش و فهم اینها قابل توصیف با کارگر نیست اینها هیچ فهمی ندارند فقط پول و پارتی دارند.“

375- مصادره دستگاه های کارخانه چینی اشکان توسط کارگران :

به گزارش آژانس ایران خبر در تاریخ 18 آبان 87 ؛ در این رابطه به خبرنگار آژانس ایران خبر گفت: کارگران کارخانه دستگاه ها را مصادره کردند، بعد از طرف صاحب کارخانه پیام آمد که میخواهد پول واریز کند به دستگاه های کارخانه دست نزنید! ولی متأسفانه هنوز خبری نشده است !

ما در این رابطه به دادگستری مراجعه کردیم ولی از طرف آنها هم پاسخ مشخصی دریافت نکردیم .

این کارگر در ادامه افزود: وقتی خبر مصادره دستگاهها توسط کارگران به بانک مرکزی رسید ، از سوی این بانک پیام آمد که دستگاههای کارخانه متعلق به بانک مرکزی می باشد و کارگران حق این کار را نداشته اند و نباید آسیبی به دستگاهها وارد شود .

در ضمن نیروی انتظامی زیادی برای دستگیری کارگران به کارخانه ریخته بودند و قصد داشتند که بچه هایی که اعتراض کردند را دستگیر کنند، که این اقدام دولت مجدداً خشم کارگران را برانگیخت.

376- معاون امور شهرستان های خانه کارگر عنوان کرد؛

لزوم افزایش صددرصدی دستمزدها در صورت حذف یارانه ها :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 18 آبان 87؛ معاون امور شهرستان های دبیرکل خانه کارگر گفت: تا زمانی که پشتوانه کافی برای افزایش دستمزد کارگران وجود نداشته باشد، احتمال زیان کارگران از افزایش دستمزدها وجود دارد.

حسن صادقی در گفت و گو با "ایلنا" گفت: در حال حاضر سخن گفتن از سه برابر شدن دستمزدهای کارگران در سال 88 به شعار شباهت دارد؛ زیرا برای پرداخت دستمزدهای واقعی هیچ نشانه‌ای وجود ندارد. وی تأکید کرد: در حال حاضر به دلیل بحران اقتصادی، رشد درصدی دستمزدهای کارگران تنها در کوتاه مدت موثر است و پس از مدتی، به دلیل افزایش تورم، دوباره از قدرت اقتصادی کارگران کاسته می‌شود. صادقی با تأکید بر اینکه این موضوع نافی رشد درصدی دستمزدها نیست، تأکید کرد: در کنار رشد درصدی دستمزدها، دولت باید با کمک‌های غیرنقدی، هزینه زندگی کارگران را تأمین کند. معاون امور شهرستان های خانه کارگر افزود: قبل از تعیین دستمزد کارگران در سال آتی، باید مشخص شود که سیاست‌های اقتصادی دولت درباره نقدی شدن یارانه‌ها چگونه اجرا خواهد شد. به گفته صادقی، در صورتی که دولت قصد داشته باشد از سال 88 یارانه‌ها را حذف کند، دستمزد کارگران باید 100 درصد افزایش یابد.

پایان پیام

377- زمان رسیدگی به اعتراض محمد جراحی به حکم دادگاه انقلاب، تعیین شد:

محمد جراحی در سال 86 در شعبه اول دادگاه انقلاب تبریز به ریاست قاضی علی اکبری به اتهام تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی به چهار ماه حبس تعزیری محکوم شده بود. مأمورین اطلاعات، تعدادی بولتن اتحاد کارگری (از نشریات کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزادکارگری) را از وی گرفته و به دنبال آن با اقدامات "امنیتی و قضایی" شروع به اذیت و آزار او کرده بودند. با وجود اینکه محمد جراحی تغییر آدرس خود را به دادرسی عمومی و انقلاب تبریز اعلام کرده بود. مسئولین و مأموران به جهت آزار او آگاهانه حکم صادره ی چهار ماه حبس تعزیری را به آدرس قبلی ایشان ابلاغ کرده اند و پس از گذشت زمان اعتراض و تجدید نظر خواهی، اجرای احکام، اقدام به بازداشت، و ایشان را زندانی کرد. بدنبال اعتراض وکیل محمد جراحی به حکم و طریقه اجرای آن و حمایت های مردمی، کارگران و تشکلهای داخلی و خارجی پس از حدود 15 روز زندانی بودن محمد جراحی، حکم قطعی شکسته شده، ایشان از زندان آزاد گردید. اما محمد جراحی بدنبال دستگیری و زندانی شدن خود ضمن اینکه هزینه های بسیاری را متحمل گردید در همین حال او که در عسویه کار می کرد از کار خود اخراج گردید. در اثر اعتراض به حکم صادره از سوی وکیل محمد جراحی، شعبه ششم دادگاه تجدید نظر استان آذربایجان شرقی روز 87/10/15 ساعت 10 صبح وقت رسیدگی به اعتراض تعیین کرده است. متن اسکن شده احضاریه در زیر است.

در این راستا از تمامی کارگران، تشکلهای و فعالین کارگری داخلی و جهانی، همچنین از تمامی مردم می خواهیم با حمایت از کارگرتبریزی (محمد جراحی) ضمن جلوگیری از اذیت و آزار و زندانی کردن کارگران به رسالت تاریخی خود یعنی ایجاد همبستگی طبقاتی و جهانی عمل کنیم.

سایت دخالت حداکثری

1387/8/18

378- زنان تنها مالک 1/1 درصد از دارایی‌های جهان هستند

دبیرکل جمعیت زنان مسلمان نواندیش:

زنان کارگر همواره در تاریخ مظلوم واقع شده‌اند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 18 آبان 87؛ بر اساس گزارش سازمان ملل در سال 1980، نصف جمعیت جهان را زنان تشکیل می‌دهند و با اینکه دو سوم ساعات کاری جهان را به خود اختصاص داده‌اند، تنها 1/1 درصد درآمد جهانی را به دست آورده و مالک کمتر از 1/1 درصد از دارایی‌های جهان هستند.

در همین رابطه، دبیرکل جمعیت زنان مسلمان نواندیش در گفت‌وگو با خبرنگار گروه کارگری "ایلنا" گفت: با توجه به فرمایشات حضرت امام خمینی(ره)، باید تلاش زنان از ابعاد مختلف علمی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی به منظور بازسازی کشور جدی گرفته شود. فاطمه راکعی تأکید کرد: برای حضور زنان در جامعه و فعالیت‌های اجتماعی، هیچ‌گونه مانع شرعی و قانونی وجود ندارد و چنانچه قصد داشته باشیم تا از تلاش‌های این قشر بهره‌مند شویم، لازم است شرایط خاص و مناسبی را برای آنان ایجاد کنیم.

تنها 15 درصد زنان جذب بازار کار می‌شوند

آمار مراکز رسمی در ایران درباره وضعیت شغلی زنان بیکار با تحصیلات عالی یا متوسط جوامع شهری و روستایی نشان می‌دهد که نرخ بیکاری زنان دارای تحصیلات عالی چهار برابر شده است. همچنین کارشناسان سازمان بین‌المللی کار اعلام کرده‌اند؛ آمار زنان کارگر در دنیا هر ساله در حال افزایش است و در 15 سال اخیر، تنها حدود 50 درصد زنان در کشورهای مختلف جذب بازار کار شده‌اند. نماینده مردم تهران در مجلس ششم اظهار داشت: جامعه‌ای که قصد دارد به نحو درستی از نیروی انسانی خود استفاده کند، باید به این نتیجه برسد که زنان و مردان در ابعاد و سطوح مختلف، توانایی‌هایی دارند که لازم است به منظور رسیدن به اهداف جامعه به کار گرفته شود. راکعی تصریح کرد: با توجه به گذشت تنها سه دهه از انقلاب کشورمان، برای بازسازی به نیروی کار و تلاش بیشتری نیازمندیم.

تلاش برای حفظ نقش مادری

وی با اشاره به محوریت نقش زنان در خانواده و جامعه گفت: زنان آگاه ایرانی همواره در کنار فعالیت‌های اجتماعی خود تلاش کرده‌اند تا از متزلزل شدن بنیان خانواده جلوگیری کنند. دبیرکل جمعیت زنان مسلمان نواندیش تأکید کرد: زنان کارگر که به راستی در تاریخ مظلوم واقع شده‌اند یا سرپرست خانوار هستند و یا دارای خانواده‌های بیمار هستند که نیازهای مالی شدید، سبب شده با وجود همه نگرانی‌ها و مشکلات خانوادگی، همه تلاش خود را برای تأمین هزینه‌ها مصروف کنند. وی با اشاره به اقدامات دولت در این باره اظهار داشت: دولت به جای کمک‌های مالی به افراد که بازدهی بسیار کمی دارند و مشکلی از خانواده‌های نیازمند حل نمی‌کند، باید به دنبال فراهم آوردن محیط سالم کاری برای زنان کارگر باشد. پایان پیام

379- طیب ملایی از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران بازداشت شد :

دیروز هیجده آبان ماه ساعت ده صبح طیب ملایی عضو هیئت مدیره و سخنگوی اتحادیه آزاد کارگران ایران پس از مراجعه به کلانتری 12 سنندج بازداشت و به حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی منتقل شد.

بازداشت طیب ملایی در حالی صورت می‌گیرد که مامورین امنیتی روز 8 آبان ماه و در غیاب طیب به منزل وی هجوم آورده و با خشونت به مدت دو ساعت منزل ایشان را زیر و رو کرده و مادرش را دچار وحشت کرده بودند.

این نیروها در 8 آبان ماه گیس کامپیوتر و برخی لوازم شخصی و کتابهای طیب ملایی را با خود برده بودند و با قصد ایجاد وحشت به مادرش اعلام کرده بودند طیب خودش میدانند که با پیگیریهای برادر طیب معلوم شد کلانتری 12 سنندج لوازم طیب را ضبط کرده است.

طیب ملایی دیروز با هماهنگی هیئت مدیره اتحادیه و به همراه تعدادی از اعضای اتحادیه در سنندج جهت باز پس گرفتن لوازم خود به کلانتری 12 مراجعه کرد که همانجا بازداشت و به حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی منتقل شد. پس از بازداشت طیب با پیگیریهای خانواده و اعضای اتحادیه در سنندج به آنان اعلام شد فردا نوزده آبان طیب را به دادگاه منتقل خواهند کرد.

طیب ملایی سخنگو و عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران در حالی بازداشت میشود که طی روزهای گذشته مامورین امنیتی با خالد سواری نایب رئیس اتحادیه نیز تماس گرفته و وی را احضار کرده اند که ایشان بدلیل تلفنی بودن این مسئله و عدم احضار کتبی از مراجعه به اطلاعات سنندج خودداری کرده است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با محکوم کردن افزایش فشار بر اعضای اتحادیه در سندج و بازداشت طیب، خواهان آزادی فوری طیب ملایی و پایان دادن به تهدات امنیتی بر علیه فعالین تشکلهای کارگری است.

اتحادیه آزاد کارگران 87/8/18

380- پیام سندیکای کارگران شرکت طرح نیشکر هفت تپه به کارگران لاستیک البرز:

دروبر شما

ماکارگران هفت تپه از تلاشهای بحق شما در راه بدست آوردن مطالبات بحق وقانونیتان حمایت میکنیم امیداست که در سایه اتحادکارگران ان موسسه تولیدی پیروزی حاصل گردد.

به امید اتحادکارگران ایران

سندیکای کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

19 آبان 1387

381- تجمع رانندگان تاکسی در کرمانشاه :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 19 آبان؛ جمعی از رانندگان تاکسی مدل پایین (زیر مدل 1372) شهر کرمانشاه که کارت سوختشان باطل شده، مقابل شرکت پخش فرآورده های نفتی استان تجمع کردند.

این رانندگان عنوان کردند: از حدود 40 روز پیش کارت سوختمان باطل شده و طی این مدت بیکار شده ایم. این رانندگان اظهار داشتند: طی این مدت به هر کجا مراجعه کرده ایم به نتیجه ای نرسیده ایم، روز گذشته نیز به فرمانداری مراجعه کردیم و به ما گفتند تا شب یا کارت های سوختمان شارژ می شود یا امروز به ما کارت سوخت موقت می دهند که این وعده نیز محقق نشده است.

این رانندگان ابراز داشتند: از ابتدای امسال برای اسقاط خودروهای خود ثبت نام کرده ایم، ولی گرفتار سیکل طولانی روند این کار شده ایم و هنوز نتوانسته ایم خودروهای خود را اسقاط و خودرو نو تحویل بگیریم، از سوی دیگر کارت سوخت خودروهای فعلی مان نیز باطل شده است.

در بین تجمع کنندگان رانندگانی نیز دیده می شدند که خودروی آنها بالای مدل 1372 بود و تعویض پلاک نیز کرده بودند، ولی کارت سوخت آنها نیز باطل شده بود.

در تماس خبرنگار ایسنا با حسین جعفری، مدیر عامل تاکسیرانی شهر کرمانشاه، وی در خصوص این مشکل ایجاد شده برای رانندگان تاکسی، گفت: خودروهایی که کارت سوختشان باطل شده عمدتاً زیر مدل 1372 هستند که تعویض پلاک نکرده اند و کارت سوخت آنها از سوی راهنمایی و رانندگی مرکز باطل شده است.

جعفری افزود: البته این رانندگان مشتاق هستند که خودروی خود را جایگزین نمایند و برای این کار نیز ثبت نام کرده اند، ولی به دلیل محدودیت هایی که در پرداخت تسهیلات بانکی ایجاد شد و همچنین عدم تامین خودروهای آنان از سوی خودروسازان، تاکنون موفق به تعویض خودرو خود نشده اند.

وی ادامه داد: رانندگانی نیز هستند که خودروی آنها بالای مدل 1372 است و تعویض پلاک نیز کرده اند، ولی کارت سوخت آنان نیز باطل شده که ما نیز دلیل آن را نمی دانیم و باید علت را از مسولین راهنمایی و رانندگی پرسید.

جعفری با بیان اینکه این مشکل سراسری است، گفت: برای حل این مشکل صبح امروز جلسه ای داشتیم و مقرر می شد برای رفع موقت آن مقداری سهمیه بنزین که روزانه حدود 10 لیتر است در قالب کارت سوخت به این افراد داده شود که این کار از فردا انجام می شود.

وی در خصوص اقدامات انجام شده برای رانندگان تاکسیهای بالای مدل 1372 که کارت سوختشان باطل شده، نیز گفت: از این افراد ثبت نام کرده و پیگیریم که کارتشان فعال شود، ولی تاکنون محقق نشده است. تعداد رانندگان تاکسی و مسیری کرمانشاه که با این مشکل مواجه شده اند حدود 630 نفر است.

382- برای دفاع از فعالان اتحادیه ای: کارگران جهان متحد شوید:

پیام آندرو فرگوسن دبیر اتحادیه کارگران ساختمانی، جنگلبانی، معادن و انرژی CFMEU در ایالت نیو ساوت ویلز

به کارگران و فعالان کارگری در داخل و خارج ایران برای پشتیبانی از کارگران ساختمانی استرالیا تلاشی مشترک از سوی کمیته همبستگی با کارگران ایران- استرالیا و CFMEU اتحادیه کارگران ساختمانی، جنگلبانی، معادن و انرژی درودها و همبستگی خود را به کارگران در ایران و کردستان و همچنین به فعالان سیاسی و اتحادیه ای در اروپا میفرستد که برای حقوق کارگران و حقوق بشر مبارزه میکنند.

CFMEU یکی از بزرگترین اتحادیه های کارگری است که به سختی برای دستمزدها و شرایط شغلی و استانداردهای ایمنی مبارزه میکند.

اما همچنین اتحادیه ما دارای تاریخچه ای طولانی از همبستگی جهانی است که از جنبشهای آزادیبخش در سراسر جهان حمایت کرده است. اتحادیه ما از حقوق کارگران در کشورهایمانی که دارای رژیمهای سرکوبگر بوده اند پشتیبانی کرده است. اتحادیه ما تاریخچه عظیمی در مخالفت با جنگ داشته است، مشخصا مخالفت با تجاوز و اشغالگری آمریکا، در کشورهایمانی چون ویتنام در دهه هفتاد تا تجاوز و اشغال اخیر عراق.

CFMEU تاریخچه مشخصی در پشتیبانی از جنبش اتحادیه ای در عراق دارد. ما با نمایندگانی از فعالان کارگری مستقل و مترقی که برای حقوق کارگری عراق مبارزه میکنند دیدار داشته ایم که اخیرا به استرالیا آمده بودند. ما همچنین برای ایجاد همبستگی با این اتحادیه های تازه به وجود آمده اقدام کرده ایم که برای حقوق اتحادیه ای مبارزه میکنند.

در رابطه با ایران ما در چند حرکت همبستگی با اتحادیه های دیگر فعال بوده ایم بطور مشخص پشتیبانی از کارگران نیشکر هفت تپه، رانندگان شرکت واحد تهران و کارگرانی که برای حقوق کارگری در تهران مبارزه کرده اند، پشتیبانی از کارگران پرریس در کردستان و مبارزات مداوم نه تنها در کردستان بلکه در سراسر خاورمیانه و همچنین کارخانه لاستیک البرز.

اینها مسائل مهمی هستند. کارگران جهان هیچ کشوری ندارند و ما معمولا با یک دشمن مشترک میجنگیم، نه تنها دشمن طبقاتی مشترک بلکه با شرکتهای فراملیتی که در سراسر جهان عمل میکنند، بعضی اوقات این شرکتهای بطور کم و بیش قابل قبولی شرایط شغلی کارگری را در کشورهایمانی که اتحادیه های قوی وجود دارند، پیش میبرند. اما در عین حال در کشورهایمانی دیگر دست در سرکوب دارند. کارگران نیاز دارند که تلاش بیشتری کنند که همبستگی ایجاد کنند و از همدیگر حمایت کنند.

ما همچنین در سالهای اخیر در زمینه تلاش برای آزادی محمود صالحی و امانی فعال بوده ایم و همچنین ما درگیر اعتراض و پشتیبانی برای آزادی اسانلو بوده ایم که هنوز در زندان بسر میبرد.

ما بهترین آرزوها را برای کارگران ایران، عراق و کردستان در مبارزاتشان داریم.

در این کشور (استرالیا) ما اخیرا انتخابات یک دولت سوسیال- دمکرات را داشتیم که حکایت از پیروزی کارگران این کشور را دارد. ولی این دولت سوسیال - دمکرات با سرمایه های بزرگ بسیار نزدیک است و در تغییر رادیکال قانون کار ناعادلانه این کشور به جنبش کارگری کمک نکرده است. بویزه قوانین بشدت سرکوبگرانه ای علیه CFMEU در محل کارهای ساختمانی در استرالیا وجود دارد. در روز سه شنبه دوم دسامبر یکی از مقامات اتحادیه ما محاکمه می شود و احتمالا با حکم شش ماه زندانی شدن روبرو است چون از جواب دادن به سوالی در مورد یک نشست اتحادیه ای در محل کار ساختمانی که 6 ماه قبل از آن برگزار شده بود، خودداری کرده بود. و این کارگر با احتمال 6 ماه زندانی شدن روبرو است چیزی که در این کشور تا بحال کسی نشنیده است.

CFMEU و جنبش اتحادیه ای در استرالیا از هر گونه همبستگی و اعتراض در مقابل سفارتخانه های استرالیا در خاورمیانه و اروپا قدردانی میکند تا همبستگی مابین کارگران استرالیا و کارگرانی را که شما نمایندگی میکنید قویتر شود. برای این فرصت که درود و همبستگی خود را ابراز کنیم بسیار تشکر میکنم.

کمیته همبستگی با کارگران ایران- استرالیا 19 آبان 1387

383- دبیر اجرایی خانه کارگر استان قم: تامین امنیت شغلی کارگران امری شدنی است دولت به جامعه کارگری بیشتر توجه کند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 19 آبان 87 ؛ دبیر اجرایی خانه کارگر استان قم خواستار همکاری دولت و مجلس برای حل مشکل کارگران قراردادی و شرکتهای پیمانکار نیروی انسانی شد. به گزارش خبرنگار "ایلنا" علی طالبی با بیان این که کارگران قشر عظیمی از جمعیت کشور را تشکیل می دهند، گفت: با توجه به این که در حال حاضر اکثریت کارگران بصورت قرارداد موقت کار هستند؛ بطور قطع حل مشکل این قشر می تواند رضایت مندی زیادی را از دولت نهم به همراه داشته باشد. وی با اشاره به سخنان مقام معظم رهبری در خصوص ترکیدن حباب سرمایه در جهان غرب، گفت: سرمایه هرکشوری نیروی انسانی آن است بنابراین بها دادن به نیروی کار خود باعث تولید ثروت خواهد شد. او تصریح کرد: اگر در جامعه ای سرمایه حاکمیت پیدا کند و به نیروی کار ارزش لازم داده نشود آن جامعه دچار دگرگونی و وخیم شدن خواهد رفت. طالبی حل مشکل کارگران که همان امنیت شغلی است را امری شدنی دانست و گفت: از دولت نهم که شعارش عدالت محوری و مهرورزی است می خواهیم تا در آخرین سال فعالیت خود توجه بیشتری به جامعه کارگری داشته باشد. پایان پیام

384- پیام سندیکای کارگران شرکت طرح نیشکر هفت تپه به کارگران لاستیک البرز: درود بر شما

ما کارگران هفت تپه از تلاشهای بحق شما در راه بدست آوردن مطالبات بحق و قانونی تان حمایت میکنیم امیداست که در سایه اتحاد کارگران آن موسسه تولیدی پیروزی حاصل گردد. به امید اتحاد کارگران ایران - سندیکای کشت و صنعت نیشکر هفت تپه 19 آبان 1387

اتحادیه آزاد کارگران ایران

385- تفسیر خورشید در جنوب شهر با شمال آن تفاوت دارد حکایت تلخ کار کردن در کوره پزخانه های جنوب تهران :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 19 آبان 87 ؛ خورشید برای همه یکسان طلوع نمی کند و تفسیر این رویداد طبیعی در جنوب شهر با شمال آن بسیار تفاوت دارد. طبق آمارهای سال 85 بیش از 18 هزار کارگر در واحدهای کوره پزخانه ها همراه با خانواده خود زندگی سختی را سپری می کنند و لیست آرزوی بسیاری از آنان خالی است. مراد که تنها تا پنجم ابتدایی درس خوانده، هر روز در ازای قسمتی از مزدش چند خشت را به خانه می برد تا در حاشیه فرچک در حیاط خانه شان اتاقی بسازد و نیمچه سقفی برای زندگی مشترکش مهیا کند. به گزارش خبرنگار "ایلنا" اکثریت کارگران شاغل در کوره پزخانه ها ، کارگران بیکار و مهاجر شهرها و استان های دوردستی چون خراسان و کردستان هستند که هر ساله بسیاری از آنان به دلیل عدم دریافت حقوق ، توان پرداخت هزینه بازگشت به شهر و دیار خود را ندارند و حتی از فرستادن فرزندانشان به مدرسه نیز صرف نظر می کنند . این کارگران به دلیل آنکه کار فرمایان کوره پزخانه ها ، عیدی ، پاداش ، مرخصی ، بن کارگری ، سنوات کاری ، حق اولاد ، حق مسکن و یک سوم از حقوقشان را کسر می کنند در شریط سختی به سر می برند. این اجحاف درحالی صورت می گیرد که بسیاری از کارگران به سبب ناآگاهی نمی توانند نسبت به استیفای حقوق خود از طریق مراجع ذیصلاح اقدام کنند و بخشنامه های تامین اجتماعی نیز مشکل آنان را حل نمی کند، زیرا در این واحد از فیش حقوقی و سایر مدارکی که سابقه کار را اثبات کند، خبری نیست.

کاف مثل کار، کودک و کوره پزخانه

از کوچه پس کوچه‌های جنوب شهر تهران در منطقه ورامین و قرچک هر چه که به سمت حاشیه شهر می‌روی معماری‌خانه‌ها تغییر می‌کند. دیوارهای آجری جایی خود را به آهن پاره و خشت می‌دهد و ساختمان‌های یک طبقه و تو سری خورده کمتر نشانی از سرزندگی و نشاط زندگی شهری دارد. نیمه‌های روز است و هیاهوی بچه‌هایی که از مدرسه به خانه برمی‌گردند فضای کوچه‌ها را آکنده است. برای پیدا کردن راه همپای کودکی 10 ساله می‌شوم که کتابهایش را در لفافی از نایلون پیچیده و روپوشی پاره به تن دارد. "رضا" دانش‌آموزی است که نیمی از روز را به مدرسه می‌رود و نیم دیگر را در کوره پزخانه "علی آقا" به همراه مادر و خواهر و برادر بزرگش کار می‌کند. از دور می‌توان دودکش بلند کوره پزخانه‌های حاشیه قرچک را دید که دودی سیاه را به پهنه آبی آسمان می‌فرستند و هیبتی ترسناک به منطقه می‌دهند. از کوچه‌های حاشیه شهرک که می‌گذریم علی به سرعت وارد خانه‌ای می‌شود که دیوارهایش با نیمی از خشت و نیمی از حلبی ساخته شده است. چند لحظه بعد بدون کتاب و روپوش تنها با تکه نانی در دست از خانه بیرون می‌زند و به سمت فضای بازی که از ردیف خشتها و پشته‌های خاک رس پوشیده شده است راه می‌افتیم. علی در این کوره پزخانه خشت می‌زند. اگر چه به نسبت سنش این کار برایش کمی سخت می‌نماید اما می‌گوید: از چهارسالگی در این کارگاه کار می‌کند. هنوز هم می‌توان لابه‌لای موها و زیر ناخنهایش تکه‌های گل خشک شده را دید که به گفته خودش گاهی اسباب مسخره شدن توسط همکلاسی‌هایش را فراهم می‌کند.

نرسیده به فضای کوره پزخانه راهش را کج می‌کند تا راز بزرگ خود و خواهرش را نشانم دهد. چشم‌هاش برق می‌زند. کنار تل خشت‌های شکسته شده سرپوش حلبی را از روی گودالی کوچک بر می‌دارد. چند تانک و ماشین گلی، یک خانه خشتی کوچک و چند آدمک گلی که به شکل ناشیانه‌ای تلاش شده شبیه به عروسکها درست شوند، تمام راز این برادر و خواهر است. علی به گونه‌ای به ساخته‌های گلی خود و خواهرش دست می‌کشد انگار بزرگترین گنج دنیا را در اختیار دارد. او تاکید می‌کند این یک راز است و اگر صاحب کارش از این راز بویی ببرد حتماً اخراجشان می‌کند. زیر سایه خشت‌های چیده شده در محوطه بیرونی کوره پزخانه مادر علی همراه خواهر هشت ساله و برادر 16 ساله‌اش در حال خوردن نهار هستند. اگر چه نهارشان بیشتر به صبحانه‌ای سبک از نان و پنیر و سبزی می‌ماند اما با اشتیاق مرا به ضیافتشان دعوت می‌کنند. "زهره" که دو سال از علی کوچکتر است بخاطر فشارهای مالی نمی‌تواند به مدرسه برود. مراد که تنها تا پنجم ابتدایی درس خوانده اکنون مرد خانواده است و قرار است یکسال دیگر با یکی از دختران کارگر کوره پزخانه که خویشاوندی دوری با آنان دارد ازدواج کند. او هر روز در ازای قسمتی از مزدش چند خشت را به خانه می‌برد تا در حاشیه قرچک در حیاط خانه شان اتاقی بسازد که بتوانند در آینده‌ای نزدیک با نامزدش زندگی‌شان را شروع کنند. "مراد" می‌گوید: اینجا همه کارگرها از همسایه‌های خود کوره پزخانه‌اند و بسیاری از پدرها و مادرها از 30 سال پیش که اینجا راه افتاده در این کوره کار می‌کنند. او درباره وضعیت کارگران این منطقه می‌گوید: اینجا در هر کورمه‌پزخانه بیش از 10 تا 30 نفر کار می‌کنند و بیشترشان هم از بچه‌ها و زنان این ناحیه‌اند. او ترجیح می‌دهد درباره مزدی که می‌گیرد حرف نزند اما مادرش در این باره می‌گوید: اینجا بسیاری از زنان و کودکان ماهانه کمتر از 100 هزار تومان حقوق می‌گیرند و در عین حال باید مثل یک مرد از صبح تا غروب کار کنند.

به گفته مادر علی هیچ‌کس نمی‌تواند درخواستی برای اضافه شدن حقوق و یا کم شدن ساعت کاری داشته باشد چون با کوچکترین اعتراض به کارفرما اخراج می‌شود. وی البته چیزی به نام بیمه و سنوات و اضافه کاری نمی‌شناسد و به نظر می‌رسد بیشتر کارفرمایان از این عدم آگاهی کارگران به سود خود استفاده می‌کنند. آن سوتر از این خانواده، چند زن در حالی که شلوارهای کردی هیبتی مردانه به آنها داده است بچه‌های شیرخوارشان را به پشت بسته‌اند و آماده می‌شوند تا کارشان را شروع کنند. به گفته آنان بیشتر زنان کوره پزخانه‌ها یا شوهرانی از کار افتاده دارند و یا خود سرپرست خانواده‌اند. آنها معتقدند با این حجم و سختی کار بسیاری از زنان در تربیت فرزندان خود ناموفق‌اند.

در منطقه حاشیه شهر قرچک چندین کوره پزخانه وجود دارد که در همگی آنان کودکان و زنان بیشترین تعداد کارگران را تشکیل می‌دهند و گویی بر اساس قانونی نانوشته کار کردن کودکان و زنان رسمی کهن در کوره پزخانه‌ها محسوب می‌شود. اگر چه این رسم معلول سواستفاده کارفرمایان از این نیروی کار ارزان و ناآگاه است. "محمد - ج" یکی از کارگران مرد با سابقه 15 ساله در یکی از کوره پزخانه حاشیه پاکدشت در خصوص وضعیت کارگران این منطقه می‌گوید: به جرات می‌توان گفت همه کارگران کوره پزخانه به نوعی از سوی کارفرمایان استثمار شده‌اند و در فقر کامل و بدون هیچ‌گونه پشتوانه بیمه‌ای و امنیت شغلی کار می‌کنند. کارفرمایان برای کسب سود بیشتر در بسیاری از موارد با کارگران قراردادهای موقت امضا می‌کنند تا از زیر بار پرداخت حق بیمه و مزایا و سنوات شانه خالی کنند. اینجا تنها عده معدودی دارای سابقه کار و بیمه هستند و در بازرسی‌های اداره کار آنان را تنها کارگران کوره پزخانه معرفی می‌کنند. کارگران

کوره‌پزخانه‌ها عموماً دو دسته‌اند: کارگران فصلی و دائم و یا به گفته خود کارگران "آجرکشاها و" خشت‌زنها". اوضاع برای کارگران دائم هم بهتر از کارگران فصلی نیست. زیرا به هزار بهانه کارفرما از زیر بار پرداخت حق بیمه فرار می‌کند و آنها تنها در سال یکی تا سه ماه بیمه‌اند.

کارگران فصلی کوره‌پزخانه‌های پاکدشت که از شهرهای مناطق محروم کشور به اینجا مهاجرت کرده‌اند و در آلودگی‌های شش‌متری خود کوره‌پزخانه زندگی می‌کنند در فصلهای سرد سال بار و بندیل خود را جمع می‌کنند و به شهرهای خود بر می‌گردند. یا برخی از آنان می‌مانند و به صورت روزمزد به کارهای خدماتی رو می‌آورند.

برای کسانی که از کوره‌پزخانه‌های جنوب تهران بازدید کرده‌اند دیدن دختران و پسران کوچکی که با دست‌های پینه‌بسته در کار خشت‌زدن هستند و یا زنان که با کودکانی بسته به پشت خشت‌های خام و پخته را این سو و آن سو می‌برند منظره‌ای عادی است. به نظر می‌رسد کودکان کوره‌پزخانه‌مردها و زنانی هستند که اگر چه از سن و سالشان بیش از یک تا دو دهه سپری نشده اما دردها و تجربه مردان و زنانی دنیا دیده را با خود دارند. آنان با دستهای کوچک خود از گل خشتهایی می‌سازند که رج به رج دیوار و سرپناه می‌شود برای مردمی، که نمی‌دانند این گل پخته را دستهای کوچک با آرزوهای بزرگ ساخته است. وضعیت کارگران کوره‌پزخانه‌ها روز به روز دارد درآوردتر می‌شود. آنان بارها از سوی اتحادیه‌شان اعتراض‌های خود را نسبت به وضعیت بد خود ابراز کرده‌اند اما هر بار نتوانسته‌اند به خواسته‌هایشان در خصوص افزایش دستمزد و حمایت‌های بیمه‌ای جامه عمل بپوشانند.

پایان پیام

386- اعلام تجمع کارگران لاستیک البرز در مقابل نهاد ریاست جمهوری :

رسیده اخبار رسیده به کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری، کارگران شرکت لاستیک البرز اعلام کرده‌اند که دست به تجمع خواهند زد.

لاستیک البرز اعلام کرده‌اند که صبح روز دوشنبه مورخ 20 آبان 1387، ساعت 7 صبح در کارگران مقابل نهاد ریاست جمهوری تجمع می‌کنند.

لازم به ذکر است این تجمع به دلیل محقق نشدن مطالبات کارگران لاستیک البرز و نیز عدم دریافت حقوق‌های معوقه صورت خواهد گرفت.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

19 آبان 1387

387 - رئیس اداره کار و امور اجتماعی کاشان خبر داد:

توقف پرداخت تسهیلات بانکی، مشکلات کارگری را افزایش داد :

اصفهان- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 19 آبان 87؛ رئیس اداره کار و امور اجتماعی کاشان گفت: بر اساس اهداف و سیاست‌های دولت نهم، نرخ بیکاری این شهرستان از 12 درصد به 8 درصد کاهش یافت.

به گزارش "ایلنا"، "محمد باقری نژاد" با بیان اینکه برای سال 86 بودجه اعتبارات بنگاه‌های زود بازده شهرستان کاشان از مبلغ 347 میلیارد ریال در سال قبل به مبلغ 1400 میلیارد تومان افزایش پیدا کرده است؛ گفت: در سالهای 85 و 86 به ترتیب 1160 و 1537 میلیارد ریال اعتبار در کارگروه اشتغال و سرمایه‌گذاری شهرستان کاشان تصویب شده است.

وی یاد آور شد مبلغ اعتبارات تصویب شده که پرداخت آنها بر عهده بانک‌هاست؛ بیشتر از بوجه شهرستان کاشان بوده است.

رئیس اداره کار و امور اجتماعی کاشان همچنین از افزایش مشکلات کارگری در این شهرستان خبر داد و علت آنرا قطع شدن پرداخت تسهیلات به بنگاه‌های کوچک و زود بازده عنوان کرد.

به گفته باقری نژاد در حال حاضر مدیران صنایع این شهرستان از کمبود نقدینگی گلایه داشته و خواهان از سرگیری پرداخت تسهیلات هستند.

وی گفت با این حال به دلیل پیگیری مسوولان و همکاری کارگران در حال حاضر بحران‌های کارگری در شهرستان کاشان نسبت به سایر شهرستانهای کشور در وضعیت مطلوبی است.

پایان پیام

388- کارخانه پتروشیمی لردگان

کارکنان و پیمانکاران این کارخانه بعد از سه ماه هنوز حقوق دریافت نکرده اند .

به گزارش انجمن صدای کاوه ها در تاریخ 19 آبان 87 ، آمده است : کارخانه پتروشیمی لردگان مدت سه ماه است که از تاسیس آن میگذرد. کارگران این کارخانه قراردادی بوده و تعدادی زیادی پیمانکار در این شرکت کار میکنند. این کارگران و پیمانکاران از شروع کار در این شرکت هنوز حقوق خود را دریافت نکرده اند. برطبق قانون کار بعد از 45 روز باید حقوق پرداخت شود. این درحالی است که باگذشت بیش از دو ماه از پرداخت نشدن حقوقشان آنان به مدت یک روز دست از کار کشیدند و اعتصاب کردند. به آنها قول داده شده که تا شانزدهم آبانماه حقوقشان را پرداخت خواهند کرد. این درحالی است هنوز حقوق آنان پرداخت نشده باقی مانده است. این پیمانکار در گفتگو با خبرنگار صدای کاوه ها گفت: این بار اگر حقوق ندهند فشار روی کارگرها خیلی بیشتر میشود در این صورت دیگر کار تعطیل میگردد. تا حقوق پرداخت شود این چند روز بارینگی است. ما مجبوریم که انجا برویم و کار را دنبال کنیم. البته اینجا فقط بحث سی صد نفر کارگر نیست اینجا دویست و سی وسیله نقلیه وجود دارد هر بلدزر حداقل 10 تا 15 میلیون برای این واحد تولیدی کار کرده است. هرماشین هم حدود 4 تا 5 میلیون کار کرده اند. این بار نمیتوانند این کار را بکنند این بار اگر ندهند دیگر کار تعطیل میشود. در این کارخانه سه ماه کار شروع شده اگر اینجا هم پول ندادند باشند کارگران در این کارخانه کار نمیکند و اعتراضات ادامه خواهد داشت.

389- احضار رضا دهقان به دادگاه :

به گزارش سایت " کانون مدافعان کارگران ایران " در تاریخ 19 آبان 87 آمده است : رضادهقان عضو هیات مدیره سندسکای کارگران نقاش باردیگر به دادگاه احضار شد اوسالگذشته به دلیل

فعالیت جهت بازگشائی سندیکای نقاشان به مدت بیش از دو ماه بازداشت بوده و سپس با قرار وثیقه آزاد گردید

390 - طیب ملایی آزاد شد :

طیب ملایی از اعضای هیئت مدیره و سخنگوی اتحادیه آزاد کارگران ایران که روز هیجده آبان ماه بازداشت شده بود با پیگیریهای خانواده و اعضای اتحادیه در سنجج امروز مورخه 87/8/19 در ساعت 18 با قرار کفالت آزاد شد.

لازم به یادآوری است مامورین امنیتی روز 8 آبان ماه و در غیاب طیب به منزل وی هجوم آورده و با خشونت به مدت دو ساعت منزل ایشان را زیر و رو کرده و کیس کامپیوتر، ریسور و برخی لوازم شخصی و اسناد مربوط به اتحادیه را با خود برده بودند.

طیب ملایی دیروز به همراه خانواده و اعضای اتحادیه در سنجج برای گرفتن لوازم فوق به کلانتری 12 سنجج مراجعه کرد که همانجا بازداشت و به اطلاعات نیروی انتظامی منتقل شد.

قاضی پرونده هنگام آزادی طیب اعلام کرد وی باید ظرف دو هفته آینده در دسترس باشد تا مورد محاکمه قرار بگیرد. اتهام طیب ملایی همکاری با گروههای مخالف نظام و نگهداری ریسور است.

طیب ملایی از جمله 13 کارگری بود که در اول ماه مه سال 86 در سنجج بازداشت شد و به 91 روز زندان و 10 ضربه شلاق محکوم گردید. این احکام با اعتراضاتی که از سوی اتحادیه آزاد کارگران ایران و سایر سازمانها و نهادهای کارگری و حقوق بشری صورت گرفت طی سفر آیت الله شاهرودی به سنجج ملغی گردید.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن محکوم کردن بازداشت طیب ملایی، آزادی وی را به خانواده و اعضای اتحادیه در سنجج که طی دو روز گذشته بطور مرتب در مقابل اطلاعات نیروی انتظامی و دادگاه حضور داشتند صمیمانه تبریک می گوید و خواهان لغو محاکمه طیب ملایی است.

همچنین ما از تمامی تشکلهای کارگری و دوستانی که طی ساعات گذشته و پس از انتشار خبر بازداشت طیب با اتحادیه تماس گرفته و در صدد اعتراض به بازداشت وی بودند صمیمانه سپاسگزاریم.

زنده باد همبستگی کارگری

اتحادیه آزاد کارگران ایران 1387/8/19

391- اطلاعیه :

با گسترش یافتن مبارزات کارگری در دفاع از حقوق انسانی خود و به خصوص بالا گرفتن تب تشکل یابی در میان بخشهای فراوانی از طبقه کارگر ایران و به دنبال تحمیل سندیهای کارگران نیشکر هفت تپه به کارفرما که خود موفقیتی بزرگ و نویدی در جهت نیل به ایجاد تشکلهای بیشتر و سراسری را به کارگران می دهد، نیروهای امنیتی و دستگاه قضائی نیز با شدت بخشیدن به یورش به منازل فعالان، احضار، بازداشت و صدور حکم برای آنان به مقابله می پردازد.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه بازداشت طیب ملائی سخنگوی اتحادیه آزاد کارگران ایران، صدور حکم یک سال زندان برای افشین شمس قهفرخی از اعضای کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکلهای کارگری و احضار محمد جراحی عضو کمیته پیگیری برای ایجاد تشکلهای آزاد کارگری را محکوم و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط طیب ملائی و افشین شمس قهفرخی است

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه 1387/8/19

392- کارخانه پتروشیمی لردگان

کارکنان و پیمانکاران این کارخانه بعد از سه ماه هنوز حقوق دریافت نکرده اند :

کارخانه پتروشیمی لردگان مدت سه ماه است که از تاسیس آن میگذرد. کارگران این کارخانه قراردادی بوده و تعدادی زیادی پیمانکار در این شرکت کار میکنند. این کارگران و پیمانکاران از شروع کار در این شرکت هنوز حقوق خود را دریافت نکرده اند. برطبق قانون کار بعد از 45 روز باید حقوق پرداخت شود. این درحالی است که باگذشت بیش از دوماه از پرداخت نشدن حقوقشان آنان به مدت یک روز دست از کار کشیدند و اعتصاب کردند. به آنها قول دادند که تا شانزدهم آبانماه حقوقشان را پرداخت خواهند کرد. این درحالی است هنوز حقوق آنان پرداخت نشده باقی مانده است. این پیمانکار در گفتگو با خبرنگار صدای کاوه ها گفت: این بار اگر حقوق ندهند فشار روی کارگرها خیلی بیشتر میشود در این صورت دیگر کار تعطیل میگردد. تا حقوق پرداخت شود این چند روز بارتنگی است. ما مجبوریم که انجا برویم و کار را دنبال کنیم. البته اینجا فقط بحث سی صد نفر کارگر نیست اینجا دویست و سی وسیله نقلیه وجود دارد هر بلذر حداقل 10 تا 15 میلیون برای این واحد تولیدی کار کرده است. هرماشین هم حدود 4 تا 5 میلیون کار کرده اند. این بار نمیتوانند این کار را بکنند این بار اگر ندهند دیگر کار تعطیل میشود. در این کارخانه سه ماه کار شروع شده اگر اینجا هم پول نداده باشند کارگران در این کارخانه کار نمیکند و اعتراضات ادامه خواهد داشت.

منبع : " انجمن صدای کاوه ها "

393- دبیرکل سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی:

کارگران در برابر بحران اقتصادی موجود ضربه پذیرترین هستند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آبان 87 ؛ "محمد سلامتی" در رابطه با بحران اقتصادی موجود گفت: سیاست های اقتصادی طی سه سال گذشته برنامه ریزی منطقی و منظمی نداشته است. دبیرکل سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی در گفت و گو با خبرنگار گروه کارگری "ایلنا" اظهار داشت : بحران اقتصادی غرب به سهم خود در کشورهای دیگر نیز منتقل خواهد شد و کشورهای دیگر را نیز با حالت رکود روبرو خواهد کرد.

وی افزود: اقتصاد نفتی ایران نه تنها همانند کشورهای دیگر به فراز و فرود های اقتصاد بین المللی وابسته است؛ بلکه تکیه پایه ای بودن آن باعث می شود تا تاثیرات منفی آن بیشتر شود. معاون روابط بین الملل وزارت کار دولت اصلاحات تأکید کرد: چون بحران اقتصادی از همه بیشتر باعث کاهش قیمت نفت می شود بنابراین این مسائلی مانند کاهش در آمد ارزی و نا امن شدن سرمایه گذاری داخلی، تشدید بیکاری و در نتیجه پایین آمدن درآمدهای کشور امری طبیعی و قابل پیش بینی است. سلامتی تصریح کرد بحران اقتصادی موجود اولین و اصلی ترین ضربه خود را بر طبقه کارگر خواهد داشت

و مشکلات این طبقه را چندین برابر خواهد کرد. وی در پاسخ به سوال خبرنگار "ایلنا" در مورد ارتباط وضعیت تورم با رکود اقتصادی اظهار داشت: در این سالها در ایران با وضعیتی خاص به نام "تورم توام با رکود اقتصادی" مواجه بوده ایم. دبیر کل سازمان مجاهدین انقلاب در توضیح وضعیت تورم توام با رکود اقتصادی گفت: در این وضعیت در عین حال که با رکود اقتصادی مواجه هستیم قیمت کالاها و خدمات افزایش می یابد و در نتیجه از قدرت خرید کارگر هر چه بیشتر کاسته می شود؛ بنابراین در آینده نزدیک باید منتظر تشدید نرخ تورم باشیم. وی در خصوص رکود موجود در بخش مسکن گفت: بخش مسکن از اهمیت زیادی برخوردار است زیرا رونق بخش مسکن موجب رونق در بخش مصالح ساختمانی می شود که این رونق خود بر زندگی بسیاری از کارگران تأثیرگذار است. سلامتی گفت: بخش مسکن در سه سال قبل در حال طی کردن مسیر بهتری بود اما با تغییر سیاستها این امر متوقف شد. دبیرکل سازمان مجاهدین انقلاب تغییر سیاستها و استفاده از تجربیات گذشته را از راهکارهای رونق در بخش مسکن دانست. پایان پیام

394- گزارشی از وضعیت کارگران شرکت "وزنه" و شرکت "ماموت"

شرکت وزنه دو سال پیش تحت پوشش بانک ملت بود که شرکت ماموت از راه رسید و با دسیسه واسطه های حرفه ای شرکت وزنه را بلعید.

نه مزایه ای در کار بود و نه خرید و فروش رسمی، شرکتی که در بهترین نقطه صنعتی تهران واقع در کیلومتر 14 جاده مخصوص کرج بود با شش میلیارد تومان آنهم به شکل شرایطی به خانواده فردوس سهامدار ماموت واگذار گردید.

اکنون بعد از دو سال شرکت ماموت قصد دارد شرکت وزنه را با کارگران رسمی و قراردادی به نزدیک هشتگرد کرج یعنی ماموت 1 انتقال دهد.

حدود 230 نفر کارگر و کارمند در شرکت فوق مشغول بکار هستند که از این تعداد حدود 30 نفر رسمی و 20 نفر کارگران قراردادی با سوابق بالای 6 سال تا 13 سال و بقیه کارگران قراردادی یک ماه الی دو ماهه هستند که حداکثر دو سال سابقه و حداقل 6 ماه سابقه در شرکت وزنه را دارا هستند.

شرکت ماموت قصد دارد 230 کارگر را در زمستان 87 آواره و بیکار نماید و شرکت وزنه را به خدمات پس از فروش اسکانیا که به تازگی مجوز ساخت آن را از کشور سوئد گرفته است، تبدیل کند.

کارگران رسمی شرکت بخاطر نبود تشکل کارگری در شرکت اقدام به برگزاری انتخابات نمایندگی کارگران نموده و 5 نفر را به عنوان نماینده کارگران انتخاب نمودند.

مدیریت ماموت پاسخگویی مطالبات کارگران نبوده و کارگران شرکت وزنه بخصوص کارگران رسمی چاره ای جز ایستادگی در برابر غول ماموت را ندارند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه تهران)

395- کارگران کیان تایر در مقابل دفتر احمدی نژاد تجمع کردند

ما کارگران کیان تایر ۷ ماه است حقوق نگرفته ایم، آقای وزیر شما چطور؟

بنا به خبری که امروز دوشنبه ۲۰ آبان 87 منتشر شده است، از ساعت هفت صبح امروز حدود ۳۰۰ نفر از کارگران کیان تایر (لاستیک البرز سابق) در مقابل دفتر ریاست جمهوری در چهار راه پاسنور در اعتراض به ۷ ماه دستمزد پرداخت نشده خود تجمع کردند.

علیرغم هوای بارانی و سرد، تجمع کارگران ۶ ساعت به طول انجامید. کارگران پلاکاردهائی با خود داشتند که بر روی آن نوشته شده بود: "ما هفت ماه است حقوق نگرفته ایم، آقای وزیر شما چطور؟"، "بابا نان ندارد، چرا؟". پلاکاردها و شعارهای کارگران توجه مردم و رهگذران را به خود جلب کرده بود. کارگران شعار میدادند "وعده وعید نمیخوایم حقمون را میخوایم". سرانجام ۲۵ نماینده کارگران برای مذاکره با مقامات مسئول به داخل دفتر احمدی نژاد رفتند و سپس یکی از آنها به میان کارگران آمد و گفت ما این تحصن را امروز تمام میکنیم و اگر مذاکره نتیجه نداد دوباره تحصن خواهیم کرد. کارگران اعلام کردند اگر مذاکره به جایی نرسید، به تحصن و تجمعات اعتراضی خود ادامه میدهیم. لازم به یادآوری است که نیروی انتظامی نیز در محل نظاره گر بود و یکی از سربازان به کارگران گفته بود که ما اطلاع داده اند که صبح محل را ترک نکنیم چون قرار است کارگران تحصن کنند.

تجمع امروز کارگران بر اساس تصمیم مجمع عمومی کارگران در روز یکشنبه دیروز بود. کارگران در جلسه دیروز تصمیم گرفتند تا تحقق خواستههایشان به تجمع خود در مقابل دفتر احمدی نژاد ادامه دهند و در صورت عدم رسیدگی به خواسته هایشان، همراه خانواده های خود دست به تجمع بزنند. کارگران علاوه بر تصمیم گیری در مجمع عمومی، با ارسال اس ام اس هایی سایر همکاران خود را به شرکت در این تجمع فراخوان دادند. متن پیام ارسالی از اس ام اس چنین بود: "سلام، جهت احقاق حقوق قانونی از دست رفته مان فردا ۷ صبح مقابل ریاست جمهوری تجمع می نماییم، حضور شما همکاران سرنوشت ساز می باشد." لازم به یادآوری است که کارگران لاستیک البرز مدت ۷ ماه است دستمزدی دریافت نکرده اند و اعتراضات و پی گیریهای تاکنونی آنها به جایی نرسیده است. اعتراض ادامه دارد

396- دبیر اجرایی خانه کارگر ساوه :

کارگران از تبعیض ها گله مند هستند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آبان 87 ؛ دبیر اجرایی خانه کارگر ساوه با بیان این که کارگران از تبعیض موجود میان بازنشستگان کشوری و لشکری با بازنشستگان تامین اجتماعی گله مند هستند؛ گفت:از مسئولان به ویژه وزیر رفاه و تامین اجتماعی می خواهیم که بازنشستگان تامین اجتماعی نیز مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت قرار گیرند. مهدی زمانی نوری در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" افزود: از رئیس جمهور که با شعار عدالت و مهرورزی و خدمت به محرومین و پابرهنگان توانست قلبهای ملت ایران به ویژه جامعه کارگری را تسخیر و آرای آنان را در انتخابات نهم ریاست جمهوری از آن خود کند می خواهیم که در سال آخر کابینه نهم به وعدهای خود جامه عمل بپوشاند.

وی با طرح این سوال که "مگر بازنشستگان تامین اجتماعی شهروند ایرانی نیستند؟"، گفت: چگونه است که کارکنان دولت و بازنشستگان لشکری و کشوری مشمول نظام هماهنگ پرداخت قرار می گیرند و حقوق آنان چند بار در سال افزایش می یابد اما بازنشستگان تامین اجتماعی مشمول این افزایش ها قرار نمی گیرند. زمانی نوری گفت: وزیر رفاه در حالی از افزایش 45 تا 100 درصدی حقوق بازنشستگان کشوری و لشکری خبر می دهد که از دادن پاسخ روشن و شفاف به وضعیت حقوقی بازنشستگان تامین اجتماعی خود داری کرده و می گوید این افراد مشمول بیمه های خاص هستند. دبیر اجرایی خانه کارگر ساوه اظهار داشت وضعیت موجود را می توان در این جمله بیان کرد: از طلا گشتن پشیمان گشته ایم مرحمت فرموده ما را مس کنید. اوتداوم بی عدالتی میان کارگران و سایر اقشار حقوق بگیر جامعه را موجب بدبینی کارگران دانست و اظهار امید واری کرد که در آینده نزدیک این تبعیض از میان برداشته شود. پایان پیام

397- گزارشی از وضعیت کارخانه ایران برک :

(گزارش شماره 2)

کارخانه ایران برک رشت با بیش از 37 سال سابقه کار ، تنها مرکز تهیه پارچه فاستونی و دوخت و دوز کت و شلوار در منطقه گیلان می باشد . این کارخانه در سال 1377 از پوشش سازمان صنایع ملی ایران خارج شده و به بخش خصوصی واگذار شد . مالکیت و عمده سهام این شرکت در اختیار شخصی به نام محمد ضرابیه می باشد که در حال حاضر مدیرعامل بانک سامان کشور و صاحب کارخانجاتی از قبیل یزد بافت ، فیلور، کاشی کویر یزد است . از سال 1380 تا کنون به دلیل عدم کفایت مدیران شرکت و بکارگیری

افرادی بدون تجربه در زمینه فاستونی، کارخانه برک دوران بحرانی را پشت سر گذاشته است، بطوریکه همیشه حقوق کارگران کارخانه با 3 الی 4 ماه تاخیر پرداخت می شود و نصف عیدی و پاداش سال 1386 هنوز به کارگران پرداخت نشده است. در حال حاضر به مدت 12 روز است که کلیه کارگران در اعتراض به عدم دریافت حق و حقوق خود دست از کار کشیده اند، به همین دلیل، مدیر عامل شرکت بنام کوروش کانظوری، به بهانه های واهی و از روی غرض ورزی شخصی، حکم اخراج حدود 14 نفر از کارگران را در دو نوبت داده است و این کار، هم بر شدت اعتراضات کارگران افزوده است و هم در حال حاضر تمامی کارگران اصرار بر دریافت کلیه حق و حقوق معوقه خود دارند و این در حالی است که به دستور مدیر عامل، سلف سرویس (رستوران) کارخانه بسته شده است و به کارگران غذا نمی دهند. حال! جای سوال اینجاست که آقای ضرابیه با این همه ثروت و دارائی چگونه از دادن حق و حقوق کارگران عاجز مانده است؟ به نظر می رسد که ایشان به دنبال هدف های دیگری است که مسئولین کشور و استان در زمینه مسائل کار و کارگری باید پاسخ گوی آن باشد.

لازم به توضیح است که از سال 1384 تا کنون حدود 2 میلیارد تومان، دولت از منابع مالی خود و بانکهای کشور به کارخانه کمک کرده است.

از طرف جمعی از کارگران ایران برک

20/8/1387

((این گزارش را کارگران ایران برک رشت، برای کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری فرستاده اند

و ما آن را عیناً تحت عنوان (گزارش شماره ی 2) در این سایت منعکس کرده ایم.))

[برای دریافت گزارش شماره یک لطفا اینجا را کلیک کنید.](#)

398- بدهی کارفرمایان تهرانی به تامین اجتماعی از 550 میلیارد تومان گذشت

تهران بزرگ 60 واحد بحران زده دارد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آبان 87؛ کارگاه های تحت پوشش اداره کل تامین اجتماعی تهران بزرگ بیش از 550 میلیارد تومان به این سازمان بدهکار هستند و کارفرمایان برای استفاده از قانون بخشودگی 47 روز فرصت پرداخت و با درخواست تقسیر را دارند.

به گزارش "ایلنا"، "عادل علایی" مدیر کل تامین اجتماعی تهران بزرگ اعلام کرد: با توجه به اجرای قانون بخشودگی جرایم تاکنون 260 میلیارد ریال کارفرمایان تهران از بدهی های گذشته خود را پرداخت نموده اند. وی با اشاره به بدهی قطعی کارگاه ها به تامین اجتماعی گفت: از مجموع بدهی های کارگاه ها در سراسر ایران فقط یک هزار میلیارد تومان بدهی جرایم تاخیر حق بیمه است که از این مجموع بدهی جرایم تاخیر حق بیمه در سطح تهران بزرگ 183 میلیارد تومان است.

علایی تصریح کرد: متأسفانه در سطح تهران بزرگ 60 کارگاه بحران زده وجود دارد. مدیرکل تامین اجتماعی استقبال کارفرمایان را در پرداخت دیون معوقه را مهم توصیف کرد و افزود: در راستای سیاست های دولت در زمینه عدالت گسترده و اشتغالزایی و برون رفت صنایع از بحران اقتصادی و مالی و تقویت صندوق تامین اجتماعی این قانون به مدت شش ماه به اجرا درآمد و در تاریخ هشتم دی ماه سال جاری به اتمام خواهد رسید.

وی افزود: تمام کارفرمایانی که تا سال 86 از سوی سازمان تامین اجتماعی جریمه شده اند مشمول این بخشودگی بوده و می تواند در مهلت مقرر نسبت به پرداخت نقدی و یا قسطی تعهدات خود اقدام کنند. علایی تصریح نمود: در سطح این اداره کل بیش از 370 هزار کارگاه فعال، نیمه فعال و راکد وجود دارد بطوری که از هر پنج کارگاه در سطح تهران تنها یک کارگاه با ماهیت تولیدی فعال بوده و ماهیت سایر کارگاه های دیگر خدماتی - توزیعی و آموزشی است.

مدیرکل تامین اجتماعی تهران بزرگ با اشاره به جمعیت تحت پوشش بیمه شدگان کارگاه های تهرانی گفت: در تهران بزرگ بیش از 370 هزار کارگاه فعال و نیمه فعال وجود دارد که از این مجموع یک میلیون و 820

هزار نفر تحت پوشش خدمات بیمه ای این اداره کل قرار دارند که تعداد این گروه نیز با شمار افراد تحت تکفل به هفت میلیون نفر خواهد رسید.

پایان پیام

399- به گزارش روزنامه کیهان در تاریخ 19 آبان 87 آمده است : - واردات 5 کالا در انحصار 65 نفر

روزنامه کیهان با تاکید بر این که «انحصاری شدن واردات کالا، مافیایی قدرتمند تشکیل می‌دهد که نسبت به هر اصلاح ساختار و شفافیتی مقاومت می‌کند» اعلام کرد آمارهای رسمی حاکی از آن است که 65 شخصیت حقیقی و حقوقی انحصار واردات 5 قلم کالا را به خود اختصاص داده اند.

بر اساس این گزارش؛ مطابق گزارش گمرک 45 درصد واردات خودرو در انحصار 10 نفر است. در بخش خودرو 10 واردکننده نزدیک به 45 درصد واردات این کالا را به خود اختصاص دادند. طی 12 ماه سال 86، 42 هزار و 461 دستگاه خودرو سواری به ارزش 878 میلیون دلار وارد کشور شد که نسبت به مدت مشابه سال قبل از لحاظ تعداد 15 هزار و 64 دستگاه و از نظر ارزش دلاری 36 درصد افزایش داشت. 10 وارد کننده فوق هر کدام به طور متوسط 39.51 میلیون دلار از ارزش واردات خودرو را در سال 86 به خود اختصاص دادند. 45 درصد ارزش کل واردات خودرو در سال 86 حدود 395.91 میلیون دلار بوده است.

بنابر این گزارش به نظر می‌رسد انحصاری شدن واردات خودرو نوعی توزیع رانت محسوب شود. مطابق گزارش گمرک طی سال 86، 10 فرد حقیقی و حقوقی 395.51 میلیون دلار خودرو وارد کشور کرده اند. اگر فرض کنیم این 10 نفر بطور مساوی در واردات خودرو سهم داشته باشند که ندارند و تنها یکی از آنها یک هفتم از کل واردات خودرو را در دست دارد سهم هر نفر رقمی معادل 39.51 میلیون دلار می‌شود که اگر این رقم با دلار 1000 تومان تسعیر شود به عدد 39 میلیارد و 510 میلیون تومان می‌رسیم. در ادامه اگر هر فرد معادل 30 درصد - معادل کف بازار- سود ببرد توانسته است طی یک سال 11 میلیارد و 700 میلیون تومان سود قطعی به جیب بزند.

این آمار در مورد کالاهای دیگر نیز بدین شرح است.

شکر در انحصار 15 نفر

55 درصد ارزش کل واردات شکر در سال 86 در انحصار 15 شخص حقیقی و حقوقی بوده است. در این سال 3 هزار و 984 میلیارد ریال معادل 428 میلیون و 867 هزار دلار شکر وارد کشور شده است. به این ترتیب 15 واردکننده فوق به طور متوسط 15.725 میلیون دلار از ارزش واردات شکر را در سال 86 به خود اختصاص دادند. 55 درصد ارزش کل واردات شکر در سال 86 معادل 235.876 میلیون دلار بوده است.

واردات آهن توسط 20 نفر

گفتنی است؛ 20 نفر 50 درصد واردات آهن آلات، چدن و فولاد را در سال 86 به خود اختصاص دادند. ارزش کل واردات آهن آلات، چدن و فولاد در سال 86 به 84 هزار و 754 میلیارد ریال، معادل 9 میلیارد و 126 میلیون دلار رسید. آمارها حاکی از این است که سال گذشته هر یک از 20 واردکننده آهن آلات، چدن و فولاد به طور متوسط 228.15 میلیون دلار از ارزش واردات این اقلام را به خود اختصاص دادند. 50 درصد واردات آهن آلات، چدن و فولاد در سال 86 معادل 4 میلیارد و 563 میلیون دلار بوده است.

موبایل در انحصار 10 نفر

10 واردکننده 70 درصد بازار واردات گوشی موبایل را در سال 86 به خود اختصاص دادند. گزارش برنا در این زمینه حاکی است: واردات گوشی تلفن همراه در سال 86 به 296 میلیارد و 944 میلیون ریال معادل 35 میلیون دلار رسید. بر این اساس سهم هر یک از 10 واردکننده فوق به طور متوسط در سال 86 به 2.45 میلیون دلار رسید. 70 درصد ارزش واردات گوشی موبایل در سال 86 معادل 24.5 میلیون دلار بوده است.

واردات پارچه در انحصار 10 نفر

55 درصد ارزش کل واردات پارچه در سال 86 در انحصار 10 شخصیت حقیقی و حقوقی بوده است. سال 86 واردات این کالا به یک هزار و 829 میلیارد ریال معادل 196 میلیون و 914 هزار دلار بود. متوسط سهم این افراد نیز از واردات انواع پارچه در سال 86 به 10.83 میلیون دلار رسیده است. بر این اساس 55 درصد ارزش کل واردات پارچه در سال 86 معادل 108.30 میلیون دلار است.

در همین ارتباط دکتر نورا عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس به کیهان گفت: مافیایی قدرتمند وارداتی

نسبت به هرگونه سیاست اصلاحی و شفاف سازی مقاومت می کنند. به گفته وی با انحصاری شدن واردات رقابت از بین می رود و با جمع شدن اطلاعات و ثروت در دست عده ای خاصی، کالانیز به چندین برابر قیمت به دست مردم می رسد. وی به دولت هشدار داد برای اصلاح ساختاری در اقتصاد باید انحصارات در اقتصاد شکسته شود. نورا اهمیت مبارزه با انحصارات را تا آنجا دانست که 3 برنامه توسعه گذشته نسبت به آن اهمیت ویژه ای قائل شوند. وی همچنین به تشکیل لابی های قدرت اشاره کرد که توانایی دارند پایه های سیاسی حکومت را نیز تحت الشعاع قرار دهد. به گزارش کیهان، محمد شریعتمداری وزیر بازرگانی دولت هشتم طی گفت و گو با یکی از روزنامه ها با اشاره صریح به مقاومت ها برای تغییر تعرفه گوشی تلفن همراه گفته بود: يك جریان پر قدرت در اقتصاد مدام به دولت فشار می آورد که تعرفه گوشی تلفن همراه را افزایش ندهیم. وی در همین حال تصریح می کند که قدرت این جریان آنقدر بود که اجازه این تغییر تعرفه را به وزارت بازرگانی ندهد.

400- در اعتراض به روشن نبودن وضعیت قراردادها کارگران لاستیک البرز مقابل دفتر ریاست جمهوری تجمع کردند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آبان 87 ؛ حدود 300 کارگر لاستیک البرز به نمایندگی از یک هزار و 300 کارگر این شرکت در اعتراض به روشن نبودن وضعیت قراردادها و پرداخت نشدن حقوق خود مقابل دفتر ریاست جمهوری تجمع کردند. به گزارش خبرنگار "ایلنا"، یکی از این کارگران با بیان اینکه مشکل کارگران لاستیک البرز محدود به پرداخت نکردن حقوق نیست، گفت: حدود 400 کارگر قراردادی در این کارخانه هستند که وضعیت آنها مشخص نیست. کارگر دیگری گفت: کارفرمای لاستیک البرز می خواهد در ملک کارخانه ساختمان سازی کند، به همین دلیل با اتمام وقت قصد خسته کردن کارگران و رسیدن به نیت خود را دارد. این کارگر افزود: دفترچه های بیمه کارگران سه ماه است که تمدید اعتبار نمی شود؛ در حالی که برخی از کارگران نیاز مبرم به درمان دارند. کارگر دیگری گفت: متأسفانه روزنامه ها و مطبوعات اخبار کارگری را پوشش نمی دهند. وی با بیان اینکه مستاجر و دارای پنج فرزند هستم، گفت: آیا سزای کسی که قصد کارداشته و سعی دارد شکم زن و بچه اش را سیر کند، در به در است؟ وی با بیان اینکه تعدادی از کارگران در شرف بازنشستگی هستند، گفت: شرکت حق بیمه این افراد را نمی دهد و آنان بلا تکلیف هستند. این کارگر افزود: ناهار و سرویس ایاب و ذهاب مان قطع شده است، ما هم فقط به کارخانه رفته و آنجا می نشینیم. این کارگر تأکید کرد: کارگران لاستیک البرز منتظر دستور رئیس جمهور عدالت محور هستند تا سوء مدیریت شرکت برطرف شده و تولید آن ادامه یابد. کارگران در این تجمع پلاکاردهایی حمل می کردند که بر روی آنها نوشته شده بود «دولت به وظیفه خود در قبال مشکلات کارگران عمل کند»، «آیا کسی نیست ما را یاری کند» و «بابا نان ندارد، چرا؟» بنا بر این گزارش نمایندگان کارگران مشغول مذاکره با مسوولان هستند. پایان پیام

401- ناتوانی مدیران قبلی معاش 230 کارگر نساجی قائمشهر تهدید می کند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آبان 87 ؛ نایب رئیس شورای اسلامی کار شهرستان قائمشهر اظهار داشت: کارخانه نساجی شماره يك قائمشهر به وضعیت دیگر کارخانه های نساجی کشور دچار شده است. به گزارش خبرنگار گروه کارگری ایلنا، رمضان غفاری گفت: در جریان بازسازی وضعیت این کارخانه که در سال 75 با سرمایه کلانی صورت گرفت 400 پرسنل این کارخانه به صورت اجباری باز خرید شدند. وی افزود: مشکلات کارخانه نساجی قائمشهر بیش از همه به ناتوانی مدیرانی باز می گردد که هر يك زمانی ادراه این واحد تولیدی را برعهده داشتند. این فعال کارگری افزود: هم اکنون 180 نفر کارگر با قرار داد دائم و 50 نفر کارگر با قرار داد موقت در این کارخانه بحرانی برای معاش خود تلاش می کنند. به گفته غفاری به دلیل تعطیل شدن سالن های رنگرزی و بافندگی و همچنین سالن مقدمات کارخانه نساجی شماره يك قائمشهر بطور تقریبی از خط تولید خارج شده است. نایب رئیس شورای اسلامی کار قائمشهر افزود: مسوولان مربوطه در حالی از اجرای خصوصی سازی این واحد تولیدی سخن می گویند که کارخانه نساجی قائمشهر هر روز بیشتر به مرز تعطیلی نزدیک

402- گزارشی از زندگی و کار یک خانواده پاکدشتی :

به گزارش روزنامه سرمایه در تاریخ 20 آبان 87: شکوفه آذر : پنج سال از فجایع هول انگیز حاشیه پاکدشت و قتل های 24گانه نتیجه سدر زمستان 1383 می گذرد. از آن زمان تاکنون کمتر هفته و ماهی است که اخبار قتل ها، کشف اجساد بی هویت و... در این منطقه تیر صفحات حوادث و اجتماعی نباشد. با این حال به استناد مشاهدات و گزارش های تصویری که از پیش و پس از این ماجرا ثبت شده است، این مکان - طی این پنج سال- نه از نظر ساختار اقتصادی و نه اجتماعی و فرهنگی، کوچک ترین تغییری نکرده است: سبک زندگی کارگران مهاجر کرد، خراسانی و افغانی که زیرخط فقر، بهداشت و امنیت شغلی و جانی زندگی می کنند، رابطه اغلب ناعادلانه کارگران و کارفرمایان، نحوه دریافت دستمزد و... شاید در بیشتر موارد در همان وضعیتی است که از ده ها سال پیش بوده است. یعنی از زمانی که حدود 60 سال پیش نخستین کوره پزخانه حاشیه پاکدشت به دست نخستین کارفرما، بنا شد. |

اگر روزنامه نگار، جامعه شناس یا مستندساز باشید، پیدا کردن سوژه کار و تحقیق در حاشیه های پاکدشت کار چندان دشواری نیست. پرسه گردی در جاده های خاکی و متروک منتهی به بیابان های بی نام و نشان به جز خطری که همیشه در کمین است به یک ماجرا و زندگی تکان دهنده ختم می شود.

ماجرای این بار، ماجرای زندگی خانواده ای ایرانی - افغانی است که یکی از پسرانشان را یک سال و نیم است گم کرده اند. پسری که به قول مادرش: کارگر من مهدی بود... مهدی پسر کاری من بود..

یک خانواده ایرانی ک افغانی، چهار فرزند بی شناسنامه که یکی از آنها از یک سال و سه ماه پیش بدون هیچ رد و نشانی گم شده است، یک صبح اوایل پاییز، ردیف طولانی آجرهای خام، دخمه های 12 متری که خانه نام دارد، با پاهای برهنه و گلی بچه ها و زندگی که روی دست همه باد کرده است.

مرد؛ عیسی بربری، افغانی، 42 ساله، مهاجرت به ایران از زمان جنگ روس ها، بدون شناسنامه، بی سواد، خشت زن کوره پزخانه.

زن؛ فاطمه سلطان درفکی، ایرانی،

46 ساله، بدون شناسنامه، بی سواد، خشت زن کوره پزخانه.

داوود، 17 ساله، دارای شناسنامه، بی سواد، خشت زن کوره پزخانه.

مهدی، 16 ساله، بدون شناسنامه، بی سواد، خشت زن کوره پزخانه، مفقود شده.

مریم و عباس، 8 و 9 ساله، دانش آموز در مقطع سوم دبستان در مدارس خودگردان، خشت زن کوره پزخانه، پاکدشت، تهران.

مکان؛ کوره پزخانه ش، فرون آباد سوم، پاکدشت، تهران.

اینها اعضای خانواده ای هستند که از

24 سال پیش تاکنون در کار خشت زنی آجر سنتی در حاشیه پاکدشت هستند؛ بدون بیمه، بدون سرپناه مناسب، بدون حاشیه امنیتی، بدون آب آشامیدنی بهداشتی، بدون پوشش خدمات پزشکی و با دستمزدی معادل 12 هزار و پانصد تومان برای هزار خشت.

عیسی می گوید: من با چشم های خودم تا به حال مرگ سه نفر را در کوره پزخانه دیده ام. یکی از آنها از گرمای کوره بیرون آمد و بلافاصله بطری آب یخ را به دهان گذاشت و خورد. هنوز آب خوردنش تمام نشده بود که به زمین افتاد و جا در جا مرد. یکی دیگر در حال خشت زنی خون بالا آورد و به یک ساعت نکشید که مرد. نفر سوم... مرگ نفر سوم از همه وحشتناک تر بود. ما یک گروه 10-15 نفره از زن، مرد و بچه داشتیم خشت می زدیم. سه نفر آن طرف تر داشتند چرخ نقاله را جابه جا می کردند. هوا گرگ و میش بود. یک نفر افغانی پشت چرخ ایستاده بود و داشت دو نفر دیگر را هدایت می کرد تا چرخ را به دیوار بچسبانند. آن دو نفر نتوانستند چرخ را کنترل کنند و چرخ با تمام قدرت به دیوار کوبیده شد و مردی که بین چرخ و دیوار داشت آنها را هدایت می کرد، له شد. من و چند نفر سریع جلو دویدیم تا کمک کنیم. کارفرما خودش را رساند و به محض اینکه اوضاع را دید سر ما داد کشید که به سر کار برگردیم. بعد در حالی که جسد نیمه جان مرد هنوز روی زمین افتاده بود، آن دو کارگر را به اتاق خودش برد. چند دقیقه بعد آن دو هم که افغانی بودند، آمدند و جسد نیمه جان کارگر را که هنوز خرخر می کرد، بردند پشت دخمه ها و گودها و نیم ساعت بعد برگشتند و از خانه مرد، دو چرخه اش را هم برداشتند و بردند همان جا. شب یکی از آن دو نفر را کناری کشیدم و پرسیدم با جسد نیمه جان مرد چه کردند. معلوم شد که کارفرما به آن دو کارگر وعده 500 هزار تومان داد و به آنها دستور داد تا بدن نیمه جان کارگر را در دره ای همان حوالی پرت کنند و رد دو چرخه اش را هم طوری در کنار دره بیندازند که انگار مرد مجروح، دزدی بوده که نیمه شب بعد از دزدیدن تعدادی لامپ و لباس، هنگام

فرار به دره پرت شده. جسد مرد را فردا در همان دره پیدا کردند و پلیس جسد را برد و در قبرستان افغانی های بی نام و نشان خاک کرد..

گریه فاطمه و عیسی به حال خود، به حال دنیا

وقتی از محوطه خشت زنی به سمت خانه های کارگری پیش می رویم، فاطمه روسری را جلوی دهانش می گیرد و بغض آلود می گوید: پسر من یک سال و سه ماه است که گم شده، دزدیده شده؟ نمی دانیم. از ایران رد مرزش کردند؟ نمی دانیم. کشته اند و زیر خاکش کردند؟ نمی دانیم. ما هیچ چیز نمی دانیم...،

دیوارهای گچی سه اتاق تودرتوی

شش متری که کارفرما با آب و برق رایگان به مدت شش ماه در اختیار آنها گذاشته، طبله کرده است. دو فرش، یک تلویزیون سیاه و سفید ارج قدیمی، یک جا لباسی، یک گاز و یخچال قدیمی و چند دست رختخواب تنها دارایی زندگی 20 ساله این خانواده است.

با ورود عیسی، فاطمه اشک هایش را با روسری پاک می کند و با اشاره به همسرش می گوید: او می گوید بچه مان را رد مرز کرده اند. عین خیالش نیست. همش مرا دعوا می کند که چرا گریه می کنی،

همانطور که حرف می زند،

گوجه فرنگی ها را در ماهی تابه سرخ می کند. کمی خشکبار و میوه برای پذیرایی می آورند. مگس ها امان همه را بریده اند. عیسی با روحیه است. سعی می کند بخندد و خود را از وضعیت موجود راضی نگه دارد اما خیلی طول نمی کشد که او هم گله می کند اما با لحنی متفاوت. او جایگاه خود را در کشور بیگانه می داند. می داند همین که اجازه دارد تا در این کشور، سرپناهی کوچک و کار روز مزد داشته باشد، باید خوشحال و شکرگزار باشد. می داند همین که با وجود قانون های اکید، او را هنوز از این کشور بیرون نینداخته اند، باید شکرگزار باشد. می داند همین که بچه هایش می توانند به مدرسه خودگردان افغانی ها بروند- و حتی بدون مدرک هر سال به کلاس بالاتر بروند- شکرگزار باشد. اما همسر ایرانی اش می گوید: او خارجی است اما من چه؟ من که ایرانی هستم اما چرا بچه هایم بدون شناسنامه هستند؟ چرا بچه هایم باید به مدرسه خودگردان بروند؟ چرا وقتی پسرم گم شد، رسیدگی نکردند؟ مگر من ایرانی نیستم؟ مگر این مرد شوهر من نیست؟

نمی رویم تا مهدی بیاید

داوود ساکت است و آرام می آید و گوشه ای می نشیند. فقط نگاه می کند. وقتی بالاخره به حرف می آید، اشک هایش جاری می شود و با دست های کارگری اش، آنها را پاک می کند و ماجرای فرار یا گم شدن برادرش را تعریف می کند: آن روز من و مهدی با هم بودیم. پلیس ما را دید و فهمید که افغانی هستیم. هیکل برادرم با اینکه از من کوچک تر است، بزرگ تر است. پلیس با او برخورد کرد و گفت بگو افغانی های دیگر کجا هستند؟ خوابگاه شان کجاست؟ برادرم گفت نمی دانم. آنها رفتند. بعد از یک ساعت، چندتا از کارگران افغانی و ایرانی آمدند که از ما بزرگ تر بودند. این افغانی ها برادر مرا کتک زدند و گفتند تو خوابگاه ما را لو دادی. آنها هم بعد از اینکه او را زدند، رفتند. برادرم زخمی شده، پا و صورتش کیود شده بود. نشست روی زمین و گریه کرد. همان موقع گفت من دیگر خسته شده ام. می خواهم از اینجا بروم. گفتم کجا؟ گفت می روم مامازن کارگر ساختمان می شوم. هر کجا بروم بهتر از اینجا است. هر چه اصرار کردم قبول نکرد که برگردیم. من هم گفتم پس من هم با تو می آیم. نمی خواستم تنها بروم. ما دو هفته با هم رفتیم مامازن. شب ها در خیابان و پارک می خوابیدیم. روزها به دنبال کار ساختمان می رفتیم. هیچ کاری پیدا نشد. فقط 12 هزار تومان پول داشتیم. بعد از دو هفته من مایوس شدم. ترسیدم. پول نداشتیم. گفتم من

بر می گردم خانه. او مرا تا نزدیک همین جا رساند. هر چه گریه کردم، بهش التماس کردم که تو هم بیا، نیامد. گفت نمی آیم اما اگر کار پیدا نکردم بعد از یک ماه

بر می گردم. اما او رفت که رفت. نمی دانم چه بر سرش آمد. یک سال و نیم است که رفته حتی نیامده که به ما سر بزنند..

عیسی طوری که همسرش نشنود، آهسته می گوید: نمی دانم او را کشته اند و خاکش کردند یا پلیس ها رد مرزش کردند؟ فقط این را می دانم که اگر مشکلی برایش پیش نیامده بود حتماً برای دیدن ما می آمد.. فاطمه می گوید: همه جا رفتیم. کمپ افغان ها رفتیم اما پسرمان در آنجا نبود. نامه گرفتیم رفتیم بازپرسی. توی کامپیوتر زدند اسمش نبود. اینجا قتل و دزدی کم اتفاق نمی افتد. نمی دانم چه بلایی سر پسرم آورده اند.. عیسی می گوید: یک سال است که کارفرمای ما حقوق مان را نداده اما اینجا ماندیم چون تنها آدرسی است که پسرمان مهدی از ما دارد. اگر از اینجا برویم، دیگر مطمئن هستیم که مهدی نمی تواند ما را پیدا کند. ما در هیچ کجای ایران، اسم و آدرسی نداریم. تلفن نداریم. فامیلی که پسرمان در خانه آنها را بزند، نداریم..

اگر خبری بود ما هم خبردار می شدیم

کارفرماها مثل کارگران ادعا می کنند که اگر خبری بشود ما همه خبردار می شویم، اما واقعیت این است که آنجا جایی است که هیچ کسی از هیچ کسی خبر نمی گیرد چون سرنوشت کسی برای کمتر کسی اهمیت دارد؛ چون همه می آیند که شش ماه بعد بروند. کارگرها فقط به فکر گرفتاری های خودشان هستند. آنقدر که بتوانند هر روز بیشتر از قبل خشت بزنند تا بلکه کنترلات بیشتری بعد از شش ماه یا یک سال بگیرند. از چند نفر از کارگران همان جا درباره مهدی سوال می کنم. همه به هم نگاه می کنند. هیچ کسی تا به حال نشنیده است. تا به حال نشنیده اند که کارگر همکار خودشان یک سال و نیم است که در به در به دنبال ردی از پسر گم شده اش می گردد.

کوره پزخانه، ص، دیوار به دیوار کوره پزخانه، ش، است. کارگران آنجا هم بیشتر افغانی، کرد و خراسانی هستند. در آنجا هم کارگران در خانه های 12 متری زندگی می کنند و از شیر آب و حمام عمومی استفاده می کنند. اما خانه هایشان تمیزتر به نظر می رسد. تازه آنها در یک اتاقک قفل شده را نشان می دهند و با خوشحالی می گویند: ما مسجد هم داریم. کارفرما مردی جاافتاده است که از دیدن من چندان راضی به نظر نمی رسد. اسمش را نمی گوید و سرسنگین برخورد می کند.

می گوید: بیجه را که کشتند دیگر اینجا خبری نشد. هر کسی سرش به کار خودش گرم است. با اعتماد به نفس می گوید: اگر می خواهید می توانید از خود کارگرها بپرسید.

شما اخراج هستید

در محوطه خشت زنی که هستیم، فاطمه به اتاق آتشکارها اشاره می کند و می گوید: آنها از اینکه پیش ما آمده اید و پیش آنها نرفتید بدشان آمده. زنگ زده اند به کارفرما. یک ساعت بعد، خانمی حدوداً 50 ساله، با دستکش سیاه و عینک دودی و لحن صدایی که کاملاً مشخص است به تهرانی های شمال شهری که رفت و آمد خارجی زیادی دارند، می آید. وقتی می آید، آتشکارها با او حرف می زنند و وقتی من به او نزدیک می شوم، آتشکارها دور می شوند. اول می خندد و با خوشرویی برخورد می کند، کمی بعد، با خشم می پرسد، به چه اجازه ای بدون اجازه من پا به کارخانه من گذاشتید، و بالاخره در اتاق فاطمه و عیسی را می کوبد و فریادزنان مواخذه می کند: شما حق نداشتید بدون اجازه من اینها را توی خانه خودتان راه بدهید.

می گویم ما فقط برای تهیه گزارش از گم شدن پسرشان به آنجا آمده ایم و اصلاً کاری به کار وضعیت کارگران نداریم.

کارفرما با اشاره به من می گوید: اینها می آیند فقر کارگران را بزرگنمایی می کنند. در حالی که ما خانه و آب و برق مجانی به آنها می دهیم. اگر همین را به آنها ندهیم آنها از گشنگی می میرند. فاطمه و عیسی سرخ می شوند و می گویند: بله. شما در حق ما خواهری می کنید، می پرسم: شما در راه خدا این کار را می کنید؟ متوجه کنایه ام می شود و پرخاشگرانه می گوید: این آجرها فروش ندارد. ما چکی آنها را می فروشیم. من خودم کلی بدهی دارم اما اینجا را نگه داشته ام چون 100 نفر از قبل من نان می خوردند، می پرسم: به همان نانی اشاره می کنید که یک سال است به آنها نرسانده اید؟ وقتی کارفرما با تغییر نگاهم می کند و در را می کوبد و می رود، معلوم است که نقشه ای در آستین دارد. تدبیر او، صبح فردا، اول وقت، مشخص می شود. معاونش در خانه عیسی و فاطمه را باز می کند و می گوید: اخراج، یا الله وسایلتان را جمع کنید و بروید.

اتاقی در فرون آباد

عیسی می خندد و خیر غم انگیز را به من می دهد. عذاب وجدان دارم اما فاطمه می گوید: تو فیلم ما را در تلویزیون پخش کن، داستان گم شدن پسر ما را در روزنامه بنویس، ما هیچ ناراحت نیستیم. این برنامه همیشگی زندگی ماست. کارفرما دستور بدهد می مانیم، دستور بدهد می رویم. بخواهد پول ما را می دهد. نخواهد نمی دهد. این بار هم پول ما را نداد.

حالا این خانواده پنج نفره در اتاقی در فرون آباد سوم زندگی می کنند. کارفرما پول یک سال آنها را نداده است و تنها دلخوشی آنها این است که این بار لااقل در ازای بیرون انداخته شدن از کارشان، فیلم مستند

پسرشان در تلویزیون نشان داده شود یا گزارشش در روزنامه چاپ شود، بلکه... شاید... روزی... خبری از پسر گم شده شان برسد،

403- رئیس سازمان کار استان یزد خبر داد:

حوادث منجر به قطع عضو در 6 ماه اول امسال، 68 درصد کاهش یافت :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آبان 87؛ رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان یزد از کاهش 50 درصدی حوادث ناشی از کار منجر نقص عضو در نیمه نخست سال جاری خبر داد. به گزارش "ایلنا" سید حسن صفوی با اشاره به بررسی بازرسان سازمان کار یزد در نیمه نخست سال جاری، گفت: 25 فقره حادثه ناشی از کار منجر به نقص عضو گزارش شده است. وی افزود بررسی ها نشان می دهد که آمار مربوط به این حوادث نسبت به مدت مشابه سال گذشته 50 درصد کاهش داشته است. صفوی همچنین از کاهش 68 درصدی حوادث ناشی از کار منجر به قطع عضو در نیمه نخست سال جاری خبر داد.

رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان یزد اظهار داشت: اقدامات فرهنگی چون تهیه برنامه های رادیویی و تلویزیونی از جمله اقدامات پیشگیرانه ای است که این سازمان به منظور رعایت مسایل ایمنی و بهداشت کار و نیز کاهش آمار حوادث حین کار در دستور کار خود قرار داده است.

پایان پیام

404- گزارش ایلنا از وضعیت کارگران کارخانه لاستیک البرز

رئیس شورای اسلامی کارخانه: طولانی شدن وضعیت بحرانی مشکوک است

زندگی خانوادگی کارگران با مشکل روبرو شده است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 20 آبان 87؛ رئیس شورای اسلامی کارخانه لاستیک البرز از پرداخت نشدن مطالبات کارگران این کارخانه در هشت ماه گذشته خبر داد. به گزارش "ایلنا"، ولی الله صالحی که به دنبال تجمع صبح امروز کارگران کارخانه لاستیک البرز، در محل تجمع، این کارگران واقع در نهاد ریاست جمهوری حضور داشت، طولانی شدن وضعیت بحرانی کارخانه لاستیک البرز را مشکوک خواند و گفت: خودداری مالک کارخانه از خرید مواد خام علت اصلی تجمع کارگران است. پیش از این نیز کارگران لاستیک البرز در تجمع ها و حرکت های اعتراضی مختلف اعلام کرده بودند.

به گفته صالحی با توجه به ظرفیت تولید روزانه 90 تن لاستیک در کارخانه البرز، توقف روزانه فعالیت این واحد تولیدی از نظر مالی خسارت سنگینی به همراه دارد.

این عضو شورای اسلامی کارخانه لاستیک البرز که به واسطه این سمت به عنوان نماینده کارگران استان تهران در کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران نیز حضور دارد، در خصوص پیگیری هایی که در این تشکل صنفی کارگری برای رسیدگی به وضعیت کارگران لاستیک البرز انجام شده است، گفت: با توجه به اجرای اصل 44 قانون اساسی در تلاش هستیم تا مدیریت و مالکیت کارخانه لاستیک البرز را دوباره به شرکت سرمایه گذاری سازمان تامین اجتماعی واگذار کنیم. کارخانه لاستیک البرز تا پیش از واگذاری به مالک خصوصی فعلی از واحدهایی بود که زیر نظر شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی اداره می شد.

وی تاکید کرد: تاکنون دستگاه های مسوول نتوانسته اند به بحران به وجود آمده پایان داده و شرایط کارخانه را به حالت عادی بازگردانند.

یکی از کارگران لاستیک البرز در این باره به خبرنگار "ایلنا"، گفت: مسوولان نهاد ریاست جمهوری در حالی از مفقود شدن برخی مکاتبات خبر می دهند که به گفته خود آنها در هفته گذشته پرونده لاستیک البرز به دلیل تراکم کاری از کارتابل ریاست جمهوری خارج نشده است. طولانی شدن روند رسیدگی به مشکلات کارگران لاستیک البرز در حالی ادامه دارد که به گفته صالحی و سایر کارگران کارخانه لاستیک البرز، مشکلات اقتصادی باعث ایجاد مشکلاتی در زندگی خانوادگی این کارگران شده است.

کارگران لاستیک البرز که در طول یک سال گذشته نسبت به نحوه عملکرد مدیریت فعلی بارها معترض شده اند. در جریان تجمع امروز این کارگران طی بیانیه ای خلع و برخورد قضایی با سهامدار فعلی، پرداخت مطالبات معوقه، تامین مواد برای راه اندازی تولید با ظرفیت کامل و جلوگیری از انحلال شرکت و بررسی وضعیت معیشت کارگران را خواستار شدند.

در بخشی از این بیانیه آمده است: ما کارگران شرکت لاستیک البرز به تبعیت از فرمایشات مقام معظم رهبری از اجرایی شدن اصل 44 که در جهت شکوفایی اقتصادی کشور است موافق هستیم ولی اشخاص با سوء استفاده از حسن نیت نظام جمهوری اسلامی تنها در پی کسب ثروت بادآورده بوده و آگاهانه به دنبال خدشه دار کردن ماهیت اصل 44 هستند.

پایان پیام

405- فریبرز رییس دانا در گفت‌وگو با ایلنا:

شتاب خصوصی‌سازی سبب ایجاد نگرانی بین مسوولان نظام هم شده است

طبقه کارگر به شدت تضعیف شده است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 21 آبان 87 ؛

دکتر فریبرز رییس دانا که در میان روزنامه‌نگاران و فعالان کارگری به اقتصاددان چپ مشهور است، معتقد است بحران اقتصادی کنونی نتیجه اجرای برنامه‌های مورد حمایت اقتصاددان‌ها و سرمایه‌داران راست‌گرای است که در سه دهه اخیر قدرت اقتصادی را در انحصار خود داشته‌اند.

وی با نگاه بدبینانه به طرح‌های حمایتی معتقد است که دولت نهم، برخلاف ظاهر، گرایش چپ و مستضعفانه ندارد؛ بلکه از نظر رفتار اقتصادی، راست‌گراترین دولت در سه دهه گذشته است.

به اعتقاد وی، شتاب خصوصی‌سازی در ایران در زمان دولت نهم آنقدر زیاد است که باعث بروز نگرانی‌هایی در میان مسوولان نظام هم شده است. وی اجرای این سیاست‌ها را در جهت تضعیف شدید طبقه کارگر ارزیابی می‌کند.

به گفته برخی منتقدان سیاست‌های اقتصادی دولت، بعد از جنگ تحمیلی سیاست‌های اقتصادی ایران بر پایه توصیه‌های چینی چون بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول و سازمان تجارت جهانی شکل گرفت. به اعتقاد این منتقدان اجرای این سیاست‌ها محور تولیدی و مردمی نداشته و نتیجه این روند که تا امروز نیز ادامه دارد، چیزی جز افزایش شکاف میان طبقه غنی و فقیر و بحران اقتصادی کنونی نیست. این ادعا تا چه میزان صحیح است؟

اجازه دهید به این سوال به صورت معکوس پاسخ دهم؛ یعنی در این سال‌ها برای حمایت از طبقه محروم و آسیب‌پذیر، یارانه‌هایی اختصاص یافته است. به کمک طرح‌هایی مانند طرح شهید رجایی، کمیته امداد امام خمینی و بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، شماری از افراد نیازمند طبقه آسیب‌پذیر تحت پوشش چترهای حمایتی قرار گرفتند؛ در قالب قانون کار، برای افزایش دستمزد کارگران و محدود کردن اخراج آنها اقداماتی انجام شد. دستگاه‌های دولتی چون وزارت تعاون و وزارت رفاه و تامین اجتماعی به منظور حمایت از همین قشر آسیب‌پذیر تاسیس شد و در نهایت در برنامه‌های توسعه پنج‌ساله، طرح‌های رفاهی و حمایتی گنجانده شده تا به افراد نیازمند کمک شود اما تمام این اقدامات تنها برای آن انجام شده که بخش کوچکی از میراث وخیم برجای مانده از اجرای سیاست‌های ویرانگر رشد و توسعه اقتصادی در ایران را پنهان کند؛ سیاستی که اجرای آن تنها به رشد و توسعه منافع اقتصادی گروه‌های خاص منجر شده است.

منظور شما این است که اجرای این سیاست‌ها باعث بروز بحران اقتصادی کنونی شده است؟

بحران اقتصادی فعلی نتیجه اجرای سیاست‌هایی است که جز فربه شدن اصل و سود سرمایه‌گروه‌های اجتماعی خاص از یک سو و زیان اقتصادی سایر گروه‌های اجتماعی از دیگر سو، نتیجه‌ای نداشته است. به همین دلیل اقدامات حمایتی که در بالا اشاره کردم از سوی دولت انجام شد تا با جبران بخش کوچکی از خسارت‌های ایجاد شده، هم از واکنش منفی گروه‌های اجتماعی زیان‌دیده جلوگیری شود و هم امنیت اقتصادی بخش سرمایه‌داری سوداگر حفظ شود.

ادعای منتقدان این سیاست‌ها که معتقدند اجرای چنین سیاست‌هایی از فراسوی مرزها تحمیل می‌شود، چقدر صحیح است؟

بخشی از این سیاست‌ها به تجربه و روح سرمایه‌داری که در جای‌جای کشورهای جهان است، باز می‌گردد؛ برای مثال در سال‌های اخیر این سرمایه‌داری در رویارویی با طبقه کارگر، سوسیالیست‌ها و عدالت‌خواهان کشورهای در حال توسعه، به نام نظم نوین جهانی از اهرم تعدیل ساختار استفاده می‌کند که نتیجه آن تعطیلی کارخانجات و بیکاری کارگران است. در ایران نیز چنین سیاست‌هایی در حال اجراست؛ سیاست‌هایی که از سوی نظام بازار داد و ستد تحمیل شده و رویکرد آن جهانی‌سازی است. اما بخش قابل توجهی از این سیاست‌ها، در ایران مانند هر کشور دیگری پرورانده شده است؛ که نتیجه آن جز ملقمه اقتصادی موجود نیست.

با توجه به اینکه طبق گفته شما این سرمایه‌داری در سه دهه گذشته اختیارات و قدرت نامحدودی داشته است، چطور می‌توان نظام اقتصادی آن را ناکارآمد یا به قول شما ملقمه توصیف کرد؟

این سرمایه‌داری به مشکل بروکراتیک مبتلاست. در این ساختار مدیران اقتصادی دولتی تا زمانی که در دولت هستند در راس موسسات اقتصادی دولتی قرار دارند، زمانی هم که از دولت خارج می‌شوند باز در موسسات اقتصادی شبه‌دولتی یا وابسته به دولت حضور دارند. این مساله در کنار تحولات جهانی باعث به وجود آمدن یک ملقمه اقتصادی می‌شود. ملقمه‌ای که در کشمکش ضرورت‌های داخلی و سیاست‌های جهانی، منجر به وخیم‌تر شدن وضعیت طبقه محروم زنان، کارگران و تهیدستان شهری شده و ناکارآمدی آن بیش از پیش عیان می‌شود.

در این شرایط این سرمایه‌داری به قول شما وابسته به حاکمیت، چرا هیچ اقدامی برای جبران وضعیت به وجود آمده انجام نداده است؟

درست همین جاست که بخش اول گفته‌های من معنی پیدا می‌کند؛ یعنی همان سیاست‌های حمایتی که در آغاز به آن اشاره کردم توسط دولت اتخاذ می‌شود تا از افزایش نارضایتی‌ها جلوگیری شود که آن هم به دلیل اجرای سیاست‌های خطا ناکارآمد و عقیم می‌ماند.

اما آمارها و گزارش‌های رسمی در عین حال که وخیم‌تر شدن شرایط اقتصادی را تأیید می‌کند، از گسترش دامنه چترهای حمایتی نیز حکایت می‌کند. فکر نمی‌کنید وخیم شدن وضع موجود نتیجه‌ای به غیر از آنچه که شما مدعی آن هستید، داشته باشد؟

امروز در حالی که روند رو به فزونی بهای مسکن، خیلی از شهروندان را گرفتار کرده است در مناطق شمال پایتخت، شاهد پیش‌فروش برج‌های مرتفع و شیک و تردد خودروهای لوکس در خیابان‌ها هستیم. همزمان با بی‌پاسخ ماندن نیازهای اقتصادی، دست به تخریب محیط اجتماعی زده‌ایم و ملقمه‌ای اقتصادی به وجود آورده‌ایم. این وضعیت که از زمان روی کار آمدن دولت نهم تشدید شده است، در نهایت باعث بروز ناهنجاری‌هایی چون معضل اعتیاد، بزهکاری، گسترش فقر و اختلاف طبقاتی، بالا رفتن نرخ بیکاری و به تبع آن، اجرای طرح‌های پیشگیرانه‌ای چون حمایت از بنگاه‌های زودبازده و تحول اقتصادی است، البته در این بین اعمال فشار مردم در تعدیل این سیاست‌ها بی‌تأثیر نبوده است.

با این تفسیر، آیا وضع فعلی از قبل قابل پیش‌بینی بود یا آنکه چنین وضعیتی غیرآگاهانه پیش آمد؟

نمی‌توان گفت قادر به پیش‌بینی وضعیت امروز نبودند. فراموش نکنیم پای منافع اقتصادی در میان است. این گروه به لحاظ اقتصادی هیچ وابستگی با توده مردم و به‌ویژه طبقه کارگر نداشتند. فراموش نکنیم در این شرایط هیچ نظارت دموکراتیکی وجود نداشته و ندارد، به طوری که هنوز هم این وضعیت ادامه دارد. شواهد شما برای ادعای ادامه این وضعیت در حال حاضر چیست؟

برای مثال علت نفی و حتی انکار جامعه مدنی از سوی اقتصاددان‌های راست‌گرا آن است که می‌خواهند در صورت خروج دولت از مداخلات اقتصادی، نهادهایی چون اتاق بازرگانی را جایگزین کنند، نهادهایی که در آن سرمایه‌داران وابسته که بابت خرید یک شرکت رقم نجومی پرداخت می‌کنند، وجود دارد. سرمایه‌دارانی که بدون ریسک، در جریان واگذاری کارخانه‌های دولتی به بخش خصوصی، صاحب کارخانجات شده و بدون توجه به قابلیت‌ها، با فروش آن به ثروت خود می‌افزایند اما در نهایت همچنان از پایین بودن سرعت خصوصی‌سازی در ایران انتقاد می‌کنند. این گروه از سرمایه‌داران و اقتصاددان‌های وابسته به آنها، در حالی که غلط از پایین بودن روند خصوصی‌سازی در ایران اعلام نگرانی می‌کنند که بر اساس گزارش‌های بانک جهانی، ایران در خصوصی‌سازی رتبه نخست را به خود اختصاص داده است.

اما نسبت سهم بخش خصوصی و دولتی در اقتصاد ایران 30 به 70 است، آیا این نگرانی از کند بودن روند خصوصی‌سازی در ایران را توجیه نمی‌کند؟

خیر، در همین سه سال گذشته، بیشترین اقدامات برای برداشتن مسوولیت از دوش دولت و دادن منابع ملی به شمار خاصی از نزدیکان تحت عنوان خصوصی‌سازی انجام شده است، با این حال در میان اقتصاددان‌های راست‌گرا کسی نیست که بگوید فقر، بیکاری و محرومیت‌ها نتیجه این سیاست‌ها بوده است. هنوز دو قورت و نیم این گروه که بدون ریسک صنعتی امروز به قدرت اقتصادی تبدیل شده‌اند، باقی است و اقتصاددان‌های وابسته آنها، حتی خواهان خصوصی‌سازی نظام تامین اجتماعی، آموزش و پرورش و نفت هستند.

منظور از خصوصی‌سازی تامین اجتماعی چیست؟

هم سازمان و هم نظام تامین اجتماعی. در میان اقتصاددان‌های راست این بحث در لفافه مطرح است که بهتر است سازمان تامین اجتماعی منحل شده و اداره آن به بیمه‌های خصوصی سپرده شود. این گروه با دامن زدن به این موضوع که دولت نهم بیش از حد چپ‌گراست، خصوصی‌سازی تامین اجتماعی را مطرح می‌کنند؛ حال آنکه آنها خوب می‌دانند که دولت نهم در راست‌گرایی بی‌سابقه است.

شما به نقش مبارزات اجتماعی در تعدیل این وضعیت اشاره کردید، این در حالی است که به گفته فعالان کارگری، اعتراض‌های کارگری روزبه‌روز کم‌اثرتر می‌شود. چطور در این میان می‌توان نقش این قبیل اقدامات را مثبت ارزیابی کرد؟

در طول تاریخ نقش تلاش‌های مردمی برای تعدیل سیاست‌های خشن سرمایه‌داری انکارناپذیر است اما یادمان باشد که سرمایه‌داری هیچ‌گاه این مقاومت‌ها را به رسمیت نمی‌شناسد و همیشه دستاوردهای جنبش‌های حوق‌طلبانه معلمان و کارگران را به الطاف خود نسبت می‌دهند.

در حال حاضر نیز هر چند شرایط روزبه‌روز سخت‌تر و نتیجه حرکت‌های معترضانه کم‌اثرتر می‌شود، اما طبقه کارگر هیچ‌گاه جا نمی‌زند. مساله کارگران هفت تپه و لاستیک البرز همه شاهد این ادعاست. بطور کلی درس‌های اجتماعی دو جنبه دارند؛ یکی جنبه احتیاط و عقب‌نشینی و دیگر جنبه رسالت تاریخی که

به پیمودن ادامه مسیر منجر می‌شود. فراموش نکنیم هر اندازه که اقتصاددان‌های راست، بازگذاشتن دست سرمایه‌داری برای سرکوب اعتراض‌های صنفی را دموکراسی می‌نامند، کارگران و طبقات مردمی نیز تشکیل اتحادیه‌های صنفی کارگری و مدنی را دموکراسی و عدالت اجتماعی می‌دانند. در حال حاضر شاید از محل جوهری که میان افراد نیازمند پخش می‌شود، بتوان حق‌خواهی کارگران را آرام کرد، اما همیشه یک لایه و یک قشر از جامعه از نظر تاریخی آگاه و هوشیار باقی می‌ماند تا راه را ادامه دهد.

علت اینکه شما از این دوران به عنوان سخت‌ترین زمان برای حرکت‌های صنفی یاد می‌کنید، چیست؟

این به سیاست‌های اقتصادی این دولت به‌ظاهر چپ باز می‌گردد. در حال حاضر شاهد راست‌گراترین سیاست‌ها در مباحث اقتصادی هستیم. با وجود شعارهای مردمی که سر داده می‌شود، هیچ کدام از دولت‌های قبلی یارانه بنزین را حذف نکردند و از حذف سایر یارانه‌ها سخن نگفتند. از سوی دیگر موضوع اصلاح قانون کار نیز چندین بار مطرح شده و هنوز معلوم نیست سرنوشت آن چه شود. بهای مواد شوینده، نان، مواد لبنی، مسکن و حمل و نقل در همین مدت به شدت افزایش پیدا کرده است. دلایل این سیاست‌ها آن است که از نظر دیدگاه اقتصاددان‌های راست، همه چیز در بازار داد و ستد ارزش کالایی دارند. در این دیدگاه پرداخت یارانه هیچ جایگاهی نداشته و مانند لکه ننگی است که باید حذف شود.

چرا پرداخت یارانه‌ها اینقدر به گفته شما برای سرمایه‌داران و اقتصاددان‌های راست تحمل‌ناپذیر است که به دنبال حذف آن هستند؟

یادمان باشد که سرمایه‌داری فعلی مایل است ایران را به قلب سرمایه‌داری جهانی تبدیل کند. اینجاست که تلاش‌ها برای عضویت در سازمان تجارت جهانی و حذف یارانه‌ها معنی پیدا می‌کند؛ چون سرمایه‌داری جهانی از پرداخت یارانه که با مالیات ارتباط مستقیم دارد، گریزان است و برای همین قرار است به نام پرداخت نقدی و ساماندهی، به‌تدریج یارانه‌ها در تابش آفتاب تورم تبخیر شده و خودبه‌خود حذف شود یا به دلیل پایین بودن میزان آن، مردم از دریافت آن چشم‌پوشی کنند.

به گفته منتقدان، تقاضای عضویت پیوستن ایران در سازمان تجارت جهانی در حالی مطرح است که ایران از نظر صنعتی قادر به مقابله با سایر کشورهای عضو نیست؟

بله درست است، اما یادمان باشد عده‌ای قصد غنی‌سازی سرمایه‌داری و پهن کردن سفره برای سرمایه‌داری جهانی دارند که با تعطیلی بنگاه‌های اقتصادی جواب می‌دهد. یادمان باشد بازار ایران در مقایسه با بازارهای عراق، پاکستان، بنگلادش، افغانستان، ویتنام، اوکراین و مصر امیدبخش‌تر است.

شما عنوان می‌کنید که سرمایه‌داری موجود برای رسیدن به اهداف خود حاضر است تمام کارخانه‌ها را تعطیل کند و تمام یارانه‌ها را نیز حذف کند. آیا این مساله در درازمدت به زیان کشور و همین طبقه صاحب سرمایه نیست؟

ببینید دولت‌های قبلی نیز برای حذف یارانه تلاش کردند، ولی این کار یک شبه شدنی نیست، اما اقدامات دولت نهم آن قدر تند و سریع است که حتی صدای هشدار و اعتراض مسوولان عالی رتبه نظام را هم درآورده است که دولت را به عاقبت اندیشی و پرهیز از عجله دعوت می‌کنند.

انتقادات اخیر به پرداخت تسهیلات زودبازده وزارت کار نیز با این مرتبط است؟

بله، تزیق نقدینگی متعاقب پرداخت این تسهیلات، حتی نگرانی بازرسان مقام رهبری را نیز به دنبال داشت. این پول‌ها همانطور که منتقدان نیز می‌گویند، بیکاران را بدهکار کرده است. با این پول می‌شد نهادهای صنفی کارگری را تقویت کرد. بدون شک این نهادها بهتر از مبتکران طرح‌های زودبازده می‌توانستند اشتغال ایجاد کنند.

گفت‌وگو از پانید فاضلیان

پایان پیام

406- قیمت سرسام آور داروها و دروغ گویی مسوولان :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 21 آبان 87؛ این نکته که مسوولان دولتی صرفاً با دروغ گویی و اراده آمارهای نادرست سعی می‌کنند در برابر مشکلاتی که هویت‌شان پاهارا بر اساس حل آنها به عنوان مدیر و مسوول دولتی شکل گرفته است اکنون به یک پدیده بسیار عادی و رایج تبدیل شده است. نمونه گرانی دارو و تکذیب‌های بی‌سروته مسوولان مربوطه از جمله این موارد است که دیگر حتی داد نهاد سرکوبگری چون "بسیج دانشجویی" را هم درآورده است. گزارش ایسنا از نامه اعتراضی بسیج دانشجویی به معاون غذا و دارو در وزارت بهداشت:

ایسنا می‌نویسد: بسیج دانشجویی دانشکده‌ی داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران در نامه‌ای به معاون غذا

و داروی وزارت بهداشت نسبت به برخی مشکلات دارویی و عدم تحقق وعده‌ها اعتراض کردند.

در این نامه با متعارض خواندن بخشی از سخنان معاونت غذا و داروی وزارت بهداشت با حقیقت، آمده است: در شرایطی که مکرراً در مصاحبه‌های خود اعلام کرده بودید به هیچ وجه در شش ماهه اول سال 87 افزایش قیمت دارو نخواهیم داشت در ابتدای سال جاری با افزایش قیمت سرسام‌آور تعداد بسیار زیادی از داروها مواجه شده‌ایم و درست در همان زمانی که بسیاری از داروها افزایش قیمت صد درصدی را تجربه می‌کردند آن را تکذیب می‌کردید، البته این امر طی سال‌های گذشته بارها تکرار شده است.

در ادامه آمده است: مرکز کمبودهای دارویی وزارت بهداشت که با هدف راهنمایی مردم در زمینه محل توزیع داروهای کمیاب و جلوگیری از روی آوردن مردم به بازار کثیف ناصر خسرو ایجاد شده بود، از حدود یکسال پیش تعطیل شده و موجب سرگردانی مردم در داروخانه‌های سطح شهر شده است. به نحوی که بیماران برای تهیه داروهای مورد نیاز خود تمام داروخانه‌های سطح شهر را جست‌وجو می‌کنند و در آخر همه مجبور به تهیه داروهای مورد نیازشان از بازار قاچاق می‌شوند.

در این نامه با اشاره به مصاحبه معاون وزارت بهداشت و اعلام شماره تماس مرکز کمبودهای دارویی به شماره 09646 آمده است: این شماره تلفن مربوط به مرکز اطلاع‌رسانی داروها و سموم وزارت بهداشت می‌باشد که فقط به مشاوره علمی در زمینه‌ی داروها می‌پردازد و هیچگاه در طول فعالیت خود پاسخگوی سوالات کمبودهای دارویی نبوده است. همچنین شماره تلفن 09646 در بسیاری از استان‌ها فعال نمی‌باشد. این مرکز فقط در استان تهران 24 ساعته مشغول به کار می‌باشد نه در کل کشور!

در ادامه با اشاره به مصاحبه دیگر درباره برخورد با تمام داروخانه‌های اجاره‌ای (شامل اجاره به داروساز و اجاره به غیر) آمده است: سوال اینجاست که در طول سه سال گذشته چه اقدامات موثر و قابل توجهی در زمینه برخورد با این پدیده غیر اخلاقی صورت گرفته است و آیا در این مدت به تعداد داروخانه‌های اجاره‌ای افزوده نشده است؟!

407- رئیس اداره کار و امور اجتماعی کاشان خبر داد:

توقف پرداخت تسهیلات بانکی، مشکلات کارگری را افزایش داد :

اصفهان- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 21 آبان 87؛ رئیس اداره کار و امور اجتماعی کاشان گفت: بر اساس اهداف و سیاست‌های دولت نهم، نرخ بیکاری این شهرستان از 12 درصد به 8 درصد کاهش یافت. به گزارش "ایلنا"، "محمد باقری نژاد" با بیان اینکه برای سال 86 بودجه اعتبارات بنگاه‌های زود بازده شهرستان کاشان از مبلغ 347 میلیارد ریال در سال قبل به مبلغ 1400 میلیارد تومان افزایش پیدا کرده است؛ گفت: در سال‌های 85 و 86 به ترتیب 1160 و 1537 میلیارد ریال اعتبار در کارگروه اشتغال و سرمایه‌گذاری شهرستان کاشان تصویب شده است. وی یاد آور شد مبلغ اعتبار تصویب شده که پرداخت آنها بر عهده بانک‌هاست؛ بیشتر از بوجه شهرستان کاشان بوده است. رئیس اداره کار و امور اجتماعی کاشان همچنین از افزایش مشکلات کارگری در این شهرستان خبر داد و علت آنرا قطع شدن پرداخت تسهیلات به بنگاه‌های کوچک و زود بازده عنوان کرد. به گفته باقری نژاد در حال حاضر مدیران صنایع این شهرستان از کمبود نقدینگی گلایه داشته و خواهان از سرگیری پرداخت تسهیلات هستند. وی گفت با این حال به دلیل پیگیری مسوولان و همکاری کارگران در حال حاضر بحران‌های کارگری در شهرستان کاشان نسبت به سایر شهرستان‌های کشور در وضعیت مطلوبی است. پایان پیام

408- اعتصاب کارگران شرکت لوله سازی لوشان :

کارگران شرکت لوله سازی لوشان که مشغول پروژه لوله گذاری در بندر انزلی هستند در اعتراض به دریافت نکردن دستمزد، پرداخت نشدن حق بیمه و عدم ارسال لیست بیمه به سازمان تامین اجتماعی از سه روز پیش دست به اعتصاب زده اند. مدیر عامل شرکت نیز در واکنش به اعتصاب کارگران دستور داده تا درب کارگاه به روی کارگران بسته شود و قول داده که شنبه آینده حقوق‌های معوقه را پرداخت کند.

این در حالی است که ماه پیش مدیر عامل مبلغ يك میلیارد تومان دریافت کرده و او آن مقدار پول را در کار دیگری سرمایه گذاری کرده است.

لازم به ذکر است که تعدادی از کارگران در اعتراض به همین وضعیت، يك بار دیگر اعتصاب کرده بودند که آن اعتصاب منجر به اخراج 4 نفر از کارگران شده بود.

اما در اعتصاب کنونی همه کارگران شامل کارگران ساده و مهندسان شرکت کرده‌اند.

این پروژه به منظور بهبود فاضلاب شهری در تعدادی از شهرهای شمالی و با وام بانک جهانی اجرا می شود.

" گیل آوا "

21 آبان مه 1387

گزارش ارسالی به کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

409- دانشجویان دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل دست به يك حرکت اعتراضی زدند:

به گزارش فریاد کارگر در تاریخ 21 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است: بیش از 500 نفر از دانشجویان دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل در اعتراض به اقدامهای سرکوبگرانه و تفکیک جنسیتی، وضعیت خوابگاهها و کیفیت بد غذا اقدام به اعتصاب غذا کردند. دانشجویان با سر دادن شعار و خواندن سرود یار دبستانی به سمت ساختمان مرکزی دانشگاه راهپیمایی کرده و اعتراض خود را بیان کردند. دانشجویان اعتصاب کننده همچنین، سینی‌های ناهار خود را از سلف غذایی تا درب دفتر معاون فرهنگی رژیم در دانشگاه روی زمین چیدند.

410- ماموران سرکوبگر، به يك میهمانی در شهر مشهد حمله کردند :

به گزارش فریاد کارگر در تاریخ 21 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است: ماموران سرکوبگر نیروی انتظامی به يك میهمانی در مشهد، یورش بردند و 20 زن و مرد را دستگیر کردند.

روزنامه حکومتی قدس نوشت: در پی اطلاع از شرکت عده‌یی در يك میهمانی در یکی از باغهای «شان‌دیز»، مأموران انتظامی با حضور در محل مورد نظر 20 نفر شامل 12 مرد و 8 زن را دستگیر کردند. دستگیر شدگان، به همراه پرونده در اختیار شعبه 802 مجتمع قضایی قرار گرفتند و با صدور قرار روانه زندان شدند

411- فریاد اعتراض کارگران کیان تایر: «این آخرین پیام است، کارگر مبارز آماده قیام است»

به گزارش فریاد کارگر در تاریخ 21 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است: بیش از هزارتن از کارگران کیان تایر - لاستیک البرز تهران صبح دیروز در مقابل دفتر احمدی‌نژاد تجمع کردند و با سردادن شعار «این آخرین پیام است کارگر مبارز آماده قیام است» علیه سیاستهای ضدکارگری حکومت اعتراض کردند. کارگران کیان تایر بیش از 7 ماه است که حقوق و مزایا دریافت نکردند و در وضعیت معیشتی بسیار سختی به سر می‌برند. براساس گزارشهای دریافتی از ساعت 10 صبح دیروز دوشنبه 20.8.87 تجمع اعتراضی این کارگران در مقابل دفتر احمدی‌نژاد در تهران آغاز شد. کارگران معترض پلاکاردهایی با خود حمل می‌کردند که بر روی آنها نوشته شده بود:

- کارگران لاستیک البرز 7 ماه است حقوق دریافت نکرده‌اند.

- «آیا کسی نیست ما را یاری کند»

- «بابا نان ندارد، چرا؟»

- بیش از 7000 خانواده کارگران کارخانه لاستیک البرز در وضع بد معیشتی قرار دارند

و هل من ناصر ی نصرنی

براساس گزارش دریافتی مأموران سرکوبگر نیروی انتظامی به کارگران زحمتکش کیان تایر یورش بردند تا آنان را پراکنده سازند. کارگران نیز در مقابل این یورش و حشیانه ایستادگی کردند و شعارهای ضدحکومتی سر دادند.

کارگران همچنین گفتند تا برآورده شدن خواسته هایمان، به اعتصاب ادامه خواهیم داد.

412- اعلام حمایت کارگران ایران خودرو از خواسته های بر حق کارگران کیان تایر :

کارگران زحمتکش کیان تایر

ما کارگران ایران خودرو یکبار دیگر ضمن اعلام همبستگی با مبارزات حق طلبانه شما از خواسته های بر حق تان برای رسیدن به حقوقتان برای داشتن حق کار برای داشتن حق بهداشت برای داشتن حق یک زندگی بهتر همراه با رفاه و آسایش برای خود و خانواده تان اعلام پشتیبانی می کنیم و از همه دوستان کارگر می خواهیم که در رساندن صدای حق طلبانه شما به گوش دیگر کارگران تلاش کنند.

پیروزی کارگران تنها در گرو مبارزه و اتحاد و همبستگی آنان امکان پذیر است

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران درود بر کارگران کیان تایر

جمعی از کارگران ایران خودرو

21 آبان 1387

413- پیام به اتحادیه آزاد کارگران ایران و کارگران اعتصابی کیان تایر (لاستیک البرز) - جمعیه ای از کارگران: پتروشیمی اصفهان، پالایشگاه اصفهان، نیروگاه اصفهان، شهرک صنعتی جی و ...

خبر برگزاری مجمع عمومی فوق العاده اتحادیه آزاد کارگران ایران که حول حداقل دستمزد و اقدام برای به ثبت رساندن اتحادیه با موفقیت به انجام رسید برای ما جمعیه ای وسیعی از کارگران رسمی، قراردادی و پیمانی کارخانه ها و مراکز کارگری اصفهان و حومه، خبری مسرت بخش و امیدوار کننده برای ایجاد اتحاد و همبستگی هرچه گسترده تر در میان کارگران ایران بود. ما به همه اعضای اتحادیه و بخصوص حاضرین در مجمع عمومی تیریک گفته و خود را در مبارزات آنان برای رسیدن به خواسته های مشترک، بویژه کمپین در دست اقدام برای تعیین حداقل دستمزد شریک می دانیم.

ما همچنین از اعتصاب کارگران کیان تایر پشتیبانی و دستشان را در مبارزه برای رسیدن به مطالباتشان می فشاریم و خواهان پرداخت کلیه حقوق معوقه آنان هستیم.

زنده باد همبستگی سراسری کارگران

جمع هایی از کارگران:

1- پتروشیمی اصفهان

2- پالایشگاه اصفهان

3- صنایع شیمیایی Lab

4- نیروگاه اصفهان

5- شرکت ها و واحدهای صنعتی شهرک مورچه خورت

6- شهرک صنعتی جی

7- شهرک صنعتی اشترجان

1387/8/21

اتحادیه آزاد کارگران ایران

اخبار مبارزات کارگران ایران ، هفته چهارم آبان ۱۳۸۷ (نوامبر ۲۰۰۸)

414- گزارشی از وضعیت کارگران شهرداری در شهر پاوه :

طبق خبر رسیده از شهر پاوه کارگران شهرداری که تحت پوشش شرکت پیمانکاری می باشند 3 ماه است که حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند.

تعداد کارگران تحت پوشش شرکت پیمانکاری در شهرداری پاوه 37 نفر می باشند. متأسفانه این کارگران تاکنون جهت پیگیری مطالبات خود دست به اقدامی مشترک نزده اند و گاهی به صورت انفرادی با مسئولین و مدیریت شرکت وارد مذاکره شده و مراجعات تاکنونی آنها به اداره کار و دیگر ارگان های ذیربط بی نتیجه مانده است.

لازم به ذکر است که کارگران رسمی شاغل در شهرداری پاوه هم ، به مدت 8 ماه است که از بابت اضافه کاری خود هیچ گونه حقوقی را دریافت نکرده اند.

کمیتة هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه غرب)

22/8/1387

415- تجمع اعتراضی کارگران لاستیک البرز :

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ 22 آبان 87 ایلنا: رئیس شورای اسلامی کارکارخانه لاستیک البرز از پرداخت نشدن مطالبات کارگران این کارخانه در هشت ماه گذشته خبر داد.
به گزارش "ایلنا"، ولی الله صالحی که به دنبال تجمع صبح امروز کارگران کارخانه لاستیک البرز، در محل تجمع، این کارگران واقع در نهاد ریاست جمهوری حضور داشت، طولانی شدن وضعیت بحرانی کارخانه لاستیک البرز را مشکوک خواند و گفت: خودداری مالک کارخانه از خرید مواد خام علت اصلی تجمع کارگران است. پیش از این نیز کارگران لاستیک البرز در تجمع ها و حرکت های اعتراضی مختلف اعلام کرده بودند.

به گفته صالحی با توجه به ظرفیت تولید روزانه ۹۰ تن لاستیک در کارخانه البرز، توقف روزانه فعالیت این واحد تولیدی از نظر مالی خسارت سنگینی به همراه دارد.

این عضو شورای اسلامی کارخانه لاستیک البرز که به واسطه این سمت به عنوان نماینده کارگران استان تهران در کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران نیز حضور دارد، در خصوص پیگیری‌هایی که در این تشکل صنفی کارگری برای رسیدگی به وضعیت کارگران لاستیک البرز انجام شده است، گفت: با توجه به اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی در تلاش هستیم تا مدیریت و مالکیت کارخانه لاستیک البرز را دوباره به شرکت سرمایه‌گذاری سازمان تامین اجتماعی واگذار کنیم. کارخانه لاستیک البرز تا پیش از واگذاری به مالک خصوصی فعلی از واحدهایی بود که زیر نظر شرکت سرمایه‌گذاری تامین اجتماعی اداره می‌شد. وی تاکید کرد: تاکنون دستگاه‌های مسوول نتوانسته‌اند به بحران به وجود آمده پایان داده و شرایط کارخانه را به حالت عادی بازگردانند.

یکی از کارگران لاستیک البرز در این باره به خبرنگار "ایلنا" گفت: مسوولان نهاد ریاست جمهوری در حالی از مفقود شدن برخی مکاتبات خبر می‌دهند که به گفته خود آنها در هفته گذشته پرونده لاستیک البرز به دلیل تراکم‌کاری از کارتابل ریاست جمهوری خارج نشده است. طولانی شدن روند رسیدگی به مشکلات کارگران لاستیک البرز در حالی ادامه دارد که به گفته صالحی و سایر کارگران کارخانه لاستیک البرز، مشکلات اقتصادی باعث ایجاد مشکلاتی در زندگی خانوادگی این کارگران شده است.

کارگران لاستیک البرز که در طول یک سال گذشته نسبت به نحوه عملکرد مدیریت فعلی بارها معترض شده‌اند. در جریان تجمع امروز این کارگران طی بیانیهای خلع و برخورد قضایی با سهامدار فعلی، پرداخت مطالبات معوقه، تامین مواد برای راه اندازی تولید با ظرفیت کامل و جلوگیری از انحلال شرکت و بررسی وضعیت معیشت کارگران را خواستار شدند.

416 - کانون نویسندگان ایران توقیف "شهروند امروز" را محکوم کرد :

کانون نویسندگان ایران با انتشار بیانیه ای توقیف نشریه "شهروند امروز" را محکوم کرد. متن این بیانیه به شرح زیر است:

"من با نظر تو مخالفم اما حاضرم جانم را فدا کنم تا تو بتوانی حرفت را بزنی!"
ولتر

هیئت نظارت بر مطبوعات نشریه "شهروند امروز" را توقیف کرد. پیش از هر چیز توقیف این نشریه را محکوم می‌کنیم و خواهان انتشار مجدد آن هستیم. اما آنان که این نشریه را توقیف کرده‌اند همان تفکری را دنبال می‌کنند که "شهروند امروز" در برابر مخالفان خود، از جمله روشنفکران متعهد و مستقل دنبال می‌کرد. در واقع شهروند امروز قربانی همان سیاستی شده است که خود مروج و پیرو آن بود. توقیف "شهروند امروز" با انعکاس گسترده رسانه‌ای روبرو شد، حال آن که تاکنون ده‌ها نشریه‌ی دیگر بی‌سروصدا و به بهانه‌های واهی مانند انتشار نامنظم و از سوی هیئت نظارت به محاق رفته‌اند.

ما از آن رو خواهان انتشار "شهروند امروز" و همه‌ی نشریات توقیف و تعطیل شده‌ی دیگر هستیم که به اصل آزادی اندیشه و بیان بی‌هیچ حصر و استثنا برای همگان پای‌بندیم و معتقدیم آزادی بیان تنها بستری است که آگاهی و حقیقت از دل آن بیرون می‌آید.

کانون نویسندگان ایران

۲۱ آبان ۱۳۸۷

417- کانون نویسندگان ایران: ۱۳ آذر، روز مبارزه با سانسور :

کانون نویسندگان ایران: آزادی اندیشه و بیان حق طبیعی هر انسانیست، زیرا به طور طبیعی هر انسانی می‌اندیشد و هیچ دلیل طبیعی نیز برای جلوگیری از بیان اندیشه‌ی او وجود ندارد. آن چه موجب سلب این حق از انسانی می‌شود، منافع نظام‌هایی است که برای تداوم خود در صدد حذف اندیشه‌ی مخالف برمی‌آیند. به این ترتیب اکنون این حق طبیعی کم و بیش در سراسر جهان- گیریم به درجات مختلف- از سوی مراجع قدرت از افراد انسان سلب می‌شود. اما سلب آزادی بیان تنها با توقیف کتاب‌ها، نشریات و روزنامه‌ها یا جلوگیری از نشر و پخش آثار نویسندگان و اندیشمندان صورت نمی‌گیرد. حذف فیزیکی صاحبان قلم و اندیشه و تعقیب و

آزار آنان نیز شکل دیگری از سرکوب آزادی بیان است. هر ساله صدها اندیشمند، نویسنده و روزنامه‌نگار تنها به دلیل انتشار اندیشه‌ها و عقاید خود یا کوشش برای بیان و افشای واقعیت‌های اجتماعی به قتل می‌رسند، به زندان می‌افتند، یا به شکل‌های دیگر تحت فشار و تعقیب قرار می‌گیرند.

بنا به آمار گزارشگران بدون مرز، فقط در سال ۲۰۰۶، ۹۶ روزنامه‌نگار کشته و ۱۳۵ نفر زندانی شده‌اند. در مورد نویسندگان و اندیشمندان که صرفاً به دلیل ابراز عقاید و بیان اندیشه‌های خود کشته یا زندانی شده‌اند آماری در اختیار نداریم، اما پیوسته شاهد اخبار پراکنده از این دست نیز هستیم.

اما وضع ایران از بیشتر کشورهایایی که در آن‌ها آزادی اندیشه و بیان سلب می‌شود، وخیم‌تر است. البته جامعه ایران و به‌ویژه نویسندگان و هنرمندان آن سال‌هاست که با پدیده‌ی سانسور دست به‌گریبان‌اند؛ اما ظرف دو سه سال اخیر این پدیده چنان دامنه‌ی گسترده‌ای یافته است که جز قلع و قمع فرهنگی نامی بر آن نمی‌توان نهاد. انبوه کتاب‌هایی که ماه‌ها و سال‌ها در انتظار اخذ مجوز در ساختمان ارشاد بر روی هم انباشته می‌شوند گواه این مدعاست، و این در حالی‌ست که متولیان سانسور مطالب بسیاری از کتاب‌هایی را هم که اجازه انتشار می‌یابند دستکاری و در آن‌ها اعمال نظر می‌کنند. علاوه بر این، سینما، تئاتر، موسیقی، وبلاگ‌نویسی، سایت‌های اینترنتی و دیگر عرصه‌های اندیشه و بیان نیز از این دست‌اندازی‌ها که هر روز شدیدتر می‌شود در امان نیستند. مجموع این شرایط معنایی جز سرکوب خلاقیت و ممانعت از ابراز وجود نویسندگان و هنرمندان ندارد. دستگاه سانسور در حقیقت نه کلمه و تصویر، بلکه خودانگیختگی و ابراز آن را که حق طبیعی هر انسانی‌ست سلاخی می‌کند و به این ترتیب حق جامعه را برای برخورداری از ادبیات و هنر غیرحکومتی و پیشرو لگدمال می‌سازد.

کانون نویسندگان ایران که دو تن از چهره‌های برجسته آن، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، در سال‌های اخیر در راه آزادی اندیشه و بیان جان باخته‌اند، به پیروی از اصول مندرج در منشور خود، در برابر این موج رو به گسترش سانسور که بسیاری از نویسندگان و هنرمندان را در عمل خانه‌نشین کرده و آثار آنان را در محاق فرو برده است، اعتراض و انزجار خود را اعلام می‌کند.

در همین راستا، کمیته مبارزه با سانسور کانون روز ۱۳ آذر را به یاد جان‌باختگان آذرماه ۷۷ به عنوان روز مبارزه با سانسور اعلام و از نویسندگان و هنرمندان در داخل و خارج کشور می‌خواهد تا صدای اعتراض خود را با صدای ما درآمیزند. باشد که روزی سایه سنگین سانسور از سر ادبیات و هنر برداشته شود.

نویسندگان و هنرمندان در ایران و جهان!

اتحادیه‌های نویسندگان!

انجمن‌های قلم در سراسر جهان!

شما را فرا می‌خوانیم تا ضمن به رسمیت شناختن این روز، از حرکت ما در مبارزه با سانسور به هر طریق ممکن حمایت کنید.

کمیته مبارزه با سانسور

کانون نویسندگان ایران

۲۲ آبان ۱۳۸۷

kanoon.nevisandegan.iran@gmail.com

418- آکسیون اعتراضی در شهر کزن :

- افشین شمس عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری پس از ۵ ماه زندانی بودن در بیدادگاه رژیم اسلامی به یک-سال زندان محکوم گردید.

- محمد جراحی فعال کارگری تبریز و عضو کمیته پیگیری ایجاد تشکل-های آزاد کارگری را مجدداً به دادگاه احضار کردند. این در حالی است که در سال گذشته در یک دادگاه غیابی به چهار ماه زندان محکوم گردیده بود، که پس از اعتراضات خانواده های کارگران دادگاه تجدید نظر ناچار به لغو حکم شد.

- رضا دهقان عضو هیئت بازگشائی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات که سال گذشته به اتهام " اقدام علیه امنیت " و تشکیل سندیکا به مدت یک ماه در بند ۲۰ زندان اوین بازداشت بود مجدداً به دادگاه احضار گردید.

- منصور اسانلو دبیر سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه بیش از ۲ سال است که در یک نمایش مضحک وزارت اطلاعات به بند کشیده شده و هم-چنان با وجود بیماری مزمن قلب و چشم باید به جرم دفاع از حقوق کارگران بیش از ۵ سال از عمر خود را در سیاه چال-های رژیم سپری نماید. این در حالیست که اخیراً سایر فعالین سندیکای شرکت واحد عطا بابا خانی، سعید ترابیان، یعقوب سلیمی و علی زاده حسینی به جرم احقاق حقوق پایمال شده خود و هم طبقه ای-شان به حبس های تعلیقی محکوم شده اند.

- جنبش زنان، زینب بایزیدی، هانا عبدی، روناک صفازاده، نگین شیخ الاسلامی، فاطمه گفتاری، عشا مومنی و ... به جرم-های واهی- در حقیقت دفاع از حقوق زنان- به بند کشیده شده در زندان بسر میبرند.

- فعالین جنبش های اجتماعی کردستان، آذربایجان و بلوچستان ... به جرم دفاع از آزادی و عدالت-خواهی به زندان-های طویل المدت محکوم شده اند.

- عبدالرضا رجبی پس از تحمل سال زندان از محکومیت حبس ابد خود نظیر زهرا کاظمی، زهرا بنی یعقوب، اکبر محمدی، ولی الله فیض امیری و ابراهیم لطف الهی ... با صحنه سازی دیگری در اسارتگاه رژیم سر به نیست می-شود.

- مجرمینی که در سنین نوجوانی مرتکب اعمال جنائی شده اند، هم-چنان توسط " عدالت-خانه حکام اسلامی " به جوخه های مرگ سپرده می-شوند.

روزی نیست که خبر زندان، شکنجه و مرگ از ایران بگوش نرسد.

از این رو

کانون همبستگی با کارگران ایران- کلن، در تداوم اقدامات و همگامی خود با جنبش کارگری و سایر جنبش-های اجتماعی در ایران

روز شنبه: ۲۰۰۸/۱/۲۲

از ساعت: ۱۳ تا ۱ یک آکسیون ایستاده در شهر کلن

Neumarkt_ Anfang Schildergasse محل:

برگزار می کند.

ما از همه یاران و مردم آزاده می خواهیم برای اعتراض به دستگیری-ها، زندان ، شکنجه و کشتار فعالین جنبش کارگری، زنان ، دانشجویی، خلقها و تمامی کوشندگان راه آزادی و عدالت همگام تر شده ، متحداً بر علیه بی عدالتی-ها، برای آزادی زندانیان سیاسی فریاد خود را رساتر کنیم.

با حضور خود در صحنه است که می-توان ضمن هم-دردی و هم-گامی با فعالین جنبش های اجتماعی، افساء جنایت کاران را، تا جمع آوری بساط ننگین شان تداوم بخشید.

کانون همبستگی با کارگران ایران - کلن

419- در طوماری خطاب به رئیس جمهور و رئیس مجلس:

بازنشستگان تامین اجتماعی را مشمول نظام هماهنگ حقوق کنید :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 22 آبان 87 ؛ جمعی از کارگران بازنشسته شهرری در طوماری خطاب به رئیس جمهور و رئیس مجلس، خواستار اجرای قانون نظام هماهنگ پرداخت برای بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی شدند.

به گزارش "ایلنا" در این طومار آمده است: کارگران بازنشسته، مستمری-بگیر و از کار افتاده سازمان تامین اجتماعی شهرستان ری و حومه، خواستار توجه به این قشر عظیمند که سالهاست جوانی خود را جهت رونق اقتصادی سپری کرده اند.

در ادامه این طومار با اشاره به این که طبق مصوبه مجلس، نظام هماهنگ پرداخت حقوق شامل بازنشستگان کشوری و لشکری شده، آمده است: این افزایش حقوق یکطرفه، باعث بهم زدن تعادل نظام بازار شده است، لذا خواهشمند است نسبت به محاسبه حقوق بازنشستگان سازمان تأمین اجتماعی همانند بازنشستگان کشوری و لشکری از هر طریق ممکن جهت از بین بردن این دوگانگی اقدامات لازم را به عمل آورید.

پایان پیام

420- کارگران طی نامه‌ای عنوان کردند

وضعیت کارگران شرکت کفش گنجه را مشخص کنید :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 22 آبان 87؛ جمعی از کارگران شرکت کفش و پوشاک گنجه، طی نامه‌ای به دبیر اجرایی خانه کارگر استان گیلان، با اشاره به تعطیلی این واحد خواستار بازنشستگی خود شدند.

به گزارش "ایلنا"، در این نامه آمده است: ما 37 نفر از کارکنان شاغل در شرکت کفش و پوشاک گنجه همچنان در بلا تکلیفی و سرگردانی هستیم، چرا که شرکت تعطیل شده است.

در بخش دیگری از این نامه تصریح شده است: مدیریت شرکت چهار دستگاه تزریق زیرکتانی را فروخته و قصد دارد تا دیگر ماشین‌آلات شرکت را نیز بفروشد.

در این نامه با بیان اینکه شرکت گنجه 850 نفر پرسنل داشته و روزانه 20 هزار کنای و کفش تولید می‌کرد، آمده است: چرا مدیرعامل شرکت، جوانان جویای کار شهرستان رودبار را که در اداره کار این شهرستان در نوبت کار هستند، در این شرکت شاغل نمی‌کند.

در این نامه با طرح این ادعا که مسوولان رودبار در قبال مشکلات کارخانه گنجه سکوت کرده‌اند، آمده است: در حال حاضر فقط 37 کارگر در این شرکتند که قصد بازنشستگی دارند اما هیچ اقدامی در این خصوص انجام نمی‌شود.

پایان پیام

دنیاله خیر

421- سرگردانی کارگران شرکت کفش گنجه:

کارخانه کفش گنجه یکی از واحدهای صنعتی نسبتاً بزرگ تولید کفش کتانی بوده است. این شرکت تا چندی پیش با استثمار حدود 600 کارگر به طور متوسط در هر روز 20 000 جفت کفش تولید و به بازار عرضه می‌کرد. سرمایه دار صاحب کارخانه در همین اواخر مثل هر سرمایه دار دیگر نگاهی به بازار می‌اندازد، حوزه‌های مختلف سرمایه و میزان سودآوری هر کدام از آن‌ها را خوب می‌سنجد و سرانجام بر پایه محاسبات دقیق نرخ سودها و حجم اضافه ارزش‌ها تصمیم می‌گیرد که کارخانه را تعطیل و سرمایه خود را به حوزه دیگری منتقل کند. او شروع به اخراج کارگران می‌کند. پس از آن چهار دستگاه مهم ویژه تزریق زیرکتانی شرکت را می‌فروشد و اینک در ادامه کار درصدد فروش همه ماشین‌آلات باقی مانده است. در حال حاضر 37 نفر از کارگران همچنان در شرکت می‌گردند و کارهایی انجام می‌دهند. اما کارخانه به طور واقعی مدت‌ها است که تعطیل است. 37 کارگر باقی مانده زیر فشار اجبار، از وحشت بیکار ماندن و گرسنگی کشیدن و همه بدبختی‌ها و با توجه به سابقه طولانی کار خویش خواستار بازنشسته شدن هستند. آنان تمام عمر را برای سرمایه دار کار کرده‌اند و این کار به سرمایه صاحب کارخانه تبدیل شده است. اما اکنون معلوم نیست که حتی چند سال از این دهه‌های کار و استثمار در پرونده بازنشستگی آنان منظور شود.

22 آبان 87

کمیته هماهنگی ...

422- دبیر اجرایی خانه کارگر این شهرستان:

اکثریت کارگران پاکدشتی از نبود مسکن رنج می‌برند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 22 آبان 87؛ دبیر اجرایی خانه کارگر پاکدشت واردات بی‌رویه کالاهای خارجی را از جمله دلایل رکود برخی کارخانه‌ها و بیکاری کارگران این منطقه دانست.

به گزارش "ایلنا"، عوض سلطانی در دیدار اعضای هیات اجرایی خانه کارگر پاکدشت با نماینده این شهرستان در مجلس افزود: اشتغال اتباع بیگانه بدون مجوز در کارخانه‌های این شهرستان نیز از دلایل دیگر بیکاری در منطقه است.

وی با انتقاد از بی‌توجهی اداره کار پاکدشت به مسایل کارگری گفت: از مصادیق این بی‌توجهی می‌توان به کاهش تعداد شوراهای اسلامی کار اشاره کرد.

سلطانی اظهار امیدواری کرد تا با اجرای موفقیت‌آمیز طرح مسکن مهر، یکی از دغدغه‌های اصلی کارگران مرتفع شود.

به اعتقاد وی 80 درصد کارگران پاکدشتی از نبود مسکن رنج می‌برند.

در این دیدار بشیری، نماینده پاکدشت در مجلس شورای اسلامی قول داد تا در جهت حل مشکلات

کارگران پیگیر و جدی باشد.

پایان پیام

423- عضو هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی:

درصد بازپس گیری 29 بیمارستان هستیم :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 22 آبان 87؛ عضو هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی از تشکیل کمیته‌ای برای بررسی نحوه واگذاری 29 بیمارستان این سازمان به وزارت بهداشت و درمان خبر داد و گفت: درصددیم این بیمارستان‌ها را به تامین اجتماعی بازگردانیم.

اولیا علی بیگی در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا" افزود: در سال 1380 هیات دولت وقت مصوبه‌ای مبنی بر واگذاری 29 بیمارستان تامین اجتماعی به بخش خصوصی داشت و جالب‌تر آنکه دولت قیمت این بیمارستان‌ها را مشخص کرد؛ در صورتی که در هیچ کجای دنیا خریدار قیمت را مشخص نمی‌کند. نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور اظهار داشت: همچنین هیات دولت، سازمان تامین اجتماعی را مکلف کرده بود تا تجهیز این بیمارستان‌ها هم با سازمان‌ها باشد. علی بیگی با بیان اینکه تمامی این بیمارستان‌ها به وزارت بهداشت واگذار شده است، گفت: این در حالی است که تاکنون واگذاری رسمی آن به وزارت بهداشت انجام نشده است و سند این بیمارستان‌ها به نام سازمان تامین اجتماعی است.

وی با اشاره به افزایش تعداد بیمه‌شدگان تامین اجتماعی گفت: اگر مسوولان سازمان تامین اجتماعی اراده و دلسوزی لازم را داشته باشند، می‌توان این بیمارستان‌ها را به صاحبان اصلی؛ یعنی کارگران بازگرداند.

نماینده کارگران در هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی همچنین در پاسخ به این سوال که چرا جلسات شورای عالی تامین اجتماعی همانند جلسات شوراهای شهر و روستا به صورت علنی و با حضور خبرنگاران انجام نمی‌شود، گفت: این جلسات محرمانه نیست و باید نماینده رسانه‌ها و افکار عمومی، در آن حاضر و مفاد جلسه را به مخاطبان منعکس کنند.

پایان پیام

424- دبیر اجرایی خانه کارگر این شهرستان:

اکثریت کارگران پاکدشتی از نبود مسکن رنج می‌برند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 22 آبان 87؛ دبیر اجرایی خانه کارگر پاکدشت واردات بی‌رویه کالاهای خارجی را از جمله دلایل رکود برخی کارخانه‌ها و بیکاری کارگران این منطقه دانست. به گزارش "ایلنا"، عوض سلطانی در دیدار اعضای هیات اجرایی خانه کارگر پاکدشت با نماینده این شهرستان در مجلس افزود: اشتغال اتباع بیگانه بدون مجوز در کارخانه‌های این شهرستان نیز از دلایل دیگر بیکاری در منطقه است. وی با انتقاد از بی‌توجهی اداره کار پاکدشت به مسایل کارگری گفت: از مصادیق این بی‌توجهی می‌توان به کاهش تعداد شوراهای اسلامی کار اشاره کرد. سلطانی اظهار امیدواری کرد تا با اجرای موفقیت‌آمیز طرح مسکن مهر، یکی از دغدغه‌های اصلی کارگران مرتفع شود.

به اعتقاد وی 80 درصد کارگران پاکدشتی از نبود مسکن رنج می‌برند.

در این دیدار بشیری، نماینده پاکدشت در مجلس شورای اسلامی قول داد تا در جهت حل مشکلات کارگران پیگیر و جدی باشد.

پایان پیام

425- بازنشستگان سمنانی معترض جلسه اضطراری برگزار کردند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 22 آبان 87؛ رییس کانون بازنشستگان استان سمنان از برگزاری جلسه اعتراضی بازنشستگان در روز یکشنبه خبر داد.

به گزارش "ایلنا"، حبیب الله محقق اظهار داشت: حدود 150 نفر از بازنشستگان تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی در این جلسه به عدم دریافت بن رمضان که تنها به کارمندان دولتی پرداخت شد، اعتراض کرده و خواستار برقراری نظام هماهنگ حقوقی در سطح کشور شدند.

محقق دلیل دیگر اعتراض این افراد را ناچیز بودن مبلغ وام‌هایی که به بازنشستگان تعلق می‌گیرد، عنوان کرد و افزود: با وجود 5 هزار نفر بازنشسته در سطح استان، امسال تنها هشت فقره وام 500 هزار تومانی به این استان تعلق گرفته است.

وی به مشکلات این کارگران در رابطه با دریافت حقوق اشاره کرد و گفت: بازنشستگان برای دریافت حقوق خود در بانک رفاه با مشکلات زیادی روبرو هستند و تعداد کارمندان بانک پاسخگویی نیازها نیست.

وی افزود: در این نشست بازنشستگان خواستار رسیدگی به این مشکلات شده و اعلام کردند، در صورت عدم دستیابی به خواسته‌های خود، دست به تجمع خواهند زد.

پایان پیام

426- کارگران صنایع شیمیایی ساری هفت ماه حقوق نگرفته‌اند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 22 آبان 87 ؛ کارگران کارخانه صنایع شیمیایی ساری (کرم کیمیکال) هفت ماه حقوق، عیدی و پاداش سال 82 و 83 خود را دریافت نکرده‌اند.

رئیس شورای اسلامی کار این کارخانه در گفت‌وگو با خبرنگار گروه کارگری "ایلنا" اظهار داشت: اداره تأمین اجتماعی نیز از تمدید اعتبار دفترچه‌های بیمه کارگران خودداری می‌کند. احمد حسین نژاد افزود: مراجعات پیاپی به فرمانداری، استانداری و وزارت کار و حتی مذاکره با نمایندگان مجلس هم نتیجه‌ای در پی نداشته است. وی تعداد پرسنل این شرکت در سال 81 را 120 نفر اعلام کرد که در حال حاضر به 80 نفر تقلیل یافته است. حسین نژاد تصریح کرد: مدیریت عدم نقدینگی را بهانه کرده، در صورتی که این کارخانه از نظر نقدینگی و فروش محصولات هیچ مشکلی ندارد و هدف اصلی مدیریت، به دست آوردن نیروی کار ارزان با قراردادهای موقت است. این فعال کارگری تصریح کرد: توصیه‌های مکرر مسوولان دولتی نیز نتیجه‌ای نداشته و مدیریت همچنان از پرداخت حقوق کارگران خودداری می‌کند. رئیس شورای اسلامی کار این کارخانه تصریح کرد: طی چند روز گذشته، نامه‌ای از سوی کارگران این کارخانه به استانداری فرستاده شد که در این نامه، کارگران اعلام کردند که اگر اقدامی برای پرداخت حقوق صورت نگیرد، دست به تجمع خواهند زد. نصرالله دریابیگی، دبیر اجرایی خانه کارگر استان مازندران نیز در این رابطه به خبرنگار "ایلنا" گفت: این واحد تولیدی از بهترین واحدهای صنعتی در سطح کشور است که مشکل اصلی آن، ضعف مدیریتی است و لازم است مسوولان برای حل این مشکل و نجات زندگی کارگران چاره‌ای بیاندیشند. پایان پیام

427- اعلام حمایت کارگران ریسندهی پرریس از کارگران لاستیک البرز :

همرزمان

ما کارگران شرکت ریسندهی پرریس سنندج از مبارزات بر حق شما کارگران لاستیک البرز که خواست اکثریت کارگران ایران است اعلام پشتیبانی نموده و خود را در کنار شما می‌دانیم. زنده باد همبستگی کارگران – کارگران ریسندهی پرریس سنندج 87/8/23

428- گزارشی از " شرکت گسترش سازه ماد سنندج"

کارگران " شرکت گسترش سازه ماد" ، که مشغول ساخت مجموعه ورزشی و استادیوم 15 هزار نفری سنندج هستند حدود شش ماه است که حقوق و مزایای خود را دریافت ننموده‌اند . کارفرمای این شرکت سازمان تربیت بدنی می باشد که کار اجرای پروژه را به فردی به نام " هویدا وزیری" واگذار نموده است . نامبرده خود در بهترین نقطه شهر سنندج و در ساختمانی مجلل با تمام امکانات مادی مشغول زندگی است. ولی هر وقت کارگران از حقوق معوقه خود حرفی را به میان می آورند با چهره عبوس و بر خورد غیر انسانی می گوید پول ندارم . عاقبت کارگران دریافتند که مفت خوران استثمارگر جز با زور تسلیم خواسته های آنان نخواهند شد.

به همین منظور مورخه 87/8/21 در داخل محوطه شرکت تجمع و دست از کار کشیدند . این تجمع تا نزدیک ظهر طول کشید . در نهایت وقتی کارگران با کارفرما وارد مذاکره شدند ، کارفرما آنان را تهدید کرده که باید همه تسویه حساب کنید در غیر اینصورت هیچ گونه حق و حقوقی به آنها پرداخت نخواهد شد . این کارگران که 50 نفر هستند در شرایط بسیار بد مادی همرا به خانواده های شان روزگار را سپری می کنند . در طول این مدت (شش ماه) فقط به هر کدام از کارگران مبلغ 70 هزار تومان !! پرداخت شده است که باید و جا دارد از حامیان سرمایه پرسیده شود که این مبلغ ناچیز کفاف پول تو جیبی یک هفته فرزندان آنان را می کند !!؟ چطور با این همه فقر و فلاکت و گرانی که عاملش شما حریسان پول و ثروت هستید کارگر زحمت کشی که تمام نعمات مادی این کره به دست او خلق می شود ، حق ندارد و نباید از ثمره رنج و تلاش خود بهره گیرد؟. و با شکم گرسنه شب را همراه خانواده اش به صبح رساند .

کارگران ؛ اتحاد و همبستگی ما ضامن رسیدن به خواسته های برحقان است. متحد شویم!

این گزارش از طرف یکی از کارگران شرکت " گسترش سازه ماد سنندج" برای سایت کمیته هماهنگی ارسال شده است.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری (منطقه غرب)

87/8/23

429- به دلیل کمبود نقدینگی و مواد اولیه 253000 نفر بیکار شدند:

به گزارش بخش فارسی بی بی سی محمد در تاریخ 24 آبان 87 آمده است : جهرمی وزیر کار و امور اجتماعی اعلام کرد : بدلیل کمبود نقدینگی و مواد اولیه 253000 نفر بیکار شده اند. بر اساس طرح وزارت کار برای مقابله با بیکاری تاکنون 19 میلیارد دلار جهت اجرای طرح بنگاههای زود بازده پرداخت شده است.

430- یک فعال کارگری:

تکلیف خواهی از نیروی کار سدی در مقابل حق مداری نیروی کار است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 24 آبان 87 ؛ یک فعال کارگری تکلیف خواهی از نیروی کار را به عنوان سدی در مقابل حق مداری نیروی کار دانست.

حمید حاج اسماعیلی درگفت وگو با خبرنگار "اپلنا"، با بیان اینکه سابقه حقوق کار به تاسیس سازمان جهانی کار (I.L.O) برمیگردد، گفت: قدمت 80 ساله حقوق کار در برابر حقوق اجتماعی سیاسی بشر که با انقلاب کبیر فرانسه آغاز شد چندان زیاد نیست.

وی حقوق کار را مجموعه ای از مقررات حمایتی و دستوری دانست که ناظر بر روابط کار است و گفت: حقوق کار با توجه به اقتضات زمانی و مکانی به بررسی و ارزیابی قوانین می پردازد.

عضو هیات مدیره اتحادیه کارکنان بیمارستانها و مراکز درمانی کشور هدف نهایی نگارش حقوق کار را تامین عدالت و امنیت نیروی کار دانست و گفت: امروزه حقوق کار جزء حقوق اساسی انسانها در تمامی کشورهاست.

حاج اسماعیلی اظهارداشت: قدمت حقوق کار به قبل از تدوین حقوق بشر بازمیگردد، به گونه ای که در اعلامیه جهانی حقوق بشر به کلیات حقوق کار اشاره شده است.

به اعتقاد این فعال کارگری در دنیای مدرن امروز حقوق کار برتر از حقوق شهروندی است چون که بنیادی است و معیشت خانوارها و خانواده ها به آن بستگی دارد.

او با بیان اینکه بر اساس گزارش های سازمان جهانی کار تمامی کشورها ناقض حقوق کار هستند اما میزان آن متفاوت است، گفت: جهانی سازی و آزادی تجارت عامل تشدیدکننده برای نقض حقوق کار است.

حاج اسماعیلی با بیان اینکه حقوق کار در تمامی کشورها مورد پذیرش است، گفت: با این حال تا اجرای کامل و دقیق آن فاصله بسیار زیادی وجود دارد.

عضو هیات مدیره اتحادیه کارکنان بیمارستانها و مراکز درمانی کشور افزود: بعد از ایران باستان پیشرفتی در موضوع حقوق کار نداشتیم به گونه ای که گسترش طبقات اجتماعی ناشی از فرهنگ ارباب و رعیتی از جمله مضررات حکومت های مستبد بوده است.

حاج اسماعیلی با تأکید بر اینکه شرایط پایداری در حقوق کار نداریم، گفت: علت این است که فرهنگ پذیرش حق و حقوق کار در کشور با موانع جدی روبروست.

وی تأکید کرد: نمی توان گفت که آموزش تنها ترین راه ارتقای حقوق کار در کشور است اما مسلماً مهم ترین آن می باشد.

پایان پیام

431 - تهدید به اعتصاب کارگران واحدهای 1 و 2 ، جوجه کشی کشت و صنعت مهاباد :

طبق گزارش رسیده روز سه شنبه 21 آبان 1387، کارگران اخراجی واحد دو و کارگران واحد یک جوجه کشی، در اقدامی هماهنگ و طی ضرب العجلی به کارفرمای بخش مربوطه هشدار دادند که اگر تا روز سه شنبه 87/8/28 در سالنها، جوجه ریزی نشود دست به اعتصاب خواهند زد.

لازم به ذکر است که در همین رابطه شش نفر از کارگران با نامهای امیر صوفی بیرم، رحیم باردل، حسین محملی، مصطفی کلهری، سیامند فقه یعقوبی و منصور ذهابی از واحدهای یک و دو به حراست کارخانه فراخوانده شدند و به آنان هشدار داده شده که اگر در اختشاشات کارخانه شرکت کنند با آنها برخورد تند خواهد

شد. اما این کارگران ضمن رد ادعای بی اساس حراست کارخانه، اعلام کردند که عاملان اصلی اختشاش، کارفرمایان و مسئولین حراست هستند. دفاع این کارگران از خواسته‌های برحق خود، همبستگی سایر کارگران را جلب کرده و به پشتیبانی همکاران کارگر خود، مسئولین حراست را وادار به عقب نشینی کردند.

قابل ذکر است که کارگران در صورت عدم رسیدگی به خواسته‌هایشان، روز سه‌شنبه 28 آبان دست به اعتصاب خواهند زد.

کمیته هماهنگی برای کمک به اجاد تشکل‌های کارگری (مطقه غرب)

24/8/1387

432- سهیلا جلودارزاده:

ثبات شغلی زنان کارگردار و اجرای صحیح قانون کار است

کارگر بودن دشوارتر از زن بودن است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 24 آبان 87؛ رئیس اتحادیه زنان کارگر گفت: به منظور پایداری و ثبات شغلی کارگران به ویژه زنان کارگر ایجاد شرایط اجرای قانون کار لازم است. سهیلا جلودارزاده در گفت‌وگو با خبرنگار گروه کارگری "ایلنا" تصریح کرد: برای بهبود وضعیت شغلی کارگران به ویژه زنان کارگر، لازم است به دنبال راهکارهایی برای تغییر این شکل تجملی قانون کار باشیم.

وی افزود: مواد قانون کار هیچ مشکلی ندارد و تنها مشکل اصلی اقتصاد ناسالم موجود در جامعه است. بنابراین لازم است به مشکلات اقتصادی بیشتر و سنجیده‌تر رسیدگی شود. نماینده مردم تهران در مجلس ششم و هفتم تصریح کرد: امروزه زنان مالک کمتر از 20 درصد دارایی‌های جهان هستند و این در حالی است که زنان کارگر نیز پا به پای مردان کارگر تلاش می‌کنند و حتی در همه ادیان ذکر شده است که زنان با توجه به ایفا کردن نقش مادری، حق بهره برداری بیشتری را از عوامل تولید دارا هستند.

کارگر بودن دشوارتر از زن بودن است

این عضوخانه کارگر اظهار داشت: با توجه به اینکه زنان با دو مشکل مواجه هستند اما مشکلات کارگر بودن آنها بسیار دشوارتر از مشکلات زن بودن است.

وی به اشاره به سیستم اقتصادی ناسالم موجود در جامعه افزود: امروزه واردات بی‌رویه کالاها ضربه‌های جدی و شدید اقتصادی به کارفرمایان وارد کرده است و این مسأله به مراتب تأثیرات منفی و شدیدتری بر وضعیت معیشت کارگران نیز خواهد داشت.

عضو هیئت رییس مجلس ششم اظهار داشت: با توجه به نقش محوری زن در خانواده فشار بیشتری بر زن کارگر وجود دارد و این طرز تفکر در نسل‌های مختلف نهادینه شده و موجب بالا رفتن سطح توقع از زنان کارگر در محیط‌های کاری و خانواده شده است.

رییس اتحادیه زنان کارگر گفت: در عصر حاضر که عصر آزادی و دانستن است حرکتهای بین‌المللی زیادی برای احقاق حقوق زنان شروع شده است.

وی با اشاره به کنفرانس‌های جهانی زن تأکید کرد: این کنفرانس‌ها که سه دهه از تشکیل آنها می‌گذرد از نمونه‌های بارز این امر است. در این کنفرانس‌ها زنان از همه جای دنیا به دور هم جمع می‌شوند تا برای از بین بردن ظلم و ستم مضاعف موجود بر طبقه کارگر راهکارهایی بیابند.

رویه اقتصادی موجود نیاز به اصلاح دارد

سهیلا جلودارزاده گفت: لازم است با اصالت دادن به تولید و از بین بردن قوانینی که کشور را به سمت واردات بی‌رویه سوق می‌دهد شرایط بهتری را برای کارگران به وجود بیاوریم.

عضو شورای مرکزی خانه کارگر داشتن تشکلات مستقل کارگری را به نفع زنان کارگر دانست و افزود: تشکلهای مستقل به حل اختصاصی مشکلات کارگران زن می‌پردازد.

وی با اشاره به اتحادیه زنان کارگر گفت: این اتحادیه در عین وابستگی به دیگر اتحادیه‌ها به بررسی و برنامه‌ریزی برای حل مشکلات زنان کارگر می‌پردازد.

نقش مادری مانع از حضور موثر زنان در اعتصابات کارگری شده است

رئیس اتحادیه زنان کارگر در پاسخ به این پرسش که آیا ایفای نقش مادری بر حضور کم‌رنگ زنان کارگر در اعتصابات کارگری تاثیر گذار است، گفت: حضور بسیاری از زنان کارگر در برخی اعتصابات شایان ذکر است اما در بیش‌تر موارد وجود نقش مادری مانع از اعتصاب‌های پررنگ زنان شده است. نماینده مردم تهران در مجلس پنجم تاکید کرد: افزایش تعداد زنان فارغ‌التحصیل نسبت به مردان و همچنین تحصیل زنان در رشته‌های علمی و تئوری و نیاز جامعه به نیروی کار در رشته‌های عملی موجب چهار برابر شدن نرخ بیکاری زنان شده است.

پایان پیام

433- اخراج 13 نفر از کارگران شهرداری شهر اشنویه :

طبق گزارش رسیده، تعداد 13 نفر از کارگران شهرداری شهر اشنویه در تاریخ 10 آبان ماه 1387 اخراج شدند. این کارگران که در بخش حفظ و نگهداری فضای سبز شهر اشنویه مشغول به کار بودند بدون دریافت هیچگونه پاداش و یا بیمه بیکاری از کار اخراج شدند.

لازم به ذکر است که کارفرما به بهانه اینکه فصل زمستان و باریدن برف در راه است و دیگر نیازی به نگهداری فضای سبز شهر نیست، کارگران را اخراج کرده است. این در حالی است که کارگران به دلیل نیاز شدید به کار و امید به اینکه دوباره در فصل بهار به سر کار برگردند هیچ گونه اعتراضی نکرده‌اند.

گفتنی است که همگی این کارگران متاهل و هیچ گونه منبع درآمدی ندارند. یکی از کارگران این وضعیت را اینچنین تعریف می‌کند: "چون ما کارگران خدماتی هستیم و دستی در تولید نداریم، بیشتر از همه هم طبقه‌های خود در مراکز تولیدی، استثماری شویم که این خود نمایانگر خصایص ددمنشانه سرمایه است."

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

1387/8/24

434- جان باختن یک کارگر در بانه بر اثر سوانح محل کار :

طبق گزارش رسیده، روز جمعه مورخ 1387/8/24 یک کارگر با نام "سلام امین‌پور" بر اثر سانحه در محل کار مجروح و متأسفانه بعد از چندی جان خود را از دست داد.

لازم به ذکر است که "سلام امین پور" اهل روستای "کانی‌ناو" برای امرار معاش در معدن سنگ روستای "سبدلو" واقع در کیلومتر 5 جاده بانه - سقز مشغول به کار بود که در اثر ریزش سنگ، به شدت مجروح می‌شود. نامبرده بلافاصله به بیمارستان منتقل شده اما در اثر شدت جراحات وارده، جان خود را از دست میدهد. گفتنی است که کارگر نامبرده متاهل و دارای 3 فرزند می‌باشد.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری (منطقه غرب)

24 آبان 1387

435- بازداشت مجدد فعال اتحادیه آزاد کارگران :

به گزارش رادیو برابری در تاریخ 24 آبان 87؛ ما با خبر دستگیری حسن ملایی برادر طیب ملایی فعال بازداشتی اتحادیه آزاد کارگران می‌شویم. لینک زیر این خبر را بازگو می‌کند.

<http://www.radiobarabari.net/files/2008/11/13/3.ram>

436- طرح صرفه جویی در آموزش و پرورش عامل محرومیت دانش آموزان روستایی از تحصیل:

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 24 آبان 87 : عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس گفت: اجرای بخشنامه انحلال مدارس زیر 15 دانش آموز موجب محرومیت از تحصیل برخی از دانش آموزان روستایی خواهد شد.

علی کریمی فیروزجایی در گفت و گو با خبرنگار اجتماعی فارس در پاسخ به این پرسش که آیا اجرای بخشنامه انحلال مدارس زیر 15 دانش آموز موجب محرومیت از تحصیل دانش آموزان خواهد شد، گفت: خود به خود این اتفاق خواهد افتاد چرا که در خیلی از مناطق روستایی و دور، امکان تردد نیست. وی افزود: برای دانش آموزان دختر مشکلات بسیاری وجود دارد چرا که محدودیت های فرهنگی و اجتماعی برای دختران بیش تر است و برخی خانواده ها حاضر نیستند دخترشان را به مدارس روستاهای دیگر بفرستند. کریمی به موضوع سرویس مدارس اشاره کرد و گفت: سرویس مدارس شاید چند ماهی دایر باشد ولی چندی بعد تق و لوق می شود و معلوم نیست در سال های آینده برقرار بماند در نهایت اتوماتیک وار، عده ای از دانش آموزان از تحصیل باز خواهند ماند. وی اضافه کرد: در برخی مناطق، تعدادی از مدارس بالای 15 دانش آموز نیز تعطیل شده است.

437- چند تن از شرکت کنندگان در مراسم یادبود ستارخان بازداشت شدند:

به گزارش کمیته گزارشگران حقوق بشر در تاریخ 24 آبان 87 : طبق اخبار رسیده در مراسم یادبود "ستارخان" در شاه عبدالعظیم در تهران تعدادی از فعالان آذری شرکت کننده بازداشت شده اند. از جمله این افراد عبدالله عباسی جوان، استاد دانشگاه شهید رجایی و حسین حسینی دانشجوی دانشگاه اردبیل و دبیر سابق انجمن اسلامی دانشگاه رازی کرمانشاه، هستند.

گفتنی است از محل نگهداری بازداشت شدگان تاکنون اطلاعی در دست نیست. اسامی سایر بازداشت شدگان متعاقباً اعلام خواهد شد.

438- نکاتی در باره امضای قرارداد های کار

روایتی از شرایط روز بازار کار و چند توصیه به جویندگان کار :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 25 آبان 87 ؛ خدمت سربازی را تمام کرده و می خواهید وارد بازار کار شوید یا درس و دانشگاهتان تمام شده و از تحصیل فراغت یافته اید. حتی اگر فشار مالی و مسئولیت تامین هزینه زندگی خانواده بطور کامل یا بخشی از آن بر دوشتان نباشد باز هم بسیار تمایل دارید که دیگر دستتان در جیب خودتان باشد. میل دارید شغلی داشته باشید و از طریق آن هویت و منزلت اجتماعی پیدا کنید و این حق طبیعی شماست . حقی که در میثاق جهانی حقوق بشر و قانون اساسی همه کشورها بر آن تاکید شده است.

* در جستجوی يك حق طبيعي همه جا را مي گردید ...

در جستجوی این حق به دفتر کارباییها مراجعه و ثبت نام کرده اید، به دوستان و اطرافیان سپرده اید برایتان کار پیدا کنند، نیازمندیهای روزنامه و بازارکار ... و بالاخره از يك جايي برایتان يك فرصت شغلي پیدا شده. خوشحال و در عین حال مضطرب به طرف آدرس مورد نظر حرکت می کنید. از يك طرف رؤیای شاعل بودن، دریافت حقوق ، داشتن درآمد ماهیانه، حل تدریجی مشکلات و تنگناهای مالی، ثبات در زندگی و ... و از طرف دیگر : " این جا که می روم چگونه جایی است ؟"، "چطور آدمهایی هستند؟"، " از من چه انتظاراتی و انجام چه کارهایی را توقع دارند؟"، " چقدر حقوق در فرم درخواست کار بنویسم که هم خودم راضی باشم و هم فرصت کار و اشتغال را از دست ندهم؟"، " نه، اصلاً میزان حقوق الان چندان مهم نیست. فعلاً يك جوري مشغول کار بشوم تا بعد ..."، بالاخره به محل تعیین شده می رسید. زنگ می زنیید و وارد می شوید. همه کس و همه چیز برایتان غریبه و نا مانوس است. فرم درخواست کار را پر می کنید. اگر شما را مناسب تشخیص ندهند با سردی و بی تفاوتی به شما می گویند: " شما تشریف ببرید بعداً با شما تماس خواهیم گرفت" و معمولاً تماسی در کار نخواهد بود. اما اگر تا حدودی برایشان مناسب باشید همان روز یا چند روز دیگر مصاحبه ای دیگر و شاید مصاحبه دوم و سوم را هم با شما انجام خواهند داد و اگر همه چیز خوب پیش برود سرانجام يك قرارداد کار و یا يك تعهدنامه برای امضا جلوی شما خواهند گذاشت. شاید برای تضمین (تضمین چه چیزی؟) از شما بخواهند يك و یا چند قطعه سفته را هم امضا کنید...

* می خوانید ، امضا می کنید و لیخند می زنیید، اما ...

... قرارداد را می خوانید ، عجله و اضطراب دارید و چیزی دستگیرتان نمی شود. در واقع فقط کلمات از جلوی چشمهایتان رد شده اند. سعی می کنید دوباره بخوانید ولی فایده ای ندارد. بیشتر به نظرتان می آید همان چیزهایی است که در مصاحبه به شما گفته اند، وانمود می کنید که دارید آن را با دقت می خوانید و بالاخره نگران از دست دادن کار با اضطراب آن را امضای می کنید و با لیخندی ساختگی که بین شما و منشی رد و بدل می شود آن جا را ترک می کنید و بعد ...

... نام شرکتی که می‌خواهید در آن جا استخدام شوید ، میزان دستمزد و حقوق ماهیانه ، شرایط و ساعات کار ، تعهدات و وظایف ... اما فقط ساعت کار و شاید چیزهایی کلی درباره حقوق و دستمزد یادتان هست ، از بقیه شرایط ، مقررات و تعهدهای مندرج در قرارداد کار چیزی در خاطرتان نمانده. شاید به دلیل عجله و اضطراب از اول هم چندان متوجه این نکته‌ها نشده‌اید. معمولاً نسخه دوم یا کپی قرارداد امضا شده یا حتی سفید آن هم در اختیار شما نیست که بعدها به آن مراجعه و یا آن را مرور کنید. اصلاً چه چیزی را که امضا کرده‌اید؟ "قرارداد کار؟" ، "تعهدنامه؟" یا "برگ تسویه حساب؟" شاید هم یک برگه موهوم و قرارداد سفید را امضا کرده‌اید که بعداً هرچه را می‌توان به آن اضافه یا از آن کم کرد. "چیزی را که امضا کرده‌اید تاریخ، موعد و مبلغ معین داشت؟" ، "تاریخ یا شرایط پایان و فسخ آن چگونه بود؟" به احتمال قوی (و اصولاً ربطی به حافظه ندارد) این طور نیست که یادتان نمانده باشد، بلکه موقع امضا اصلاً متوجه نشده‌اید! این مسئله که فرصت موجود از دست نرود و بتوانید شاغل بشوید آنقدر برایتان مهم بوده که نتوانسته‌اید روی متنی که امضا کرده اید تمرکز داشته باشید و طبیعی است که چیزی از آن در یادتان نمانده باشد.

* قرار داد موقت کار پایانی برای امنیت شغلی، آرامش خاطر کارگران

اصولاً قرارداد کار یعنی چه و چرا تنظیم و امضای قرارداد کار ضروری و مهم است؟ آیا قرارداد کار امنیت شغلی ، اطمینان و آرامش خاطر به همراه می‌آورد؟ برای چه کسی و چه مدت؟ این روزها همه قراردادهای کار موقت یا کوتاه مدت‌اند، یک ماهه، سه ماهه، شش ماهه و حداکثر یک ساله. اصولاً چرا باید در کارهایی که ماهیت دائم و مستمر دارند استخدام، قراردادی و کوتاه مدت باشد؟ آیا همیشه همینطور بوده است؟

تا قبل 15 اسفند سال 1373 استخدام قراردادی و قرارداد موقت یا کوتاه مدت کار پدیده‌ای استثنایی بود و بیشتر در کارهای موقت، مدت معین و پروژه‌های ساختمانی و راهسازی کاربرد داشتند. تا این تاریخ اگر یک قرارداد موقت چند دوره پی‌درپی و بدون وقفه تمدید می‌شد در حکم استخدام دائم تلقی می‌گردید و دیگر نیازی نبود قرارداد جدیدی تنظیم یا قرارداد قبلی تمدید گردد. ولی در این سال براساس نیاز و در عین حال کشف جدید سرمایه‌داری بین‌المللی و انطباق قوانین و مقررات کار و بازگانی ایران با الزامات سیاستهای نئولیبرالیستی که تحت عنوان " نیاز به سرمایه‌گذاری خارجی" برای بازسازی خرابه‌های ناشی از جنگ و پیوستن به WTO و... توجیه می‌شد دیوان عدالت اداری وقت تفسیر جدیدی از تبصره 2 ماده 7 قانون کار ارائه داد. براساس این تفسیر که به دنبال شکایت کانون کارفرمایان از وزارت کار ارائه شده بود:

1) حتی در کارهایی که ماهیت دائم و مستمر داشتند استخدام کارگر با قراردادهای موقت و کوتاه مدت به یک رویه عادی تبدیل شد.

2) از این تاریخ دیگر تمدید پی‌درپی قراردادهای موقت در حکم دائمی شدن قرارداد کار و استخدام دائم تلقی نشد و کارفرما هیچ گونه تعهد یا الزامی در تنظیم قرارداد جدید و یا تمدید قراردادهای کار (هر چند مرتبه که قبلاً تکرار شده باشد) نداشت و این چنین بود که دیگر امنیت شغلی کارگران و حقوق‌بگیران، آرامش خاطر و برنامه‌ریزی برای زندگی آینده بر اساس درآمد و حقوقی که در مقابل انجام کار نصب آنها خواهد شد از جامعه رخت بر بست. یافتن کار مناسب و انعقاد " یک قرارداد" که بتواند حداقل‌ها را تامین کند دغدغه همیشگی همه ی کارگران گردید، اعم از کارگران غیر متخصص ، ساده و با تحصیلات کم و با متخصص و با تحصیلات عالی...

* جای خالی سازمانهای مستقل و فراگیر صنفی کارگری

پیدا کردن کار و فرصت شغلی شانسی است که همیشه و به راحتی دست نمی‌دهد. از آنجا که کارگران و کارفرمایان در موقعیت و شرایط برابر نیستند ، متناسفانه زمانی که چنین فرصتی رخ می‌نماید برای کارگران معمولاً امکان‌پذیر بین فرصتهای مختلف و یا مطرح کردن خواسته‌ها و شرایطشان فراهم نیست و اغلب مجبورند به همه ی شرایطی که کارفرما تعیین می‌کند تن بدهند. همانطور که در ابتدا نیز گفته شد عملاً در هنگام عقد قرارداد کار کارگران فقط امضا می‌کنند و چیزی را تعیین نمی‌کنند. اگر شرایط جامعه به گونه‌ای بود که کارگران و حقوق‌بگیران می‌توانستند تشکلهای و سازمانهای مستقل صنفی خود را داشته باشند قرار- دادهای کار به چنین معضلی تبدیل نمی‌شدند. سندیکا‌های کارگران در هر رشته با آموزش و توصیه های حقوقی مناسب و آگاهی‌رسانی به موقع ، اعضای خود را جهت عقد قراردادهای انفرادی کار به گونه ای که تا بیشترین حد ممکن منافع و حقوق آنها تامین شود یاری می‌کنند. سندیکاها در هر رشته ، کارخانه و بنگاه تولیدی یا خدماتی در هنگام امضای قراردادهای دسته‌جمعی کار با اعزام کارشناس و دادن مشاوره‌های حقوقی لازم و در صورت نیاز استخدام وکلای متخصص در این زمینه ، تلاش می‌کند تا حد امکان منافع کارگران لحاظ شود. در هنگام تمدید و پایان قراردادهای و همچنین بروز حوادث و مشکلات ناشی از کار سندیکاها چون وکیل همیشه حاضر کارگران عضو خود را یاری می‌دهند.

* حقیقت تلخ است

اما متناسفانه وبه هر حال بخشی از واقعیت‌های جامعه امروزی ما چنین است:

1. اتحادیه، سندیکا و تشکلهای مستقل و فراگیر کارگری که کارگران بتوانند به کمک آنها تامین منافع خود را پیگیری کنند وجود ندارند.
2. به دلیل وجود بحران همه جانبه اقتصادی و اجتماعی و رکود حاکم بر صنایع و مؤسسات تولیدی و

خدماتی کارگران شاغل بطور مستمر در معرض بیکاری و اخراج قرار دارند.
3. وجود سه الی چهار میلیون بیکار، بازار کار و قوانین حاکم بر آن را به شدت آشفته و نابسامان کرده است.

4. در حالیکه کارشناسان مستقل امور اجتماعی و اقتصادی، درآمد ماهیانه کمتر از 500 الی 600 هزار تومان را زیر خط فقر میدانند شورای عالی کار متأسفانه حداقل حقوق ماهیانه کارگران را با احتساب حق مسکن و بن خواروبار 239/600 تومان تعیین کرده است. با این همه شاهد هستیم که گروه بزرگی از طبقه کارگر به دلایلی که پیش از این گفته شد در شرایط بسیار نامساعد و ناامن، بدون هر نوع قرارداد کار و محروم از حمایت و پوشش بیمه و تامین اجتماعی با حقوق و دستمزدی بسیار کمتر از حداقل تعیین شده به کار گمارده می‌شوند.

5. گرفتن سفته و اوراق تضمینی از کارگران در هنگام استخدام به یک رویه تبدیل شده و کم نیست مواردی که کارفرمایان با به اجرا گزاردن این سفته‌ها و دیگر اوراق تضمین‌های مالی، مشکلاتی را برای کارگران فراهم کرده‌اند.

در چنین شرایطی کارگران اولاً باید سعی کنند از همه فرصت‌های ممکن استفاده کرده و سندیکا یا هر نوع تشکل مستقل و ویژه خود را مطابق با موازین بین‌المللی ایجاد و به کمک آنها تامین منافع و حل مسایل و مشکلات خود را پیگیری نمایند.

ثانیاً با آموزش و هم‌آموزی، دست‌کم آن بخش از قانون و نکات حقوقی و مسایل روابط کار را که به انعقاد قراردادها و شرایط کار مربوط می‌شود فراگیرند تا در این وانفسا و شرایط نابرابر با مشکلات کمتری مواجه گردند.

* بد نیست پیش از امضای قرارداد کار بدانید...

در زیر چند ماده از قانون کار و توضیح‌های لازم در این رابطه که توجه به آنها هنگام انعقاد قراردادهای کار می‌تواند مفید بوده و از بعضی مشکلات و سوء استفاده‌ها پیشگیری کند به شکل پرسش و پاسخ تقدیم می‌گردد:

1) قرارداد کار چه ویژگی‌هایی باید داشته باشد؟
پاسخ:

الف- مورد قرارداد مشروع باشد.

ب- موضوع قرارداد مشخص و معین باشد.

پ- طرفین (کارگر و کارفرما) از نظر قانونی و شرعی مجاز به تصرف در اموال باشند.

ت- نوع کار یا حرفه یا وظیفه‌ای که بعهده کارگر قرار می‌گیرد باید مشخص باشد.

ث- حقوق و مزایای کارگر و تعهدات کارفرما در این مورد با رعایت حداقل‌های ذکر شده در قانون کار بدقت مشخص گردد.

ج- ساعات کار، تعطیلات و مرخصی‌ها تعیین گردد.

چ- محل انجام شغل مورد نظر مشخص گردد.

ح- تاریخ قرارداد تعیین گردد.

خ- چنانچه کار برای مدت معین باشد مدت قرارداد مشخص گردد.

د- مواردی که عرف و عادت کار معینی ایجاد می‌نماید باید به تفصیل ذکر گردد.

ذ- قرارداد کار اگر کتبی باشد در 4 نسخه تنظیم گردد.

ر- اگر طرفین توافق دارند مدت دوره آزمایشی مشخص گردد.

ز- وضعیت اضافه کار و میزان آن در صورت توافق بر اضافه کاری تعیین گردد.

ژ- چنانچه قرارداد کار برای کار معین باشد مشخصات دقیق آن کار معین در قرارداد ذکر شود.

2) قراردادهای موقت کار به چه قراردادهایی اطلاق می‌شود؟

پاسخ:

الف- قرارداد کار در صورتی که برای کارهایی که طبیعت آنها جنبه غیر مستمر دارد معمولاً بصورت قرارداد موقت کار تنظیم می‌گردد.

ب- در کارهایی که طبیعت آنها جنبه مستمر دارد می‌توان قرارداد کار را برای مدت معینی تنظیم نمود.
3) در صورت اجرا نشدن قرارداد کار از جانب هر یک از طرفین چگونه می‌توان او را ملزم به اجرا قرارداد کرد؟

پاسخ:

الف- با توجه به بند "و" ماده 21 قانون کار قرارداد کار از ناحیه کارگر جزء عقود حائز بشمار می‌آید.

ب- با توجه به ماده 27 قانون کار که فسخ قرارداد از ناحیه کارفرما مشروط به قصور کارگر در انجام وظیفه یا نقض آیین‌نامه‌های انضباطی کارگاه شده است و از طرفی اعلام نظر مثبت شورای اسلامی کار نیز بعنوان شرط دیگر برای فسخ قرارداد کار توسط کارفرما قید شده است و همچنین با عنایت به تبصره 1 ماده 27 قانون کار در صورت نبود شورای اسلامی کار در کارگاه و فقدان نماینده کارگر، کارفرما در صورتی حق فسخ قرارداد را خواهد داشت که هیات‌های تشخیص نظر مثبت خود را در این خصوص اعلام کرده باشد. افزون بر آن با توجه به اینکه هیات‌های تشخیص و حل اختلاف کارگری چنانچه تشخیص دهند که از ناحیه کارگر قصور یا تخلفی صورت نگرفته رای را به بازگشت به کار صادر می‌نمایند بنظر می‌رسد که قرارداد کار دائمی از ناحیه کارفرما جزء عقود لازم تلقی می‌گردد و صرفاً در صورت

تخلف کارگر آنهم با اثبات آن در مراجع حل اختلاف کارگري براي کارفرما حق فسخ ايجاد مي‌شود.
پ- با التفات به ماده 25 قانون کار قراردادهای مدت‌دار یا موقت و همچنین قرارداد کار برای انجام کار معین جزء عقود لازم بشمار می‌آید.

4) آیا نسخه‌ای از قرارداد کار می‌تواند یا باید نزد کارگر باشد؟

پاسخ :

با عنایت به تبصره ذیل ماده 10 قانون کار قرارداد کار چنانچه کتبی باشد در چهار نسخه تنظیم می‌شود که يك نسخه آن باید نزد کارگر باشد.

5) چگونه می‌توان اثبات کرد که قراردادي سفیدامضا بوده و بعدازامضاء کردن يکي از طرفين بدلخواه متن آن را تحرير کرده است؟

پاسخ :

چنانچه فاصله زمانی بین امضاء و تحرير متن بیش از يك یا دو ماه باشد از طریق کارشناسی می‌توان تاریخ مندرج شدن امضاء و تاریخ تحرير متن را تا حدی مشخص نمود.

6) آیا گرفتن تضمین (از قبیل چك یا سفته) از کارگران در هنگام استخدام قانونی است؟

پاسخ :

چنانچه بدون دلیل و صرفاً برای اعمال فشار به کارگر باشد اخذ هر نوع تضمین غیر قانونی است ولي در بعضی مشاغل که ممکن است اموال قابل توجهی به کارگر سپرده شود مانند کسی که صندوقدار يك شرکت یا يك فروشگاه شده است ممکن است در حساب و کتاب روزانه کسري پیدا شود یا سوء استفاده‌ای بعمل آید در این صورت کارفرما برای تضمین جبران خسارت احتمالی می‌تواند در هنگام عقد قرارداد کار از کارگر تضمینی از قبیل سفته یا چك دریافت کند که در این صورت باید در قرارداد کار این موضوع ذکر شود و شماره چك یا سفته نیز قید شود.

روي برگ چك یا سفته نیز می‌توان مورد تضمین را قید کرد. یعنی در متن چك یا سفته پس از مبلغ اضافه کرد "جهت تضمین ...". این کار امکان استفاده از چك یا سفته را در غیر از موارد مورد توافق به حداقل می‌رساند.

7) در صورت به اجرا گذاشتن اوراق مالي (چك یا سفته تضمینی) چه باید کرد؟

پاسخ :

چنانچه مدرک کتبی فیما بین طرفین (کارگر و کارفرما) در رابطه با چك یا سفته وجود داشته باشد باید به استناد آن قرارداد کتبی دفاع کرد و چنانچه شماره چك یا سفته در هیچ قرارداد یا صورت‌جلسه‌ای درج نشده باشد می‌توان از شهادت شهود برای دفاع استفاده نموده و در غیر این صورت نهایتاً قضیه به سوگند می‌انجامد و احتمال محکومیت کارگر وجود دارد.

پایان پیام

تهیه و تنظیم : کاظم فرج الهی (فعال کارگري)

439- رئیس کانون بازنشستگان شهرري :

تبعیض میان بازنشستگان باورکردنی نیست :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 25 آبان 87 ؛ رئیس کانون بازنشستگان شهرري گفت: نمی‌توان باور کرد که دولت و مجلس میان بازنشستگان کشوري و لشکري و تأمین اجتماعی تبعیض قائل شود. سید مرتضی اطمینانی در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا" با بیان این که تمامی بازنشستگان شهروند ایران هستند، افزود: تورم ناشی از افزایش حقوق بازنشستگان کشوري و لشکري موجب تضعیف معیشت بازنشستگان سازمان تأمین اجتماعی خواهد شد.

وي از عملکرد بخش درمان تأمین اجتماعی انتقاد کرد و گفت: ازدحام در مراکز درمانی مشکلات فراوانی را بیمه شدگان ايجاد کرده است.

اطمینانی اظهار داشت: به تازگی زمزمه‌هایی مبنی بر دریافت مستمری‌ها از طریق خودپردازهای بانک رفاه کارگران شنیده می‌شود، در صورتی که در گذشته هم گفته‌ایم که بازنشستگان تأمین اجتماعی مخالف این اقدام هستند.

پایان پیام

440- رئیس کمیته کارآفرینی شوراي شهر دوم تهران :

دولت حق بیمه کارگران را متقبل شود :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 25 آبان 87 ؛ رئیس کمیته کارآفرینی دوره دوم شوراي شهر تهران گفت: متأسفانه دولت و شوراي شهر نتوانسته‌اند درباره کارآفرینی جوانان و به خصوص قشر تحصیلکرده اقدام در خور توجهی انجام دهند.

خیر حبیب‌اللهی در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا"، با بیان این که مجلسی که فریاد دفاع از حقوق زنان را سر می‌دهد نتوانسته اقدام قابل توجهی را برای زنان انجام دهد، افزود: موضوع سهم‌الارث و قوانین مربوط به کار زنان از مواردی است که نیاز به اصلاح دارد.

عضو دوره دوم شوراي شهر تهران تصریح کرد: اگر زنی که بازنشسته است از دنیا برود فرزندان وي نمی‌توانند از مستمری مادر خود استفاده کنند؛ در صورتی که این موضوع تزییع حقوق زنان است. حبیب‌اللهی خواستار شفاف شدن بخش‌های حمایتی قانون کار شد و گفت: در حال حاضر این قانون به درستی اجرا نمی‌شود و مورد سواستفاده‌های قرار می‌گیرد که رواج قراردادهای 89 روزه از آن موارد

است.
وي خواستار پرداخت حق بیمه کارگران از سوی دولت شد و گفت: اگر این کار عملی شود مشکل بسیاری از واحدهای تولیدی کاهش یافته و اشتغالزایی رونق می‌گیرد.
حبیب‌اللهی همچنین از کاهش بودجه کارآفرینی و عدم توجه شورای شهر تهران به مقوله کارآفرینی انتقاد کرد و گفت: در شرایطی که بودجه کارآفرینی باید افزایش یابد و 2 برابر شود، کاهش بودجه حکایت از بی‌توجهی به کارآفرینی دارد.
پایان پیام

441- بدون شرح :

معاون دبیرکل خانه کارگر در امور استان‌ها:

تشکلات کارگری در ایران اسلامی باید آزادانه فعالیت کنند

کارگران از کاندیداتوری کمالی در انتخابات آتی ریاست جمهوری استقبال می‌کنند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 25 آبان 87 ؛ معاون دبیرکل خانه کارگر، انقلاب اسلامی را یک انقلاب دینی دانست و گفت: انتظاری که از این انقلاب می‌رود این است که به موضوع آزادی اندیشه و برگزاری آزاد اجتماعات سامان دهد.

به گزارش "ایلنا"، حسن صادقی با اشاره به اهمیت و نقش تشکلات کارگری در انسجام بخشی به فعالیت‌های جامعه کارگری گفت: تشکلات کارگری باید آزادانه فعالیت کنند و در مقابل تحرکات طرف مقابل، آزادانه نظرات و دیدگاه‌های خود را ارایه کنند.
صادقی با اشاره به انتخابات ریاست جمهوری و طرح کاندیداتوری کمالی، وزیر اسبق کار و امور اجتماعی از سوی حزب اسلامی کار و خانه کارگر گفت: کارگران کشورمان دوران عزت و سربلندی خود را در دوران وزارت کمالی فراموش نکرده‌اند و بدین لحاظ حزب اسلامی کار و خانه کارگر از ایشان برای کاندیداتوری در دوره دهم ریاست جمهوری دعوت کرده‌اند.
وي گفت: کارگران با توجه به کثرت جمعیت، باید با حضور در این انتخابات و نشان دادن توان خود، سهم خود را در قدرت خواسته و اگر هم نتواند در ساختار قدرت حضور یابد، از ابزارهای قدرت برای دفاع از کيان خود بهره گیرد.
صادقی اجرای صحیح اصل 44 قانون اساسی را خواستار شد و گفت: تاریخ اقتصاد ایران نشان می‌دهد که اقتصاد کشور، دولت محور است و این اقتصاد نمی‌تواند یک شبه، آزاد و به بخش خصوصی واگذار شود.

صادقی با بیان اینکه اگر اجرای اصل 44 قانون اساسی خوب مدیریت نشود، کشور با مشکلات جدی روبرو خواهد شد، گفت: اشتباه در اجرای این اصل موضوع سبب تکرار تجربیات قبلی شده و خصوصی‌سازی را به خودماني‌سازی تبدیل خواهد کرد.
وي پیروي از منویات رهبری را تنها راه نجات اقتصاد کشور دانست و گفت: مقام معظم رهبری چند سال قبل تاکید کردند که قانونی طراحی شود که اقتصاد کشور به یک اقتصاد بدون نفت تبدیل شود و متکی به بازوان توانا و فکر ارزشمند نیروی کار و کارگر باشد؛ آن وقت قادر خواهیم بود که به یک کشور عزتمند تبدیل شویم.
پایان پیام

442- کارگران « گسترش سازه ماد » و 6 ماه کار بدون حقوق:

شرکت گسترش سازه ماد یک شرکت ساختمانی است که کارگران زیادی را استثمار می‌کند. این شرکت مدت‌ها است که دست به کار تأسیس مجموعه ورزشی و استادیوم 15 هزار نفری شهر سنندج است. اجرای این پروژه از سوی سازمان تربیت بدنی به شرکت یاد شده محول شده است و شرکت « گسترش سازه ماد» مثل بیشتر سرمایه داران دیگر ایران تعویق دستمزد کارگران را طبیعی‌ترین پدیده رابطه خرید و فروش نیروی کار در این جامعه می‌داند. او همیشه با کارگران چنین می‌کند و این بار 6 ماه تمام است که هیچ ریالی به هیچ کارگری پرداخت نکرده است. کارگران این شرکت در اعتراض به این شرارت سرمایه دار بارها دست به اعتراض زده‌اند، اما هیچ پاسخی از هیچ کجا دریافت نکرده‌اند. کارگران به همین دلیل و در همین راستا در یکی از روزهای هفته پیش دست از کار کشیدند و اعلام اعتصاب کردند. شمار کارگران شرکت 50 نفر است که همه آن‌ها در اعتصاب حاضر بودند. اعتصاب یک روز طول کشید اما هیچ کارفرمایی حتی برای گفتگو در اجتماع کارگران حضور نیافت. همه این 50 کارگر از وضعیت کار و استثمار و بی‌حقوقی و کوه بدهکاری‌ها و گرسنگی و فقر و فاقه دامنگیر خویش به ستوه آمده‌اند. آنان خواستار پرداخت فوری دستمزدهای معوقه 6 ماهه خود هستند.

26 آبان 87

کمیته هماهنگی ...

443- گفتگو با چند کارگر ساختمانی :

برای آنان که صبح ها اول وقت باید در محل کار خود حاضر باشند دیدن خیل انبوه انسان هایی که در کنار میدان شهر تهران تجمع کرده و هر کدام از آنان بقیه وسایل شخصی خود را نیز روی دوششان دارند تا حدودی عجیب و غیرمنتظره است. هر چند دیدن این صحنه ها که گاهی حجم زیاد تجمع کنندگان در آن باعث راه بندان و ترافیک هم می شود برای مردم عادی شده، اما دیدن این همه جوان که بیشتر آنان از شهرستان آمده اند تا حدودی تامل انگیز است. جوانانی که باید الان در سر کلاس درس مدرسه و یا دانشگاه حاضر باشند در این جا جمع شده اند تا منتظر حضور صاحب کاری شوند و نیروی کار خود را به او بفروشند. صبح اول وقت روز پنج شنبه در کنار میدان امام حسین تهران کارگران زیادی همراه با وسایل شخصی خود آمده و ایستاده اند. در نگاه همه آنان می توان نوعی انتظار و اضطراب را مشاهده کرد، انتظار برای دیدن صاحب کاری که آنان را برای کار ساختمانی یا هر کار دیگری به همراه برد تا بتوانند نان امروز خود را به دست آورند. هوشنگ جوان 21 ساله ای که از شهرستان کوهدشت لرستان آمده است وسایلش را که شامل یکدست لباس کار است در داخل بقیه اش گذاشته و منتظر خریداری برای نیروی کار شبه رایگان خویش است. او در حالی که با دقت تردد ماشین ها را زیر نظر دارد حاضر می شود چند دقیقه ای با من صحبت کند. از او می پرسم که چرا اینجا ایستاده است؟ از نگاه و حالت چشمانش می توان این پاسخ را دریافت که « چو دانی و پرسشی سئوالت خطاست! ». اما برای شروع صحبت ناچارم این سؤال را از وی بکنم. او می گوید از اول تابستان همراه تعدادی از دوستانم برای کارگری از کوهدشت لرستان به تهران آمده ایم. از او می پرسم با توجه به هزینه های سنگین تهران چرا در همان شهر و استان خود کارگری نمی کنید تا حداقل در کنار خانواده خود باشید؟ با ناراحتی می گوید در آنجا کارگر به حدی زیاد است که دیگر کاری برای ما پیدا نمی شود. اینجا کارهای ساختمانی و ساخت و ساز زیاد است و ما می توانیم در اینجا کار پیدا کنیم. وی درحالی که همچنان تردد افراد و ماشین ها را زیر نظر دارد ادامه می دهد. در استان ما بیکاری بیداد می کند. حتی آن هایی که درس خوانده اند و دانشگاه رفته اند نمی توانند کاری پیدا کنند. برای ما که تا سیکل مدرسه رفته ایم جز کارهای سنگین ساختمانی کار دیگری پیدا نمی شود به همین دلیل مجبور شدیم به تهران بیاییم. از او در مورد وضعیت استراحت شبانه و محل اسکانش سؤال می کنم. می گوید از اول تابستان تا یک ماه پیش که هوا مناسب بود همراه دوستانم شب ها را در پارک ها می خوابیدیم. الان که هوا در حال سرد شدن است مجبوریم شب ها در یک ساختمان نیمه کاره که یکی از همشهریان من سرایدار آنجاست استراحت کنیم .

بعد از ظهر همان روز به حومه تهران رفتم، در اینجا کارهای ساختمانی زیاد است و اکثر کارگران روزمزد برای انجام کار به اینجا می آیند. ساعت 4 بعدازظهر پایان ساعت کار آنان است. با آن که خستگی در چهره همه کارگران دیده می شود اما با روحیه ای خوشحال به صاحب کار مراجعه می کنند تا دستمزد خود را دریافت کنند. مزد یک روزه هر کارگر 15 هزار تومان است. البته این حداکثر مبلغی است که به یک کارگر روزمزد داده می شود، چون بعضی از صاحب کارها با توجه به متقاضیان زیاد کار ساختمانی حداکثر 12 هزار تومان به آنان پرداخت می کنند. یکی از کارگران که پسر جوانی است و خود را عبدالله معرفی می کند در پاسخ به این سؤال من که با این پول چکار می کنید می گوید حدود 5 هزار تومان آن در روز خرج خودم می شود. باید غذا تهیه کنم تا برای کار انرژی داشته باشم. بقیه آن را برای مادرم در شهرستان می فرستم. وی می گوید تامین بخشی از هزینه زندگی خانواده ما بر عهده من است و باید حتما این مبلغ را برای آنان بفرستم. کارگر دیگری به نام رحیم که مرد میانسالی است در پاسخ به همین سؤال من می گوید صاحب 4 تا بچه هستم. هزینه زیاد و گرانی باعث شده تا برای خرج آنان از جان خویش مایه بگذارم. بچه های من در نهایت فقر زندگی می کنند. رحیم در رباط کریم از شهرهای حاشیه تهران ساکن است. قامت او در زیر فشار زندگی و فقر روزافزون تکیده و رنجور شده است. از او می پرسم آخرین باری را که برای بچه های خود گوشت خریده اید به یاد دارید؟ فقط لبخند تلخی را تحویلیم می دهد و سکوت می کند. سکوتی که می توان یک دنیا حرف و حدیث را از آن فهمید و استنباط کرد .

نقل از « آژانس خبر » با اختصار و اندکی اصلاحات نگارشی

26 آبان 87

444- اجتماع اعتراضی کارگران چینی اشکان:

کارگران چینی اشکان مدت ها است که در سرگردانی به سر می برند. آنان ماه ها است که هیچ حقوقی دریافت نکرده اند و زیر فشار فقر و بدهکاری و گرسنگی افراد خانواده به ستوه آمده اند. کارگران به دنبال ماه ها اعتراض و مبارزه و سرگردانی تصمیم به مصادره ماشین آلات و اموال کارخانه گرفتند، اما تصمیم آن ها بلافاصله با مخالفت شدید نهادهای دولتی رو به رو شد. سرمایه دار صاحب شرکت با مشاهده این وضعیت تلاش کرد تا با دادن وعده و وعید کارگران را از مصادره ماشین آلات منصرف کند. او همزمان با رجوع به

سازمان های دولتی خواستار دخالت آن ها و سرکوب کارگران شد. دستگاه های اعمال قدرت و قهر سرمایه که تا پیش از اعلام تصمیم کارگران تحت هیچ شرایطی حاضر با شنیدن هیچ حرف کارگران نبودند با شنیدن گزارش کارفرما برای دفع خطر هجوم کارگران بی درنگ وارد صحنه شدند. آنان در حمایت گسترده و همه جانبه اداری و پلیسی و نظامی از صاحب سرمایه به کارگران اخطار دادند که عجلتاً صبر کنند و دست از پا خطا نکنند. تهدیدات دستگاه های قهر و قدرت سرمایه اگر چه تا حدودی بر روی روند مبارزات کارگران اثر گذاشت اما در اراده مصمم آن ها برای مصادره اموال شرکت خلل زیادی پدید نیاورد. کارگران بر مصادره ماشین آلات پای فشردند و اصرار کردند که از طریق فروش آن دستمزدهای معوقه خویش را برداشت خواهند کرد. سرمایه دار با اعتنای فرصت از دخالت وسیع دستگاه های نظم و سرکوب سرمایه شروع به دسیسه بافی و اجرای ترفندهای پی در پی کرد. او بیش از هر چیز کوشید تا در صفوف کارگران شکاف اندازد. تلاش کرد تا برخی از کارگران را با پرداخت بخشی از حقوق و وعده کار از همراهی و همدلی با همزنجیران خود بازدارد. او به طور همزمان کوشید که اموال شرکت را از دسترس کارگران خارج کند. صاحب سرمایه در معیبت عمال دولتی سرمایه به همه این کارها دست زد اما کارگران مقاومت خویش را ادامه داده اند. آنان برای آخرین بار در مقابل دادگستری سرمایه در قزوین اجتماع کردند و خواستار صدور حکم مصادره اموال کارخانه توسط کارگران شدند. دستگاه قضائی سرمایه در همراهی متحد و ارگانیک با سرمایه دار و قوای سرکوب برای انصراف کارگران تلاش می کنند اما ده ها کارگری که ماه ها است هیچ ریالی دستمزد دریافت نکرده اند همچنان بر اجرای تصمیم متحد جمعی خویش دایر بر مصادره ماشین آلات و فروش آن ها پای می فشارند.

26 آبان 87

کمیته هماهنگی

445- بازداشت طیب مولایی در سنندج :

به گزارش رسانه ها در تاریخ 26 آبان 87 آمده است : طیب مولایی عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران توسط نیروهای امنیتی در سنندج بازداشت گردید . همچنین طه آزادی عضو الیاد هیئت مدیره اتحادیه آزادکارگران به اتهام فعالیت تبلیغی علیه نظام به شعبه معاونت دادستانی شهرستان کنگان احضار شد.

446- دبیر اجرایی خانه کارگر شهر ری :

قانون کار خط قرمز کارگران است

تکلیف بیمه اجباری کارگران ساختمانی را مشخص کنید :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 26 آبان 87 ؛ دبیر اجرایی خانه کارگر شهر ری قانون کار ایران را از مترقی ترین قوانین کار دنیا دانست و خواستار اجرای دقیق مفاد آن شد. به گزارش خبرنگار "ایلنا" علی ترکاشوند با تاکید بر این که قانون کار برای کارگران حکم خط قرمز را دارد؛ گفت:جامعه کارگری به هیچ شخص یا گروهی اجازه عبور از این خط قرمز را نمی دهد. او با بیان این که کارگران همواره از حمایت های رهبر معظم انقلاب برخوردار بوده اند؛ افزود:از مسئولان می خواهیم که آنان نیز به تبعیت از رهبر معظم انقلاب از کارگران حمایت کنند. این فعال کارگری از مسئولان دولتی و نمایندگان مجلس خواست تا در آستانه سالروز تصویب قانون کار هر چه زودتر تکلیف قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی را روشن کنند.

پایان پیام

447- دبیر اجرایی خانه کارگر زنجان :

کارگران در بدترین شرایط اقتصادی به سر می برند

دلایلی را بر صنعت و کشاورزی ترجیح داده اند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 26 آبان 87 ؛ دبیر اجرایی خانه کارگر استان زنجان اظهار داشت: امروز کارگران در بدترین شرایط اقتصادی به سر می برند و با بدترین مشکلات دست و پنجه نرم می کنند.

به گزارش خبرنگاری "ایلنا" مرتضی ریحانیان افزود: بن های ماه رمضان به کارگران تحویل داده نشد و حقوقهای دریافتی با تورم موجود در جامعه سازگاری ندارد و مشخص نیست چه سرنوشتی در انتظار کارگران است.

وی با اشاره به ساختار دلایلی اقتصاد کشور گفت: نظام دلایلی امروز که درآمد سرشاری دارد موجب نابودی تولید شده است و این در حالی است که شکوفایی کشور تنها به وسیله تولید امکان پذیر است.

ریحانیان افزود: لازم است مسئولین کشوری برای رهایی از بحران اقتصادی در بخش تولید سرمایه گزاری کنند و از سرمایه گزاری در بخش های دلایلی و واسطه گری پرهیز کنند. این فعال کارگری نقطه اول شکوفایی اقتصادی را اشتغال در بخش کشاورزی و نقطه دوم را در صنایع

مادر که مواد اولیه آن در معادن وجود دارد دانست. دبیر اجرایی خانه کارگر این استان گفت: لازم است متفکران و دانشمندان اندوخته علمی خود را در اختیار کمیته بحران اقتصادی قرار دهند تا شاید بتوانیم اقبال کم درآمد را نجات دهیم.

پایان پیام

448- دبیر اجرایی خانه کارگر زنجان:

کارگران در بدترین شرایط اقتصادی به سر می‌برند

دلایلی را بر صنعت و کشاورزی ترجیح داده اند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 26 آبان 87؛ دبیر اجرایی خانه کارگر استان زنجان اظهار داشت: امروز کارگران در بدترین شرایط اقتصادی به سر می‌برند و با بدترین مشکلات دست و پنجه نرم می‌کنند.

به گزارش خبرگزاری "ایلنا" مرتضی ریحانیان افزود: بن‌های ماه رمضان به کارگران تحویل داده نشد و حقوق‌های دریافتی با تورم موجود در جامعه سازگاری ندارد و مشخص نیست چه سرنوشتی در انتظار کارگران است.

وی با اشاره به ساختار دلایلی اقتصاد کشور گفت: نظام دلایلی امروز که درآمد سرشاری دارد موجب نابودی تولید شده است و این در حالی است که شکوفایی کشور تنها به وسیله تولید امکان پذیر است.

ریحانیان افزود: لازم است مسئولین کشوری برای رهایی از بحران اقتصادی در بخش تولید سرمایه‌گذاری کنند و از سرمایه‌گذاری در بخش‌های دلایلی و واسطه‌گری پرهیز کنند. این فعال کارگری نقطه اول شکوفایی اقتصادی را اشتغال در بخش کشاورزی و نقطه دوم را در صنایع مادر که مواد اولیه آن در معادن وجود دارد دانست.

دبیر اجرایی خانه کارگر این استان گفت: لازم است متفکران و دانشمندان اندوخته علمی خود را در اختیار کمیته بحران اقتصادی قرار دهند تا شاید بتوانیم اقبال کم درآمد را نجات دهیم.

پایان پیام

449- یک مقام ارشد کارگری:

اصلاح قانون کار به شرط دادن حق اعتصاب کارگری مورد قبول است

کارگران در حال رویگردانی از تشکلهای صنفی موجود هستند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 26 آبان 87؛ رئیس سابق کانون عالی شوراهای اسلامی کشور گفت: سکوت تشکلهای کارگری در مقابل موضوع اصلاح قانون کار نشان‌دهنده چراغ سبز به مخالفان این قانون است.

به گزارش "ایلنا"، حسن صادقی درباره اظهارات وزیر کار و امور اجتماعی در خصوص اصلاح قانون کار، گفت: برخلاف اظهارات آقای وزیر، قانون کار را نمی‌توان به نفع همه گروه‌های اجتماعی اصلاح کرد. به اعتقاد صادقی، با توجه به جنبه‌های حمایتی که در قانون کار نهفته است، نمی‌توان این قانون را به نفع همه گروه‌ها اصلاح کرد.

وی تأکید کرد: حتی در قوانین کار لیبرال‌ترین نظام‌های اقتصادی دنیا، رویکرد حمایتی و جانبدارانه قانون از کارگران مشهود است.

صادقی افزود: با این حال اگر مدافعان اصلاح قانون کار حاضر باشند تا در ازای انجام اصلاحات مورد نظر خود، حق آزادی اعتصاب را برای کارگران به رسمیت بشناسند، نیروی کار می‌تواند با انجام حرکت‌های اعتراضی نسبت به بهبود وضعیت صنفی خود اقدام کند.

معاون امور شهرستان‌های دبیرکل خانه کارگر با انتقاد از تشکلهای کارگری که درباره اصلاح قانون کار سکوت کرده‌اند، گفت: ادامه این وضعیت باعث می‌شود تا کارگران از تشکلهای صنفی حاضر رویگردان شوند.

صادقی با بیان اینکه در حال حاضر تجمع‌های کارگری از حالت عادی، خلع و کم‌رونق شده است، یادآور شد: آنچه که از قانون فعلی کار باقیمانده است تنها با تحرکات کارگری حفظ شده است.

پایان پیام

450- دبیر کانون صنفی معلمان به منطقه ی خزل همدان تبعید شد:

به گزارش کانون صنفی معلمان تهران (طیف صنفی) در تاریخ 26 آبان 87 آمده است: نادر قدیمی دبیر کانون صنفی معلمان همدان که از سوی هیات بدوی تخلفات اداری سازمان آموزش و پرورش استان همدان به 5 سال تبعید به استان خراسان محکوم شده بود، از سوی دادگاه تجدید نظر حکم وی به یک سال تبعید به منطقه ی خزل (khezel) در 145 کیلومتری شهر همدان تبدیل شد. نادر قدیمی از 20 مهرماه 1387 برای گذارندن دوران تبعید خود را به دیار خزل شد.

آقای یوسف زارعی که به خاطر اعتراضات سالهای گذشته به مسئولین مورد خشم آنان قرار گرفته بود، حکم تبعید وی توسط دادگاه تجدیدنظر، از 3 سال به استان ایلام به یکسال به شهر نهاوند تبدیل شده، و هم اکنون برای گذراندن یکسال تبعیدی خود در شهرستان نهاوند به سر می برد.

این دو تن به همراه 7 تن دیگر از اعضای هیات مدیره ی کانون صنفی معلمان همدان در طول دوران مبارزات عدالت خواهی خود در سال 1387 از سوی دادگستری همدان به 91 روز زندان محکوم شدند. که دادستان همدان از طرف خود (بدون ارائه ی هیچگون اعتراضی از سوی متهمان) حکم را از 91 روز قطعی به 2 سال تعلیقی تبدیل نمود.

این معلمان شجاع به رغم خواهش های مکرر نمایندگان مجلس مبنی بر ارائه ی اعتراض نامه به دادستان همدان برای تجدید نظر خواهی، اما ایشان از دادن اعتراض نامه خود داری نموده و خواستار اجرای بیدرنگ حکم خود شدند. نهایتاً خود دادستان حکم زندان آنان را از 91 روز قطعی به دو سال تعلیقی تبدیل نمود.

451- سرویس کارخانجات استان قم فرسوده هستند :

به نوشته سایت فریاد کارگر و در تاریخ 26 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است

سرویس ترددات کارخانه همه دچار مشکل هستند. به گزارش فریاد کارگر هیچ کدام از این خودروها سالم نبوده و برای استفاده استاندارد نیستند. این خودروها یا لاستیکشان خراب است یا اتاقکهایشان خراب و فرسوده است، مطلقاً ایمنی ندارند و کارگران در هر ترددی نگران این هستند که در این مسیر به خاطر فرسودگی خودرو دچار سانحه جدی شوند.

452- کمبود گاز در قم :

به نوشته سایت فریاد کارگر در تاریخ 26 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است:

به گفته کارگران استان قم ، با شروع فصل سرما بحران گاز در این شهر رو به افزایش گذاشته است. یک کارگر به فریاد کارگر گفت :”سالنهای کارخانه ها در قم بخاری گازی دارند ، سالنها بزرگ هستند و این بخاریها با این میزان سوخت جواب گوی سرمای اینجا را نیست. نزدیک 7 سوله در کنار هم هستند که به هم مرتبطند. کارخانه های ما هم به لحاظ گرمایش مشکل دارند و هم به لحاظ سرمایش ! یک بخاری را برای یک سالن 1000 متری اختصاص داده اند !! و به خاطر میزان کم سوخت گاز سالنها همیشه سرد هستند. برای حل این مشکل مراجعه کردیم ولی هیچ اقدامی صورت نگرفته است.“

453- افزایش نجومی قیمت مواد غذایی در قم :

به گزارش فریاد کارگر در تاریخ 26 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است :

وضعیت تورم در استان قم هم مثل همه شهرهای دیگر است . نان لواش تا یک ماه پیش 16 تومان بود الان به 20 تومان رسیده است. نان سنگک گران شده است. بقیه مواد غذایی هم به شدت افزایش قیمت داشته است. تایید دستی به بسته ای 80 تومان و تایید ماشینی به بسته ای 1000 تومان افزایش یافته است. در قم میوه ای کمتر از کیلویی 500 تومان پیدا نمیشود. بدترین نوع میوه کیلویی مینیمم 500 تومان است. قیمت میوه متوسط بالای 2000 تومان است.

الان فصل توزیع میوه فصل یعنی انار است اما شهروندان قمی هنوز امکان تهیه این میوه را نداشته اند . به گفته شهروندان یک نوع انار از کاشان و یزد وارد قم شد که به قدری گران بود که کسی امکان خرید آن را نداشت.

454- باز هم کارخانه صندوق نسوز کاوه !

به گزارش فریاد کارگر در تاریخ 26 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است :

کارگران این کارخانه همچنان در جنگ و جدال با مدیریت برای دریافت حق مسلم خود هستند. يك فعال کارگري از این واحد توليدي به خبرنگار فریاد کارگر گفت: "7 ماه طلب کار آبي هاي ما را به طور خيلي اقتضاحي پرداخت کردند. طلب ما را به صورت 10 يا 20 تومان پرداخت کردند که واقعا خنده دار بود و اگر نمیدانند بهتر بود! باعث این وضع هم خودشان هستند به حدي توليدات را کم کرده اند که به این وضع در آمده است. خيلي از بچه ها هم بدهکار شده اند. معمولاً بچه ها چیزی حدود 250 تومان کار آبي می گرفتند ولي الان همه را به میزان خيلي کمی کاهش داده اند."

455- تحریمهای اقتصادی و تاثیر آن بر روي کارخانه ها :

به گزارش فریاد کارگر در تاریخ 26 آبان 87 به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران ، آمده است :
واحدهای توليدي در معرض نابودي قرار گرفته اند. يك فعال کارگري از کارخانه ايران تابلو در خصوص این بحران به فریاد کارگر گفت : "وضعیت کار خراب است. بیکاري بیداد میکند. وضعیت کارخانه ما امسال به شدت وخیم شده است. بحران اصلي از نبود مواد اوليه ناشي میشود. این مشکل اصلي ماست که مشکلات بعدي از جمله بیکاري را به دنبال دارد. متأسفانه این مشکل تنها مال کارخانه ما نیست. این مشکل در کل کشور وجود دارد ولي هیچ خبري از مسؤلین امر نیست
کارخانه هايي مانند لاستیک البرز که هفته گذشته اعتراض داشتند 7 ماه است که حقوق دریافت نکرده اند. اما هیچ عملي از طرف مسؤلین انجام نمیگیرد. فقط حرف میزنند و دیگر هیچ دولت هیچ چاره اي نمی اندیشد. بیکاري بیداد میکند، تورم سرسام آور شده است. کارخانه ما کارخانه اي بوده که شب و روز کار داشت و قبلاً وضع کاري ما خيلي خوب بود. وقتی سران کشور نشسته اند و هیچ تدبيري براي این وضعیت نمی اندیشند از دست ما قشر کارگر چه برمي آید؟ مواد اوليه ما همه وارداتي است وقتي وارد نشود توليد ما میخوابد! این دولت باید تحریمها را از بین ببرد که متأسفانه از بین رفتني هم نیستند و روز به روز هم بدتر میشود. الان پلایشگاهها هم خوابیده اند. کار ما به هم مرتبط هستند. وقتي ما تابلو ندهیم آنها هم شروع به کار نمیکنند. تنها چاره ما این است که جامعه کارگري با هم متحد باشد همه با هم یکدل و یکرنگ باشیم تا وضعیت جامعه کارگري سرو سامان بگیرد و از این وضعیت بحراني نجات پیدا کنیم."

456- پیام ث ژ ت، سندیکای فرانسه، به رفقای سندیکای هفت تیه :

ث ژ ت با دقت زیادی وضعیت کارگران ایران را دنبال می کند. فشار و سرکوبی که متوجه کارگرانی که در جهت تشکیل سندیکاهای آزاد ، مستقل و صنفی تلاش می کنند ، توجه و نگرانی ما را به خود معطوف کرده است . ما پیگیرانه تقاضای آزادی تمامی فعالین کارگری زندانی هستیم . ما بخوبی به مسائل و مشکلات شما آگاهیم و به شهادت و پیگیری شما جهت تشکیل سندیکایتان درود می فرستیم. فعالیت های پیگیر و افتخار آمیز شما پایه های یک سندیکالیسم واقعی نه تنها برای کارگران ایران بلکه برای تمامی کسانی که در جهان برای آزادی ، عدالت ، تساوی و زندگی بهتر مبارزه می کنند ، بنا می کند . مبارزات شما شایسته ستایش و همبستگی تمام و کمال ماست . ما تلاش خواهیم کرد با تحکیم همبستگی ، این شجاعت شما را ارج بگذاریم . ث ژ ت در طول مبارزات شما ، در جهت یک سندیکالیسم متحد و دمکراتیک در کنار شما خواهد بود .

با احترامات رفیقانه

ژان فرانسوا کورب

457- وزیر کار: نرخ بیکاری دو رقمی می ماند، حجم واردات به 60 میلیارد دلار می رسد:

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 26 آبان آمده است : امسال 55 تا 60 میلیارد دلار واردات خواهیم داشت که 80 درصد آن مربوط به واردات مواد اوليه و واسطه های مجموعه توليدات داخلی است.

محمد جهرمی - وزیر کار و امور اجتماعی - در همایش استاندارد و کیفیت گفت: "کشور ما وابسته به درآمدهای نفتی است و بخشی از صادراتمان نیز که به نام غیر نفتی شناخته می شود در اصل به صورت مستقیم یا غیر مستقیم به نفت وابسته است بنابراین کشوری که تنها صادرات آن تکی محصولی باشد با نوسانات قیمت های جهانی دچار مشکل می شود."

وی خاطر نشان کرد: "توسعه صادرات غیر نفتی راهکار خروج از صادرات تکی محصولی است به طوری که

نیازهای اساسی کشور از طریق ارز غیر نفتی تامین شود."

او در ادامه با اشاره به سوالی مبنی بر اینکه اگر ارز حاصل از درآمدهای نفتی نباشد آیا می‌توانیم ارز مورد نیاز برای واردات را تامین کنیم؟ گفت: "یقیناً اگر قیمت نفت روند نزولی خود را ادامه دهد مجبوریم که از درآمدهای ارزی استفاده کنیم. با توجه به توسعه صنعت و نیاز بیشتر به ماشین‌آلات روندی صعودی در واردات و تامین نیازهای اساسی کارخانجات خواهیم داشت و برای 1.2 میلیون ایجاد فرصت شغلی جدید نیاز به سرمایه‌گذاری جدید داریم."

به گفته وی "هر چقدر این روند ادامه یابد ما وابسته‌تر به درآمدهای نفتی می‌شویم و راهکار جدا شدن از شیر نفت ساماندهی صادرات غیر نفتی است و برای این کار تا نتوانیم تولید با کیفیت و رقابت پذیر در عرصه جهانی داشته باشیم صادرات غیر نفتی نمی‌تواند افزایشی پیدا کند. بنابراین اهمیت استاندارد با موضوع صادرات غیر نفتی کاملاً بر هم منطبق هستند."

جهرمی ادامه داد: "البته برای صادرات تنها استاندارد ایران کفایت نمی‌کند و برای صادرات باید به نحوی عمل شود که کیفیت و ارتقای استانداردهای ما مورد تایید استانداردهای بین‌المللی نیز باشد."

وی در مورد بیکاری و نرخ آن و اینکه آیا تا پایان سال این نرخ تک رقمی می‌شود گفت: "با توجه به شرایطی که در حال حاضر می‌بینم این کار امکان پذیر نیست."

جهرمی همچنین گفت: "آمار نرخ بیکاری در تابستان را مرکز آمار اعلام کرده است که با توجه به مسائلی که قبلاً مطرح کردم، احتمال افزایش آن با توجه به رقم اعلامی 10.2 درصدی نیز وجود دارد."

وی در مورد نیاز به سرمایه‌گذاری گفت: "برای چشم‌اندازی بیست ساله به سرمایه‌گذاری معادل چهار هزار میلیارد دلار نیازمندیم و با توجه به رشد جمعیت جوان و در آستانه ورود به بازار کار طی 10 سال آینده در این زمینه روند صعودی خواهیم داشت و صادرات غیر نفتی باید از سرانه 300 دلار به 1000 دلار و در چشم انداز بیست ساله به پنج هزار دلار افزایش یابد. همچنین باید بتوانیم صادرات غیر نفتی خود را به 300 تا 350 میلیارد دلار در سال افزایش دهیم تا نیازهای داخل و اقتصادی از این طریق تامین شود."

جهرمی در مورد بحران ناشی از سقوط قیمت نفت گفت: "تهدید در زمینه کاهش قیمت نفت مشکلات تامین ارز مورد نیاز کشور و از بعد دیگر در زمینه کاهش سرمایه‌گذاری ایرانیان خارج از کشور مطرح است و این فرصت‌های زیادی نیز در کشور به وجود آورده که باید راهکارهایی برای شناسایی آنها ارائه شود. بخشی از این فرصت‌ها فرصت‌های مالی است که مجموعه کسانی که در اروپا و آمریکا انگیزه خود را برای سرمایه‌گذاری از دست داده‌اند باید بتوانیم انگیزه آنها را برای سرمایه‌گذاری در کشور فراهم کنیم."

458- پیام کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران

به تمامی سازمان ها، اتحادیه ها، و احزاب کارگری در سراسر جهان

از کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران

همرزمان گرامی،

بیش از یکسال است که کارگران کارخانه لاستیک سازی کیان تاپر در ایران بحران را حس کرده اند. کارفرمایان انبارها را از محصولات و مواد اولیه خالی کرده و به فروش رسانده اند. همچنین از خرید و تولید استنکاف نموده و گفته می‌شود که با پیمانکاران چینی برای تولید محصولات شان در چین قرار بسته اند. در نتیجه این اقدامات، کارگران این کارخانه امنیت شغلی خود را از دست داده و در واقع بیکار گشته اند. گو اینکه به علل سیاسی، کارفرما هنوز جرأت اخراج ایشان را نداشته است، اما، ماه هاست که حقوق ایشان را نپرداخته و بصورت مستمر بر ایشان فشار وارد می‌کند تا کارشان را بدون دریافت حقوق و مزایایشان رها سازند.

کارگران کیان تاپر تمامی از طریق مراجعه و نامه نگاری با نهادهای ولتی مربوطه کلیه ی راه های قانونی را طی کرده اند. ایشان بارها در مقابل مجلس، کاخ ریاست جمهوری و وزارت صنایع و معادن تحصن کرده اند و علیرغم سرکوب مداوم نیروهای پلیسی و امنیتی و تحمل بازداشت و اتهامات قضایی، اقدام به تصرف دفاتر شرکت و سالن های تولید نموده اند، بدون آنکه به حقوق خود دست یابند.

از آنجایی که مشکلات، سرنوشت و اهداف کلیه ی کارگران جهان در مقابله با سرمایه جهانی همسان می باشد، ما، کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران، بدینوسیله تمامی سازمان ها، اتحادیه ها، و احزاب کارگری در سراسر جهان را به استفاده از کلیه امکانات خود برای حمایت از مبارزه ی قهرمانانه ی کارگران کارخانه لاستیک سازی کیان تایر فرا می خوانیم .
کارگران جهان متحد شوید!
کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری ایران

26 آبان ماه 1387 برابر با 16 نوامبر 2008

459- افزایش نجومی قیمت مواد غذایی در قم :

به گزارش فریاد کارگر و به نقل از انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 26 آبان 87 آمده است :
وضعیت تورم در استان قم هم مثل همه شهرهای دیگر است . نان لُوش تا يك ماه پیش 16 تومان بود الان به 20 تومان رسیده است. نان سنگک گران شده است. بقیه مواد غذایی هم به شدت افزایش قیمت داشته است. تایید دستی به بسته ای 80 تومان و تایید ماشینی به بسته ای 1000 تومان افزایش یافته است. در قم میوه ای کمتر از کیلویی 500 تومان پیدا نمیشود. بدترین نوع میوه کیلویی مینیمم 500 تومان است. قیمت میوه متوسط بالای 2000 تومان است.
الان فصل توزیع میوه فصل یعنی انار است اما شهروندان قمی هنوز امکان تهیه این میوه را نداشته اند . به گفته شهروندان يك نوع انار از کاشان و یزد وارد قم شد که به قدری گران بود که کسی امکان خرید آن را نداشت.

460- کمبود گاز در قم :

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 26 آبان 87 آمده است : به گفته کارگران استان قم ، با شروع فصل سرما بحران گاز در این شهر رو به افزایش گذاشته است. يك کارگر به فریاد کارگر گفت :
”سالنهای کارخانه ها در قم بخاری گازی دارند ، سالنها بزرگ هستند و این بخاریها با این میزان سوخت جواب گوی سرمایه اینجا را نیست. نزدیک 7 سوله در کنار هم هستند که به هم مرتبطند . کارخانه های ما هم به لحاظ گرمایش مشکل دارند و هم به لحاظ سرمایش ! يك بخاری را برای يك سالن 1000 متری اختصاص داده اند !! و به خاطر میزان کم سوخت گاز سالنها همیشه سرد هستند. برای حل این مشکل مراجعه کردیم ولی هیچ اقدامی صورت نگرفته است.“

461- سرویس کارخانجات استان قم فرسوده هستند:

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 26 آبان 87 آمده است : سرویس ترددات کارخانه همه دچار مشکل هستند. به گزارش فریاد کارگر هیچ کدام از این خودروها سالم نبوده و برای استفاده استاندارد نیستند. این خودروها یا لاستیکشان خراب است، یا اتاقکهایشان خراب و فرسوده است، مطلقاً ایمنی ندارند و کارگران در هر ترددی نگران این هستند که در این مسیر به خاطر فرسودگی خودرو دچار سانحه جدی شوند.

462- باز هم کارخانه صندوق نسوز کاوه !

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 26 آبان 87 آمده است : کارگران این کارخانه همچنان در جنگ و جدال با مدیریت برای دریافت حق مسلم خود هستند. يك فعال کارگری از این واحد تولیدی به خبرنگار فریاد کارگر گفت: ”7 ماه طلب کارایی های ما را به طور خیلی افتضاحی پرداخت کردند. طلب ما را به صورت 10 یا 20 تومان پرداخت کردند که واقعا خنده دار بود و اگر نمیدانند بهتر بود !باعث این وضع هم خودشان هستند به حدی تولیدات را کم کرده اند که به این وضع در آمده است . خیلی از بچه ها هم بدهکار شده اند. معمولاً بچه ها چیزی حدود 250 تومان کارایی می گرفتند ولی الان همه را به میزان خیلی کمی کاهش داده اند.“

463- تحریمهای اقتصادی و تاثیر آن بر روی کارخانه ها :

به گزارش انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 26 آبان 87 آمده است: واحدهای تولیدی در معرض نابودی قرار گرفته اند. یک فعال کارگری از کارخانه ایران تابلو در خصوص این بحران به فریاد کارگر گفت: "وضعیت کار خراب است. بیکاری بیداد میکند. وضعیت کارخانه ما امسال به شدت وخیم شده است. بحران اصلی از نبود مواد اولیه ناشی میشود. این مشکل اصلی ماست که مشکلات بعدی از جمله بیکاری را به دنبال دارد. متأسفانه این مشکل تنها مال کارخانه ما نیست. این مشکل در کل کشور وجود دارد ولی هیچ خبری از مسئولین امر نیست

کارخانه هایی مانند لاستیک البرز که هفته گذشته اعتراض داشتند 7 ماه است که حقوق دریافت نکرده اند. اما هیچ عملی از طرف مسئولین انجام نمیگیرد. فقط حرف میزنند و دیگر هیچ! دولت هیچ چاره ای نمی اندیشد. بیکاری بیداد میکند، تورم سرسام آور شده است. کارخانه ما کارخانه ای بوده که شب و روز کار داشت و قبلاً وضع کاری ما خیلی خوب بود. وقتی سران کشور نشسته اند و هیچ تدبیری برای این وضعیت نمی اندیشند از دست ما قشر کارگر چه برمی آید؟ مواد اولیه ما همه وارداتی است وقتی وارد نشود تولید ما میخوابد! این دولت باید تحریمها را از بین ببرد که متأسفانه از بین رفتنی هم نیستند و روز به روز هم بدتر میشود. الان پلایشگاهها هم خوابیده اند. کار ما به هم مرتبط هستند. وقتی ما تابلو ندهیم آنها هم شروع به کار نمیکنند. تنها چاره ما این است که جامعه کارگری با هم متحد باشد همه با هم یکدل و یکرنگ باشیم تا وضعیت جامعه کارگری سرو سامان بگیرد و از این وضعیت بحرانی نجات پیدا کنیم."

464- تعرض سازمان یافته به فعالین کارگری در ایران:

بنا به گزارش رادیو برابری در تاریخ 26 آبان 87، گفتگوی رادیو برابری با جعفر عظیم زاده از فعالین اتحادیه آزاد کارگران در رابطه با تعرض سازمان یافته به فعالین کارگری و بازداشت مجدد طیب ملایی و احضار طه آزادی را در لینک زیر بشنوید:

<http://www.radiobarabari.net/files/2008/11/14/6.ram>

465- حرف های زنان کارگر در گیلان:

« من مدام از درد استخوان رنج می کشم زیرا تمام عمر کار کرده ام. وضعیت برای زنان و مردان کارگر هر دو بسیار سخت است اما برای زنان باز هم سخت تر است زیرا جامعه ما جامعه ای مردسالار است. نیروی کار زنان حتی از نیروی کار مردان هم ارزان تر است و به همین دلیل صاحبان سرمایه استثمار ما را بر استثمار مردان ترجیح می دهند. آن ها برای استثمار ما اولاً بهای کمتری می پردازند و ثانیاً بسیار بیشتر از وجود ما کار می کشند.

چند سال پیش که وارد این جا شدم برگ کاغذ سفیدی را پیش رویم گذاشتند و گفتند امضا کن. آن ها هر چه دلشان خواست در آن کاغذ نوشتند. ما اصلاً حق اعتراض نداریم و پاسخ هر اعتراض بلافاصله اخراج است. کارفرمایان دستمزد نازل ما را حاضر نیستند به حساب بانکی واریز کنند زیرا نمی خواهند که هیچ نشانی از کار و استثمار ما در هیچ کجا ثبت شود. آنان نمی خواهند هیچ حق بیمه ای در قبال کار ما بپردازند. اداره کار و همه ادارات دیگر نیز سیر تا پیاز با آن ها همکاری می کنند و از آن ها دفاع می کنند.»

کارگر دیگری می گوید:

« من در یک مغازه کار می کنم و ماهی فقط 60 هزار تومان مزد می گیرم. سال های تحصیل دانشگاهی خود را تمام کرده ام. اما هیچ کاری پیدا نمی کنم. استخدام مال از ما بهتران است و هیچ اداره دولتی یا نهاد خصوصی حاضر به استخدام امثال من نیست. ما مجبوریم با همین کارها با دستمزدی که نان خالی هم نمی شود بسازیم. وضعیت بسیار دردناکی است. پدر و مادرم فقیر و محتاج هستند. مجبورم به آن ها کمک کنم. تحت این شرایط رفت بار است که حتی دستمزد ماهی 60 هزار تومان را به نشستن در خانه ترجیح می دهم. بارها به کارفرما اعتراض کرده ام. اما او بسیار خشن و سنگدل پاسخ می دهد که هر جا بروی آسمان همین رنگ است و در هیچ کجا هیچ ریالی بیشتر نخواهی گرفت.»

کارگر سوم می گوید:

« چند سال است که در یک شرکت کار می کنم. شوهرم بیمار است و دو فرزند دبیرستانی و یک دانشجو دارم. دستمزد بسیار نازل است و با همین دستمزد باید هزینه معاش خانواده و خرج تحصیل بچه ها را تأمین کنم. این کار غیرممکن است. اما هیچ راهی در پیش پای خود نمی بینم. من اگر بازنشسته شوم هیچ ریالی

دریافت نمی‌کنم. تا حال شمار زیادی از کارگران بازنشسته شده اند اما در فقر و گرسنگی غوطه می‌خورند و هیچ ممری برای امرار معاش ندارند.»
منبع «آژانس خبر» (با اختصار و نقل به مضمون)
27 آبان 1387

466- کارگر پالایشگاه نفت آبادان در آتش سوزی سوخت :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 27 آبان 87 آمده است: سرهنگ احمدی رئیس مرکز اطلاع رسانی پلیس تهران بزرگ اعلام کرد: بر اثر آتش سوزی در پالایشگاه نفت یک نفر کشته شد.

467- مدیر عامل شرکت تهیه و تولید مواد معدنی : معدن انگوران در مسیر واگذاری قرار دارد:

به نقل از سایت "آسمان نیوز" در تاریخ 27 آبان 87 و به گزارش خبرنگار موج، آمده است: اردشیر سعد محمدی مدیر عامل شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران، با بیان این مطلب در خصوص واگذاری معدن انگوران به بخش خصوصی افزود: همانطور که پیش تر اعلام شده بود، پروانه بهره برداری از این معدن متعلق به دولت است و عملیات اجرایی آن در گذشته از سوی پیمانکار صورت گرفته است. وی در خصوص مصوبه واگذاری معدن انگوران و دستور رئیس جمهوری در این خصوص اظهار داشت: به طور قطع دستور رئیس جمهوری و وزیر صنایع و معادن یک وظیفه است و باید انجام شود، اما تاکنون این مصوبه (واگذاری معدن انگوران به توسعه معادن روی ایران) برای اجرا ابلاغ نشده است. دکتر سعد محمدی تصریح کرد: تاخیر در واگذاری معدن انگوران به بخش خصوصی، به دلیل عملیات فنی در معدن (مشکلات ریزش دیواره معدن در سال گذشته) بوده است. مدیر عامل شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران در ادامه با اشاره به اینکه برای معدن انگوران 12 میلیون تن ماده معدنی پیش بینی شده است، اضافه کرد: صنعت روی کشور به طور متوسط سالانه به یک میلیون تن ماده معدنی نیاز دارد که در این شرایط می‌توان یک عمر 12 ساله برای حیات معدن انگوران پیش بینی کرد.

468- 5 تا 7 آذرماه امسال

هشتمین همایش ایمنی در معادن برگزار می‌شود

دکتر سعدمحمدی در ادامه این نشست خبری از برگزاری هشتمین همایش ایمنی و بهداشت در معادن و صنایع معدنی، و چهارمین نمایشگاه بین المللی معادن پنج تا هفت آذرماه امسال در مرکز همایش های صدا و سیما خبر داد.

469- در نتیجه ی تلاش و مبارزه ی جمعی و متشکل کارگران کارخانه ی ایران برک،

کارگران اخراجی ، بر سر کارهای خود بازگشتند

(گزارش شماره 3)

سر انجام پس از گذشت بیش از دو هفته از اعتصاب هماهنگ و یکپارچه ی کارگران ، در کارخانه ی ایران برک رشت ، مبنی بر بازگشت به کار تمامی کارگران اخراجی ، کارفرمای این کارخانه ، مجبور به عقب نشینی و پذیرش خواست کارگران ، در این خصوص شد . توضیح اینکه ، همان گونه که در گزارش شماره ی 1 کارگران این کارخانه - که عیناً در سایت " کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری " انعکاس یافته است - آمده ، " 7 نفر از نمایندگان کارگران ، در اعتراض به عدم پرداخت 4 ماه حقوق و مزایای معوقه ی خود ، توسط کارفرمای کارخانه اخراج شدند ، که در مقابله با این برخورد رذیلانه و ضد کارگری ، تمامی 200 کارگر کارخانه ، به شکلی متحد و یکپارچه دست از کار کشیدند و دستگاه ها را یکی پس از دیگری خاموش کردند . در پاسخ به این عمل انقلابی کارگران ، کارفرمای ضد کارگر کارخانه ، در همدستی با لطفی ، رئیس حراست اداره ی کار و امور اجتماعی استان ، که در دفاع از سرمایه دار ز الو صفت کارخانه سر از پا نمی شناخت و مدام کارگران را تهدید به اخراج و به اصطلاح " تنبیهات " جور و واجور می نمود ، برای چشم زهر گرفتن از کارگران ، اقدام به اخراج 7 تن دیگر از کارگران این کارخانه نمود . که کارگران نیز بی کار ننشسته و در اقدامی شجاعانه و تحسین برانگیز ، در پاسخ به کارفرمای ضد کارگر کارخانه و مسئولین حراست استان اعلام نمودند که " تا بازگشت به کار تمامی کارگران اخراجی و پرداخت حقوق معوقه ی کارگران ، به اعتصاب خود ادامه خواهند داد " . لازم به یادآوریست که کارفرما و گماشتگان او ، در طول این مدت ، تمام سعی و

تلاش خود را به کار بردند تا به عناوین مختلف در میان صفوف متحد کارگران تفرقه انداخته ، اعتصاب یکپارچه ی کارگران را به شکست بکشانند . به عنوان مثال اعلام نمودند که حقوق معوقه و عیدی - پاداش سال های قبل کارگران را در صورتی پرداخت می کنند که کارگران از تقاضای بازگشت به کار کارگران اخراجی کارخانه صرف نظر نمایند . و یا معدودی از کارگران قراردادی را با تهدید به اخراج و بعضاً تطمیع ، مجبور کردند که پای ورقه هایی را امضاء کنند که در آن نوشته شده بود که " ما کارگران ، ضمن حمایت از مدیریت کارخانه ، خواهان شروع به کار فوری کارخانه و ادامه ی کار آن هستیم ، اما ... " که خوشبختانه تمامی این ترفند ها ، با هوشیاری و درایت کارگران با شکست مواجه شد و همان طور که در آغاز ای گزارش نیز آمده است ، کارگران توانستند پس از دو هفته اعتصاب یکپارچه و متحد ، کارفرما را مجبور به عقب نشینی کرده و کارگران اخراجی این کارخانه را بر سر کارهای خود باز گردانند .

مبارزه ی متحد و یکپارچه ی کارگران کارخانه ی ایران برک رشت و موفقیت آنان در به کرسی نشاندن یکی از خواست ها و مطالبات مهم و اساسی خویش ، به کارفرمایان و حامیان آنان ، دایر بر بازگشت به کار کارگران اخراج شده ، به کارخانه و بر سر کارهای خود - اگر چه در ابعادی کوچک و منفرد اتفاق افتاده است - اما به نوبه ی خود ثابت می نماید که کارگران اگر بخواهند به مثابه یک طبقه همدیگر را پیدا کنند و عزم خود را برای به دست آوردن حقوق و مطالبات مورد نظر خویش در زمینه های مختلف جزم نمایند ، می توانند در سایه ی تلاش و مبارزه ی آگاه ، متحد و متشکل خود ، به دست آورد های بزرگ تر و عظیم تری در ارتباط با تحقق خواست ها و مطالبات طبقاتی خویش ، در همه ی عرصه ها ، نایل آیند و در نهایت دست سرمایه داران و عوامل آنان را در هر شکل و هیئتی ، از شرایط کار و زندگی کارگران و همه ی توده های مردم محروم ، کوتاه نمایند . کارگران ایران برک همچنین با این حرکت متحد و این پیروزی تحسین برانگیز ، درس ها و آموزه های گرانقدری نیز برای هم طبقه ای های خود در اقصی نقاط کشور به ارمغان آورده اند که :

اگر می توان با قدرت اتحاد و نیروی عزم و اراده ی کارگران ، سرمایه داران و حامیان شان را - به ویژه در کارخانه ای که تا مدتی پیش از این واقعه ، آن چنان احساس قدر قدرتی میکردند که به خود اجازه میدادند تا همراه با اعمال شدید ترین و وحشیانه ترین نوع استعمار ، نسبت به کارگان ، هر ستمی ، از اخراج کارگران به هر بهانه گرفته ، تا انواع فشار ها و به اصطلاح " تنبیهات " را در حق آنان روا دارند ، (تا آنجا که کارگران در انتهای نامه ای که برای کمیته ی هماهنگی ، در ارتباط با شرح فشارهای صاحبان سرمایه ، نسبت به کارگران در این کارخانه ، ارسال داشته بودند نامیدانه نوشتند که : " ... انشالله که خداوند خود احقاق حق نماید ") به عقب نشینی و پذیرش خواست ها و مطالبات کارگران - اگر چه در یک مورد حتی - وادار نمود و آنان را درمانده و مستأصل ، بر سر جای خود نشانند ، پس می توان به قدرت آگاهی و همبستگی طبقاتی کارگران و عزم جزم آنان ، در کارزاری به وسعت ایران نیز بر سرمایه و سرمایه داران ، فایق آمد و آن طبقه را نیز به شکست و هزیمت مجبور کرد و بر سر جای خود نشانند . کارگران ایران برک ، در واقع با این حرکت متحد و یکپارچه ی خود ، در واقع ، بر این امر خطیر مهر تأیید کوبیدند و تنها گوشه هایی از قدرت طبقه ی کارگر را به نمایش گذاشتند . آنان نشان دادند که اگر این طبقه اراده کند و در ابعادی گسترده و سراسری ، متشکل شود و به میدان بیاید هیچ قدرتی جلودار آن نخواهد بود .

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ، این پیروزی را که در سایه ی آگاهی و همبستگی کارگران به دست آمده است ، به کارگران این کارخانه تیریک گفته و همچنان آنان را به هوشیاری در مقابله با ترفند های ریاکارانه ی سرمایه داران و اتحاد در مقابل این طبقه آنان فرا می خواند . با امید به پیروزی نهایی طبقه ی کارگر ، در سایه ی ایجاد تشکل های مستقل ، توده ای و طبقاتی کارگران ، به نیرو و قدرت اراده ی خود آنان . کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

تماس با ما : k.ekhraji@gmail.com تاریخ: 1387/8/27 اتحادیه آزاد کارگران ایران

www.ettehadeh.com استفاده از اخبار و مطالب این سایت با ذکر منبع آزاد است

470- نگرانی رانندگان برون شهری درباره به خطر افتادن بیمه تامین اجتماعی :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 27 آبان 87 ؛ عضو انجمن صنفی رانندگان اتوبوس های برون شهری اعلام کرد: در صورتی که بیمه ماهیانه رانندگان از اجباری به اختیاری تغییر کند، بسیاری از رانندگان در پرداخت حق بیمه خود با مشکل مواجه خواهند شد.

به گزارش "ایلنا"، علی عقبايي گفت: از سال 83 تاکنون سازمان اجتماعي به دنبال آن است که بیمه اجباري رانندگان را به بیمه اختياري تغيير دهد.

وي افزود: بر همین اساس در مجلس لایحه‌ای درباره اجرای ماده 35 قانون تامین اجتماعی برای محاسبه بیمه رانندگان مطرح شده که کلیات آن به دلیل ناتوانی رانندگان در پرداخت تمام حق بیمه از سوی شورای نگهبان مغایر با شرع تشخیص داده شده است.

وي افزود: با این حال مجمع تشخیص مصلحت نظام در بررسی این موضوع، نظر مجلس را تأکید کرده و با اختیاری شدن بیمه رانندگان موافقت کرده است.

عقبایی افزود: تلاش برای تغییر بیمه رانندگان در حالی است که با مصوبه مجلس، رانندگان از سال 79 تاکنون در چارچوب قانون کار، کارگر محسوب شده و بیمه آنها بصورت اجباری محاسبه و پرداخت می‌شود. به گفته وي، در حال حاضر از مجموع 70 هزار راننده اتوبوس برون شهری، 52 درصد به صورت بیمه اجباری و 22 درصد به شکل اختیاری از مزایای بیمه برخوردار هستند.

پایان پیام

471- واردات انواع خوراکی ها به ایران افزایش یافته است :

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 27 آبان 87: گزارش مقایسه ای از واردات اقلام خوراکی در هفت ماهه نخست سال جاری در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته، حاکی از افزایش قابل توجه واردات غلات، فرآورده‌های گوشتی و آبیان، سبزیجات و میوه‌ها، نوشابه‌ها و محصولات نباتی است.

بنا بر آمار مقایسه‌ای واردات مواد غذایی، در هفت ماهه سال جاری نسبت به مدت مشابه سال گذشته در گروه فرآورده‌های گوشتی و آبیان به لحاظ وزنی با 432 درصد و به لحاظ ارزشی با 466 درصد افزایش واردات روبه‌رو بودیم و در گروه فرآورده‌های غلات به لحاظ وزنی با 197 درصد و به لحاظ ارزشی با 208 درصد افزایش واردات، در گروه قند و شکر و شیرینی به لحاظ وزنی با 35 درصد و به لحاظ ارزشی با 46 درصد کاهش واردات و در کاکاگو و فرآورده‌های آن به لحاظ وزنی 22 درصد و به لحاظ ارزشی 43 درصد افزایش واردات داشتیم.

در گروه فرآورده‌های سبزیجات و میوه‌ها به لحاظ وزنی با 57 درصد و به لحاظ ارزشی با 79 درصد افزایش واردات، در فرآورده‌های خوراکی به لحاظ وزنی با 11 درصد و به لحاظ ارزشی 7 درصد افزایش واردات، در نوشابه‌ها به لحاظ وزنی با 11 درصد و به لحاظ ارزشی با 15 درصد افزایش واردات و در توتون و تنباکو به لحاظ وزنی با 32 درصد و به لحاظ ارزشی با 2 درصد کاهش واردات روبه‌رو بودیم.

به گزارش فارس، در گروه محصولات صنایع غذایی با توجه به میزان و وزن واردات در مجموع به لحاظ وزنی با 27 درصد و به لحاظ ارزشی 11 درصد کاهش واردات داشتیم.

در گروه چربی‌ها و روغن‌های حیوانی یا نباتی به لحاظ وزنی با 28 درصد کاهش واردات و به لحاظ ارزشی با 8 درصد افزایش واردات مواجه بوده‌ایم.

افزایش 140 درصدی واردات غلات

بنا بر جداول آماری گمرک، واردات غلات در هفت ماهه امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته به لحاظ وزنی با 70 درصد و به لحاظ ارزشی با 140 درصد افزایش روبه‌رو بوده است.

به گزارش فارس در گروه محصولات نباتی به لحاظ وزنی با 44 درصد و به لحاظ ارزشی با 93 درصد افزایش واردات و در گروه حیوانات زنده محصولات حیوانی به لحاظ وزنی با 12 درصد کاهش و به لحاظ ارزشی با 23 درصد افزایش واردات داشته‌ایم.

472- کارگران لاستیک البرز شش ماه است حقوق نگرفته اند :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 27 آبان 87: به گفته مسوول شورای اسلامی کار واحد لاستیک البرز هر چند رییس این واحد از سه میلیارد تومان کمک دولت و يك میلیارد تومان صندوقی که برای خود کارگران این واحد بوده نیز استفاده کرده اما هنوز مشکل این واحد لاینحل مانده است.

ولي‌الله صالحی - مسوول شورای اسلامی کار واحد لاستیک البرز (کیان تأیر سابق) - در گفت‌وگو با ایسنا در پی تجمع مجدد چند روز پیش کارگران این واحد گفت: هنوز مشکل واحد لاستیک البرز لاینحل مانده است، ولی باز هم مذاکرات و نشست‌هایی برای رفع این مشکل برگزار می‌شود.

وی با اشاره به ظرفیت خوبی که این شرکت دارد، افزود: این واحد هزار و 400 کارگر دارد که حدود 300 نفر از آن‌ها مهندس هستند و در حال حاضر همه این افراد شش ماه است که حقوقی دریافت نکرده‌اند.

صالحی با اذعان به اینکه واحد لاستیک البرز هم‌اکنون تولیدی نیز ندارد، افزود: اگر این واحد روزانه 70 تن لاستیک تولید کند می‌تواند يك میلیارد تومان سود ماهانه داشته باشد.

وی با اشاره به رییس این واحد که چند سال قبل شرکت به او واگذار شده بود، اظهار کرد: 4.5 سال است که با او کلنجار رفتیم ولی مشکل حد نشده و حتی رییس واحد از سه میلیارد تومان کمک دولت و صندوق يك میلیارد تومانی که برای کارگران بوده است نیز استفاده کرده و علاوه بر این، سه سال نیز برای پرداخت بدهی شرکت مهلت گرفته بود که با وجود این‌ها به دلیل نداشتن اهلیت تولید و خودخواهی و خودمحوری مشکل واحد حل نشده است.

این مقام کارگری با بیان این سوال که نمی‌دانم چرا این قدر به رییس این واحد مهلت داده‌اند؟ تصریح کرد: باید برای حل این مشکل ضربتی اقدام کرد و همه قوا اعم از قوه قضایی و مجریه برای حل این مشکل تلاش کنند. وی متذکر شد: وقتی مجلس این موضوع را به عنوان نمونه‌ای از واحدهای دارای مشکل دنبال کند، این موضوع می‌تواند الگویی برای سایر واحدهای واگذار شده باشد.

صالحی در پایان حرفه‌هایش خاطر نشان کرد: بهترین راه همین است که برای حل مشکل‌های این گونه شرکت‌ها، دولت به نوعی دخالت و شرکت را سرپرستی کند تا مشکلات آن رفع شود و با برنامهریزی لازم آن را واگذار کند ولی نباید زمان را از دست داد.

به گزارش ایسنا، واحد لاستیک البرز از جمله واحدهای دارای مشکل کشور است که در چند ماه اخیر مشکلات آن حادث شده و کارگران آن نیز برای اعتراض به وضعیت موجود چندین نوبت تجمع کرده‌اند ولی تاکنون این اعتراضات جوابی نداده است و هزار و 400 کارگر آن نیز همچنان منتظر دوباره فعال شدن این واحد هستند، اما چگونه؟ این سوالی است که هنوز جلسات و مذاکرات متعدد مسوولان مربوطه نتوانسته جوابی برای آن بیابند.

473- در نظام فعلی ، قفل مسکن با هیچ کلیدی باز نمی‌شود :

به نقل از سایت فریاد کارگرو به گزارش *انجمن دفاع از کارگران و بیکاران* در تاریخ 27 آبان 87 ، آمده است : کنار بحرانهایی لاعلاج این دولت مانند بی‌آبی، برق، گاز، گرانی، بیکاری، مسکن نیز به یکی از بحرانهایی جدی تبدیل شده است. وزیر مسکن چند روز پیش آب پاکي را روی دست همه اقشار ریخت و مسئولیت خانه‌سازی را از گردن خود باز کرد و گفت :“برای کم درآمدها، باید شهرداریها اقدام کنند و این کار جزو وظایف دولت نیست!”

جمعیت خانوار کشور طبق آخرین آمار اعلام شده نظام آخوندها 17 و نیم میلیون میباشد. ولی به اعتراف ارگانهای دست اندرکار دولت در حال حاضر فقط 16 میلیون مسکن در کشور وجود دارد. یعنی حدود يك و نیم میلیون نفر بی‌خانمان در کشور ما وجود دارد، و با افزایش سالانه يك میلیون و 200 هزار نفر به جمعیت متاهل، این کمبود، يك بحران جدی را به وجود آورده است. بهتر است از زبان صاحبان بنگاه معاملات ملکی نیز معضلات مسکن را بشنویم:

مصاحبه خبرنگار فریاد کارگر با يك بنگاهدان : “هرسال 15 درصد افزایش قیمت مسکن بوده ولی امسال و سال گذشته 30 تا 40 درصد افزایش یافته. علت گرانی، هزینه بالای دریافت جواز، قیمت بالای مصالح و کارگر و مافیاست. ... در کشورهای اروپایی 60 ساله که قیمت مسکن بالا نرفته است !

این هم وطن در پاسخ به این سوال که برای خرید يك خانه با حقوق 300 هزار تومان چند سال باید صبر کنیم؟ گفت :“ فکر میکنم باید سال نوری طی کنید. عمر معمولی کفاف نمیکند. باید دو سه فاکتور را وارد کنی. عمرنوح، صبر ایوب، گنج قارون تا اگر پیدا کنی میتوانی يك خانه 30متری بگیری.”

واقعیست که بحران مسکن همچون سایر بحرانها از ترافیک تا بحران برق و سوخت و آب ، در نظام تحت حاکمیت آخوندها، هرگز پاسخی نخواهد داشت. چپاول و سرکوب وجه ممیزه و ماهیت غیر قابل تغییر این حاکمیت است

474- خبری کوتاه از شرکت دامپروری سفیدرود رشت :

کارگران واحد پرورش ماهی شرکت دامپروری سفیدرود رشت، مدت 3 ماه است که حقوقی دریافت نکرده اند. با توجه به این که بازار قیمت ماهی در سال جاری برای پیمان کاران شرکت بسیار سود آور بوده است، اما تا کنون هیچ اقدامی برای پرداخت حقوق معوقه کارگران انجام نداده اند.

475- محسن ایزدخواه:

قانون کار بحث اخراج را پیچیده کرده است

توجهی به حق اعتصاب کارگران نشده است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 27 آبان 87 ؛ معاون پارلمانی سازمان تامین اجتماعی دولت اصلاحات با اشاره به اینکه قانون کار پس از قانون اساسی، یک قانون پایه و بنیادین است به ذکر معایبی از این قانون پرداخت.

محسن ایزدخواه در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا"، اظهار داشت: قانون کار تنظیم کننده روابط نیروی کار، کارفرما و صنعت است و راهبردهای لازم برای توسعه منابع انسانی را تعریف می‌کند. وی افزود: پس از پیروزی انقلاب اسلامی با توجه به آرمان‌های موجود در قانون اساسی، شرایط حاکم بر تجدیدنظر در بعضی از مواد قانون کار اقتضا می‌کرد و در چارچوب این اصل، قانون کار تدوین شد.

قانون کار مدافع نیروی کار یا بهانه کارفرما؟

پژوهشگر موسسه دین و اقتصاد گفت: در زمان تدوین این قانون برخی از دلسوزان که هیچ گونه منافع مادی و شخصی در این رابطه نداشتند، متذکر شدند قانونی که تنها به آرمان‌ها توجه می‌کند ممکن است از مسائل اصلی دیگر که در اولویت‌های اصلی به منظور دستیابی به توسعه قرار دارد، غفلت کند.

وی افزود: قانون کار به جای دفاع از کارگر تنها بهانه کارفرمایان به منظور بی‌توجهی به قانون است. ایزدخواه تصریح کرد: مجلس شورای اسلامی و مجمع تشخیص مصلحت نظام نیز بارها تأیید کردند که قانون کار در برخی از موارد، از مقوله‌نامه‌های بین‌المللی سازمان کار نیز فراتر رفته است و در بعضی از موارد نیز به این مقوله‌نامه‌ها بی‌توجه بوده است.

مشاور مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی دولت اصلاحات با اشاره به فصل ششم قانون کار تأکید کرد: مبحث سندی‌گاه و تشکل‌های صنفی مستقل و فراگیر نیز از ضعف‌های اساسی قانون کار فعلی است. تشکیل تشکل‌های صنفی در قالب شوراهای اسلامی هیچ تطابقی با مقوله‌نامه‌های بین‌المللی ندارد.

وی افزود: هرچند که این دیدگاه در جوامع پیشرفته میان کارگر و کارفرما شکل گرفته است که با ساختار شکنی، هیچ هدفی را نمی‌توان پیش برد، اما اعتراضات و اعتصابات کارگری که از حقوق شناخته شده کارگران است، هیچ سامان و محمل قانونی نیافته است.

قانون کار مبحث اخراج را پیچیده‌تر کرده است

به گزارش "ایلنا"، محسن ایزدخواه در ادامه گفت: دخالت بیش از حد دولت بر روابط بین نیروی کار و کارفرما نیز از مشکلات دیگر این قانون است، چرا که قانون کار در مقوله‌های اخراج از مقوله‌نامه‌های بین‌المللی فراتر رفته است.

وی افزود: آمار و اطلاعات نشان می‌دهد که در 80 تا 90 درصد پرونده‌های نیروی کار که با اخراج مواجه می‌شوند، هیئت‌های حل اختلاف به نفع کارفرما رای صادر می‌کنند که این مساله، بحث اخراج را پیچیده‌تر می‌کند.

معاون پارلمانی تامین اجتماعی دولت اصلاحات با اشاره به پیچیدگی بحث اخراج در قانون کار اظهار داشت: به منظور بهبود قوانین کار در این مورد، لازم است 5 تا 6 شرط لحاظ شود تا چگونگی اخراج در قانون کار را بهبود بخشیم.

ایزدخواه شرایط بهتر شدن وضعیت اخراج در قانون کار را این گونه بیان کرد: اولاً اخراج با اطلاع قبلی کارگر باشد، ثانیاً در صورت اخراج، حق و حقوق به‌طور کامل پرداخت شود، ثالثاً اخراج در زمان بیماری کارگر نباشد، رابعاً اخراج به دلیل مسائل صنفی و سیاسی نباشد و اینکه اخراج در دوره بارداری زن کارگر نباشد.

این پژوهشگر مسایل تامین اجتماعی تأکید کرد: پیچیدگی مساله اخراج موجب موقتی شدن قراردادهای 50 تا 60 درصد کارگران شده است.

پایان پیام

476- اعتصاب کارگران لوله سازی لوشان:

کارخانه لوله سازی لوشان شمار زیادی کارگر را استثمار می‌کند. این کارگران چندین ماه است که دستمزد خویش را دریافت نکرده اند. سرمایه دار صاحب کارخانه مدعی است که بالاخره روزی روزگاری دستمزدها داده خواهد شد و کارگران باید تاب تحمل کار بدون دستمزد را ولو برای مدت های طولانی داشته باشند!! کارگران لوله سازی لوشان در همه این مدت به جنایت کارفرما اعتراض کرده اند اما همواره با وعده و وعید یا توپ و تشر و تهدید به اخراج یا احضار نیروی سرکوب مواجه شده اند. کارگران در ادامه اعتراضات

خویش تصمیم به اعتصاب گرفتند. آنان در روز 21 آبان چرخ تولید را از کار انداختند و به سرمایه دار شرکت اخطار کردند که اعتصاب را تا دستیابی به همه مطالبات خود ادامه خواهند داد. مدیر عامل شرکت با مشاهده مقاومت توده های کارگر حکم به بستن درب ورودی کارخانه داده است اما همزمان در وحشت از ادامه اعتصاب و توقف تولید به کارگران گفته است که شاید برای پرداخت دستمزدها چاره ای بیندیشد!!

28 آبان 87

477- احضار طه آزادی، فعال کارگری به دادگاه :

به نوشته سایت " آسمان نیوز " در تاریخ 28 آبان 87 و به نقل از فعالین حقوق بشر در ایران آمده است : طه آزادی فعال کارگری اهل سقز که به همراه نامق (جوانمیر) مرادی اهل کرمانشاه در تاریخ یازدهم اردیبهشت ماه سال جاری به علت برگزاری روز کارگر در منطقه عسویه بازداشت و مدت 47 روز را در اداره اطلاعات و زندان شهر بوشهر به سر برده بود جهت معرفی خود به دادگاه احضار گردید.

طبق احضاریه ای که برای آقای آزادی ارسال گردیده است نامبرده تا تاریخ دوم آذرماه سال جاری فرصت دارد تا خود را به دادگاه انقلاب شهرستان کنگان از توابع استان بوشهر جهت برگزاری دادگاه رسیدگی به اتهامات خود معرفی نماید.

شایان ذکر است اتهام این فعال کارگری فعالیت تبلیغی بر علیه نظام ذکر گردیده است.

478- بدون شرح :

در نطق پیش از دستور محجوب عنوان شد:

مجمع تشخیص و دولت کارگران را دلخور کردند

بیش از 500 واحد تولیدی بحران زده در کشور وجود دارد :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 28 آبان 87 ؛ در آستانه بیست و نهم آبان ماه، سالروز تصویب قانون کار جمهوری اسلامی ایران، علیرضا محجوب، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی، در نطق پیش از دستور خود، با انتقاد از اقدامات اخیر دولت و مجمع تشخیص مصلحت نظام درباره قانون کار، یاد نقش آفرینان در راه تصویب این قانون را گرامی داشت.

به گزارش "ایلنا"، متن کامل نطق پیش از دستور دبیرکل خانه کارگر ایران به این شرح است: فردا 29 آبان ماه سالروز تصویب قانون کار جمهوری اسلامی ایران است. در وهله نخست به روح بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران که حقوق کارگران را به عنوان یک اولویت پاس می داشت درود می فرستیم. ایشان وقتی توقف روند تصویب قانون کار را مشاهده کردند دستور تشکیل مجمع تشخیص مصلحت نظام را برای شکستن این بن بست صادر فرمودند. جا دارد که اقدامات کارگر دوستانه رهبر معظم انقلاب اسلامی را در جریان تصویب این قانون در مقام ریاست جمهوری و آقای مهندس موسوی، نخست وزیر ایشان را نیز یاد کنیم و از جانب کارگران سپاس و قدرشناسی خود را نسبت به دولت و مجلس آن دوران اعلام داریم.

همچنین جا دارد از اولین مجمع تشخیص مصلحت نظام و ریاست محترم آن، به خاطر زحمات بی شائبه تشکر کنم و در همین جا باید نگرانی خود و جامعه کارگری را از بند "ز" الحاقی به ماده 21 قانون کار که مجمع تشخیص مصلحت نظام به تصویب رساندند، و همچنین از اقداماتی که در کمیسیون تحول اقتصادی در مورد ماده 41 قانون کار صورت می گیرد، اعلام دارم.

قانون کار جمهوری اسلامی ایران حاصل خواست و اراده کارگرانی است که خواهان پایان دادن به روابط یک طرفه مطابق قانون کار 1337 و ماده 23 آن که اخراج را بی چون و چرا به کارفرما وا می گذاشت، بودند.

طلیعه پیروزی انقلاب اسلامی و عدالت محوری این انقلاب بی مانند، خود انگیزه و امید میلیون ها کارگری بود که از عمق جان تحول بر بنیان عدالت و مبتنی بر قانون کار اسلامی را پذیرفته بودند. با پیروزی انقلاب اسلامی ایران همه کارگران آرمان های خود را در تدوین قانون کار اسلامی تحقق یافته می دانستند و لذا پافشاری بر تغییر و بهبود شرایط کار که با تحول در قانون کار عملی بود، آغاز شد. به این ترتیب قانون کار جمهوری اسلامی ایران با پیش نویسی که آقای اصغری، وزیر وقت دادگستری به دولت ارایه و به تصویب رساند، به مجلس شورای اسلامی ارایه و به تصویب مجلس محترم رسید و نامه آقای ابوالقاسم سرحدی زاده وزیر کار وقت و جدیت کمالی، رییس کمیسیون کار وقت مجلس شورای اسلامی و نامه سرحدی زاده و دستور امام برای تشکیل مجمع تشخیص مصلحت نظام، بالاخره باعث تصویب قانون کار در 29 آبان 1369 شد.

گلایه از دولت درباره عدم شمول بازنشستگان تامین اجتماعی تحت قانون مدیریت اداری

امروز فرصتی است که از تلخی و نازیبا بودن آثار یکی از مصوبات و تصمیمات مجلس شورای اسلامی و

نحوه اجرا توسط دولت در مورد بازنشستگان تامین اجتماعی سخن بگویم. لایحه مدیریت اداری و به دنبال آن افزایش مستمری بازنشستگان کشوری و لشکری که باعث تحسین بنده و هم بازنشستگان مشمول تامین اجتماعی و سایر صندوق‌های خاص شد، عملی پسندیده بود اما این سوال را برانگیخت که چرا این اقدام برای همه بازنشستگان عملی نشد؟ مگر غبار پیری و بازنشستگی که بر اثر زحمت و صدمات سخت، طاقت‌فرسا و مشقت‌بار بر رخساره کارگران شریف و زحمت‌کش نشسته است، لشکری و کشوری و تامین اجتماعی دارد؟ آیا بازنشستگان صندوق تامین اجتماعی و صندوق‌های خاص استحقاق بخش کوچکی از افزایش حقوقی را که از خزانه دولت پرداخت می‌شود، نداشتند؟ این دومین باری است که بازنشستگان تامین اجتماعی که دارای بیشترین عضو هستند، مورد بی‌مهری قرار می‌گیرند. وقتی در سال 1384 حداقل حقوق بازنشستگان کشوری دومیون ریال عنوان شد، بازنشستگان تامین اجتماعی با نجات کامل تا پایان سال 1385 این وضع را متحمل شدند و انتظار داشتند این وضعیت ناگوار به شکل مناسبی ترمیم و جبران شود. با وجود این که مجلس محترم در جریان تصویب متمم بودجه تصمیم گرفت در سه ماه آخر سال 1385 از محل متمم بودجه مابه‌التفاوت تا 200 هزار تومان را پرداخت کند، با این وجود هرگز پولی بابت این مابه‌التفاوت به سازمان تامین اجتماعی و بازنشستگان آن پرداخت نشد و نتیجتاً در سال 1386 نیز از ذخایر سازمان تامین اجتماعی و جیب بیمه شده این اقدام صورت پذیرفت.

اکنون هم تصمیمی اتخاذ شده است که فاصله حداقل دریافتی بازنشستگان کشوری و لشکری و مستمری بگیران تامین اجتماعی را بسیار زیاد کرده است که بنا بر ارقام اولیه، شکاف مستمری این عده تا 50 درصد تخمین زده می‌شود.

گلایه اینجانب از دولت و مجلس محترم این است که چرا طی دو ماه اخیر هیچ اقدام عاجلی از هیچ ناحیه‌ای حتی در جهت توضیح وضعیت موجود صورت نپذیرفته است؟ آیا دولت و مجلس محترم نمی‌دانند کاسه صبر مستمری بگیران سازمان تامین اجتماعی و سایر صندوق‌های خاص نیز حدی دارد؟ آیا نباید علاج واقعه قبل از وقوع کرد؟ آیا کمک به صندوق بازنشستگی نمی‌تواند به سایر صندوق‌ها تسری داده شود؟ شکمی ندارم که همگی دریافت‌کنندگان استحقاق چنین افزایشی را داشته‌اند اما بحث بر سر آنهایی است که از این سفره گشاده سهم کوچکی نیز برنداشته‌اند. البته یقین دارم که نهاد ریاست جمهوری و مجلس با تخصیص منابع جدید همانطوری که با عرضه سهام عدالت خوشحالی بازنشستگان را فراهم ساختند، مجدداً دل‌های رنجور این عزیزان را مرهمی گذارند.

بیکاری گسترده جوانان هشدار دهنده است

موضوع مهم دیگری که این روزها نیازمند توجه ویژه به آن هستیم مساله توجه به بیکاران جوان و فارغ‌التحصیلان دانشگاهی است. واقعیت این است که بیکاری جوانان 15 تا 24 سال یعنی سن اصلی جستجوی کار و تقاضای موثر و عمده اشتغال، براساس آمارگیری جمعیت و نفوس سال 1386 بالغ بر 22 درصد است که نشانگر بی‌توجهی به متقاضیان اصلی کار یعنی جوانان است. اگر به جدول توزیع استانی 15 تا 24 ساله توجه کنید آن زمان درمی‌یابید که چگونه بیکاری خصوصاً بیکاری فارغ‌التحصیلان سر به آسمان می‌زند.

جای تاسف است که در این مورد توجه و تمرکز رسانه‌های عمومی و مسوولان ارشد کشور به میانگین کل یعنی کوچکترین آمار منتشره است که سبب غفلت از مشکل اصلی بیکاری یعنی بیکاری جوانان شده است. امیدوارم آمار غیرتبلیغاتی که باید به برنامه‌ریزی بهتر کمک کند ملاک عمل قرار گیرد تا برای نجات از این وضعیت پیچیده و نگران‌کننده مسوولان دلسوز کشور راه‌حل مشکل جوانان را از طرق مختلف خصوصاً بیمه بیکاری برای کسانی که پیش از شروع دوره اشتغال سال‌ها بیکارند چاره‌جویی شود، امید را در دل جوانان زنده کرده و راه آنها را به سوی آینده باز کند.

رشد شتابان قیمت‌ها زندگی کارگران را متاثر کرده است

موضوع دیگر مساله حرکت شتابان قیمت‌های عمومی به گواهی آمار منتشره طی ماه‌های اخیر است. اگر موج حرکت بی‌ترمز قیمت‌ها ادامه یابد زندگی کارگران خصوصاً حداقل‌بگیران به طور فزاینده‌ای تحت‌تاثیر این وضعیت واقع می‌شود. ناتوانی آنها در برابر خرید و اجاره مسکن که پیش از این نمایان شده بود، این روزها به تامین خوراک مناسب نیز کشیده شده است که باید در این مورد برای شاغلان و بازنشستگان اقدام عاجلی صورت گیرد. عدم پرداخت بن رمضان علیرغم تأکیدات مکرر به کارگران با وجود تخصیص آن به همه سطوح کارمندی سبب اعتراض این عده شده است. من به عنوان اعتراض به عدم تخصیص بن رمضان به کارگران، آنچه به من تخصیص داده شده بود را به اتحادیه امکان تحویل دادم و تا زمان تحقق این حق کارگران، از دریافت آن چشم‌پوشی و به تلاش‌های خود ادامه می‌دهم. در مورد سهام عدالت یادآوری می‌کنم که برگه سهام عدالت کارگران قراردادی و پیمانکاری تاکنون با وجود اینکه حتی مدیران ارشد و افرادی با درآمدهای قابل قبول از این مزیت برخوردار گردیده‌اند، اعلام و عرضه نگردیده است.

همچنین بار دیگر نگرانی خود در مورد کارگران پیمانی اعلام می‌کنم. لازم است عرض کنم که با وجود قانون لایحه مدیریت اداری و تصریح بر قراردادهای مستقیم کارگران توسط دستگاهها و بخشنامه 87/5/13 معاونت اول ریاست جمهوری، تاکنون عملاً هیچ گزارشی از اجرای آن نرسیده است و کار تبدیل وضعیت کارگران پیمانکاری که آرزوی انعقاد قرارداد مستقیم را با دستگاه‌هایی که برای آنها کار می‌کنند، دارند بی‌پاسخ مانده است.

واردات بی‌رویه حراج اشتغال و سرمایه ایرانی است

در پایان بار دیگر نسبت به واردات بی‌رویه کالاهای خارجی و تبلیغ آنها توسط تمامی رسانه‌های رسمی و غیررسمی و تابلوهای شهری و بر سر در مغازه‌ها هشدار می‌دهم. آنچه در این میان به مزایده گذاشته شده است اشتغال و کار سرمایه کارگر و صنعتگر ایرانی است. رکود تولیدات و صنعت کشور و رونق برای دشمنان، نتیجه گریزناپذیر این چرخه باطله است.

امروز بسیاری از واحدها به دلیل این سیاست تعطیل و نیمه‌تعطیل شده‌اند و کارگران آنها ماه‌هاست که حقوق دریافت نداشته‌اند که در همین خصوص و درباره شرکت لاستیک البرز به ریاست محترم جمهوری متذکر می‌شوم که هر چه زودتر با ابلاغ مصوبه‌ای که آماده امضا است، حداقل سبب تسکین وضعیت دشوار کارگران این واحد گردند.

البته متأسفانه پیش از 500 واحد تولیدی در وضعیت مشابه به سر می‌برند و به دلیل عدم حمایت از واحد داخلی و سیل واردات شمار آنها هر روز افزایش می‌یابد و این در حالیست که امروز برخلاف گذشته برنامه کاروکارگر نیم ساعته در رادیو که برای انعکاس مشکلات بود، وجود ندارد و به جای آن رادیو تجارت فقط صدای یک‌طرف را منعکس می‌کند. کارگران از رسانه ملی انتظار دارند همان نیم ساعت برنامه را به آنها برگرداند چرا که گوشه‌چشمی به تولیدکنندگان و کارگران می‌تواند مشکلات آنها را سبک کند.

پایان پیام

479- مدیرکل دفتر آمار سازمان تامین اجتماعی:

بی‌احتیاطی عامل اول حوادث ناشی از کار است :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 28 آبان 87 ؛ مدیرکل دفتر آمار سازمان تامین اجتماعی، بی احتیاطی را عامل بیشترین حوادث ناشی از کار دانست و گفت: در سال گذشته 14 هزار و 887 نفر به دلیل رعایت نکردن نکات ایمنی در حین کار دچار حادثه شدند.

سیاوش فراگزلو در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" افزود: در سال 86 يك هزار و 142 مورد حادثه به دلیل رعایت نشدن مسائل حفاظتی قربانی حوادث حین کار شدند.

وی با بیان این که يك هزار و 33 نفر دیگر نیز به دلیل فقدان اطلاعات دچار حادثه شدند، افزود: در سال گذشته پوشیدن لباس خطرناک باعث بروز 183 مورد حادثه ، نور ناقص باعث بروز 64 مورد حادثه و تهویه نامطلوب نیز باعث بروز 29 مورد حادثه ناشی از کار شده است.

فراگزلو اظهار داشت: 5 هزار و 663 حادثه نیز به دلایل متفرقه بوجود آمده است.

پایان پیام

480- شرکت‌های دولتی برخلاف شعار اشتغالزایی تعطیل شدند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 28 آبان 87 ؛ مسول روابط عمومی اتحادیه کارگران صنعت برق و آب کشور گفت: با وجود شعار اشتغالزایی دولت، شرکت‌های دولتی به بهانه زیان‌ده بودن تعطیل و کارکنان آنها بیکار شده‌اند.

به گزارش خبرگزاری کار ایران "نوروز بلوکات" افزود: تعطیلی شرکت‌هایی مانند "ساخت نیروی برق تهران" (وابسته به وزارت نیرو) ، "ترابری برق" و "آب گستر" در حالی صورت گرفت که کارگران متخصص شاغل در این واحدها در بخش دولتی مصدر خدمات شایانی بودند.

وی با بیان اینکه نهادهایی چون سازمان خصوصی سازی، وزارت کار و سازمان بازرسی کل کشور از تعطیلی این واحدها جلوگیری نکردند؛ گفت: تعطیلی شرکتها و فشارهای جانبی روحیه کارگران را تضعیف کرده است.

بلوکات یاد آور شد: در حال حاضر کارگران به دلیل نداشتن انگیزه و روحیه در کوتاه مدت با پیشنهاد بازرخردی موافقت می‌کنند.

وی با بیان اینکه بیمه بیکاری راه حل مناسبی برای حمایت از کارگران نیست؛ گفت: این اقدام کارگران را از تمام مزایای حمایتی محروم می‌کند.

پایان پیام

481- هدیه مجمع تشخیص مصلحت نظام در ۲۹ آبان سالروز تصویب قانون کار:

اخراج بدون مانع و هزینه ، یکی از دغدغه های کارفرمایان بود که با اضافه شدن یک بند به بند های ماده ۲۱ قانون کار از طرف مجمع تشخیص مصلحت نظام ، راه را برای اخراج کارگران هموار کرد و کارفرمایان به خواسته خودشان رسیدند. البته قبل از این مصوبه هم کارفرمایان بدون اینکه توجهی به قوانین قانون کار داشته باشند به هر روشی که دلشان می خواست کارگر را اخراج می کردند ، بنابراین نیازی به تصویب این تبصره نبود . با این حال دولت با در اختیار داشتن این مصوبه ، به کارفرما جرات و جسارتی دوباره داد ، تا از این به بعد به طریق قانونی حقوق کارگران را تضییع کنند .

رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام در دیدار با جمعی از فعالین کارگری می گویند «تشکل ها و احزاب حامی کارگران باید در تصمیم گیرهای اساسی کشور فعال تر ظاهر شوند» در حالی که این گفتار با

مصوبه روز شنبه مورخ ۸۷/۸/۲۵ کاملاً" در تناقض است . رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام صحبت از

حضور کارگران در تصمیمات اساسی کشور را مطرح می کنند ولی عملاً" با این مصوبه اعلام می کنند که هیچ ارزشی برای کارگران قائل نیستند ، در حقیقت به سه جانبه گرایی اعتقادی ندارند و اساساً" همه می دانند هر تصمیمی که در رابطه با مسائل کارگری گرفته شده تا به امروز دو جانبه گرایی بوده یعنی دولت و کارفرما، دو دوست و حامی دیرینه ، دولت و کارفرما بدون حضور نمایندگان واقعی کارگران تصمیمات را گرفته و به مرحله اجرا می گذارند و اگر هم از طرف کارگر افرادی انتسابی به عنوان نماینده ، حضور داشته باشند تسلیم تصمیمات دولت هستند چرا که اگر غیر از این بود کارگران اینهمه مشکل را جلوی پای خود نمی دیدند .

در اینجا باید به کسانی اعتراض کرد که بیش از دو دهه خودشان را نماینده و حامی کارگر معرفی می کنند و در همه جا هم حضور دارند ، آقایان به جای اینکه به مصاحبه و نوشتن مطلب در روزنامه کار و کارگر بسنده کنند ، باید در مقابل مصوبات و قوانین ضد کارگری که به شکل دو جانبه (کارفرما و دولت) به تصویب می رسد با همراهی و حضور کارگران اعتراض کنند .

اگر واقعاً" یک تشکل مستقل کارگری هستید نه دولتی ، اگر طرف دار واقعی کارگر هستید نه سرمایه دار ، در این مواقع کارگران را آگاه کنید و با اعتراضات گسترده نشان دهید که طرفدار کارگر هستید نه دولت ، در اعتراضاتتان اعلام نمائید، که دولت نمی تواند بدون حضور نمایندگان کارگران و بدون نظر سنجی از کارگران در مورد آنان تصمیم گیری کنند . این مصوبه با شعارهای داده شده فاصله ای بی نهایت دارد . دولت باید به کارگر بها بدهد چرا که چرخ اقتصادی کشور با دستتوان این کارگران به حرکت در می آید . این کارگران هستند که در تمام عرصه ها حضور فعال دارند و تولید کننده تمامی ثروت ها و نعمات موجود در جامعه هستند ، پس چرا باید از حق انسانی که همان زندگی شرافتمندانه است محروم شوند .

بیانید متحد شویم و ایرانی آباد بسازیم

رضا شهابی زکریا

عضو هیئت مدیره و خزانه دار سندیکای کارگران

شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

28/8/1387

482- نماینده سابق کارگران در شورای عالی کار:

دستمزدهای کنونی مجردها را نیز تامین نمی کند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 28 آبان 87 ؛ به اعتقاد نماینده سابق کارگران در شورای عالی کار افزایش واقعی دستمزد کارگران موجب افزایش تورم نمی شود. محمد دانشور در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" تورم و حداقل معشیت را از فاکتورهای اساسی در تعیین حداقل مزد کارگران برشمرد و گفت: ماده 41 قانون کار بر رعایت این موارد صراحت دارد. وی با بیان اینکه تورم فعلی کشور 24 درصد است؛ گفت: به احتمال زیاد این تورم در ماه های پایانی سال افزایش خواهد یافت بنابراین اعضای شورای عالی کار باید این موضوع را مدنظر قرار دهند. دانشور با اشاره به آثار تورمی اجرای طرح تحول اقتصادی، گفت: در خصوص اجرای این طرح به ویژه در رابطه با میزان افزایش مزد کارگران ابهاماتی وجود دارد که مسولان مربوطه به خصوص مسولان وزارت کار باید در این خصوص پاسخگو باشند. این فعال نهال کارگری اظهار امیدواری کرد که اعضای شورای عالی کار به خصوص وزیر کار و نمایندگان کارگری این شورا در خصوص منافع کارگران کوتاه نیابند. وی افزود: دستمزدهای فعلی حتی کفاف هزینه های زندگی مجردها را نیز نمی دهد چه رسد به اینکه بتوان با این مبلغ يك خانواده را اداره کرد.

پایان پیام

483- در کارخانه های اراك چه میگذرد ؟

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران در تاریخ 28 آبان 87 ؛ طبق گزارش ارسالی به فریاد کارگر در پتروشیمی اراک چندین نوع نیرو مشغول به کار هستند رسمی شرکت نفت با اینکه این شرکت به بخش خصوصی واگذار شده اما با این حال از مزایای زیادی استفاده میکنند که مابقی از آن مزایا نمی توانند استفاده کنند. در این شرکت یک شرکت پیمانکار بنام پتروکاران که خدماتی به حساب می آید تامین نیروی متخصص را نیز انجام میدهد ، سهامداران این شرکت روسای قبلی شرکت پتروشیمی هستند و مابقی به پرسنل رسمی واگذار شده است. سهام این شرکت در بدو تاسیس به مبلغ ده هزار تومان فروخته شد که به روسا و پرسنل نفت تعلق گرفت، بعد از نزدیک به ده سال قیمت این سهام به یک میلیون تومان نیز رسید که با افزایش سرمایه

قیمت کنونی آن به حدود 280,000 تومان میرسد. سوال اینجا است که چگونه یک شرکت خدماتی تامین نیروی متخصص را به عهده گرفته است؟ این خود یک نوع دور زدن قانون در زمان رفسنجانی است. اما بحث اصلی این است که در میان همین نیروها در شرکت پتروکاران، هستند افرادی که با سابقه 14-15 سال هنوز از منازل مسکونی که در حال ویران شدن است نمیتوانند استفاده کنند، در حالی که نیمی از حقوق دریافتی خود را بابت اجاره مسکن پرداخت میکنند. در ضمن به تعدادی از این نیروها منزل واگذار شده اما به مابقی هیچگونه مزایایی نمی پردازند، در صورتیکه نزدیک به 200 آپارتمان نیمه کاره در شهر جدید مهاجران در حال ویرانی است. روسای شرکت پتروشیمی از تکمیل و واگذاری آنها شانه خالی میکنند و دلیل آن را مسایل مالی عنوان میکنند در صورتی که این اماکن و پولها را به رئیس واحد های مجتمع سمنند هدیه میدهند!! قسم حضرت عباسشان را باور کنیم یا دم خروس را...

484- تجمع اعتراضی مردم منطقه میانرود دزفول و هفت تپه :

مردم منطقه میانرود دزفول و هفت تپه روز گذشته تجمع اعتراضی برگزار کردند. آنها در اعتراض به تکمیل نشدن پل ارتباطی میان این دو منطقه در خیابان اصلی شهر میانرود دزفول تجمع کرده و خواستار تسریع در اجرای این طرح شدند. معترضین گفتند با توجه به نزدیکی فصل سرما، نگران شرایط سخت روزهای زمستانی به خاطر تکمیل نشدن این پل هستند.

485- تجمع اعتراضی مردم منطقه خاوران تهران در مقابل شهرداری دولت :

مردم منطقه خاوران تهران در مقابل سازمان نوسازی شهرداری دولت در تهران تجمع اعتراضی برگزار کردند. تجمع کنندگان در مورد علت اعتراض خود گفتند: "چند سال پیش شهرداری تهران برای نوسازی بافتهای فرسوده، اقدام به خرید منازل این محدوده کرد و قرار شد به جای آن، پول یا واحد مسکونی جایگزین بدهد اما هیچگونه اقدامی در این راستا صورت نگرفته است و ما همچنان بلا تکلیف هستیم".

486- اعتراض کارگران شرکت کشت و صنعت امام خمینی به عدم پرداخت حقوقهای معوقه :

طبق گزارش رسیده کارگران شرکت کشت و صنعت امام خمینی بیش از دو ماه است که حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند، این کارگران نسبت به عدم پرداخت حقوق معوقه خود دست به اعتراض زده اند.

لازم به ذکر است که مدیر عامل این شرکت در پی اعتراض کارگران، ناچاراً وعده و وعیدهایی را مطرح کرده است. مدیر عامل این شرکت ضمن اشاره به واردات بی رویه شکر در ماههای گذشته دلیل عدم پرداخت حقوق کارگران را فروش نرفتن شکر تولیدی بیان کرد. وی همچنین قول مساعد داد که در هفته جاری تمامی مطالبات کارگران را پرداخت کند، این در حالی است که اعتراض کارگران برای دستیابی به حقوق معوقه خود همچنان ادامه دارد.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

سه شنبه 28 آبان 1387

487- تجمع کارگران مراکز تولیدی شهر تهران در سالروز تصویب قانون کار:

طبق گزارش رسیده کارگران مراکز تولیدی شهر تهران همزمان با سالروز تصویب قانون کار، در اعتراض به اخراج سازه های اخیر، عدم رسیدگی به خواست و مطالبات کارگران، پرداخت حقوق های معوقه و اجرا نشدن قانون کار بسیار اسفبار موجود، در روز چهارشنبه 29 آبان 87 گرد همایی کارگری را سازمان خواهند داد.

گفتنی است که مسئولان خانه کارگر در تلاش هستند که ابتکار عمل را به دست گرفته و زمینه مساعد اعتراض خیابانی کارگران را خنثی کنند. متأسفانه تا این لحظه از مکان برگزاری تجمع خبری به دست کمیته هماهنگی نرسیده است.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

سه‌شنبه 28 آبان 1387

488- کارگران واگن سازی تبریز در پشت درهای بسته:

واحد تبریز کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های آزاد کارگری، خبر از بسته شدن کارخانه واگن سازی این شهر می‌هد.

طبق این گزارشات، کارگران کارخانه واگن سازی تبریز که بیش از 5 ماه است حقوقشان را دریافت نکرده‌اند، اینک مدت قریب به یک ماه است که هر روز با درهای بسته کارخانه مواجه می‌شوند و نسبت به آینده‌ی شغلی خود و بازگشایی مجدد این کارخانه در بی‌اطلاعی و ناامنی به سر می‌برند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های آزاد کارگری

28 آبان ماه 1387

489- پیام کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های آزاد کارگری ایران

در محکومیت موج جدید اعمال فشار و سرکوب فعالان کارگری

با درود!

دوستان، رفقا و هم‌زمان کارگر!

مدتی است که جمهوری اسلامی ایران موج جدیدی از سرکوب و اعمال فشار بر روی فعالان کارگری را برنامه‌ریزی و اجرا کرده است. این سرکوب و فشار به علت رشد کمی و کیفی جنبش کارگران ایران می‌باشد.

در یکی دو هفته‌ی اخیر ما شاهد محکومیت فعال کارگری، افشین شمس از کمیته هماهنگی برای کمک... به یکسال حبس و احضار محمد جراحی، از فعالان کمیته پیگیری... و آقایان طه آزادی و طیب مولایی به بی‌دادگاه‌های عمومی و انقلاب، به جرم کوشش در جهت آگاهی‌سازی و ترغیب کارگران به ایجاد تشکل‌های آزاد و مستقل کارگری بوده‌ایم. و با رشد هر چه بیشتر مبارزات کارگری و تحرک بسوی انسجام و تشکیلات ر این جنبش، شاهد استمرار و تشدید چنین اقدامات سرکوب‌گرانه‌ای خواهیم بود.

همزنجیران و همراهان مبارز!

ما، اعضای کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های آزاد کارگری ایران، از تمامی فعالان کارگری در داخل و خارج از کشور تقاضا می‌کنیم تا به اقدامات متحد و یکپارچه روی آورده تا بتوانیم متحدانه از پیشروی حکومت سرمایه و نیروهای پلیسی و امنیتی آن در شدت بخشیدن به اقدامات سرکوب‌گرانه‌شان جلوگیری کرده و ایشان را وادار به عقب‌نشینی سازیم.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های آزاد کارگری ایران

28 آبان ماه 1387

490- آخرین خبرها از مبارزات کارگران کیان تایر:

در تعاقب تجمع اعتراضی هفته گذشته‌ی کارگران کیان تایر در مقابل کاخ ریاست جمهوری، به ایشان قول رسیدگی داده شد. اما با گذشت یک هفته، کارگران کیان تایر که اقدامی از طرف دفتر احمدی نژاد مشاهده نکردند، تصمیم گرفتند که از دوشنبه شب 27 آبان ماه، در کارخانه به تحصن بنشینند. پس از اعلام این تصمیم، دفتر ریاست جمهوری مجبور به عقب‌نشینی گشت و از طریق نماینده‌ی خود به کارگران قول داد تا پایان همین هفته مبلغ یک میلیارد تومان بابت حقوق‌های عقب افتاده به کارگران بپردازد. همچنین اعلام داشت که در ظرف ده روز هیئت مدیره‌ی جدیدی برای کارخانه انتخاب خواهد کرد. کارگران کیان تایر نیز با دریافت قول‌های دفتر ریاست جمهوری تصمیم گرفتند که تحصن اعتراضی خود را برای نشان دادن حسن نیت تا اطلاع ثانوی به تأخیر بیندازند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های آزاد کارگری

28 آبان ماه 1387

491- نگرانی کارگران تبریز از اخبار فروش کارخانه تراکتور سازی :

گزارش های رسیده از تبریز حاکیست که کارخانه ی تراکتور سازی تبریز برای اولین بار با مشکل پرداخت حقوق کارگران خود مواجه گشت. این خبرها حاکیست که تأخیر در پرداخت حقوق کارگران زمانی صورت پذیرفته است که شایعاتی در مورد فروش کارخانه در محافل کارگری و کارفرمایی قوت گرفته است. اهمیت خبر فوق زمانی برجسته می گردد که کارخانه تراکتور سازی تبریز یک واحد تولیدی و صنعتی مادر در این استان و کشور بوده که شیوع هر نوع بحرانی در آن باعث تسری بحران به واحدهای تولید قطعات مصرفی و کارخانه های وابسته می گردد. هم اکنون جامعه کارگری شهر تبریز با نگرانی پیگیر اخبار این کارخانه می باشند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

28 آبان ماه 1387

492- کارگران واگن سازی تبریز در پشت درهای بسته :

واحد تبریز کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری خبر از بسته شدن کارخانه واگن سازی این شهر می دهد.

طبق این گزارشات، کارگران کارخانه واگن سازی تبریز که بیش از 5 ماه است حقوقشان را دریافت نکرده اند، اینک مدت قریب به یک ماه است که هر روز با درهای بسته کارخانه مواجه می شوند و نسبت به آینده ی شغلی خود و بازگشایی مجدد این کارخانه در بی اطلاعی و نا امنی به سر می برند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری

28 آبان ماه 1387

493- وضعیت آب اراک بحرانی است :

به گزارش سایت " فریاد کارگر " در تاریخ 28 آبان 87 آمده است : رسیدگی به وضعیت آب شهر اراک زیر صفر است. طی گزارشات دریافتی بیش از 5 سال است که دولت قصد دارد از سد کمال صالح برای اراک لوله کشی آب بکند اما هنوز خبری نیست و شهروندان ساکن این شهر با مشکلات جدی در این زمینه مواجه هستند.

انجمن دفاع از کارگران و بیکاران

494- اعتراض کارگران شرکت کشت و صنعت امام خمینی به عدم پرداخت حقوقهای

معوقه :

طبق گزارش رسیده کارگران شرکت کشت و صنعت امام خمینی بیش از دو ماه است که حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند، این کارگران نسبت به عدم پرداخت حقوق معوقه خود دست به اعتراض زده اند.

لازم به ذکر است که مدیر عامل این شرکت در پی اعتراض کارگران، ناچاراً وعده و وعیدهایی را مطرح کرده است. مدیر عامل این شرکت ضمن اشاره به واردات بی رویه شکر در ماههای گذشته دلیل عدم پرداخت حقوق کارگران را فروش نرفتن شکر تولیدی بیان کرد. وی همچنین قول مساعد داد که در هفته جاری تمامی مطالبات کارگران را پرداخت کند، این در حالی است که اعتراض کارگران برای دستیابی به حقوق معوقه خود همچنان ادامه دارد.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

سه شنبه 28 آبان 1387

495- سردبیر و خبرنگار هفته نامه ی قلم معلم به دادگاه احضار شدند:

به گزارش کانون صنفی معلمان ایران در تاریخ 29 آبان 87 آمده است : سجاد خاکساری فرزند محمد خاکساری و ثریا دارابی سردبیر قلم معلم طی احضاریه های جداگانه ای به دادگاه احضار شدند.

بر اساس احضاریه سجاد خاکساری خبرنگار قلم معلم که در جریان اعتراضات معلمان در اسفندماه ۸۵ به مدت چند روز بازداشت شده بود، باید ساعت ۹ صبح ۷ بهمن ۸۷ در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به عنوان متهم حاضر شود.

احضار خانم ثریا دارابی فرهنگی با سابقه و عضو سابق هیات مدیره کانون از سوی شعبه ۱۰۸۳ مجتمع شهید بهشتی تهران برای شرکت در جلسه رسیدگی و دفاع صورت گرفته است. خانم دارابی باید روز ۱۱ بهمن ماه در دادگاه حاضر شود.

496- تجمع رانندگان تاکسی در کرمانشاه :

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 29 آبان 87 آمده است : جمعی از رانندگان تاکسی‌های دوگانه سوز کرمانشاه، صبح امروز (۲۹ آبان) در حوالی میدان آزادی این شهر تجمع کردند. این رانندگان شلوغی جایگاه‌های سوخت CNG و معطل شدن چند ساعته خود جهت سوخت گیری در این جایگاه‌ها را از دلایل تجمع اعتراض آمیز خود عنوان کردند. به گفته رانندگان، آنان برای هر بار سوخت گیری حداقل سه ساعت باید در صف بمانند تا بتوانند به اندازه ۲/۵ تا سه ساعت کار کردن سوخت بزنند که این موضوع باعث شده روزانه بخش عمده‌ای از وقتشان با ماندن در صف CNG بگذرد که این موضوع بر کاهش درآمدهای آنان تأثیر زیادی دارد. این افراد خرابی تعدادی از جایگاه‌های CNG سطح شهر را دلیل طولانی شدن صف‌ها می‌دانند. یکی از رانندگان، گفت: تاکسی‌های دوگانه سوز روزانه شش لیتر سهمیه بنزین دارند که کفاف حداکثر ۱/۵ ساعت کار کردن در سطح شهر را می‌کند، از سوی دیگر با صف‌های طولانی CNG مواجه‌ایم و برای هر بار سوخت گیری باید ساعت‌ها در صف بمانیم که این موضوع هم مشکلاتی برای ما ایجاد و درآدمان را کاهش داده و هم از طرف دیگر خدمت رسانی به مردم را با مشکل مواجه کرده، زیرا به لحاظ معطلی تاکسی‌ها در صف‌های CNG عملاً از تمام ظرفیت ناوگان تاکسیرانی جهت جابجایی مردم استفاده نمی‌شود. وی افزود: اکثر رانندگان ماهانه از ۹۰ تا ۱۸۰ هزار تومان قسط تاکسی خود را پرداخت می‌کنند و این جدای از مخارج زندگی آنان است که با این وضعیت واقعاً از عهده تامین این مخارج بر نمی‌آییم. این افراد خواستار افزایش سهمیه بنزین تاکسی‌های خود و یا تعیین جایگاه‌هایی اختصاصی جهت سوخت گیری تاکسی‌ها شده و عنوان کردند: در اکثر شهرها تاکسی‌ها در جایگاه‌های اختصاصی سوخت گیری می‌کنند، ولی متأسفانه در کرمانشاه چنین نیست. یکی دیگر از خواست‌های این افراد جلوگیری از مسافرکشی سوارهای شخصی بود. یکی از رانندگان در این خصوص گفت: تنها شغل ما رانندگان تاکسی همین مسافرکشی است، در صورتی که اکثر رانندگان مسافرکشی‌های شخصی شغل دیگری هم دارند و مسافرکشی شغل دوم آنان محسوب می‌شود. وی افزود: در اکثر شهرها از کار کردن مسافرکشی‌های شخصی جلوگیری می‌شود، ولی مسوولین شهر ما در این خصوص هیچ اقدام عملی انجام نمی‌دهند. در پی این اعتراض صنفی رانندگان تاکسی، در محدوده میدان آزادی ترافیک ایجاد و تردد مردم با مشکل مواجه شد.

497- تجمع اعتراضی رانندگان تاکسی شهر کرمانشاه :

طبق گزارش رسیده، صبح امروز چهارشنبه 1387/8/28 جمع کثیری از رانندگان تاکسی‌های دوگانه سوز شهر کرمانشاه، باری دیگر در اعتراض به شلوغی و ازدحام جایگاه‌های گاز (سی ان جی) و کم بودن سهمیه بنزین، در محل ایستگاه تاکسی در میدان آزادی این شهر تجمع کردند. طوری که ترافیک سنگینی در خیابان‌های منتهی به آنجا ایجاد شد.

لازم به ذکر است که یک ساعت بعد، مسئولین سازمان تاکسیرانی شهرداری شهر کرمانشاه در میان رانندگان حضور یافته و با آنها به بحث و گفتگو پرداختند. در نتیجه اعتراض رانندگان، مسئولین سازمان تاکسیرانی قول مساعد دادند که تا هفته آینده، جایگاه اختصاصی گاز ویژه تاکسیداران را تعیین کنند.

شایان ذکر است که افزایش نرخ کرایه، دسترسی آسان به قطعات یدکی و ارزان بود آن، از جمله خواسته‌های دیگر رانندگان بودند. همچنین گفتنی است که نیروهای انتظامی که در محل تجمع حضور داشتند یک نفر را که از این تجمع فیلمبرداری میکرد دستگیر و بازداشت کرده‌اند.

498- در اجتماع امروز کارگران تهرانی اعلام شد: اربابان پول و سرمایه به دنبال اصلاح قانون کار هستند محبوب: کارگران اجازه اصلاح قانون کار به ضرر جنبه‌های حمایتی آن را نمی‌دهند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آبان 87؛ جمع کثیری از کارگران تهران صبح امروز به مناسبت 29 آبان ماه سالروز تصویب قانون کار گرد هم آمدند تا ضمن گرامیداشت این روز اعتراض خود را نسبت به اصلاح هر گونه مواد حمایتی از این قانون اعلام کند. به گزارش خبرنگار "اپلنا"، کارگران امروز مراسم هیجدهمین سالگرد تصویب قانون کار را در حالی گرامی داشتند که در روزهای اخیر با افزودن تبصره جدید به قانون کار، شرایط اخراج کارگران بیش از پیش آسان شده است.

هیجده سال پیش از این در 29 آبان ماه سال 1369 مجمع تشخیص مصلحت نظام به فرمان بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران برای نخستین بار تشکیل شد تا به اختلاف مجلس شورای اسلامی با شورای نگهبان قانون اساسی بر سر تصویب قانون کار پایان دهد.

به گفته فعالان کارگری در آن زمان شورای نگهبان قانون اساسی بیش از 60 ماده از قانون کار مصوب مجلس شورای اسلامی را مغایر با شرع و قانون اساسی تشخیص داد که سرانجام مجمع تشخیص مصلحت نظام به نفع مجلس شورای اسلامی قانون فعلی کار را تصویب کرد.

تا پیش از تصویب این قانون، قانون کاری که در سال 1337 برای نخستین بار در ایران تصویب شده بود روابط کارگران و کارفرمایان ایرانی را تنظیم می‌کرد.

هر چند مجمع تشخیص مصلحت نظام در سال 69 با رد ایرادهای شرعی و قانونی شورای نگهبان قانون اساسی، قانون کار را به نفع کارگران تصویب کرد، اما در روزهای گذشته این مجمع با افزودن یک تبصره به ماده 21 قانون کار (موضوع خاتمه قرارداد کار) شرایط اخراج کارگران را هموارتر کرد.

بر اساس این اصلاحیه که پیشتر در پیش نویس‌های اصلاحی وزارت کار نیز گنجانده شده بود، اخراج کارگران در شرایط بحرانی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی امکان پذیر است.

عیلمرضا محبوب دبیرکل خانه کارگر و نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی در اجتماع امروز کارگران گفت: کارگران به هیچ کس اجازه نمی‌دهند که به نام اصلاح قانون کار از جنبه‌های حمایتی قانون کار بکاهند، زیرا قانون کار حکم حکومتی بوده و ماهیت آن حمایت از کارگر است.

وی روز گذشته نیز در نطق پیش از دستور خود با بیان اینکه در سال 69 امام خمینی (ره) در پاسخ به نامه وزیر کار وقت (ابوالقاسم سرحدی زاده) فرمان تصویب قانون کار در مجمع تشخیص نظام را صادر کرده بود؛ از اقدامات دولت و مجمع انتقاد کرده بود.

محبوب با بیان اینکه مساله انتقاد از قانون کار ایران به سال‌های پیش از انقلاب باز می‌گردد؛ گفت: نخستین قانون کار ایران پس از یک دهه تاخیر و کشمکش در سال 37 تصویب شد تا اینکه در دهه 50 که کارگاه‌های صنعتی در ایران توسعه پیدا کردند، هیات‌های تشخیص و حل اختلاف ادارات کار وقت با سوء استفاده از ماده 33 این قانون به طور یکطرفه برای کارگران حکم اخراج صادر کردند.

دبیر کل خانه کارگر افزود: از همان سال‌ها عادلانه بودن شرایط اخراج به یکی از خواسته‌های صنفی کارگران ایران تبدیل شد تا اینکه پس از پیروزی انقلاب اسلامی این خواسته در ماده 27 قانون کار جدید کار لحاظ شد.

وی گفت: در شرایطی که امروز نیز کارفرمایان با استفاده از قراردادهای موقت و شرکت‌های پیمانکاری نیروی انسانی از آزادی کامل برای اخراج کارگران برخوردار هستند اما هنوز کسانی که از اربابان پول و سرمایه حمایت می‌کنند قصد دارند به نام اصلاح قانون کار شرایط اخراج کارگران را از وضع کنونی آسان‌تر کنند.

وی کم کاری کارگران را در به وجود آمدن وضع کنونی بی اثر ندانست و افزود: در سال‌های گذشته هر بار که موضوعی به نفع کارگر در مجلس قدیم و جدید مطرح شد هرگز تصویب نشد و یا اجرای آن پس از تصویب مسکوت ماند.

وی از لایحه منع استخدام نیروهای پیمانی در دستگاه دولتی، توقف اجرای قانون بیمه کارگران ساختمانی و ساماندهی قراردادهای موقت به عنوان شاهد مدعای خود یاد کرد و گفت: به عنوان نمونه در حالی که قانون منع استخدام نیروهای پیمانی در دستگاه‌های دولتی از 12 مرداد ماه برای اجرا ابلاغ شده است اما نه تنها دولت حاضر به اجرای آن نیست بلکه حتی دستگاه مجری آن نیز تاکنون از صدور بخشنامه‌های لازم خودداری کرده است.

محبوب همچنین بر ضرورت ترمیم مستمری بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی تاکید کرد و گفت: معتقدیم دولت باید طبق قانون نظام هماهنگ حقوق به تعهدات خود در قبال افزایش مستمری بازنشستگان تامین اجتماعی عمل کند.

وي همچنين در خصوص اصلاح اخير اساسنامه تامين اجتماعي گفت: به نظر مي رسد كه شخص وزير رفاه نيز از اصلاح اين اساسنامه بي اطلاع بوده است زيرا به گفته شخص وزير رفاه اصلاحيه انجام شده با اصلاحيه پيشنهادي اين وزارتخانه بي ارتباط است.

وي با بيان اينكه اميدواريم متن اساسنامه اصلاح شده سازمان تامين اجتماعي به يك پيشنويس مربوط باشد گفت: در غير اينصورت به عنوان معترض ناچار هستيم برخي مطالب ناگفته را عنوان كنيم.

پايان پيام

499- اعتراض کارگران صنایع فلزی موجب اختلاف بین نیروهای سرکوب شد :

به گزارش فعالان کارگران از ایران آمده است : کارگران صنایع فلزی شماره ۲ در اعتراض به یکماه دستمزد معوقه خود و همچنین طلب‌هایی که از سال ۸۵ دارند، روز ۲۹ آبان ماه دست به يك تجمع اعتراضی زدند. در این خبر آمده است : که کارگران اجازه ندادند کارفرما بالای منبر برود و با حمایت یکی از بسیجیان کارخانه از کارفرما، اعتراض کارگران بالا گرفت که با دخالت بسیج کارخانه و ورود اطلاعات رژیم روبرو شد. نیروهای سرکوب رژیم می خواستند ۵ تن از کارگران اعتصابی را با خود ببرند، که به نوبه خود باعث شدت گرفتن اعتراض کارگران شد که این بار نیروی انتظامی ۱۱۰ نیز وارد کارخانه شد. با ورود نیروی ۱۱۰، این بار اختلاف بین این نیروی انتظامی و بسیج کارخانه بالا می گیرد و دست از پا درازتر در برابر اعتراض کارگران جملگی وادار به عقب نشینی می شوند. نیروی های سرکوب دولتی نتوانستند هیچ کس را دستگیر کنند و کارفرما نیز از کارگران يك مهلت يك هفته ای خواست. لازم به یادآوری است که در اواسط شهریور ماه امسال نیز کارگران صنایع فلزی شماره ۲ در اعتراض به حقوق پرداخت نشده خود دست به اعتراض یکپارچه زدند که خبر آن را در اطلاعیه ای در روز ۲۶ شهریور ماه به اطلاعات رساندیم. کارگران صنایع فلزی شماره ۱ و ۲ که جمعا نزدیک به ۷۰۰ نفر هستند از سال ۸۵ تا کنون چندین بار اعتراض کرده اند و دولت نیز در برابر اعتراض آنها کمیته ای به نام کمیته بحران در سال ۸۶ تشکیل و همچنین وامی به کارفرما داد که کارخانه را دوباره راه اندازی کند؛ با این وجود هنوز بخشی از طلب کارگران از حقوق های معوقه پرداخت نشده است.

500- قطعنامه پایانی گردهمایی بزرگداشت سالروز تصویب قانون کار :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آبان آمده است : به مناسبت هیجدمین سالگرد تصویب قانون کار، ستاد بزرگداشت سالروز تصویب قانون کار بیانیه ای را صادر کرد متن این بیانیه به شرح ذیل است: مدت 30 سال از انقلاب اسلامي مي گذرد. انقلابي كه يكي از شعارهاي محوري آن حاکمیت مستضعفان بود. کیست که انکار کند کارگران مصداق عینی مستضعفان نیستند چه کسی می تواند منکر این حقیقت شود که پیروزي انقلاب مدیون تلاش و از خودگذشتگی کارگران نمی باشد.

کارگران ایران اسلامي چه قبل و چه بعد از انقلاب، رکن سرنوشت ساز و تعیین کننده بوده و این حقیقتی انکار ناپذیر است در مقابل این همه ایثار و فداکاری کارگران این سوال را از مدیران و مسئولان جامعه دارند که از دستاوردهای انقلاب چه سهمی به آنان داده شده است .

اگر از بعد معیشتي و دستمزد به روند گذشته توجه کنیم ما شاهد سقوط قدرت خرید کارگران مي باشیم . از بعد امنیت شغلي، تاريخ گواهي مي دهد در گذشته اگر کارگري نیاز به کار داشت در زمان کوتاهی بجای يك فرصت شغلي شاید چند فرصت شغلي بدست مي آورد؛ امروز کارگران آماده بکار باید ماهها و بعضاً بیش از یکسال انتظار را سپري کنند و چه بسا شغلي هم که نصیب شخص بیکار می شود تناسبی با توانایی، مهارت و تحصیلات وي نداشته باشد.

امروز به دلیل نرخ بالای بیکاري امنیت شغلي کارگران به مخاطره افتاده و هیچ کارگري نمی تواند مطمئن باشد که به ادامه کار خود امیدوار باشد. وضعیت اشتغال کودکان، زنان و همچنین حوادث ناشي از کار هم شرایط بهتری را گواهي نمی دهد و از همه مهمتر تراژدي غم انگیز تشکیلات کارگري است که قرار است مدافع حقوق کارگران باشند.

شرایط به حدی شکننده شده که بنظر میرسد خود این تشکلات احتیاج به دفاع حقوقي داشته باشند این نمایی از وضعیت موجود کارگران است. در حالیکه نهادهای برخواسته از انقلاب تلاش خود را مصروف برپایی تشکلاتي صنفی برای دفاع از حقوق کارگران می کنند برخي از راه می رسند و به بهانه سیاسی کردن موضوع، سعی در انحلال تشکلات کارگري سابقه دار کرده و در عوض تلاش برای شکل گیری تشکلات همسو هم در بخش کارگري هم در بخش کارفرمائي می کنند.

ولي موضوع به اینجا ختم نمی شود و در دوره های مختلف تهاجمات به قانون کاري که عملاً بشکل کامل هم اجرا نشده در دستور کار قرار می گیرد در مقاطعی بخشهای مختلف کارگري از جمله کارگران کارگاه های زیر 5 نفر و کارگران قالی باف را از شمول قانون کار و تامين اجتماعي خارج می کنند و در ادامه تلاشهای زیادی صورت می گیرد که مواد اصلي قانون مذکور را به نحوي تغییر دهند تا همه حقوق کارگر ساقط شود.

قانون کار که بر اساس فلسفه شکلگيري آن يك قانون آمرانه و حاکمیتی است را می خواهند به اقتصاد آزاد واگذار کنند و اسم آنرا بهبود فضای کسب و کار نام گذارند. تلاشهای ناکام مانده در حوزه سرمایه گذاری و تاسیس بنگاه های تولیدی که نشان از عدم درك درست علمي از شرایط روز جهان و کشور دارد سب شده است که برای جبران آن حقوق اساسي کارگران هدف گرفته شود و تحت عنوان رفع موانع تولید، اصلاح قانون کار و عناوین جذاب دیگر بخشی قابل توجهي از حقوق اصلي کارگران زیر پا گذاشته شود. اخیراً ترندهای دیگری از سوي مخالفین حقوق کارگري مشاهده می شود در حالیکه تفسیر ماده 26 فقط در صلاحیت هیأت های تشخیص و حل اختلاف است برخي برای اعمال

محدودیت‌های اجرایی برای هیأت‌های حل اختلاف دستورالعمل می‌نویسند و در آن تلاش می‌کنند قانون کار جدیدی را برای ماده 26 تبیین کنند. به همین سبب ما امروز به مناسبت دفاع از یکی از ارزشمندترین دستاوردهای انقلاب که همانا یادگار امام (ره) برای کارگران است گردهم آمده‌ایم تا به همه اعلام کنیم.

1- قانون کار ایران حاصل یک دهه کار کارشناسی مستمر و پرجالش از سوی مخالفین و موافقین این قانون است اهمیت این قانون همین بس که مجمع تشخیص مصلحت نظام به بهانه آن شکل گرفت. لذا ما معتقدیم این قانون نباید به وسیله افرادی با اندیشه‌های ناثواب مورد هجوم قرار گیرد تجربه‌های گذشته در مورد کارگاه‌های کوچک نشان داد حذف حقوق کارگران نسبت به توسعه اشتغال کاملاً بی‌کشش است و انجام این امر فقط به بی‌نظمی و نارضایتی دامن می‌زند لذا ما معتقدیم تغییر و اصلاح قانون کار جز با هدف رفع مشکلات کارگران از طریق مشاوره و مشارکت جدی آنان و نمایندگان آنها ممکن نیست و در صورت نیاز جامعه کارگری از هر ابزاری برای حفظ آن بهره خواهد برد.

2- نرخ بیکاری دو رقمی یک تهدید جدی برای همه جوامع در ابعاد مختلف است سیاست‌های دولتهای گذشته و دولت نهم حتی با تزریق منابع عظیم پول ارزان قیمت نتوانسته است مشکل را برطرف کند جامعه کارگری نسبت به این مسئله کاملاً حساس است چرا که بالا بودن نرخ بیکاری تهدید جدی روی امنیت شغلی شاغلین دارد لذا ما از مسئولان ارشد نظام می‌خواهیم سکان سیاستگذاری‌های اقتصادی - اجتماعی را از دست سلیقه‌های شخصی خارج و آنرا به بدنه برنامه‌های توسعه، پیوند برزند چرا که تجربه ثابت کرده است توزیع پول به تنهایی قادر نیست مشکل بیکاری را در ایران برطرف کند بلکه خود عامل گسستگی در اقتصاد و اشتغال کشور است.

3- صندوق بیمه بیکاری با توجه به حجم بالای بیکارشدگان طی سالهای اخیر متأسفانه با مشکل جدی منابع روبرو شده است ما از دولت می‌خواهیم نسبت به تقویت مالی این صندوق که به نوعی یکی از موضوعات اساسی اجرای طرح تحول اقتصادی و اصل 29 می‌باشد اقدام عاجل و مناسبی انجام دهد تا چتر حمایتی بیشتری را بر سر کارگران بیکار شاهد باشیم.

4- صندوق تأمین اجتماعی یک صندوق بین‌النسلی و متعلق به کارگران و بیمه شدگان است در طی چند دهه گذشته بعد از انقلاب از این صندوق بعنوان یار دولت استفاده شده، بنحوی که امروز اگر تعهدات و مطالبات آنرا حسابرسی کنیم صندوق عملاً ورشکسته است متأسفانه دولت محترم ظاهراً نمی‌خواهد از تن نیمه جان آنها بگذرد و با تغییر در اساسنامه صندوق و قبضه کردن همه اختیارات آن و شریک کردن دیگران در صندوق قصد دارد تنها نهاد حمایتی را هم از کارگران و بیمه شدگان بگیرد لذا ما جداً اخطار می‌کنیم اگر به استقلال و تمامیت این صندوق تعرضی شود کارگران همانند گذشته از حقوق خود دفاع خواهند کرد و پای آن هر هزینه‌ای را نیز پرداخت خواهند نمود.

5- سازمان تأمین اجتماعی در راستای عمل به وظایف قانونی خود در حوزه قانون بازنشستگی در کارهای سخت و زیان آور از همان اول اجرای قانون سنگ اندازی کرده و می‌کند متأسفانه این سازمان در آخرین اصلاحیه سال 86 آئین نامه اجرایی قانون به موضوع آلاینده سنجی تمسک کرده و عملاً اجرای قانون را متوقف کرده است ما خواستار یک بازنگري کلي سازمان در بخشنامه‌های فنی و دستورالعمل‌های اداری و پالایش موارد خلاف قانونی هستیم که متأسفانه حجم زیادی شکایات از سازمان در دیوان عدالت اداری را به همراه نارضایتی بیمه شدگان از مجریان سازمان تاکنون به همراه داشته است.

6- به دلیل عدم اجرای کامل ماده 41 قانون کار کارگران هیچگاه به دستمزد واقعی حتی نزدیک هم نشده‌اند پرداخت حداقل دستمزد متناسب با حداقل معیشت یک حق بدیهی و از اصول اولیه عدالت است که رئیس جمهور همواره در سخنرانی‌ها از آن یاد می‌کنند پس چگونه است که وضعیت معیشتی کارگران نه تنها طی سالهای گذشته بهبود پیدا نکرده بلکه افزایش بهای همه کالاها و خدمات نشان از کاهش جدی قدرت خرید کارگران دارد ما از آقای رئیس جمهور می‌خواهیم حداقل در سال پایانی دولت نهم ترتیبی اتخاذ فرمایند که سفره کارگران طعم عدالت را بشکلی واقعی بتواند لمس کند و برای یکبار هم که شده سبد معیشت کارگران را در تعیین رقم حداقل دستمزد ملاک قرار دهند.

7- کارگران یکی از مهمترین سهام داران سهام عدالت هستند این در حالی است که دولت توجه بسیار کمی به این قشر کرده است ما خواستار توجه جدی دولت به کارگران و هم ارزش قراردادن این بخش مهم اجتماعی با سایر اقشار جامعه در توزیع سهام عدالت می‌باشیم.

8- موضوع همسان سازی حقوق بازنشستگان کشوری و لشکری یکی از تصمیمات مثبت دولت بوده لکن اثرات تخریبی این تصمیم در بخش بازنشستگان تأمین اجتماعی که نوعی بی‌توجهی دولت را نسبت به خود احساس می‌کنند مورد اعتراض بوده لذا ما خواستار افزایش حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی همانند بازنشستگان کشوری و لشکری با تأمین منابع آن از سوی دولت می‌باشیم.

پایان پیام

501- شرکت‌های دولتی برخلاف شعار اشتغالزایی تعطیل شدند :

تهران- خبرگزاری کار ایران در تاریخ 29 آبان 87 آمده است : مسول روابط عمومی اتحادیه کارگران صنعت برق و آب کشور گفت: با وجود شعار اشتغالزایی دولت، شرکتهای دولتی به بهانه زیان‌ده بودن تعطیل و کارکنان آنها بیکار شده‌اند.

به گزارش خبرگزاری کار ایران "نوروز بلوکات" افزود: تعطیلی شرکتهایی مانند "ساخت نیروی برق تهران" (وابسته به وزارت نیرو) ، "ترابری برق" و "آب گستر" در حالی صورت گرفت که کارگران متخصص شاغل